

REVOLUCIONI YT FINANCIAR

Fuqia e provanisë

GARY KEESEE

I dashur mik ne Krishtin,

Lutja jonë është që ky burim mësimor do të jetë bekim dhe inkurajim për ty! Të lutem ndihu i lirë ta ndash këtë material me miqtë, familjen dhe anëtarët e kishës tënde. Gjithashtu, mund të vizitosh FLNFree.com për të shkarkuar kopje shtesë dhe për më shumë mësimë në gjuhën tënde.

Perëndia të do dhe ka një plan të mrekullueshëm për jetën tënde! Të mësonim si operon Mbretëria e Perëndisë e ndryshoi jetën tonë për mirë, dhe besojmë se do të ndodhë njësoj edhe për ty!

Me dashuri në Krishtin

Gary dhe Drenda Keesee

P.S. Mos harro të vizitosh website-in tonë FLNFree.com për të shkarkuar më shumë nga mësimet tona falas në gjuhën tënde!

R E V

REVOLUCIONI YT FINANCIAR

Fuqia e provanisë

O L U C

GARY KEESEE

I O N I

Revolucioni yt financiar: Fuqia e provanisë

E drejta e autorit © 2020 nga Gary Keesee

Nëse nuk tregohet ndryshe, të gjitha shkrimet e shenjta janë marrë nga varianti i Biblës në shqip nga Shoqëria Biblike Shqiptare (Albanian Bible Society). Të përdorura me leje. Të gjitha të drejtat të rezervuara.

Shtypur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës. Të gjitha të drejtat të rezervuara sipas ligjit ndërkombëtar për të drejtën e autorit. Nuk lejohet riprodhimi i përmbajtjes dhe/ose i kopertinës plotësisht ose pjesërisht në asnjë formë pa pëlqimin e shprehur me shkrim të botuesit.

ISBN: 978-1-945930-39-3

Botuar nga Free Indeed Publishers.

Shpërndarë nga Faith Life Now.

Faith Life Now

P.O. Box 779

New Albany, OH 43054

1-(888)-391-LIFE

Mund të kontaktosh me "Faith Life Now Ministries" në internet, në adresën www.FaithLifeNow.com.

Citimet biblike janë marrë nga Bibla, Versioni ABS. E drejta e autorit

© 2009 Shoqëria Biblike Shqiptare. Të gjitha të drejtat janë të rezervuara. Përdorur me leje. Në raste të tjera të përdorimit të citimeve biblike, informacioni jepet menjëherë pas përdorimit të tyre.

Ky libër është një dhuratë nga autori dhe NUK ËSHTË PËR SHITJE

Mund të gesh shërbesat e Faith Life Now në internet në FaithLifeNow.com

Më shumë burime nga i njëjti autor gjenden falas për shkarkim në FLNFree.com

PËRMBAJTJA

HYRJE	05
KAPITULLI 1: Drita shkëlqen në errësirë.....	19
KAPITULLI 2: Një mënyrë e re të menduari.....	35
KAPITULLI 3: Çështja e juridiksionit.....	55
KAPITULLI 4: Nuk e mban mend?.....	85
KAPITULLI 5: Fuqizimi i provanisë tënde.....	105
KAPITULLI 6: Besimi është çelësi.....	135
KAPITULLI 7: Paralajmërim: qëndro brenda besimit të zhvilluar!.....	153
KAPITULLI 8: Të duhet një plan!.....	171
KAPITULLI 9: Është koha të nisësh!.....	187

HYRJE

Titulli i këtij libri mund të duket i lehtë për t'u kuptuar, diçka që është një fakt i qartë. Dua të them, kush do të kundërshtonte meritën e provanisë? Unë mendoj se të gjithë do të binim dakord se është thelbësore të kesh provani, provani për gjërat e nevojshme në jetë. Megjithatë, shumë veta nuk e kanë atë që u nevojitet. Në fakt, shumë veta po luftojnë për të pasur vetëm aq sa për të mbijetuar. Ata jetojnë jetë skllavërie ndaj faturave dhe borxheve që duket se nuk kanë të mbaruar. Në vend që t'i jetojnë ëndrrat e tyre, ata po jetojnë në një gjendje dëshpërimi, të mbingarkuar me mundin e një pune që e urrejnë, dhe më e keqja nga të gjitha, të jetuarit pa një qëllim kuptimplotë.

Një studim i kohëve të fundit thotë se 48% e amerikanëve sjellin në shtëpi 31 561 dollarë në vit ose 2630 ose më pak dollarë në muaj dhe 40% e popullsisë nuk mund të plotësojë një çek për 400 dollarë pa e planifikuar më parë atë.²

A e imagjinon dot stresin e detyrimit për të kontrolluar çdo qindarkë që shpenzon me shpresën se do ta arrish ditën e shlyerjes së radhës, duke vazhduar kështu javë pas jave, muaj pas muaji, pa parë asnjë dritë gjëkund? Në vend që të ecësh përpara, ti sheh se po zhytesh më shumë në borxh pa asnjë mundësi për të dalë. Unë mund ta imagjinoj, pasi kjo është mënyra se si jetova për nëntë vite të gjatë; dhe nuk është se e kam imagjinuar. Ishte shumë e vërtetë.

1 <https://howmuch.net/articles/how-much-americans-make-in-wages>

2 <https://www.cnbc.com/2018/05/22/fed-survey-40-percent-of-adults-cant-cover-400-emergency-expense.html>

Turpi i të mospasurit

Drenda, bashkëshortja ime dhe unë u martuan dhe shpresonim të nisnim një jetë të mrekullueshme, por e gjetëm veten në borxhe dhe në një jetë me stres financiar. Pas vetëm pak vitesh, e gjetëm veten me 10 karta krediti të shpenzuara në maksimum dhe karta krediti të anuluar; tre hua në kompani financiare me interes 28%; pagesa për makinat që ishin për skrap, të dyja me mbi 200 000 milje të përshkuara; detyrime ndaj IRS-së; dhe borxhe të tjera të shumta që nuk mund t'i paguanim. Ne u kishim borxh me mijëra dollarë prindërve tanë, deri në atë pikë sa ata nuk na huazonin më para.

Nuk është se ne kishim vendosur t'i shkatërronim jetët tona me borxhe; ne thjesht po mundoheshim të mbijetonim. Megjithëse mund të tingëllojë si çmenduri, unë isha pjesë e fushës financiare dhe ndihmoja njerëz me nevojat për investime dhe sigurime. Unë paguhesha me një komisionin 100% në bazë të shitjeve që bëja, por komisionet nuk mjaftonin. Ne vazhdonim të shpresonim se biznesi do të përmirësohej, por javët u kthyen në vite pa parë asnjë ndryshim.

Përfundimisht, pas nëntë vitesh të gjatë të mbështetjes në borxhe për të paguar faturat, ne e shteruem çdo mjet të mundshëm të huazimit të parave që mund të na vinte në mendje. Kishim lënë peng gjithçka me vlerë që mund të gjenim dhe stresi i të jetuarit në atë batac nisi të rëndonte nga ana emocionale mua dhe familjen time.

Mua m'u shfaqën kriza paniku dhe më përshkruan antidepresantë, që në fakt nuk më ndihmuan dhe shkaktuan një sërë efektesh anësore të rënda. Mjekët e mi më thanë se do të më shfaqej diabeti nisur nga problemet me nivelin e sheqerit në gjak që po kaloja.

Më keq se problemet e mia shëndetësore ishte frika që e pushtoi jetën time në atë pikë, aq sa kisha frikë edhe të dilja nga shtëpia. Bota ime po ngushtohej rreth meje me një mundim torturues si të ferrit, që ishte paralizues. Të gjitha faturat tona ishin të prapambetura dhe çdo muaj ishte sfidë të kuptoje se cilat duhet t'i paguanim dhe cilat mund t'i linim për muajin tjetër.

Mendoj se një nga aspektet ligështuese të ngatërresës financiare në të cilën jetonim ishte turpi që ndieja. Frika më mbërthente sa herë që përdorja një kartë krediti me shpresën se do të punonte edhe një herë më shumë. E gjeta veten që nxirrja vazhdimisht justifikime, në fakt gënjeshtër, para punonjësve që më kontaktonin për faturat, që telefononin pothuajse çdo ditë. Me siguri, gjëja më e rëndë që duroja ishte të shihja familjen time të bukur të jetonte pa gjërat që i nevojiteshin, që shkaktonte një dhimbje në shpirtin tim. Të jem i singërtë, çdo ditë ndihesha si dështak teksa përballesha me probleme të njëpasnjëshme.

Ky kaos financiar nuk ishte një puls në radar, një çast në kohë. Kjo gjë vazhdoi për nëntë vite të gjata!

Nëse po pyet veten, po, ne shkonim në kishë çdo javë. Unë kisha një diplomë në teologji dhe biznes dhe kisha frekuentuar një vit në shkollën biblike. Isha i pagëzuar në Frymën e Shenjtë dhe e doja Perëndinë, por diçka nuk shkonte. Kaq e dija, por çfarë? Historitë që lexoja në Bibël nuk po ndodhnin në jetën reale.

Ne po shkonim në një kishë të mrekullueshme që na mësonte se vullneti i Perëndisë ishte që ne të kishim begati, por unë nuk e shihja këtë gjë të ndodhte dhe nuk e kisha idenë përse ndodhte kështu. Të jem i singërtë, në fakt nuk shihja as ndonjë prej miqve të mi të kishte begati të madhe.

Thirrja e zgjimit

Gjithçka u zgjidh kur një avokat, një nga të shumtët që më ndiqnin për para, më telefonoi sërish. Kësaj here, ai hyri drejt e në temë. “Z. Kisi, do të të jap tri ditë për të më dërguar 1600 dollarët që ia ke borxh klientit tim, ose do të jem i detyruar të ngre një padi kundër teje për atë shumë.” Më pas thjesht e mbylli telefonin.

E kuptova se kishte marrë fund. Unë kisha marrë fund. Nuk kishte vend ku të kthehesha që të mos e kisha shfrytëzuar më parë. Nuk kishte para dhe nuk kishte ushqim. Frigoriferi ynë dukej aq i zymtë sa edhe

llogaria jonë rrjedhëse. Kisha shpresuar për një javë të plotë biznesi që do të na kishte shpëtuar, por ajo nuk erdhi kurrë.

Në dëshpërim të thellë, u ngjita në dhomën time të vogël në shtëpinë e vjetër në fermë që e kishim marrë me qira për 300 dollarë në muaj. E dija se nuk ishte vullneti i Perëndisë që ne të jetonim në një skllavëri të tillë financiare, megjithatë, ne nuk kishim kurrfarë mbarësie.

Ndërsa u shtriva mbi krevat duke ngashëryer, i thirra Perëndisë. Për çudi, ndërsa thirra, e dëgjova të përgjigjej papritmas. Dëgjova të ngrihej nga shpirti im ky shkrim i shenjtë:

*Dhe Perëndia im do të plotësojë të gjitha nevojat tuaja
sipas pasurisë së tij në lavdi, në Jezu Krisht.*

— Filipianëve 4:19

Unë thashë me zë të lartë: “E di atë shkrim të shenjtë, por nuk e shoh atë në jetën time.” Më pas dëgjova Frymën e Shenjtë të thoshte:

“Unë nuk kam të bëj me ngatërresën në të cilën ti je përfshirë. Arsyeja përse je në këtë ngatërresë është sepse ti nuk e di se si funksionon Mbretëria ime.” Ai vazhdoi të më thoshte se kisha e Tij po jetonte njëlloj si Izraeli në kohën e faraonit, si skllavë. Ai tha: “Unë dua që populli im të jetë i lirë financiarisht!”

Megjithëse nuk e kuptoja plotësisht se çfarë nënkuptonte Ai me Mbretëri, e kuptova se të jetuarit në borxhe nuk po funksiononte dhe Ai po më thoshte se ka një mënyrë më të mirë për të jetuar që nuk e kisha mësuar. Nuk e dija se cila ishte ajo dhe se si funksiononte, por e dija se duhet ta zbuloja.

Gjëja e parë që bëra ishte që zbrita poshtë dhe e kapa Drendën. I thashë atë që Perëndia më kishte thënë dhe mbaj mend që po rrija aty në këmbë, duke e mbajtur për dore dhe duke u penduar përpara

Perëndisë dhe saj për ngatërresën në të cilën e kisha futur familjen. Në atë çast u zotua se, megjithëse nuk e kuptonim çfarë nënkuptonte Perëndia me Mbretërinë e Tij, ne kishim për ta zbuluar. Ne gjithashtu u zotua të mos e përdornim më borxhin si një mënyrë të jetuari, por na u desh të pranonim se nuk dinim se si. Ndërsa u lutëm, mua më pushtoi një paqe dhe e kuptova se Perëndia do të na tregonte se si do ta bënte këtë në mënyrën e Tij.

Por për sa i përket fjalës Mbretëri, në të vërtetë nuk e kisha idenë se për çfarë bënte fjalë. Unë e dija se do të shkoja në qiell dhe kisha mësuar mjaftueshëm nga Bibla, por prapë nuk e dija se çfarë nënkuptonte Ai. Në fakt, fjala Mbretëri nuk ishte një fjalë rreth së cilës dija shumë. E vetmja herë që e mbaj mend të përmendur në Bibël ishte në Lutjen e Zotit.

Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë si në qiell.

— Mateu 6:10

Në atë kohë mendoja se i referohej Mbretërisë së ardhshme që një ditë Jezusi do ta ngrinte mbi tokë, por nuk e kisha idenë se kujt i referohej në të vërtetë. Por pasi e shqyrtova tekstin, e kuptova se gabohesha. Jezusi po na tregonte se si të lutemi këtu, tani. Ne duhet të lutemi për vullnetin e Perëndisë mbi tokë. Por çfarë është Mbretëria e Perëndisë?

Nëse i ke lexuar librat e mi të mëparshëm, mund të kalosh drejt e te kapitulli 1 nëse dëshiron, por unë besoj se një përsëritje është gjithnjë e justifikuar kur do të bësh një test. Testi yt, loja e jetës, ka filluar tashmë, por mos u shqetëso. Ka ende plot kohë për të gjetur përgjigjet e sakta dhe për të kaluar. Por nëse po e lexon këtë për herë të parë, ajo që vjen më pas është kritike!

Një mënyrë të jetuari e re

Kur Perëndia më tha se nuk e kisha mësuar kurrë se si funksiononte Mbretëria e Tij, u pështellova, më e pakta të thuash. Drenda dhe unë nuk kishim asnjë ide se çfarë nënkuptonte Ai. Ne u lutëm dhe i kërkuam Perëndisë të na mësonte se çfarë nënkuptonte kur tha se ne nuk e dinim se si funksiononte Mbretëria e Tij.

Pra gjëja e parë që m'u desh të mësoja ishte se çfarë është mbretëria në kuptimin e thjeshtë. Unë mendoj se ky koncept është i vështirë për t'u kuptuar nga mendjet e njerëzve në vendet perëndimore, pasi ne jetojmë në një mendësi amerikane për demokracinë dhe fjalën e lirë. Mbretëria e Perëndisë nuk është një demokraci; ajo është një mbretëri me një mbret. Autoriteti i mbretit përshkon mbretërinë me autoritet të deleguar, nëpërmjet agjencive të ndryshme qeveritare dhe personave që veprojnë nën atë autoritet. Mbretëria nuk është një turmë njerëzish. Mund të kesh një turmë me një milion veta dhe prapë nuk do të ishte një mbretëri. Mbretëria është një grup njerëzish që qëndrojnë së bashku në bazë të ligjit ose shtetit.

Përkufizimi i mbretërisë në fjalor është: “mbretëria; një shtet ose qeveri që ka një mbret ose mbretëreshë si kryetar të vet.”

Megjithëse ne e festojmë ardhjen e Jezusit në tokë në kohën e Krishtlindjes, zakonisht nuk arrijmë të kuptojmë se Ai po sillte një qeveri me Vete. Bibla flet për këtë qeveri tek Isaia 9:6-7:

Sepse na ka lindur një fëmijë, një djalë na është dhënë. Mbi supet e tij do të mbështetet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes. Nuk do të ketë të sosur rritja e perandorisë së tij dhe paqja mbi fronin e Davidit dhe në mbretërinë e tij, për ta vendosur pa u tundur dhe për ta përforcuar me anë të mençurisë dhe të drejtësisë, tani dhe përjetë. Këtë ka për të bërë zelli i Zotit të ushtrive..

Jezusi është kreu i kësaj qeverie dhe kur e pranojmë Jezusin si Shpëtimtarin tonë personal, ne bëhemi përfitues të asaj qeverie; ne bëhemi qytetarë. Jo vetëm që bëhemi qytetarë, por bëhemi edhe pjesë e vetë shtëpisë së Perëndisë si bij dhe bija.

Por të gjithë atyre që e pranuan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij, të cilët nuk janë lindur nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i burrit, por janë lindur nga Perëndia.

— Gjoni 1:12-13

Ju, pra, nuk jeni më të huaj, as bujtës, por bashkëqytetarë të shenjtorëve dhe pjesëtarë të familjes së Perëndisë.

— Efesianëve 2:19

Si anëtarë të shtëpisë së Perëndisë, ne bëhemi pjesë e familjes së tij dhe kështu zotërojmë ose jemi pjesë e gjithçkaje që zotëron Ai. Gjithashtu, ne bëhemi qytetarë të Mbretërisë së Tij të madhe me të drejta dhe përfitime të ligjshme.

Një mbretëri e re

Për të kuptuar më mirë se çfarë dua të them, më lejo të flas rreth të qenit një shtetas natyral në Shtetet e Bashkuara. Si një shtetas i Shteteve të Bashkuara, ti ke të drejta ligjore. Të drejtat e tua ligjore janë të shkruara në kushtetutën tonë dhe në ligjet që janë miratuar nga qeveria jonë. Këto ligje dhe përfitime i takojnë çdo shtetasi, pavarësisht se kush është ai. Ato të drejta nuk bazohen në ndjenjat apo inteligjencën tonë. Jo, ato përcaktohen nga ligji dhe janë ligjërisht në dispozicion të çdo shtetasi që e quan Amerikën shtëpinë e tij. Është e mundur që një shtetas as të mos i dijë të drejtat e tij ligjore; gjithsesi, ai i përfiton thjesht duke qenë një shtetas i Shteteve të Bashkuara të Amerikës.

Pra, ja se çfarë duhet të mendosh dhe shpresoj që ta ndryshojë të gjithë këndvështrimin tënd për Perëndinë dhe mënyrën se si ti e merr atë nga Perëndia. Këtu në Shtetet e Bashkuara, nëse e dimë që diçka ose dikush po përpiqet të na i heqë të drejtat tona ligjore ose që jemi trajtuar padrejtësisht, ne kemi të drejtën të përfitojmë nga drejtësia (drejtësi do të thotë zbatim ose administrim i ligjit), një proces ku zbatohen të drejtat tona ligjore. Ne paraqitemi në gjykatë dhe gjykatësi nuk i kushton vëmendje pamjes sonë ose sa të pasur apo të varfër jemi. Ai sheh ligjin. Ai duhet të japë çdo herë vendimin në favor të ligjshmërisë. Ligji dhe gjykatësi janë siguria jonë.

Ne kemi të drejta ligjore dhe qeveria jonë do të garantojë dhe zbatojë të drejtat tona ligjore nëpërmjet një procesi drejtësie brenda sistemit ligjor të Shteteve të Bashkuara. Duke pasur këtë në mendje, hidhi një sy nga afër Isaia 9 që flet rreth kësaj qeverie të re që Jezusi e solli mbi tokë.

... mbi fronin e Davidit dhe në mbretërinë e tij (të Jezusit), për ta vendosur pa u tundur dhe për ta përforcuar me anë të mençurisë dhe të drejtësisë...

— Isaia 9:7

Ky shkrim i shenjtë thotë se Mbretëria e Perëndisë themelohet dhe mbahet me anë të drejtësisë, administrimit të ligjit të Perëndisë. Administrim do të thotë procesi i zbatimit të të drejtave të tua ligjore.

Të drejtat e tua ligjore janë ato që Perëndia i quan drejtësi ose ajo që Ai thotë se është e drejtë, ligji i Tij. Për të të garantuar që e ke atë që Perëndia thotë se është e drejtë brenda Mbretërisë së Tij, atë që të takon me ligj si shtetas i asaj Mbretërie, Perëndia të ka dhënë qasje në drejtësi, procesi ose garancia që ti do ta kesh atë që Ai ta ka premtuar.

Perëndia na e ka bërë të njohur vullnetin e Tij nëpërmjet Fjalës së Tij, Biblës, që ne t'i dimë të drejtat tona ligjore në Mbretërinë e Tij. Ky është lajm i mirë! Gjithçka që ti lexon në Bibël i përket asaj që Perëndia të ka premtuar se është ligjërish të jotja si shtetas i Mbretërisë së Tij!

Letra e dytë e Korintasve 1:20 thotë qartësisht se çdo premtim – ÇDO PREMTIM – është “Po” dhe “Amen”. Kjo është vendosur tashmë; ato janë tashmë ligjërisht të tuat.

Sepse të gjitha premtimet e Perëndisë janë në atë “po” dhe në atë “amen”, për lavdi të Perëndisë nëpërmjet nesh.

— 2 Korintasve 1:20

Vetë themeli i Mbretërisë së Perëndisë është drejtësia – që është e pandryshueshme. Prandaj mendoje në këtë mënyrë: nëse e njoh ligjin e Mbretërisë së Perëndisë (vullnetin e Tij) dhe e di se kam qasje në drejtësi, procesi i zbatimit që më garanton atë që thotë ligji, atëherë jam i sigurt dhe nuk kam frikë.

Kjo është siguria që kemi përpara tij: nëse kërkojmë diçka sipas vullnetit të tij, ai na e plotëson: Dhe nëse dimë se ai na i plotëson të gjitha ato që i kërkojmë, ne dimë se i kemi ato që i kërkuam atij.

— 1 Gjoni 5:14-15

Kur ky varg thotë se Ai na dëgjon, nuk do të thotë se i dëgjon me zë fjalët tona nëpërmjet valëve zanore; vargu nënkupton se Ai po e merr përsipër çështjen.

Mendo për një gjykatës që dëgjon një çështje për të garantuar që të bëhet drejtësia. Gjykata dhe gjykatësi janë aty për të garantuar që drejtësia është në dispozicion të çdo qytetari. Vendimi i gjykatësit nuk bazohet në ndjenjat e tij por në ligj, që ai e përdor në rastin e çdo qytetari. Gjykatësi është aty për t’u siguruar se drejtësia (zbatimi i ligjit) është kryer sipas ligjit të shkruar.

Në rastin e Perëndisë, froni i Tij (vendi i autoritetit) dhe fuqia e Tij janë aty për të garantuar drejtësinë (zbatimin e vullnetit të Tij) për të gjithë njerëzit që vijnë te Jezusi dhe Mbretëria e Tij.

Të lutem lexoje sërish me shumë ngadalë atë thënie dhe krahasoje me pikëpamjen tënde aktuale për Perëndinë. Shumica e njerëzve mendojnë se Perëndia i merr vendimet e Tij rast pas rasti, por kjo nuk është e vërtetë. Ai është Mbreti i Mbretërisë me ligje që nuk ndryshojnë. Ai nuk merr dhe nuk do të marrë vendime jashtë ligjit të Tij. Ne mund ta dimë se cila është përgjigjja e Tij para se t'ia bëjmë dhe mund të jemi të sigurt se e kemi atë që thotë ligji i Tij para se ta shohim, sepse Ai ka fuqinë për të kryer zbatimin e ligjit të Tij.

Nuk ka më përgjërëm

Ndërsa Drenda dhe unë filluam të mësonim për të drejtat tona ligjore në Mbretëri, kjo e ndryshoi në mënyrë rrënjësore mënyrën se si mendonim rreth Perëndisë dhe Biblës. Rezultati i kuptueshmërisë sonë të re ndryshoi mënyrën se si jetuam. Nuk kishte më përgjërime. Nuk kishte më thirrje. Ne mësuam se çfarë na ishte dhënë neve tashmë si qytetarë të Mbretërisë së Tij. Dhe ne vazhduam të mësonim se si t'i merrnim ato premtime dhe t'i shihnim ato këtu në mbretërinë e tokës. Ishte një zbulim i madh të mësonim se ne jemi pronarë të gjithçkaje që ka qielli. Si qytetarë, ne kemi qasje ligjore në ligjet e Mbretërisë. Por si anëtarë të vetë familjes, ne jemi pronarë dhe kemi një pretendim ligjor mbi trashëgiminë e gjithçkaje që përfshin qielli.

*Dhe nëse jemi bij, jemi dhe trashëgimtarë, trashëgimtarë të Perëndisë dhe **bashkëtrashëgimtarë** të Krishtit.*

— Romakëve 8:17

Vër re që teksti thotë se ne jemi bashkëtrashëgimtarë të Krishtit! Kjo do të thotë se gjithçka që ka Krishti është edhe e jona!

Kur Perëndia më foli në shtëpinë time të vogël e të shkatërruar në fermë atë që ditë dhe më tha se nuk e dija se si funksiononte Mbretëria e Tij, Ai i referohej ligjeve dhe strukturës ligjore të Mbretërisë së Tij. Ai kishte të drejtë. Unë nuk e kisha idenë se çfarë ishte mbretëria ose se si

funksiononte ajo. Por një gjë që e kuptova menjëherë, që më ndihmoi të kuptoj se çfarë është një mbretëri, ishte se mbretëritë funksionojnë me anë të ligjeve të pandryshueshme. Ligjet nuk bëjnë favorizime. Ato nuk ndryshojnë në favor të një personi të caktuar. Jo, ato janë të pandryshueshme dhe të përhershme.

Më lejo të të jap një shembull. Sot ne përfitojmë nga elektriciteti dhe drita që ai ofron në shtëpitë tona. Ti do të bije dakord se ligjet që rregullojnë elektricitetin kanë ekzistuar që kur u krijua toka. Megjithatë, për mijëra vjet nuk ka pasur drita! Arsyeja? Askush nuk i kishte zbuluar ligjet që rregullojnë elektricitetin dhe mënyrën se si t'i përdorim ato për të ndezur një llambë. Megjithëse ndriçimi dhe elektriciteti statik vëzhgoheshin në jetën normale, ato ishin vetëm kaq, vëzhgime. Në fakt askujt s'i kishte vajtur në mend ta kopjonte atë që po shikonte pasi nuk e kuptonte se ajo që shihte ishte e bazuar në ligjin natyror që mund të mësohej.

E njëjta mungesë kuptueshmërie e përshkon kishën sot. Njerëzit lexojnë për gjërat e mëdha që Perëndia i bëri në Bibël, por nuk kalojnë asnjëherë përtej vëzhgimit të asaj që lexojnë.

Shumë veta e kanë parë Perëndinë të bëjë disa gjëra tepër të mrekullueshme në jetën e tyre, por ashtu siç sheh një rrufe tepër të ndritshme gjatë një stuhie vere, ata qëndrojnë aty dhe thonë: Ua, a e pe atë?”, megjithatë nuk mund ta riprodhojnë për shkak se nuk i kuptojnë ligjet që rregullojnë atë që sapo panë. Për shembull, sot, ne mund të vendosim drita kudo nëpër botë, kudo ku duam, sepse ne i kuptojmë ligjet që e rregullojnë elektricitetin.

Në të njëjtën mënyrë, sot gjithashtu gëzojmë mundësinë për të udhëtuar mijëra milje brenda ditës me avion kudo në botë. Avioni e fiton aftësinë për të fluturuar nga njohuritë dhe përdorimi që i bëjmë ne ligjit të ngritjes. Megjithatë, ai ligj është krijuar në tokë që kur u krijua toka, siç duket nga zogjtë që e përdorin atë ligj çdo ditë. Por askush nuk ka drejtuar aeroplanë për mijëra vite të ekzistencës njerëzore për shkak se askush nuk e kishte zbuluar ligjin e ngritjes dhe nuk e kishte mësuar se si ta përdorte atë.

Sërish, me Mbretërinë e Perëndisë është e njëjta gjë. Shumica e njerëzve përgjërohen, qajnë dhe vazhdojnë përpjekjet për ta bindur

Perëndinë të bëjë diçka për ta. Por ajo që nuk dinë se është se kur bëhemi besimtarë, të gjitha ligjet dhe përfitimet e Mbretërisë bëhen tonat për t'u përdorur dhe shijuar, pa qenë e nevojshme të përgjërohemi.

Ta zëmë se unë do të vij në kishën tënde. A do t'i kërkoje grupit të lutjes të lutet dhe agjërojë që dritat të jenë të ndezura mbrëmjen që unë do të mbërrij atje? Sigurisht që jo! Nëse, rastësisht, do të arrija në kishën tënde dhe dritat nuk do të ishin të ndezura, a do të fillonin të gjithë t'i luteshin Perëndisë, t'i përgjëroheshin dhe të qanin në përpjekje për ta bindur Perëndinë t'i ndezë ato? Jo, ata do të kërkonin çelësin, thjesht do ta ngrinin lart dhe do të ndizeshin dritat. Pa frikë, pa rrëmujë, thjesht do ta ndiznin atë!

Nuk e di përse, por të krishterët nuk i janë qasur asnjëherë Mbretërisë dhe Fjalës së Perëndisë nga ky këndvështrim. Ata e kalojnë pjesën më të madhe të kohës duke u përgjëruar, me shpresën se do të ndodhë diçka. Kur nuk ndodh, ata e fajësojnë menjëherë Perëndinë, duke besuar se Perëndia ka zgjedhur të mos ua plotësojë kërkesën. Kjo mungesë e kuptueshmërisë është arsyeja përse shumica e të krishterëve sot besojnë se Perëndia lejon që të ndodhin gjëra të këqija, ose se Ai e di më mirë se kur ndodh një tragjedi. Mik, kjo NUK është mënyra se si funksionon Mbretëria e Perëndisë!!!! Sërish, shiko shkrimin tonë të shenjtë të 1 Gjoni.

Kjo është siguria që kemi përpara tij: nëse kërkojmë diçka sipas vullnetit të tij, ai na e plotëson: Dhe nëse dimë se ai na i plotëson të gjitha ato që i kërkojmë, ne dimë se i kemi ato që i kërkuam atij.

— 1 Gjoni 5:14-15

Meqë e dimë se po kërkojmë sipas të drejtës sonë ligjore dhe se Ai e pranon çështjen, ne jemi të sigurt se e kemi atë që i kemi kërkuar Atij! Mjerisht, e vërteta që zbulohet në këtë tekst nuk kuptohet nga një pjesë e madhe e besimtarëve. Nga përvoja ime, do të thosha nga shumica. Por ishte kjo kuptueshmëri që në kuptimin e vërtetë të fjalës e ndryshoi jetën time!

Vizion dhe jo mbijetesë

Unë nisa t'i lexoja historitë në Bibël me interes të ripërtërirë. E dija se çdo histori fshihte ligje shpirtërore që mund të zbuloheshin. Unë u bëra një shkencëtar shpirtëror. Në çdo histori, bëja pyetje. “Pse ndodhi kjo?” “Cili ligj ilustron në këtë histori?” Me ngadalë fillova të mësoja parimet dhe ligjet që janë të miat në Mbretërinë e Perëndisë dhe kjo e ndryshoi vërtet jetën time.

Ndërsa filluam t'i zbatonim këto ligje, ne u çliruam plotësisht nga borxhet në dy vjet e gjysmë. Ne filluam të paguanim me para në dorë për makinat tona, të ndërtonim shtëpinë tonë të ëndrrave në 22 hektarë e plot të tjera. Pjesa më e mirë është se tani nuk ka presion financiar. Shtëpia jonë është shlyer dhe tani mund të përqendrohemi në detyrën tonë, qëllimin tonë, në vend që të mbijetojmë.

Ne ishim shumë të emocionuar për atë që po mësonim, e megjithatë nuk shihnim shumicën e miqve dhe të njohurve tanë të shijonin të njëjtat gjëra që ne i shihnim të ndodhnin. Nga dëshira jonë për t'i ndihmuar njerëzit të mësonin atë që kishim mësuar, ne hapëm kishën “Faith Life Church” në vitin 1995. Ne u përqendruam te ndarja e ligjeve dhe parimeve që Perëndia na kishte mësuar, duke u treguar njerëzve se si mund të ishin të lirë dhe të jetonin jetën e mirë të Mbretërisë.

Më pas, në vitin 2005, ne nisëm “Faith Life Now”, që është shërbimi ynë nëpërmjet medias. “Faith Life Now” transmeton programet tona televizive të përditshme – *Rregullimi i çështjes së parave* dhe *Drenda*, në çdo zonë kohore në botë me lajmet e mira të Mbretërisë.

Sot ne nuk kërkojmë qindarkat e harruara në sediljet e makinës për të gjetur pak të holla të mjaftueshme për të paguar një “Happy Meal” (Vakti i lumtur) për ta ndarë mes tre fëmijëve. Ne shpenzojmë miliona për të bërë atë që bëjmë tani dhe kemi një pasion për t'i ndihmuar njerëzit të mësojnë se si e bëjnë atë.

Papritmas kaluam nga të menduarit për mbijetesë tek të menduarit e bazuar në vizion dhe nisëm të ëndërronim për atë që mund të

krijonim dhe bënim me jetën tonë. Ne kaluam nga kaosi dhe skllavëria financiare në liri financiare.

Në ditët tona të falimentimit dhe të skllavërimit, përdorimi i një shume të vogël parash përbënte një urgjencë madhore. Nën stres të madh, ne përpiqeshim të gjenim dikë të cilit t'i merrnim borxh para ose shkonim në dyqanin lokal të pengjeve përsëri! Por sot ne shijojmë fuqinë e provanisë.

Ti mund të bësh pyetjen: “Geri, çfarë është fuqia e provanisë?” Fuqia e provanisë është aftësia për të gjetur qëllimin tënd dhe për të shpëtuar nga një jetë e tërë mbijetese. Ki parasysh gjithmonë se provania është vizion paraprak. Lexoje përsëri këtë me ngadalë; është një lloj loje fjalësh (në anglisht provision – pro-vision), por kuptimi është i qartë.

Të mos pasurit e provanisë të lë në një jetë skllavërie dhe skllëverit nuk ëndërrojnë për gjëra të mëdha. Dhe ki parasysh gjithmonë, ti nuk je skllav! Ti je një pjesëtar i vetë familjes së Perëndisë dhe trashëgimtar me Jezusin i të gjithë pronës. Prandaj, ngriji sytë lart dhe shih një të ardhme të re. Dua të jesh i lirë për të ëndërruar, i lirë për të shijuar krijimin e vizionit tënd dhe për të jetuar jetën tënde të mirë. Besoj se, ndërsa e lexon këtë libër, ti do të frymëzohesh, por jo vetëm të frymëzohesh, por të bëhesh më i sigurt. Të njëjtat ligje të Mbretërisë që ndryshuan jetën time janë edhe të tuat.

— Gary Keesee

Në fakt, ky është libri i katërt i serisë me pesë libra të titulluar “Revolucioni yt financiar”. Do të të inkurajoja t'i lexoje tre librat e parë për të fituar një kuptueshmëri të mirë të ligjeve që iu referohem dhe një njohuri më të madhe mbi mënyrën se si funksionon Mbretëria e Perëndisë. Këta janë: *Revolucioni yt financiar: fuqia e besnikërisë*, *Revolucioni yt financiar: fuqia e prehjes* dhe *Revolucioni yt financiar: fuqia e strategjisë*. Mund t'i gesh ato në adresën GaryKeesee.com ose në Amazon.com.

KAPITULLI 1

DRITA SHKËLQEN NË ERRËSIRË

Tek hyrja të tregova për telefonatën e avokatit që më bëri të përballesha me realitetin e situatës sonë dhe t'i bëja thirrje Perëndisë lidhur me financat. Gjithashtu, të thashë atë që më tha Zoti kur isha i shtrirë në shtratin tim duke qarë, kur isha në ngatërresën që isha për shkak se nuk kisha mësuar kurrë se si funksionon Mbretëria e Tij. Por si funksionon ajo? Çfarë po përpiquej të më tregonte Ai? Nuk e kisha idenë, por do ta mësoja së shpejti.

Nëse të kujtohet, brenda tri ditëve duhet të gjeja 1600 dollarët e avokatit për të shmangur padinë. Në atë kohë, nuk kishim para dhe asnjë mundësi për të fituar para nga biznesi ynë për të paguar 1600 dollarë. Ishte një situatë e pamundur, ose kështu mendoja. Përkundrazi, shumë shpejt do të mësoja mësimin tim të parë me Mbretërinë.

Në atë kohë unë ngisja një Dodge Caravan të vjetër që lëshonte tym si oxhak kur kaloja në rrugë. Atë mbrëmje, kisha një takim me një familje për të diskutuar nevojat e tyre për sigurime dhe takimi ynë ishte në shtëpinë e tyre, që ishte rreth 15 minuta larg me makinë nga zyra ime.

Në ato ditë, parkoja qëllimisht në fund të rrugës ose te cepi larg shtëpisë së klientit tim. Arsyeja ishte e thjeshtë. Sa herë që ndizja furgonin, ajri mbushej me një tym të bardhë dhe nuk mendoja se ishte një promovim i mirë për biznesin tim meqë isha një i ashtuquajtur ekspert financiar që i këshilloja klientët e mi se si të investonin dhe të blinin sigurime.

Epo, pikërisht në atë mbrëmje, parkova si gjithmonë te cepi larg shtëpisë së klientit tim. Patëm një takim të mrekullueshëm dhe u përshëndetëm, por u shqetësova kur zotëria vazhdoi të më shoqëronte ndërsa po shkoja drejt makinës sime. Megjithëse pak alarmuese, nuk e kisha problem për sa kohë ai nuk qëndronte për të më parë ta ndizja, që mjerisht ai e bëri. Megjithëse mora kohën për të organizuar çantën dhe sendet e mia të tjera në furgon në përpjekje për t'i dhënë atij kohë të largohej, me sa duket ai qëndroi atje derisa unë e kuptova se duhet ta ndizja makinën. Epo, siç pritej, rruga u mbush me tym të bardhë.

Ndërsa po bëhesha gati ta ndizja furgonin, ai ma bëri me dorë që ta fikja dhe u afrua te dritarja. Më pas më tha se kishte punuar me makinat me kohë të pjesshme për të fituar më shumë para dhe do të donte të hapja kofanon. I thashë “patjetër” dhe ia hapa kofanon. E dija se nuk kishte shumë rëndësi se çfarë do të zbulonte. Për momentin nuk kisha para për t'i shpenzuar për atë furgon të vjetër.

Pas pak minutash, ai u kthye dhe më tha: “Ashtu siç dyshoja, ke çarë guarnicionin kryesor. Çoje në shtëpi dhe riparoje para se ta përdorësh më shumë. Duhet të të kushtojë vetëm rreth 700 dollarë.”

E falënderova për këshillën e tij dhe u largova për t'u kthyer në zyrën time. Gjithçka që mund të dëgjoja në kokën time ishte: “Duhet të të kushtojë vetëm rreth 700 dollarë!” Në atë çast, mua ato 700 dollarë më tingëlluan si një milion dollarë dhe nuk kisha gjetur ende ato 1600 dollarët për t'ia dërguar avokatit. Përveç kësaj, kisha një mal me fatura të tjera që duheshin paguar.

Nuk kisha zgjidhje, por m'u kujtua lutja që Drenda dhe unë kishim bërë më herët: “Perëndi, na mëso se si funksionon Mbretëria dhe na trego se si të jetojmë të çliruar nga borxhet.”

Rrugës për në zyrë nisa t'i flisja Zotit për situatën time financiare. “Zot, ti di gjithçka lidhur me paratë që më duhen. Ti e di që duhet të paguaj ende para për këtë furgon dhe tani duhen edhe 700 dollarë. Zot, në fakt, duke numëruar paratë që i kam borxh bankës për furgonin dhe koston e riparimit, me siguri do të ishte më mirë nëse do ta digjja dhe çeku i siguracionit të paguante për të gjitha!” E thashë këtë me zë të

lartë në një mënyrë sarkastike të acaruar, jo si një lutje të vërtetë.

Në minutën që e thashë këtë, diçka më tërhoqi vëmendjen. Nuk isha i sigurt nëse kishte qenë gjithmonë aty, por m'u duk sikur mbi kofanon e përparme ishte një fluskë e vogël. Ndërsa ia ngula sytë, m'u duk sikur po zmadhohej me ngadalë. Dhe ndërsa vazhdova ta shikoj fluskën, u binda se me të vërtetë madhësia e saj po rritej. U habita, pak të thuash. Nuk dallova tym tjetër përveç tymit që linte furgoni pas, prandaj vazhdova për në zyrë.

Ndërsa u futa në parkingun e zyrës, pjesa e përparme e furgonit papritur shpërtheu në flakë! Flakët dilnin nga pjesa e motorit e ngriheshin 2 metra në ajër. Atëherë i thashë vërtet me zë të lartë këto fjalë: “Zot, a më dëgjove që e thashë?”

Të nesërmen, kompania e sigurimeve e mbuloi dëmin dhe unë pata para të mjaftueshme për të shlyer 1600 dollarët që ia kisha borxh avokatit si edhe për të shlyer furgonin dhe prapë mbetën para të thata të mjaftueshme për të blerë disa ushqime. Ne u lumturuam dhe u tronditëm në të njëjtën kohë por mbetëm pa furgon, që na duhej të gjashtëve për të qarkulluar.

Në të vërtetë nuk mund ta shpjegoja dot se çfarë ndodhi në atë kohë, por fakti që e pata kërkuar me zë të lartë që furgoni të digjej më tërhoqi vëmendjen. M'u desh ta pranoja se nuk më kishte ndodhur kurrë më parë që ndonjë automjet të merrte flakë. Nga ana tjetër, as nuk e kisha kërkuar asnjëherë me zë të lartë që të ndodhte diçka e tillë. A ishte e lidhur kjo me Mbretërinë? A bëra diçka që e shkaktoi këtë ndodhi, apo ishte thjesht një rastësi? Nuk ishim të sigurt. Megjithatë e festuam fitoren e shlyerjes së furgonit dhe kreditorit, na duhej gjithsesi një furgon, por si?

ATËHERË I THASHË

VËRTET ME ZË TË

LARTË KËTO FJALË:

“ZOT, A MË DËGJOVE

QË E THASHË?”

Gjetja e një furgoni të ri

Im atë më telefonoi për të parë se si ishim dhe për të na ofruar njëfarë ndihme për të zëvendësuar furgonin e djegur. Babai im kishte para dhe unë po shpresoja në fshehtësi që ai thjesht të na blinte një të tillë. Ai sugjeroi që të shkonim të shikonim në disa konçesionarë të zonës për një makinë të përdorur në gjendje të mirë. Sigurisht, unë e pranova me gjithë zemër ofertën.

Shkuam në disa konçesionarë dhe unë gjeta Dodge Caravan-in e përsosur. Ishte thjesht 1 vit i përdorur dhe në gjendje të mirë. I thashë babait tim se mendoja se ky ishte ai që Drenda dhe unë do të donim, një bukurosh ngjyrë vishnje, me shpresën se ai do të thoshte diçka të tillë si: “Mrekulli! Epo, ejani të shkojmë te noteri ta finalizojmë.” Por ai nuk e tha këtë gjë. Përkundrazi, ai tha: “Unë do të kontribuoj 5000 dollarë për blerjen.” Po, kjo ishte një ofertë shumë bujare, por në të vërtetë ai po ofronte të mbulonte shpenzimet e kaparit, duke ma lënë mua të financoja pjesën tjetër.

Papritmas u trondita nga realiteti. Unë nuk kisha një gjendje krediti që do ta joshte ndonjë bankë të më jepte para hua. Dhe deri në atë çast isha munduar ta fshihja nga babai im gjendjen tonë financiare të rëndë. Së dyti, ndieja se nuk mund të hyja më shumë në borxh.

Megjithatë, duke mos pasur asnjë mundësi në dijeninë time, mora një vendim të shpejtë që të paktën të mbushja aplikimin për kredi. Megjithatë, e dija se për ta bërë këtë, do të duhej t’ia rrëfeja babait tim situatën time dhe atij do t’i duhej të nënshkruante bashkë me mua. Me ngurrim ia tregova babait të gjithë historinë, ai ofroi të bashkë nënshkruante për kredinë dhe e dorëzuam kërkesën. Konçesionari më tha se do të më njoftonin në mëngjes.

Sigurisht, e dija se banka do ta miratonte huanë time pasi babai im kishte një gjendje kredie të përsosur. Ndërsa kthehesha në shtëpi me makinë, nuk isha i shqetësuar për miratimin e huasë. E dija se nuk mund ta merrja atë hua, por kisha një nevojë të qenësishme dhe aspak

para. Çfarë duhet të bëja? Isha i pështjelluar dhe pak i shqetësuar.

Kur arrita në shtëpi dhe ia tregova situatën Drendës, edhe ajo e kuptoi se nuk mund të nënshkruam një dokument tjetër borxhi, por çfarë mundësie tjetër kishim? Të dy e patëm të vështirë të na zinte gjumi atë mbrëmje, por në mëngjes ishim të bindur se marrja borxh e parave nuk ishte ajo që duhet të bënim.

Ndaj i telefonova babait dhe e falënderova për ofertën, duke i thënë se nuk mund të merrnim më shumë borxh për të financuar makinën. Më pas i telefonova konçesionarit dhe i njoftova se nuk do të shkonim. Sigurisht, ata më thanë se huaja për furgonin ishte miratuar dhe furgoni ishte i pastruar dhe gati për t'u dorëzuar. I falënderova por ngulmova se nuk mund ta merrnim furgonin.

Ndërsa e mbylla telefonin, pata paqe, por në të njëjtën kohë nuk e kisha idenë se si do të mund të blinim një automjet të madh sa duhej për të nxënë të gjithë familjen tonë prej gjashtë personash. Kisha një makinë kupe të përdorur pesë-vendëshe që e përdorja për biznes, që do të duhej ta përdornim derisa të sajnim diçka. Kaluan rreth dy javë dhe ne ia dolëm me kupenë pesë-vendëshe, duke bërë udhëtime të shumta kur na duhej të shkonim diku.

Më pas, një ditë më telefonoi një zotëri me të cilin Drenda ishte ndeshur para disa muajsh. Ajo kishte qenë duke kërkuar disa sende për t'i shitur në ankandin e antikuarëve të prindërve të saj, të cilin e zhvillonin çdo muaj në Atlanta, aty ku banonin. Ata vinin në Ohajo një herë në muaj për të blerë për ankandin dhe Drenda i bënte sytë katër për ndonjë gjë që mendonte se do të ishte me interes për prindërit e saj. Kështu siguronte pak para shtesë çdo muaj pasi ata i jepnin një komision për çdo gjë që gjente.

Në fakt, Drenda ishte ndeshur me këtë tipin diku dhe ata kishin nisur një bisedë lidhur me punët që bënin. Ajo i përmendi se, nëse ndonjëherë do të kishte diçka për të shitur, ajo mund të ishte e interesuar. Me sa duket, ai menaxhonte një shtëpi shumë të madhe të moshuarish dhe herë pas here, një pacienti i duhej t'i shiste sendet

personale kur transferohej në këtë shtëpi. Kur nuk kishte familjarë që të kujdeseshin për sendet e shtëpisë që duheshin hequr, ai i magazinonte ato në një hapësirë magazinimi të tijën dhe në fund i shiste ato.

Unë nuk e njihja, prandaj, kur telefonoi, shkrova një shënim dhe i thashë Drendës se ai kishte telefonuar. Për t'i rënë shkurt kësaj historie, kur ajo e telefonoi, ai i tha se kishte tre dhoma me mobilie dhe sende shtëpiake që duhej t'i hiqte dhe e pyeti nëse ajo do të ishte e interesuar. Ai ia ofroi të gjitha për një çmim të ulët nëse ajo do t'i merrte të gjitha.

Drenda dhe unë shkuam t'i shihnim dhomat dhe megjithëse nuk mund të kalonim nëpër to për të parë gjithçka, pasi dhomat ishin të mbushura deri në tavan, pamë disa gjëra që menduam se, nëse do të shiteshin, duhet të mbulonin çmimin që po kërkonte për të tëra. I telefonuam prindërve të saj dhe ata na kaluan paratë, sollën kamionçinën e tyre dhe transportuan gjithçka në Atlanta për ankandin e tyre të përmuajshëm.

Ankandi pati shumë sukses dhe për komisionin tonë, ata ranë dakord të na jepnin një Peugeot me portobagazh e cili ishte disa vite e përdorur dhe në gjendje të shkëlqyer. Sigurisht që e di se, për shumicën e njerëzve, marrja e një makine të përdorur mund të mos jetë arsye për të bërë festë të madhe. Por për ne, në atë kohë, kjo ishte hera e parë që po ngisnim një makinë pa bërë asnjë pagesë për të. Makina sapo ishte lyer dhe dukej si e re. U emocionuam shumë.

Krejt papritur, m'u qartësua pamja. Kisha besim se Perëndia do të më ndihmonte me atë që më nevojitej pa marrë borxh.

Një ndryshim i paradigmës

Edhe një ngjarje tjetër që pata me Zotin një vit më parë, ndërkohë që ishim ende në Oklahoma, tanimë u qartësua më shumë për mua. Duke kthyer kokën pas, arrita të shija se Zoti po përpiquej të më tërhiqte vëmendjen, por ishim aq të zhytur në borxhe dhe presion për njëfarë arsye, sa që nuk po e shihnim atë që po mundohej të na mësonte Perëndia.

Mua më pëlqen të shkoj për gjueti dhe më pëlqen veçanërisht të gjuaj drerë. Por më pëlqen të ha edhe mish dreri dhe të kem diçka me të cilën të mburrem për përpjekjet e mia në gjueti. Por ja që, kisha disa vite që gjuaja, por asgjë për t'u mburrur për të gjitha përpjekjet e mia. Unë dilja, rrija ulur në të ftohtë dhe kaloja ditë pas dite pa parë as edhe një dre. Kjo gjë u bë pak shkurajuese pasi kisha të vegjël për të ushqyer dhe mishi i drerit do të më hynte shumë në punë. Megjithëse kisha pasur njëfarë suksesi në të kaluarën, kishin kaluar vite që kur kisha pasur një sezon të suksesshëm të gjuetisë së drerit dhe kisha sjellë mish në shtëpi.

Një ditë, ndërsa po mendoja rreth sezonit të ardhshëm të gjuetisë së drerit, dëgjova zërin e Zotit. Ai tha: “Përse nuk më le të të tregoj se si ta kapësh drerin tënd këtë vit?” Kjo më çuditi. “Të më tregojë se si ta kap drerin tim?” Çfarë do të të thotë kjo?

Duke u lutur për ato fjalë, unë ndjeva Frymën e Shenjtë të linte tek unë mbresën për të mbjellë farën financiare ose dhuratën për qëllimin e saktë të kapjes së atij dreri. Nuk kisha mbjellë asnjëherë më parë para duke pritur të kapja një dre dhe në fillim m'u duk pak e çuditshme. Por e ndjeva qartësisht se Zoti po më drejtonte ta mbillja atë farë me disa udhëzime shumë të hollësishme. Duhet të mbushja një çek për shumën që ndihesa i drejtuar të mbillja. Duhej që Drenda dhe unë të vinim të dy duart mbi atë dhe të shpallnim se e kishim kapur drerin tim të vitit 1987 pikërisht në atë çast dhe në atë vend, kur po luteshim, jo më vonë kur unë ta kapja atë, por kur po luteshim.

Megjithëse, si i krishterë, unë kisha dhënë gjithmonë dhe e kisha mbështetur kishën time, duke mbjellë në këtë mënyrë me një qëllim të përqendruar, por besimi se unë marr kur lutem ishte një gjë e re për mua.

Ndaj mora një çek dhe plotësova në pjesën e arsyes së çekut “Për drerin tim të vitit 1987”. Vura duart mbi të me Drendën, ia postova shërbimit në të cilin kisha besim dhe shpalla se sapo e kisha marrë drerin tim në kohën që e postova. Mora një copë letër dhe shkrova në të ditën dhe orën që besova se e kisha kapur drerin dhe e vendosa në xhepin e xhakëtës sime të gjuetisë.

Si banor i Tuslas, Oklahoma, në kohën që qyteti kishte kufizime, unë nuk kisha një vend të saktë për të gjuajtur, por një mik i imi nga kisha më ftoi të shkoja te shtëpia e gjyshes së tij në fshat për Ditën e Falënderimeve; dhe ai më tha se rreth asaj ferme ishin disa drerë.

Ndaj familja ime u nis ditën e Falënderimeve në mëngjes për të shijuar një ditë të mrekullueshme me ushqim dhe bashkësi, si dhe për të kapur drerin tim. Shoku im nuk e dinte mirë se ku të më thoshte të shkoja, por ishte një lëndinë e rrethuar nga pyje në atë truall dhe ai sugjeroi që unë të shkoja te lëndina dhe të ulesha afër një peme të madhe që ishte atje.

Tani dua të imagjinosh këtë tablo. Ndërsa dielli e ndriçoi me ngadalë vendin rreth e qark meje, vura re që isha ulur në mes të një fushe me kashtë të kositur që kishte një pemë të madhe në mes të saj. Ndjeva se isha kryekëput në vendin e gabuar pasi e kuptova se asnjë dre me pak respekt për veten nuk do të vinte të më paraqitej ndërsa unë qëndroja ulur në mes të asaj fushe me kashtë.

Sa po bëhesha gati për t'u çuar dhe nisur drejt pyllit, i cili ishte rreth 120 metra para meje, dëgjova lëvizje në pyll përgjatë rripit të tokës në të majtën time. Arrija të dëgjoja gjethet që dridheshin në largësi dhe e kuptova se ishte një dre.

Papritmas, tre drenusha u shfaqën duke ecur brenda pyllit përgjatë gardhit. Unë u hodha vetëm një vështrim ndërsa çanin nëpër shkurre. Drerët ishin shumë larg, por unë ndalova dhe po prisja disa minuta para se të bëja lëvizjen time drejt pyllit ku mendoja se do të shkonin drerët. Më pas, pa e kuptuar fare, një dre po vraponte nëpër fushën pas meje në drejtim të pemës.

Unë isha në anën e kundërt të pemës ndërsa dreri kaloi përtej fushës e drejt pyllit përpara meje dhe nuk më pa. Dreri vrapoi për te pema, nuhati erën time dhe ndaloi me një hungërimë të fortë, që më çuditi. Ndërsa pashë në të djathtën time në çastin e tingullit të papritur, u trondita kur pashë një dre të rritur që m'i kishte ngulur sytë rreth pesë metra larg. Menjëherë, dreri, tanimë duke e kuptuar se çfarë po ndodhte, filloi të vraponte me shpejtësi drejt pyllit me hapa kërcimi të lartë.

Epo, të përpiqesh të vësh në shënjestër një dre bishtbardhë që po vrapon me gjithë shpejtësinë, kur çiftën nuk e kisha gati, nuk është një shënjestër e thjeshtë dhe unë e dija se kisha vetëm një mundësi për të shtënë para se të futej në pyll. Nuk kishte asnjë mënyrë që të mund ta shënjestroja me kujdes pasi dreri po kërcente me hapa të mëdhenj. Kur kishin mbetur vetëm njëzet metra para se dreri të futej në pyll, e tërhoqa këmbëzën. Nga e shtëna, dreri u rrëzua dhe nuk lëvizi. U trondita! A ndodhi me të vërtetë? Gjithçka ndodhi shumë shpejt! U ngrita në këmbë me kujdes dhe shkova drejt vendit ku rrinte shtrirë dreri. Nxora shpejt pusullën nga xhepi im dhe fillova ta falënderoja Perëndinë për drerin.

Kur dëgjoi tingullin e çiftes, miku im erdhi dhe më përgëzoi për drerin kur e pa që rrinte shtrirë aty. Nuk i kisha treguar mikut tim për atë që Zoti më kishte thënë, por i hodha një vështrim dhe i thashë: “Nuk mendoj se ky dre u kap falë aftësive të mia të shkëlqyera të gjuetisë.” Më pas i tregova atij copën e letrës që kisha shkruar ditën që unë dhe Drenda ishim lutur për atë dre. Aty shkruhej thjesht: “Unë besoj se do ta marr drerin tim të vitit 1987 në këtë datë dhe orë kur u luta në emrin e Jezusit.” E ngrita letrën që ta shihte miku im dhe fillova t’i tregoja për atë që Zoti më kishte thënë të bëja.

Kjo ngjarje më tërhoqi vëmendjen. E dija pa kurrfarë dyshimi se e kishte bërë Perëndia. Por për njëfarë arsye, nuk e kisha bërë ende lidhjen mes gjërave.

Koncepti i ligjit të Perëndisë dhe ajo që kishte ndodhur me drerin, që ndikonte në financat e mia, nuk më kishte ndodhur kurrë. Të kapja drerin ishte e mahnitshme, por a do të ndodhte përsëri? Pa konceptin e ligjit të Mbretërisë, nuk do ta dija se si ose çfarë ligjesh bënë që dreri të më shfaqej. Por mezi pres që ta provoj në sezonin e ardhshëm të gjuetisë së drerit.

Besimi funksionon çdo herë

Sezoni i ardhshëm i gjuetisë solli ndryshim ndërsa u zhvendosëm nga Tulsa në Ohajo. Kjo lëvizje e mori nxitjen një ditë ndërsa po bëja ecja sportive. Fryma e Shenjtë më foli dhe më tha se ishte koha që të transferohesha me shtëpi në Ohajo dhe atje do të bëja punën time të lidhur me fundin e kohërave.

Deri në atë pikë kisha jetuar në Tusla për dhjetë vjet dhe e pëlqeja Tuslën, por isha jashtë mase i lumtur që po largohesha. Një recesion i lidhur me naftën që kishte ndodhur një vit më parë e goditi Tuslën veçanërisht fort pasi ekonomia e saj bazohej te nafta. Financat tona ishin në gjendje kritike dhe e gjetëm veten në vështirësi për të mbijetuar. Një fillim i ri ishte diçka që do të më emociononte. Shumë pak dija që nëntë vitet e ardhshme do të sillnin edhe më tepër stres financiar që do të tejkalonte atë që pamë në Tusla.

KJO NGJARJE MË TËRHOQI

VËMENDJEN. E DIJA PA

KURRFARË DYSHIMI SE E

KISHTE BËRË PERËNDIA.

Ne u transferuam në Ohajo në fillim të verës dhe unë prisja me padurim atë që kishte Ohajoja për ne. Shumë shpejt e zbuluam se nisja e biznesit nga e para dhe transferimi i të gjitha borxheve tona me vete në Ohajo ishte jashtë mase stresues.

Sigurisht, sezoni i gjuetisë së drerit

po afrohej si edhe lindja e fëmijës sonë të tretë, Tomit. Tomi lindi në ditën e dytë të sezonit të gjuetisë së drerit, prandaj, kuptohet, nuk pata kohë të kërkoja për shkak të ardhjes së fëmijës dhe nisjes së biznesit nga e para. Dija vetëm një vend ku të gjuaja.

Përballë rrugës ku isha rritur, kisha ngritur një varg çarqesh kur isha në shkollë të mesme. Në pronën e prindërve të mi ishte një pellg, që ushqehet nga një përrua i vogël që kalonte përtej fermës së fqinjit dhe më pas përfundonte në pellgun tonë. Më duhet ta pranoj se, megjithëse kisha ecur përgjatë atij përroi ndërkohë që rritesha, nuk kisha parë kurrë një dre, as kisha parë një gjurmë dreri mbi atë tokë. Por më kujtohet se ndërkohë që isha në universitet më telefonoi vëllai im që më tha se ishte habitur që një ditë kishte parë një dre atje dhe se si kishte planifikuar të gjuante atje në vjeshtën e ardhshme. U habitëm të dy. Unë e fiksova në mendje atë bisedë, që bëhet fjalë të ketë ndodhur nëntë ose dhjetë vjet më parë.

E mbaja mend vendin e saktë ku ai tha se e pa drerin, meqë e njihja shumë mirë përroin. Ai më tregoi se e kishte parë drerin aty ku përroi degëzohej dhe ku ndodhej një pemë shumë e madhe panje. Më pas më tha se ishte një pemë më e vogël panje pranë një peme më të madhe dhe ai kishte zbuluar se mund ta përdorte pemën më të vogël për t'u ngjitur në pemën më të madhe, që ai mendonte se do të ishte një vend i shkëlqyer nga ku ta qëllonte drerin.

Epo, vëllai im nuk qëlloi kurrë asnjë dre në atë përrua, megjithëse njërin për pak e qëllloi. Por kishte vite që nuk ishte kthyer atje, prandaj nuk e kisha idenë nëse pema ishte ende atje, apo nëse mund ta gjenim në errësirën e mëngjesit të gjuetisë së planifikuar.

Për t'i bërë gjërat pak më të vështira, Ohajoja kishte një ligj vetëm për armët e gjahut. Çiftet nuk lejoheshin gjatë sezonit të drerit, vetëm saçmet për drerë. Në atë kohë unë kisha vetëm një çift të kalibrit 20 dhe nuk kisha besim se mund të qëlloja një dre me të nëse nuk do të ishte në rrezen 20 m. Por vetëm aq kisha në atë kohë dhe ai ishte plani im.

Drenda dhe unë e mbollëm farën tonë, i vumë duart mbi çekun në të njëjtën mënyrë siç bëmë një vit më parë dhe shpallëm drerin tim sipas Markut 11:24. Për t'i rënë shkurt kësaj historie të gjatë, në ditën

e katërt të sezonit të gjuetisë në Ohajo, dita e parë që dilja, unë kapa një drenushë dhe një dre për 40 minuta, të dy nga të shtëna nga 75 metra larg që e tejkalonin aftësinë time me një çifte me tytë të lëmuar. Ohajaja kishte kufizimin e dy drerëve, që është arsyeja përse kapa dy drerë atë vit. Kështu është, i kapa dy drerët e mi për 40 minuta.

Sërish, e dija se do të ndodhte diçka. Por në kohën e kësaj gjuetie drerësh, financat tona ishin në gjendje vërtet të keqe dhe stresi po më mbyste. Në fakt, nuk më kaloi kurrë nëpër mend që ta zbatoja po këtë parim në financat tona.

Shumë “rastësi”

Ai dimër i parë dhe në 12 muajt e ardhshëm në Ohajo ishin të tmerrshëm pasi luftoja me probleme emocionale të skajshme, kriza paniku dhe depresion, për të cilat tregova në fillim të këtij libri.

Dhe në nëntorin e ardhshëm, pak para sezonit të gjuetisë së drerit, ndodhi që na u dogj furgoni. Megjithatë kisha parë kapjen e mrekullueshme të drerëve për dy sezonet e mëparshme të drerit, prapë nuk kisha një zbulesë të Mbretërisë. Me furgonin që u dogj dhe Perëndinë që më fliste për Mbretërinë, e kuptova se këto tre histori kishin shumë më tepër nga sa mendoja në fillim. U ndjeva shumë i inkurajuar, por edhe në atë pikë, nuk e kisha konceptin e ligjit të Mbretërisë.

Erdhi sezoni i ardhshëm i gjuetisë së drerit dhe si me sahat, dreri im erdhi pas rreth 40 minutash. Ne filluam të shihnim Mbretërinë që punonte edhe me financat tona, që do ta trajtoj në kapitullin 2. Por në ato vite të para, unë shihja disa gjëra të mrekullueshme.

Sigurisht, dukej gjithmonë sikur Perëndia më mësonte diçka të re kur bëhej fjalë për gjuetinë time të drerëve. Mendoj se arsyeja është sepse sezoni i gjuetisë së drerit ka të bëjë vetëm me mbledhjen dhe ndodh në një periudhë kohe të kontrolluar dhe shumë të kufizuar. Periudha e gjuetisë në Ohajo është zakonisht e hapur vetëm dy javë. Me një sezon gjuetie kaq të përqendruar, shumica e gjahtarëve të drerëve janë shumë

të përqendruar dhe synojnë hapjen e sezonit. Shumica shpenzojnë orë duke kërkuar dhe duke u përgatitur për atë mundësi dy-javore. Ndaj kjo përbën një laborator të mrekullueshëm për të studiuar Mbretërinë.

Prandaj më fal për të gjitha historitë me drerë, por ata ishin shumë të rëndësishëm për mua. Ata më zbuluan ligjet e fshehura që nuk do t'i kisha parë në ndonjë mënyrë tjetër. Të jem i singertë, Perëndia do të përdorë gjithçka për të të tërhequr vëmendjen. Ai përdori peshkimin për të tërhequr vëmendjen e Pjetrit, Jakobit dhe Gjonit te kapitulli i pestë i Llukës kur ata kapën aq shumë peshq, saqë varkat e tyre për pak u fundosën. Dhe në rastin tim ndodhi që Ai përdori gjuetinë e drerit.

SINQERISHT, PERËNDIA

DO TË PËRDORË

GJITHÇKA PËR TË TË

TËRHEQUR VËMENDJEN.

Pasi Perëndia më foli rreth Mbretërisë në dhomën time të gjumit atë ditë dhe pasi pashë furgonin të digjej dhe kujtova gjuetinë e drerëve, dhe më pas se si Perëndia hapi një derë për ne për të fituar atë makinë të mrekullueshme me portobagazh, të përdorur, por pa marrë borxh, papritmas po e kuptonim. Drenda dhe unë ishim të përfshirë plotësisht.

Unë nisa ta studioja Biblën në një mënyrë krejt të re. Unë e quaja veten shkencëtar shpirtëror. Fillova të bëja pyetje. “Përse ndodhi kjo? Përse ndodhi ajo?” Kërkoja me kujdes për të dhëna të ligjeve shpirtërore të fshehura në historitë që lexoja në Bibël.

Perëndia vazhdoi të më tregonte gjëra; dhe sërisht, Ai përdori gjuetinë e drerit për të më treguar më shumë për Mbretërinë. Kjo histori e radhës më tërhoqi vërtet vëmendjen. Ishte një nga ato çastet e llojit “A e pe atë?”.

Ishte mbrëmja e Hallouinit dhe unë kisha rreth 45 minuta kohë përpara se familja jonë të nisej për në kishë për të marrë pjesë në festën që po bënim në vend të festës tradicionale të frymëzuar nga demonët.

Drenda dhe unë kishim mbjellë farën tonë për një dre, kishim vendosur duart mbi çekun, e kishim dërguar te një shërbim që besonim

se na e kishte treguar Perëndia dhe e kishim kërkuar sipas Markut 11:24 disa javë më parë. Kjo do të ishte hera e parë që dilja në atë sezon dhe po gjuaja me hark në tokën që kishim marrë me qira.

Edhe pse kohën e kisha të kufizuar, meqë Perëndia më kishte treguar se si të gjuaja me besim, zakonisht e kapja drerin tim brenda 40 minutave; mendova se do të ishte e vështirë, por pata kohë ta kapja drerin tim. Pikërisht në këtë ditë, shkova të provoja vendin në pemën e pyllit me pisha që ishin pas shtëpisë sonë të vjetër dhe u ngjita në të. As 10 minuta nuk kisha që rrija aty kur pikasa drerin rreth 200 metra larg nga unë që po shkonte drejt pyllit të lagjes. E kuptova se ishte dreri im, por po shkonte në drejtimin gabuar!

Ky ishte vetëm viti i dytë që gjuaja me shigjeta dhe nuk ia kisha marrë dorën. Nuk kisha veshur maskim, nuk kisha përgatitur një hungërimë dhe nuk kisha dëgjuar për përdorimin e aromave për të tërhequr drerin. Vendi im në pemë ishte një dërrasë që e kisha ngulur me gozhdë ndërmjet dy degëve vetëm 3,6 metra nga toka, që, nëse di ndonjë gjë rreth gjahut me shigjeta nga një vend në pemë, nuk është shumë lart. Por një vit më parë, viti im i parë i gjuetisë me hark, unë kapa dy drerë në dy herët që kisha dalë duke përdorur besimin tim dhe as këtë vit nuk prisja ndonjë gjë ndryshe.

Ndërsa e shihja drerin që shkonte në drejtimin e gabuar, nuk dija se çfarë të bëja, ndaj nisa të lutesha. Krejt papritur, dëgjova Frymën e Shenjtë të më fliste. Ai tha: “I thuaj drerit të vijë tek ti.” Kjo gjë më tronditi pak. T’i them drerit të vijë tek unë? E dija se nuk mund të ulërija me zë të lartë, prandaj i thashë me një ton bisedor: “Dre, ndalo! Kthehu mbrapa dhe eja dhe qëndro nën pemën time.” Çmenduri, apo jo? Asnjë thirrje hungërimë, asgjë. Por në sekondën që e thashë këtë, dreri ndaloi, pa nga të dyja drejtimet, më pas u kthye pas dhe nisi të ecte 200 metra drejt meje. Edhe pse pylli ku ndodhesha ishte rreth 365 metra i gjerë, ai dre eci drejt pemës sime, mbërriti drejtpërdrejt poshtë saj dhe qëndroi pa lëvizur.

Sigurisht, nuk mund ta humbja atë goditje. Ua! A e pashë vërtet atë gjë? Dreri ra poshtë meje me një të shtënjë të pastër. Pashë orën time

dhe e kuptova se, që të arrija në festë, më mirë ta lija drerin atje derisa të kthehesha dhe ta çoja në hambar. Më duhet ta pranoj se ajo që pashë nuk më shqitej nga mendja për javë të tëra në vazhdim. Por Perëndia nuk kishte mbaruar së tërhequri vëmendjen time.

Ferma që kishim marrë me qira kishte një përrua që kalonte përmes saj përgjatë të cilit kishte shumë shkurre. Gjithnjë kishe mundësinë e një gjuetie të mirë të lepujve. Pikërisht në këtë ditë, kishte rënë borë gjatë natës dhe bora e bën gjithnjë më të lehtë t'i shohësh lepujt. Nuk mund të rezistoj, kështu që djali im Timi dhe unë po përpiqeshim të zbrisnim në fund të përroit, duke shkëlmuar shkurret ndërsa kalonim, kur krejt papritur, nga shkurrja doli një fazan.

Ohajoja nuk kishte një sezon të gjuetisë së fazanit, por unë rrallëherë shihja ndonjë fazan në fermë, mbase një në vit. Epo, meqë ky doli, u emocionova që do të gjuaja një të tillë. E vura në shënjestër, zogu ra dhe sapo preku tokën ia mbathi vrapit. Menjëherë e kuptova se çfarë kisha bërë. I kisha qëlluar krahun. Zogu po vraponte me gjithë forcën për të ngjitur kodrën përmbi përrua dhe fazani mund të vrapojë deri në 56 kilometra në orë. Sigurisht, për shkak të borës, ai nuk po ecte aq shpejt, por po ecte shpejt.

Meqë përroi ishte në fund të një humnere të gjatë, e kisha pamjen e plotë të çdo centimetri katror të kodrës. Kodra ishte përdorur për të mbjellë bar një vit më parë, prandaj pas korrsjes së plotë dallohej vetëm ndonjë tufë bari aty-këtu.

Ndërsa zogu po ngjitej me shpejtësi në kodër, e dija se nuk kishte asnjë mënyrë se si ta kapja dhe ishte jashtë rrezes së çiftes sime. Por krejt papritur, m'u kujtua dreri, se si erdhi tek unë kur i fola. Prandaj bërtita me zë të lartë: "Fazan, NDALO!" Në çastin që e thashë atë, fazani u zhduk. Kisha një pamje të qartë, të plotë të të gjithë kodrës, e cila ishte e mbuluar me borë, me ndonjë tufë bari që dallohej aty-këtu mbi bardhësi; megjithatë ai kishte ikur. Timi bërtiti: "Babi, ku shkoi?" "Nuk e di", iu përgjigja.

Kështu nisëm të ndiqnim gjurmët e tij përpjetë kodrës dhe ai po rrinte ulur atje me kokën e vogël të futur nën borë. Mendova: "Epo, a

e qëllova dhe vrapoi derisa vdiq?” Zgjata dorën dhe e kapa zogun, por ai shpërtheu në një fazan të egër me klithma dhe përplasje krahësh. Ai ishte shëndoshë e mirë! Atë mbrëmje kur e thera zogun e pashë me shumë kujdes. Nuk kishte asnjë shenjë plumbi te zogu, por e pashë që e kisha qëlluar vërtet në krahun e djathtë. Prandaj zogu ishte vërtet i gjallë, por kishte ndaluar në çastin që i thirra: “Ndalo!”.

Po, Zot, ti e ke vëmendjen time të plotë!

.

KAPITULLI 2

NJË MËNYRË E RE TË MENDUARI

Ndërsa Drenda dhe unë nisëm të shohim se si funksionon Mbretëria e Perëndisë në jetën tonë, ne nuk mund të reshtnim së i treguari njerëzve rreth saj. Ne e dinim se kishim nisur rrugën emocionuese drejt zbulimit dhe çlirimit. Unë vazhdoja të shisja sigurime dhe aksione, por ndjeva se diçka po ndryshonte. Nuk e dija se çfarë, por e dija se duhet të kishte përgjigje për financat e mia ashtu siç kisha parë në gjuetinë e drerit dhe siç kisha parë në blerjen e makinës së përdorur me portobagazh. E kuptova se nuk më mjaftonte të merrja atë makinë, megjithëse isha shumë i gëzuar që e mora.

Në këtë pikë në këtë histori kisha ende shumë borxhe. Doja të çlirohesha nga borxhet, por nuk e kisha idenë se çfarë të ndryshoja. Edhe pse nuk e dija se çfarë të ndryshoja, isha i sigurt se kisha për ta gjetur. E dija që e kisha zbuluar përgjigjen time, por sërish, duhet të mësoja më shumë se si t'i realizoja konkretisht në jetën time tablotë që kisha parë në Bibël. Biznesi im, në gjendjen e atëhershme mezi mbulonte vetëm shpenzimet tona të jetesës. Por kjo ishte më mirë se ç'kishte qenë kur po zhyteshim gjithnjë e më shumë në borxh çdo muaj.

Drenda dhe unë vazhduam të lexonim Biblën dhe të kërkonim më shumë të dhëna lidhur me funksionimin e Mbretërisë. Ne i mbollëm paratë tona për financat që na duheshin.

Më pas, një mbrëmje pashë një ëndërr. Në atë ëndërr, pashë një vemje që zvarritej ngadalë në kërcellin e një bime. Më pas u zvarrit në një degë dhe formoi një fshikëz. Papritmas, nga fshikëza doli një flutur

e bukur, që më pas u largua në fluturim. Më pas një zë më tha: “Kështu do të jetë edhe biznesi yt.”

U zgjova dhe e kuptova se çfarë do të thoshte ëndrra. Një vemje mund të zvarritet dhe ka një mënyrë jetese shumë të kufizuar; zakonisht jeton në të njëjtën bimë gjatë gjithë jetës së saj. Por ndodh një transformim që ndryshon potencialin dhe të gjithë jetën e asaj vemjeje. Ajo e shndërron veten në një flutur, që e lejon të fluturojë kudo që dëshiron të shkojë. Disa, ashtu si flutura Mbretëreshë, mund të fluturojnë milje të tëra për të shmangur muajt e dimrit në hemisferën e veriut. Megjithatë në kohën e ëndrrës nuk e dija se si do të ndodhte ky transformim; e kuptova se Perëndia po më tregonte se do të ndodhte. U inkurajova.

Një zbulim i mahnitshëm

Sikurse ishte zakoni im që nga koha e transferimit në Ohajo, bëja 90 telefonata me ton të ftohtë çdo mëngjes. Do të doja të të thosha se kisha një sistem të përsosur për ta bërë këtë, por sinjerisht, thjesht merrja me radhë numrat në numëror çdo ditë (kjo ishte para se të kisha listën “Mos telefono”).

Meqë isha zëvendës presidenti rajonal i kompanisë për të cilën punoja, detyra ime kryesore ishte të punoja dhe trajnoja përfaqësues shitjesh të rinj. Merrja në telefon dhe shpjegoja se kompania ime po zgjerohej në Ohajo dhe bëja disa telefonata në zonë për të parë nëse dikush kishte interes. Shumicën e kohës më përgjigjej sekretaria telefonike dhe lija një mesazh. Po të kishin interes, do të më merrnin. Duke bërë 90 telefonata në ditë, prisja që të planifikoja dy deri në tri intervista dhe një shitje të mundshme.

Nëpërmjet këtij procesi u takova me Dejvin. Gjatë bisedës me të në telefon, ai shprehu dëshirën e tij për të gjetur një fushë të re karriere dhe kishte interes të shihte atë që mund t'i ofroja. I ofrova që të shkoja në shtëpinë e tij atë mbrëmje dhe ai tha se ishte dakord. Ndërsa u ula me të dhe bashkëshorten e tij, filloja t'i bëja të gjitha pyetjet e zakonshme rreth vendit aktual të punës, përse kërkonte një ndryshim të karrierës

dhe në çfarë gjendje financiare ishin. Zakonisht i pyes gjithmonë kandidatët e mundshëm rreth financave të tyre vetjake për shkak se, nëse do të kishin një interes për kompaninë, atëherë e trajtoja takimin si një shitje të mundshme. Prandaj mbledhja e të dhënave financiare më lejonte të krijoja një ide se sa shumë sigurime do të merrnin në konsideratë dhe të shihja se çfarë produktesh të tjera të sigurimeve kishin fituar tashmë.

Për habinë time, ndërsa po diskutonim për gjendjen e tyre aktuale financiare, bashkëshortja e tij nisi të qante e dëshpëruar. Financat e tyre ishin të çrregullta dhe nuk kishin asnjë ide se çfarë të bënin ose çfarë të ndryshonin. E kuptova se problemi i tyre nuk ishin sigurimet. Ata duhet të shtonin fluksin monetar dhe të çliroheshin nga borxhi, ndaj u përmenda edhe Mbretërinë e Perëndisë dhe se si unë dhe Drenda po mësonim se si funksiononte ajo. I sigurova ata se do të bëja gjithçka që mundja për t'i ndihmuar dhe do t'i takoja përsëri pas një jave për të diskutuar çdo ndryshim që mund t'u duhej të zbatonin.

Rrugës për në zyrë pas takimit u shqetësova. Duhet të kishte diçka që mund të bëja!

Ndërsa u ktheva në zyrë, u ula te tavolina ime dhe papritmas më lindi një ide. Do të kërkoja për çdo produkt ose shërbim që ata po përdornin me shpresën për të gjetur të njëjtin shërbim me një çmim më të ulët. Qëllimi im ishte të shihja se sa shumë para do të mund të liroja që mund të përdorej për reduktimin e borxhit. Kjo ka ndodhur në kohën para Internetit, prandaj të gjithë kërkimin tim duhet ta bëja nëpërmjet fletëve të verdha dhe telefonatave.

Pas një jave kisha kontrolluar çmimin e çdo produkti ose shërbimi që po përdornin dhe isha vërtet i mahnitur nga ajo që kisha gjetur. Duke riorganizuar ose zëvendësuar shitësit e tyre aktualë me shitës ose kompani që ishin më pak të shtrenjta, liroja më shumë se 600 USD në muaj në fluksin e parave. Më pas mora llogaritësin financiar dhe i vendosa paratë e liruara në strukturën e tyre të borxhit dhe shtypa butonin e llogaritjes.

U mahnita nga numri që u shfaq në ekran. Me siguri kisha bërë ndonjë gabim diku. Llogaritja ime tregonte se ky çift do të lirohej plotësisht nga borxhi në më pak se shtatë vjet, duke përfshirë hipotekën, pa ndryshuar të ardhurat e tyre. *E pamundur*, mendova. Prandaj i vendosa sërish numrat dhe mora të njëjtat rezultate.

Pastaj shkova tek arkiva ime dhe nxora disa dosje të klientëve të tjerë dhe gjatë asaj jave punova me to. Ashtu si klienti im aktual, secili prej tyre mund të çlirohej plotësisht nga borxhet për pesë deri në shtatë vjet, duke përfshirë hipotekën, pa ndryshuar të ardhurat e tyre. Nëse kjo ishte e mundur, dhe e dija se ishte, përse nuk po e thoshte dikush me sa zë të kishte? Shtypa me tastierë një fletë të dhënash për klientin tim që i tregonte se si mund të çlirohej plotësisht nga borxhi për më pak se shtatë vjet. Isha shumë i emocionuar që do të takohesha sërish me ta dhe ua tregova atë që kisha zbuluar dhe isha kureshtar se si do ta prisnin atë informacion.

Ndërsa u ula bashkë me Dejvin dhe të shoqen, i mora me radhë numrat për secilin zë duke u shpjeguar se si mund të liroheshin fonde. I fsheha qëllimisht rezultatet përfundimtare derisa mbarova me çdo zë që do të lironte fonde. Gjatë gjithë prezantimit tim klientët e mi rrinin ulur të habitur. Nga këndvështrimi i tyre, nuk kishte para dhe asnjë mënyrë për t'u çliruar nga borxhi – asnjëherë! Ndërsa ktheva faqen e fundit, duke zbuluar se ata të liroheshin në më pak se shtatë vjet, duke përfshirë hipotekën e shtëpisë, papritmas burri brofi me lot në sy. Ishte shumë i emocionuar. Pas kësaj të dy shpërthyen në lot dhe më falënderuan pa pushim për vizitën. Më pas kalova pak kohë duke u thënë atyre gjithçka që Perëndia më kishte zbuluar dhe çfarë kisha mësuar deri atëherë lidhur me Mbretërinë e Perëndisë. Lotët e tyre nuk pushonin! Ata i kishin bërë veshët katër!

Nuk fitova asnjë qindarkë nga ai klient, por nuk kisha qenë kurrë aq i lumtur me një klient; dhe tani mendja ime rrotullohej me një milion milje në orë. Doja që atë që sapo bëra ta bëja për çdo klient që do të takoja, ndaj i kërkova Zotit mençuri mbi mënyrën se si të fitoja para nga ky proces. E kuptova se ky do të ishte modeli im i ri i biznesit nëse

do të mund të zbuloja se si të fitoja para nëpërmjet tij. Pas disa provave dhe gabimeve, ne gjetëm një mënyrë për t'ia ofruar planet tona falas kujtdo që i kërkonte e gjithësi të fitoja për biznesin tonë nëpërmjet një sistemi referimi që kishim ndërtuar. Ishte shumë e mirë për t'u besuar dhe unë dhe Drenda ishim shumë të emocionuar.

E kuptova se ky ishte transformimi që kisha parë në ëndërr. Megjithëse e dija se isha ende në fazën e fshikëzës të asaj ëndrre, unë isha gati të fluturoja! Kisha ende shumë për të mësuar para se të fluturoja, por e kuptova se isha në rrugën e duhur.

Ne e përfshimë kompaninë tonë të re dhe e quajtëm “Faith-Full-Family-Finances” për shkak se e dinim se me besim, financat nuk do të pakësoheshin; dhe ky ishte mesazhi që donim të përcillnim vërtet, më shumë sesa përgjigjet financiare që ofronim. E mbajtëm këtë emër për më shumë se 20 vjet por e kuptuam se ai emër ishte qartësisht një emër i krishterë dhe ne deshëm të fitonim më shumë jobesimtarë, ndaj vendosëm ta ndryshonim në “Forward Financial Group”, emër që mban edhe sot. (Meqë ra fjala, i bëjmë ende ato planet për çlirimin nga borxhet si edhe i ndihmojmë njerëzit të shmangin rrezikun e tregut për llogaritë e tyre të pensionit. Mund të kontaktosh me “Forward Financial Group” në numrin 1-(800)-815-0818 ose në internet në adresën Forwardfinancialgroup.com.)

Megjithëse në momentin që e nisëm kompaninë tonë kishim ende borxhe të mëdha, e dinim se drejtimi ynë ishte i duhuri. Kompania pati një sukses të madh dhe unë dhe Drenda u çliruam nga borxhet për rreth dy vjet e gjysmë. Nuk di të ta përshkruaj se sa emocionuese ishte kjo! Krejt papritur jetët tona nuk merreshin vetëm me mbijetesën, por brenda nesh nisi të shfaqej vizioni.

Pagesa me para në dorë për një makinë të re ishte e mrekullueshme. Blerja dhe pagesa me para në dorë për 22 hektarë të një prej tokave më të bukura në Ohajo ishte e papërshkrueshme me fjalë. Ndërtimi i shtëpisë së ëndrrave tona në 715 metër katror dhe shlyerja e saj ishte e pabesueshme! Nuk do ta harroj kurrë teksa rrinim në këmbë me Drendën dhe shihnim të hapej groja për shtëpinë tonë të re. Bodrumi

ishte më i madh se e gjithë shtëpia e vogël në fermë ku kishim jetuar. Ne rrinim aty në këmbë me lotët që na rridhnin nëpër faqe dhe e shihnim këtë gjë. Shihnim se si nëntë vjet ferr në tokë kishin mbetur pas. Dhe e dinim se gjërat nuk do të ishin më si më parë. Ne zbuluam Mbretërinë e Perëndisë dhe tani e dimë përse profeti Isaia e quajti “lajmi i mirë”.

Fryma e Zotit, Zoti është mbi mua, sepse Zoti më ka vajosur për t'u dhënë një lajm të mirë të përulurve.

— Isaia 61:1

Të them të vërtetën, unë dhe Drenda duhej të pickonim veten për shkak se po ndodhnin gjëra kaq të pabesueshme. Çlirimi i plotë nga borxhi ishte një ëndërr e pamundur, por tani ishte bërë realitet!

Dëgjo, nuk jam kaq i zoti. Ti e pe ecurinë time në jetë. U mundova për shumë vite sipas mënyrës sime dhe punova fort duke pasur vetëm dhimbje koke dhe stres. Po mësoja se si të veproja sipas mënyrës së Perëndisë dhe po funksiononte. Dhe kjo është arsyeja përse ti po e lexon këtë libër, për të zbuluar atë që zbulova unë dhe do ta zbulosh. Por në fillim duhet të kuptosh se isha lidhur me një sistem të ri, një Mbretëri të re dhe një mënyrë tërësisht të re të jetuarit. Kjo përgjigje është edhe për ty. Kjo është përgjigja që të nevojitet. Ky është lajmi i mirë që ke pritur. E di, e di, kisha jote nuk jep mësim të tilla. Epo, as e imja nuk na i mësonte, por të gjitha këto janë pikërisht këtu në Bibël.

Perëndia është i mirë – gjithmonë

Ndaj më lejo të të jap një çelës kryesor për të kuptuar atë që po them – hiqe fenë! Kjo nuk është një çështje fetare. Kjo ka të bëjë me Perëndinë, atë që dëshiron të bëjë Ai dhe se si Ai e pagoi çmimin nëpërmjet Jezusit për të të dhënë Mbretërinë. Prandaj, le të kërkojmë Mbretërinë dhe të shohim se si funksionon.

Ndërsa Drenda dhe unë filluam të shihnim Mbretërinë e Perëndisë të funksiononte në jetën tonë, shumë u mahnitëm nga ajo që pamë.

Ne e kuptuam se pjesa më e madhe e besimtarë nuk e kishin idenë se si funksiononte.

Për shembull, sapo lexova një artikull për një shtatë vjeçare që kishte vdekur në shtratin operator gjatë heqjes së bajameve. Megjithëse një operacion tejet i zakonshëm dhe zakonisht shumë i sigurt, zemra e saj kishte pushuar gjatë operacionit – një rezultat jashtë mase pikëllues. Mendoj se zemra e secilit prej nesh psherëtin pak vetëm duke dëgjuar për këtë gjë që ndodhi. Megjithatë, sado tragjike që ishte ngjarja, kjo histori kishte dhe një pjesë tjetër tragjike që mund të ndikonte në këtë familje për pjesën tjetër të jetës së tyre. Më lejo të citoj atë që i tha babai një reporteri, dhe këto janë fjalët e cituara:

“Ti nuk e kupton përse ndodhin këto gjëra, por ne e dimë se ishte plani i Perëndisë. Dhe kjo është e vetmja gjë që mund të na ndihmojë ta kalojmë, sepse e dimë se ishte prej Perëndisë.”³

Më lejo të të citoj edhe qendërmbrojtësin Aaron Rodgers të Green Bay Packers, historia e të cilit doli në revistën *People* në 22 janar të vitit 2020.⁴

Rodgers shpjegoi se në fëmijëri kishte vënë në pikëpyetje besimin dhe që nga ajo kohë e ndërsa rritej ishte lidhur me “një lloj spiritualiteti të ndryshëm. “Për shumicën e njerëzve që njoh, kisha ishte thjesht ... thjesht duhet të shkoje.” Ai tha gjithashtu: “Nuk e kuptoj se si mund të duash të besosh në një Perëndi që dëshiron të dënojë pjesën më të madhe të planetit në një ferr me zjarr. Cila qenie e dashur, e ndjeshme, e gjithëpranishme, e gjithëfuqishme dëshiron të dënojë krijimin e tij të bukur në një ferr me zjarr në fund të gjithë kësaj?”

3 <https://nypost.com/2020/02/26/7-year-old-south-carolina-girl-dies-duringtonsillectomy>

Komente lajthitjeje! Por nëse kjo është ajo që ai beson rreth Perëndisë, duhet ta pranosh, kush mund të besojë ose të dëshirojë t'i shërbejë një Perëndie që donte t'i merrte vajzën shtatë vjeçare? Askush! Dhe kush dëshiron t'i shërbejë një Perëndie që "dëshiron" të dënojë pjesën më të madhe të planetit në ferr? Askush! Por kjo është ajo që besojnë shumica e të krishterëve. Ti e ke dëgjuar gjithë jetën tënde: "E lejoi Perëndia", "E bëri Perëndia", "Ishte plani i Perëndisë", "Ishte koha të ikte" dhe shumë thënie të tjera si kjo. Në fakt, vë bast se edhe ti mendon në të njëjtën mënyrë. Prandaj do të flas hapur. Nëse vërtet beson se Perëndia është i tillë, se Ai e vret me vullnetin e Tij një fëmijë ose i shkakton kancerin dikujt, atëherë duhet të bëjmë një bisedë serioze. Më lejo ta them në këtë mënyrë:

TI NUK DO TË BESOSH KURRË NË DIKË QË NUK E MIRËBESON!

Nëse të kanë mësuar të mos kesh besim te Perëndia, se Ai vret njerëz të pafajshëm dhe nëse e pranon se Ai është Krijuesi i gjithëfuqishëm i universit, atëherë e mira është që të gjithë të mundohemi ta marrim me të mira Atë.

Kjo është ajo që bënin njerëzit në të kaluarën në shumë kultura primitive. Ata bënë oferta të të gjitha llojeve për të qetësuar zemërimin e Perëndisë. Ata i vendosnin vetes kufizime të të gjitha llojeve, madje u nënshtroheshin llojeve të ndryshme të dhimbjes, për të treguar se ishin me të vërtetë të nënshtroar ndaj Tij dhe me shpresën se do ta shmangnin zemërimin e Tij. Por a është ky në të vërtetë karakteri i Perëndisë së Biblës? A duhet të jetojmë me frikën e Perëndisë? Jo, sigurisht që jo. Koncepti që Perëndia është kundër nesh ose jo i besueshëm është i gjithi rezultat i mësimëve të këqija që filluan në Kopsht me Adamin dhe Evën.

Por gjarpri ishte më dinaku ndër të gjitha bishat e fushave që Zoti Perëndi kishte krijuar, dhe i tha gruas:

4 <https://people.com/sports/aaron-rodgers-opens-up-about-religion-to-danica-patrick-i-dont-know-how-you-can-believe-in-a-god>

“A ka thënë me të vërtetë Perëndia: “Mos hani nga të gjitha pemët e kopshtit?”

“Dhe gruaja iu përgjigj gjarprit: “Nga fruti i pemëve të kopshtit mund të hamë; por nga fruti i pemës që është në mes të kopshtit Perëndia ka thënë: “Mos hani dhe mos e prekni, ndryshe do të vdisni”

Atëherë gjarpri i tha gruas: “Ju s’keni për të vdekur aspak; por Perëndia e di që ditën që do t’i hani, sytë tuaj do të hapen dhe do të jeni në gjendje si Perëndia të njihni të mirën dhe të keqen”

Dhe gruaja pa që pema ishte e mirë për t’u ngrënë, që ishte e këndshme për sytë dhe që pema ishte e dëshirueshme për ta bërë të zgjuar dikë; dhe ajo mori nga fruti i saj, e hëngri dhe i dha edhe burrit të saj që ishte me të, dhe hëngri edhe ai.

— Zanafilla 3:1-6

Satani kishte hedhur dyshime mbi karakterin e Perëndisë që nga fillimi i kohërave. Çuditërisht, Eva kishte tashmë gjithë mençurinë që mund të ketë ndier se i mungonte në marrëdhënien e saj me Vetë Perëndinë. Megjithatë, Satani që në gjendje ta bindte atë se i mungonte diçka që Perëndia nuk po ia jepte. Adami dhe Eva besuan një gënjeshtër për Perëndinë dhe me gatishmëri e vunë mënjanë pozicionin e tyre në Mbretërinë e Tij për të ndjekur një mbretëri tjetër. Ata besuan se Satani pati një të ardhme më të mirë për ta. Sigurisht, vendimi i tyre solli vetëm dhimbje, vuajtje dhe vdekje.

Taktikat e Satanit nuk kanë ndryshuar asnjëherë dhe nuk është befasuese që synimi i tij më i madh është vetë kisha. Për shkak se kisha ka tashmë autoritet për ta vendosur Satanin në këmbët e saj dhe për ta mundur atë në çdo front, armët e tij të vetme janë ato që ishin atëherë, mashtrimi dhe gënjeshttrat.

Karakteri i Perëndisë

Në lidhje me të ardhmen dhe provaninë për ty, kjo është tema më e rëndësishme që na duhet të trajtojmë në fillim, karakteri i Perëndisë. Nëse nuk e zgjidhim këtë çështje, atëherë më mirë lëre mënjanë këtë libër dhe merr një libër tjetër se si të pasurohesh. Shpresa ime është se do të më japësh kohë ta shpjegoj këtë. Shpresoj që dëshiron vërtet të jesh i lirë financiarisht dhe të dëshirosh urtësinë dhe njohurinë. Kësaj here, mësimi nuk është nga gënjeshtari, Satani, që mashtroi Adamin dhe Evën, por nga Vetë Perëndia.

Së pari, e kuptoj përse mendon se Perëndia lejon që të ndodhin gjërat e këqija. Dua të them, nëse Ai është Perëndi, atëherë Ai ka fuqinë të bëjë gjithçka, apo jo? Pra, nëse shtatë vjeçarja vdes dhe Perëndia ka fuqinë ta ndalojë atë, atëherë Ai duhet ta ketë lejuar. Epo, kjo thënie është vetëm pjesërisht e vërtetë. Megjithatë Perëndia kishte fuqinë ta ndalonte, Ai nuk kishte juridiksionin ligjor për ta ndaluar. Këtë çështjen e juridiksionin do ta trajtoj në kapitullin tjetër, por më duhet të trajtoj në fillim çështjen e karakterit dhe më pas të sigurohem që ti e kupton, pa asnjë lëkundje ose dyshim, se Perëndia është i mirë dhe Fjala e Tij është e vërteta.

Ti mund të pyesësh përse kjo është e rëndësishme. Ndërsa vazhdojmë më tej në këtë libër, unë do të diskutoj ligjet e Mbretërisë, funksionin e tyre dhe se si ato ligje më çlirovan nga ferri financiar në të cilin po jetoja. Nëse nuk beson në Vetë Mbretin, atëherë ligjet e Tij nuk do të kenë asnjë kuptim për ty.

Ki parasysh, zbulimi im i parë në këtë udhëtim ishte që Mbretëria e Perëndisë është një qeveri. Kjo qeveri ka një Mbret që vendos ligjet e Mbretërisë. Këto ligje përcaktojnë përfitimet dhe përgjegjësitë që u ofrohen qytetarëve që jetojnë në Mbretëri. Ato mbrojnë dhe i garantojnë çdo qytetari në Mbretëri vullnetin e Mbretit për jetën e tyre. Parakushti për të kuptuar karakterin e Perëndisë është të kuptosh vetë ligjet.

Siç e thashë më parë, pasi e kuptova se Mbretëria e Perëndisë është një qeveri me ligje dhe përfitime që i përkasin në mënyrë ligjore çdo

qytetari të Mbretërisë, unë u bëra një shkencëtar shpirtëror. Më pas e kuptova se pas çdo veprimi të Mbretërisë fshihej një ligj shpirtëror që i paraprinte. Atëherë më lindi shpresa. Mund t'i mësoja ligjet. Kushdo mundet. Kjo është ajo që zbuluan Kithi dhe Kethi.

Katër vjet ndryshuan jetën e tyre

Kithi dhe Kethi merrnin një çek pagese në një punë të zakonshme, jetonin një jetë të zakonshme. Kithi e humbi punën sapo kishin blerë një shtëpi të re. Megjithatë, Kithi dëgjoi për programin tonë televiziv “*Rregullimi i çështjes së parave*” një vit më parë dhe kishte kaluar kohë duke studiuar dhe medituar për disa nga materialet e mia, duke mësuar rreth Mbretërisë dhe të drejtave të tij ligjore si qytetar.

Kur e humbi punën, ai u lut për të dhe vendosi që në vend që të kërkonte një punë tjetër, të hapte kompaninë e tij me kamionë. Ai e pranoi se nuk dinte shumë rreth biznesit, por mendoi se mund të mësonte. Ai nisi biznesin e tij të kamionëve me një kamion dhe transportonte makina dhe çfarëdo lloj gjëje tjetër që mund të gjente për ta transportuar. Ndërsa Kithi dhe Kethi vazhduan të mësonin, doli një mundësi tjetër për të nisur transportimin për një kompani kombëtare që kishte nevojë për ndihmë. Ky ishte një hap i madh për Kithin dhe duhej që të kishte maunen e tij dhe të mësonte shumë ligje të tjera lidhur me biznesin e transportimit me kamion – por ai e pranoi dhe besoi se Perëndia po e drejtonte.

Që atëherë, kompania ka lulëzuar. Tani ai ka tetë maune me dy pjesë që transportojnë me kohë të plotë çdo ditë. Kithi më tha se në punën e tij në korporatë ai fitonte rreth 1500 USD në javë. Në vitin e tij të parë të kompanisë së kamionëve, Kithi tha se fitonte rreth 4000 USD në javë. Në vitin e dytë Kithi kaloi në 15 000 USD në javë. Një vit më pas kaloi në 25 000 USD në javë dhe një vit më pas mbi 38 000 në javë. Kithi kaloi nga 78 000 USD fitime në vit në dy milion dollarë në vit pas katër vjetësh!

Ndërsa shkruaja këtë kapitull, Kithi më dërgoi një mesazh. Ai më tha se i ishte dashur të punësonte edhe katër shoferë të tjerë dhe fluksi i parave tani është 70 000 USD në javë. Nga 78 000 USD në vit në 70 000 USD në javë brenda një periudhe katër vjeçare! Kjo ma tërheq vëmendjen. Kithi dhe Kethi presin që të ndodhin gjëra edhe më të mëdha ndërsa tani planifikojnë të hapin dy kompani të tjera.

Po ta pyesësh Kithin dhe Kethin se si e arritën këtë gjë, ata do të thoshin se gjithë meritën e ka të mësuarit se si funksionon Mbretëria.

ÇDO GJË OSE KUSHDO

QË TË THOTË SE

PERËNDIA NUK ËSHTË I

MIRË PO TË THOTË NJË

GËNJESHTËR!

Gjëja e parë që do të të thoshin Kithi dhe Kethi është se duhej të harronin shumë gjëra fetare që ua kishin mësuar gjithë jetës së tyre rreth Perëndisë dhe mënyrës se si funksionon Ai. Një nga çelësat ku duhej të përqendroheshin ata ishte se Perëndia është i mirë, GJITHMONË I MIRË dhe Ai nuk gënjen KURRË. Gjithçka ose kushdo që të thotë se Perëndia nuk është i mirë po të thotë një gënjeshtër!

Mos u mashtroni, vëllezërit e mi shumë të dashur; çdo gjë e mirë që na jepet dhe çdo dhuratë e përsosur vjen prej së larti dhe zbret nga Ati i dritave, pranë së cilit nuk ka ndërrim dhe as hije ndryshimi.

— Jakobi 1:16-17

Së dyti, ata do të të thoshin se iu desh të mësonin të ishin dhënë në një mënyrë krejt të re. Mbështetja e detyrave të Perëndisë me para që sjellin ata është një çelës kryesor në suksesin e tyre.

Bibla është e qartë. Të fajësosh Perëndinë për gjërat e tmerrshme që u ndodhin njerëzve nuk është e saktë. Bibla thotë se Satani është ai që vjen për të vrarë, vjedhur dhe shkatërruar.

Vjedhësi nuk vjen veçse për të vjedhur, për të vrarë e për të shkatërruar; por unë kam ardhur që të kenë jetë e ta kenë me bollëk.

— Gjoni 10:10

Dhe vër re se çfarë thotë Jezusi pas kësaj thënieje të parë: “Kam ardhur që të keni jetë dhe ta keni me bollëk”, ose disa variante thonë jetë “më me bollëk”. Perëndia nuk është armiku ynë. Por nëse mendon se Ai është, atëherë sipas Jakobit 1:16, ti je mashtruar nga dikush. Duhet të pyesësh veten se kush të tha se Perëndia gënjen. Kush të tha se Perëndia e vrau shtatë vjeçare? Kush të tha se ndonjëherë Perëndia shëron dhe ndonjëherë zgjedh të mos e bëjë? Ma merr mendja se e ka thënë ndonjë predikues që aq dinte. Por ja ku është një thënie që duhet ta mbash fort nëse do që të marrësh nga Perëndia! Në fakt, Bibla thotë se është e pamundur që Ai të gënjejë (Hebrenjve 6:18).

Sërish, arsyeja përse njerëzit besojnë se Perëndia nuk është gjithmonë i mirë është sepse ata nuk e kuptojnë sistemin ligjor të Mbretërisë këtu në mbretërinë tokësore. Siç e përmenda më parë, këtë do ta hetojmë në kapitullin e ardhshëm dhe kështu do të marrin përgjigje shumë nga pyetjet e tua. Por nëse dëshiron ta kuptosh se si funksionon Mbretëria, duhet të dish se Perëndia është i mirë dhe Ai nuk gënjen kurrë.

Konstantet e Mbretërisë së Perëndisë

Kur isha në shkollë mësova një mësim që mendoj se gjen zbatim këtu. Na mësuam se kur merresh me substanca fizike, ka disa cilësi që nuk ndryshojnë asnjëherë dhe që janë konstante. E gjete! Këto janë ato që quhen ligjet konstante në fizikë. Për shembull, temperatura që shkakton ngrirjen e ujit është 0 gradë celsius. Kjo është një konstante; nuk ndryshon kurrë. Në të njëjtën mënyrë, fakti që Perëndia është i mirë është një konstante. Prandaj, për sa i përket ujit, konstantja e temperaturës së ngrirjes së ujit përdoret në të gjitha ekuacionet e tua në lidhje me ujin.

E njëjta gjë vlen për të kuptuar karakterin e Perëndisë. Nëse e di se Perëndia është i mirë dhe nuk ndryshon kurrë, do të mund ta interpretosh një fragment të shkrimit të shenjtë nëpërmjet lenteve të asaj konstanteje. Për shembull, le të shohim tek Eksodi 4:11-12 në Variantin e Mbretit Xhejms.

Zoti i tha: “Kush e ka bërë gojën e njeriut, ose kush e bën njeriun të pagojë, të shurdhër, me sy ose të verbër? A nuk jam unë vallë, Zoti?”

— Eksodi 4:11-12

Me shikimin e parë, duket sikur Perëndia i bën qëllimisht njerëzit të verbër dhe të paaftë për të dëgjuar. Por duhet të kujtojmë konstanten tonë, që Perëndia është gjithmonë i mirë. Le të shohim të njëjtin shkrim të shenjtë në një përkthim tjetër.

Zoti e pyeti Moisiun: “Kush e ka bërë gojën e njeriut, ose kush vendos nëse njerëzit do të flasin ose nuk do të flasin, dëgjojnë ose nuk dëgjojnë, shohin ose nuk shohin? A nuk jam unë vallë, Zoti?”

— Eksodi 4:11

Konteksti i këtij fragmenti është se Perëndia e ka thirrur Moisiun për të shkuar te populli i tij, hebrenjtë, dhe për t’u thënë atyre se Perëndia e ka thirrur atë për të shkuar te faraoni për të kërkuar lirimin e hebrenjve. Por Moisiu i thotë Perëndisë: “Po sikur hebrenjtë të mos besojnë se më je shfaqur?” Perëndia i thotë atij disa mënyra për t’ua provuar atyre. Por më pas Moisiu iu lut Zotit:

“Mjerisht, o Zot, unë nuk jam njeri i gojës; nuk isha i tillë në të kaluarën dhe nuk jam i tillë që kur i ke folur shërbëtorit tënd, sepse jam i ngathët në fjalë dhe kuvend”.

Zoti i tha: “Kush e ka bërë gojën e njeriut, ose kush e bën njeriun të pagojë, të shurdhër, me sy ose të verbër? A nuk jam unë vallë, Zoti? Dhe tani shko, unë do të jem me gojën tënde dhe do të të mësoj atë që duhet të thuash.

— Eksodi 4:10-12

Më lejo të parafrazoj atë që po i thoshte Perëndia Moisiut. A e kam bërë gojën e njeriut për të folur apo për të mos folur? A i bëra sytë e njeriut për të parë apo për të mos parë? Përgjigjja është e qartë. Goja u krijua për të folur dhe sytë u krijuan për të parë. Kjo është gjithçka që Perëndia po mundohet ta bëjë Mosiun të thotë. Në thelb, Perëndia po thotë: “Nëse e kam krijuar gojën, atëherë me siguri mund të të ndihmoj ta përdorësh!” Perëndia po përpiqet ta bëjë Moisiun të kuptojë se ai mund të besojë se Perëndia do ta ndihmojë të flasë kur të shkojë te hebrejtë.

Por pa pasur një këndvështrim të saktë të Perëndisë, ne mund ta keqinterpretojmë qëllimin këtu. Mendoj se të gjithë e kemi dëgjuar që Moisiu belbëzonte. Shumica e njerëzve do ta thoshin këtë si një fakt absolut, por a është? Në përgjigje, do të thoshe: “Me siguri. Vetë Moisiu tha se ai nuk fliste mirë.” Jam dakord, ai e tha këtë, por në lidhje me çfarë? Nëse Moisiu nuk mund të fliste mirë, atëherë duhet të shpjegojmë Veprat e Apostujve 7:22.

Kështu Moisiu u arsimua me gjithë diturinë e Egjiptasve dhe ishte i pushtetshëm në fjalë e në vepra.

— Veprat e apostujve 7:22

Në fakt, ne shohim se Moisiu ishte krejt e kundërta e dikujt që kishte vështirësi me fjalët. Ai ishte i fuqishëm në të folur. Ndaj, çfarë nënkupton Moisiu kur thotë: “O Zot, nuk jam shumë i zoti me fjalët. Nuk kam qenë asnjëherë dhe as tani nuk jam, edhe pse ti më ke folur. Mua më lidhet gjuha dhe fjalët e mia ngatërrohen?”

Kur Eksodi 4 flet për Moisiun që është i ngadaltë në të folur, ai i referohet faktit që Moisiu nuk e fliste mirë gjuhën hebraike. Ai nuk ishte rritur me hebrenjtë. Ai ishte rritur si një egjiptian dhe kishte si gjuhë të parë gjuhën egjiptiane. Perëndia po e siguron Moisiun se, meqë Ai e ka bërë gojën e njeriut, Ai do ta ndihmonte t'u fliste hebrenjve. Por sërish, Moisiu ngurron.

Por Moisiu tha: "Oh! Zot, dërgo mesazhin tënd nëpërmjet kujt të duash!"

Atëherë zemërimi i Zotit u ndez kundër Moisiut, dhe i tha: "A nuk është ndofta Aaroni vëllai yt, Leviti? Unë e di që ai flet bukur. Ja tani, ai po del të të takojë; sa të të shohë do të ndjejë gëzim në zemër të vet. Ti do t'i flasësh dhe do t'i vësh fjalët në gojën e tij, dhe unë do të jem me gojën tënde dhe me gojën e tij dhe do t'ju mësoj atë që duhet të bëni. Ai do të jetë zëdhënësi yt në popull; kështu ai për ty do të jetë goja dhe ti për të do të jesh si Perëndia."

— Eksodi 4.13-16

Nënkuptimi është se Aaroni e dinte hebraishten shumë mirë, duke qenë rritur si hebre dhe mund ta fliste hebraishten në vend të Moisiut, dhe jo se Moisiu belbëzonte.

Pra tani ti e sheh se sa e rëndësishme është të kesh një këndvështrim të saktë dhe konstant për karakterin e Perëndisë. Dijenia që Ai është gjithmonë i mirë na lejon të vëmë në pikëpyetje kuptimin e supozuar të tekstit dhe të hetojmë më thellë për interpretimin e duhur. Sërish, themeli yt në Mbretëri është të njohësh karakterin e Vetë Mbretit. Nëse nuk e njeh, atëherë Satani mund të të mashtrojë, ashtu siç bëri me Evën, që të besosh se Perëndia nuk po të thotë të gjithë të vërtetën, ose, akoma më keq, Ai të ka gënjyer.

Të kuptuarit e premtimeve të Perëndisë

Ka mbi 7000 premtime në Bibël që përcaktojnë të drejtat e tua ligjore si një fëmijë i Perëndisë. Çdo premtim të jepet ty nga Mbreti Vetë dhe është i besueshëm. Apo jo? Nëse mund të lindin dyshime lidhur me mirësinë e Perëndisë, atëherë mund të lindë dyshimi edhe lidhur me premtimet e Tij.

Më lejo të të jap një shembull. Le ta zëmë se të jap një çek 1000 USD. Ti më falënderon dhe në mendjen tënde ke 1000 USD. Ti sillesh sikur i ke 1000 USD, flet sikur i ke 1000 USD dhe sërish më falënderon për 1000 USD. Por e vërteta është se nuk i ke 1000 USD; ke vetëm një premtim. Çeku është thjesht një premtim që të dhashë ku thuhet se ti ke të drejtën ligjore të tërheqësh 1000

USD në bankën time. Që t'i kesh paratë duhet të thyesh çekun! Por meqë qëllimi im ndaj teje dihet, meqë ta dhashë dhe e nënshkrova me vullnetin tim të lirë çekun dhe për shkak se ti beson se ke 1000 USD, mund të thuash se ke 1000 USD ndërkohë që gjithçka që ke është një premtim.

Perëndia është me siguri më i madh se unë. Fjala e Tij nuk është gënjeshtër. Ai na jep premtimet e Tij të mëdha dhe të çmuara. Nëse Perëndia të jep premtimin e Tij, zëre se është i kryer! E vetmja gjë që mund të bëjë Satani për ta ndaluar realizimin e premtimit është të të bëjë dyshues për Fjalën e Perëndisë. Kjo është arsyeja përse është jetike që të dish se Perëndia është i mirë dhe nuk gënjen.

Më lejo të të jap një shembull tjetër. E di se shumë veta kanë dëgjuar se mrekullitë kanë kaluar dhe se Perëndia nuk bën të njëjtat gjëra që bëri Jezusi kur ishte mbi këtë tokë. Unë jam rritur në një kishë

KA MBI 7000

PREMTIME NË BIBËL

QË PËRCAKTOJNË TË

DREJTAT E TUA LIGJORE SI

NJË FËMIJË I PERËNDISË.

shumë tradicionale dhe, të them të vërtetën, nuk e pashë kurrë fuqinë e Perëndisë të manifestuar, të paktën me aq sa mbaj mend. Prandaj, thjesht ngaqë nuk kam parë njerëz të shërohen, a do të thotë kjo se Perëndia nuk shëron më? Përgjigjja për këtë është, ne nuk mund të bazohemi te përvoja jonë. Duhet të zbulojmë atë që thotë Bibla, atë që thotë ligji i Mbretit rreth shërimit.

*Se si Perëndia **vajosi** me Frymën e Shenjtë dhe me fuqi Jezusin prej Nazareti, i cili e përshkoi vendin duke bërë mirë dhe duke shëruar të gjithë ata që ishin të pushtuar nga djalli, **sepse Perëndia ishte me të.***

— Veprat e apostujve 10:38

Siç mund ta shohim, shërimi është një karakteristikë kyçe e shërbesës së Jezusit. Teksti thotë se Jezusi i shëroi të gjithë për shkak se Perëndia ishte me Të. Dhe fraza “Perëndia ishte me Të” është një thënie që duhet ta kuptosh. Sigurisht, Perëndia ishte me Jezusin gjatë gjithë jetës së Tij në tokë. Por kjo frazë në fakt i referohet momentit kur Jezusi po pagëzohej dhe Fryma e Shenjtë zbriti mbi Të si një pëllumb. Deri në atë çast, Jezusi nuk kishte bërë asnjë mrekulli. Nuk kemi asnjë regjistrim të Jezusit që shumëfishon drithërat e Tij të mëngjesit. Vetëm pasi u vajos nga Fryma e Shenjtë, shërbesa e Tij filloi në të vërtetë. Perëndia ishte me Të duke bërë punën.

Epo, ti mund të thuash: “Po, Jezusi shëroi, por Ai nuk është këtu.” Po, jam dakord, ke të drejtë, por Ai ia la atë detyrë kishës. Pra, e njëjta fuqi që erdhi mbi Jezusin iu dha edhe kishës. Ndërsa Jezusi po bëhej gati të largohej nga toka, Ai u thotë dishepujve të Tij sa vijon.

Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e mi në Jerusalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut”.

— Veprat e apostujve 1:8

Po kjo fuqi, Fryma e Shenjtë, erdhi mbi kishën për të bërë të njëjtat mrekulli që bëri Jezusi.

Nuk mund të më thuash diçka të ndryshme. Vetë vajza ime, Emi, kishte një tumor 7 kg në bark. Ne të gjithë u lutëm për shërimin e saj bazuar në Fjalën e Perëndisë dhe ajo ra për të fjetur dhe pastaj u zgjua në mëngjes plotësisht e shëruar. Tumori 7 kg ishte zhdukur dhe shpina e saj (që ishte plot nyja dhe e shtrembëruar) u rindërtua nga e para. Mund ta shohësh dhe lexosh historinë e saj në librin e saj *Healed Overnight* (Shëruar brenda natës).

Nusja e djalit tim pati një tumor sa madhësia e një portokalli në brinjë, që doktorët i thanë se duhej hequr me kirurgji. Ata thanë se ajo kishte një formë kanceri të rrallë dhe kishte një deri në dy muaj jetë. Edhe ajo i besonte premtimet e Perëndisë dhe u zgjua në mëngjes plotësisht e shëruar. Tumori ishte zhdukur.

Bashkëshortja ime, Drenda, edhe ajo pati një masë të madhe sa një 50 qindarkëshe në shpinën e saj. Ajo filloi të lutej që t'i largohej nga trupi dhe brenda dy javëve, u zhduk përgjithmonë.

A zgjodhi Perëndia që t'i shëronte këto zonja? A ishte diçka që Perëndia zgjodhi ta bënte? A i pëlqente këto tre zonja më shumë se ç'të ka qejf ty? Jo! Ato i kuptuan ligjet dhe përfitimet e Mbretërisë dhe thjesht i kërkuan ato. “Po atëherë, përse”, mund të pyesësh, “ka kaq shumë njerëz të sëmurë?” Përse nuk shohim që njerëzit të shërohen më shpesh në kishat tona?”

Më bëhet qejfi që pyete. Le ta hetojmë në kapitullin e radhës.

KAPITULLI 3

ÇËSHTJA E

JURIDIKSIONIT

Sikurse e thashë më parë, unë banoj në fshat në një truall 24 hektarë nga më të bukurit në Ohajo. Në fillim kisha 22 hektarë, por fqinji im më shiti një copë tokë në kufi me tokën time, duke arritur në total në 24 hektarë. Sigurisht që e kemi shijuar këtë tokë gjatë 22 viteve të fundit. Të pasurit e pyjeve për të gjuajtur drerë, një kënetë për të gjuajtur rosa dhe fusha për të gjuajtur lepuj dhe fazanë, si edhe xhirot me makina të larta janë një bekim. Por po ta shohësh nga afër vendin tim, do të gjesh brenda perimetrit të pronës tabela “NDALOHET KALIMI”. Tabelat janë vendosur që njerëzit të dinë se ku fillon kufiri i pronës sime.

Ligji i Ohajos thotë se një person që dëshiron të hyjë në tokën time duhet të ketë një formular pëlqimi me shkrim me vete në çdo kohë kur gjendet në pronën time. Nëse nuk e ka, quhet shkelje e pronës dhe mund të paditet ligjërisht dhe të marrë gjoba dhe penalitete. Çështja është që kushdo që zgjedh të ecë në tokën time pa dijeninë time nuk ka juridiksion të ligjshëm për ta marrë atë vendim, pasi nuk është toka e tij. Nëse i them të largohet nga toka ime, nuk ka zgjidhje tjetër!

Pra, shkurtimisht, nuk mund të zësh diçka mbi të cilën nuk ke juridiksion ligjor.

Ky ilustrim i shkeljes së pronës do t’u përgjigjet shumë pyetjeve që kanë njerëzit se përse ndodhin ose nuk ndodhin gjëra në Mbretërinë e Perëndisë. Të kuptuarit e çështjes së juridiksionit në Mbretëri është parakushti për të funksionuar me efektivitet në Mbretëri.

Përse nuk u shëruan?

Jam i sigurt se mund ta kesh dëgjuar një histori si kjo. Sëmuret një person që është shumë i njohur dhe kërkojnë lutje për të. Miliona njerëz bashkohen në lutje për shërimin e personit, megjithatë personi vdes. Përse? Ose dikush të thotë se gjyshja e tij vdiq edhe pse po luteshin për të dhe personi do që ta dijë përse. Ose dikush të thotë se ka mbjellë para për një nevojë shpirtërore, megjithatë vazhdon të jetë trokë. A ka përgjigje për pyetje të këtij lloji?

Para se të përgjigjem për këtë, le të pranojmë se nuk dimë çdo gjë që ndodh në mbretërinë shpirtërore dhe as unë nuk po bëj sikur i di. Megjithatë, bazuar në Fjalën e Perëndisë, ne e dimë se nëse dikush është i sëmurë, Jezusi pagoi çmimin për shërimin e tij. Ne e dimë se, nëse jemi bujarë dhe japim, Bibla thotë se do të marrim. Megjithatë, në përditshmëri, ne shohim atë që duket si një dështim i dukshëm i Fjalës së Perëndisë për të funksionuar në jetën e shumë njerëzve, ashtu siç është shkruar. A është Perëndia ai që duhet fajësuar?

Ndërsa shohim atë që mësuam në kapitullin e fundit dhe e diskutojmë temën në këtë kapitull, ti do të gesh përgjigjen “jo” të thatë. Nëse jo, atëherë cili është problemi? Kjo është një çështje madhore. Për shumicën e njerëzve që nuk kanë as kuptueshmërinë bazë e thelbësore që Perëndia është gjithmonë i mirë, kur pyeten nëse duhet fajësuar Perëndia për një tragjedi, ata supozojnë se Ai është fajtori. Sërish, për shkak se e dinë se Ai ka fuqinë të mos lejojë të ndodhin gjëra të këqija dhe me sa duket, Ai nuk i ndaloj, ata mendojnë se duhet t’i ketë lejuar Ai. Por nëse do të kishe kuptueshmërinë që Perëndia është i mirë dhe nuk mund të gënjejë, ti do ta dije se problemi qëndron diku tjetër dhe do të filloje kërkimin për të gjetur përgjigjen.

Dishepujt e demonstuan këtë mendësi kur nuk mund të dëbonin demonët nga djali i pushtuar prej tyre. Në vend që të pyesnin “Përse zgjodhi Perëndia ta linte atë demon atje?”, ata e pyetën Jezusin “Përse nuk mundëm ta dëbonim atë?”

Kjo duhet të jetë pyetja jonë e menjëhershme kur rrethanat duket se bien në kundërshtim me Fjalën e Perëndisë. Pra, e përsëris, është thelbësore që ne, pikë së pari, të dimë se Perëndia është i mirë dhe, së dyti, se Ai nuk gënjen. Kjo është arsyeja përse unë kalova kaq shumë kohë duke parashtruar atë që duket sikur është e vështirë për t'u kuptuar, por, për çudi, për pjesën më të madhe të botës kishtarë, përbën mister. Bërja e pyetjeve është mënyra se si duhet ta lexojmë Biblën nëse duam të mësojmë se si funksionon Mbretëria.

MBRETËRIA E PERËNDISË

ËSHTË NJË MBRETËRI

DHE FUNKSIONON ME

LIGJE DHE PARIME QË

NUK NDRYSHOJNË KURRË.

Ki parasysh që ato historitë madhështore të Biblës janë aty për një arsye. Jezusi po përpiqet të të tregojë diçka. Atëherë, le të kalojmë tek arsyeja përse dikush nuk e mori atë që tha Fjala e Perëndisë. Mbase mund të ketë shumë çështje që e anashkalojnë juridiksionin e qiellit. Disa çështje nuk duken menjëherë dhe disa janë personale dhe të fshehura.

Mbretëria e Perëndisë është një mbretëri dhe funksionon me ligje dhe parime që nuk ndryshojnë kurrë. Ato parime, siç thashë, mund të mësohen dhe përdoren ashtu si një bujk i kupton ligjet e kohës së mbjelljes dhe korrjes në mbretërinë e tokës dhe i përdor ato ligje për të pasur begati. Për shkak se Mbretëria funksionon me ligje, që i jepen çdo qytetari për t'i kuptuar dhe përdorur, kushdo mund t'i mësojë ato. Ndonjëherë, dijenia se si funksionojnë këto ligje mund të jetë përcaktuese në një çështje për jetë a vdekje.

Një vendim për jetë a vdekje

Marku dhe Hana vinin në kishën tonë dhe dëshironin të kishin një fëmijë. Deri në këtë kohë, mjekët i kishin thënë Hanës se për shkak të problemeve të ndryshme në trupin e saj, ajo do ta kishte të pamundur që të mbetej shtatzënë ose të çonte deri në fund periudhën

e shtatzënisë. Por ndërsa dëgjoi për mirësinë e Perëndisë dhe mësoi për ligjin e Mbretërisë në kishën “Faith Life Church”, ajo zbuloi se ishte shtatzënë. U emocionua pa masë. Por nuk kaloi shumë dhe filloi të ndiente dhimbje të forta në bark. Disa herë ishin aq të forta sa që i ra të fikët.

Pas njërit prej këtyre episodeve, ajo deshi të kontrollohej dhe shkoi në zyrën e mjekut. Mjekja e saj nuk ishte aty, por mjeku në detyrë i tha të bënte një eko për të parë se çfarë po ndodhte. Ajo që pa mjeku ishte një koagul e madhe gjaku dhe i tha se kishte pësuar dështim, nuk kishte rrahje zemre. Mjeku i tha se mund të vinte të nesërmen dhe ofroi t’ia hiqte foshnjën nga barku, por Hana nuk pranoi. Përkundrazi, bashkëshorti i saj, Marku, e inkurajoi Hanën me Fjalën e Perëndisë dhe premtimet e Perëndisë dhe e inkurajoi atë të mos e linte mënjane besimin e saj për foshnjën. Atë fundjavë, kisha u lut për të dhe ajo u bind se do të bëhej me një foshnje të shëndetshme pavarësisht se çfarë i kishte thënë mjeku.

Atë të hënë, ajo shkoi të takojë me mjeken e saj personale, pasi mjekja e saj nuk kishte qenë ditën që kishte kaluar për kontroll. Mjekja e saj i sugjeroi të bënte një eko tjetër. Hana tha se mjekes i ra një pamje e habitur një fytyrë ndërsa shihte ekranin e ekografisë dhe menjëherë pa skanimet që ishin bërë disa ditë më parë. Më pas ajo i tha këto fjalë Hanës: “Unë kam 30 vjet që e bëj këtë punë dhe nuk kam parë asnjëherë më parë të ndodhë. E shoh se në skanimet e javës së kaluar është një koagul e madhe gjaku dhe nuk ka rrahje zemre. Ndërsa të shoh sot, e gjithë koagula e gjakut është zhdukur dhe shoh një foshnje të përsosur, të gjallë, me rrahje zemre të përsosur.” Pas disa muajsh, Hana lindi një vajzë të shëndetshme, që e quajti Evelin. Duke qenë kureshtarë për emrin Evelin, një ditë ajo e kontrolloi dhe u habit kur pa se në fakt do të thotë “jetë”!

Është e qartë që kjo histori e mrekullueshme ishte vepër e Perëndisë, por si shkencëtar shpirtëror, ti duhet të mendosh për disa pyetje si këto tani. Përse ndodhi kjo? A është Hana një ndër të preferuarat e

Perëndisë? A zgjodhi Perëndia në mënyrë rastësore ta shëronte foshnjën e saj? Këto janë pyetje që duhet të marrin përgjigje. Edhe në këtë rast, për të krishterin e zakonshëm, ka ndodhur një mrekulli. Por unë i inkurajoj njerëzit ta rimendojnë fjalën mrekulli, si një fjalë që nënkupton diçka jo të zakonshme. Në Mbretëri, kjo ishte thjesht një funksion i ligjit të Mbretërisë.

Po të lëshoja një gur dhe të binte mbi tokë, ti do të mendoje se jam i çmendur po të bërtisja: “Ua, a e pe atë gjë? Guri ra në tokë; kjo është një mrekulli!”. Ti nuk do ta pranoje që kjo është një mrekulli, sepse ti e di që ky veprim ishte thjesht një funksion i ligjit të rëndesës dhe ai funksionon në të njëjtën mënyrë çdo herë për këdo. Guri do të bjerë gjithmonë mbi tokë. Ndaj, si shkencëtar shpirtëror, ti duhet të kërkossh informacione se çfarë ndodhi, informacione shpirtërore që do të zbulojnë ligjin ose ligjet e Mbretërisë që ishin të pranishme në histori.

Zbulimi i një çelësi

Le të kalojmë te një histori tjetër ku mund të mësojmë më shumë rreth funksionit të Mbretërisë në lidhje me këto pyetje. Një nga historitë më të mëdha në Bibël që do të na ndihmojë të gjejmë disa përgjigje gjendet te Lluka, kapitulli tetë.

Ndërsa Jezusi po shkonte atje, turma po shtyhej përreth tij. Dhe një grua që kishte një fluks gjaku prej dymbëdhjetë vjetësh dhe kishte shpenzuar ndër mjekë gjithë pasurinë e saj, pa mundur që të shërohej nga njeri, iu afrua nga pas dhe i preku cepin e rrobës së tij dhe në atë çast iu pre fluksi i gjakut.

Dhe Jezusi tha: “Kush më preku?”.

Mbasi të gjithë e mohuan, Pjetri dhe ata që ishin me të, thanë: “Mësues, turmat po shtyhen dhe po të ndeshin dhe ti thua: “Kush më preku?””

Por Jezusi tha: “Dikush më preku, sepse e ndjeva që një fuqi doli prej meje”

Atëherë gruaja, duke parë se nuk mbeti e padiktuar, erdhi, duke u dridhur e tëra, dhe i ra ndër këmbë dhe i deklaroi në prani të gjithë popullit, përse e kishte prekur dhe si ishte shëruar në çast. Dhe ai i tha: “Merr zemër, bijë; besimi yt të shëroi; shko në paqe!”

— Lluca 8:42-48

Në këtë histori, ne gjejmë një grua që kishte qenë e sëmurë për vite të tëra dhe nuk mund të shërohej. Duke i shkuar Jezusit nga pas, ajo preku mantelin e Tij dhe u shërua menjëherë. Atëherë, kjo histori përmban disa informacione shumë të thella lidhur me funksionimin e Mbretërisë që mund t'i mësojmë prej saj dhe që do të hedhin dritë mbi disa nga përgjigjet që po kërkojmë.

Së pari, turma që e rrethonte Jezusin e prekte Atë. Siç thotë historia, Atë për pak e shtypi turma që shtyej pas Tij. Kur Jezusi pyeti: “Kush më preku mua?”, Pjetri u habit nga pyetja për shkak se, e përsëris, të gjithë po e preknin Atë. Por Jezusi tha se ky person i veçantë e kishte prekur në një mënyrë tjetër pasi Ai kishte ndjerë që fuqia e Frymës së Shenjtë të dilte prej Tij.

Pasi ta lexosh këtë histori, duhet të dëgjohen të gjitha kambanat dhe bilbilat në shpirtin tënd që të shtynjë të ndalosh dhe të marrësh parasysh atë që ndodhi. Mendja jote duhet të hyjë menjëherë në modalitetin e hetimit me një sërë pyetjesh. Si shkencëtarë shpirtërorë, ne duhet të dimë përse u shërua vetëm kjo grua dhe askush tjetër. Ma merr mendja se kishte plot të tjerë që po e preknin fizikisht Atë, që ishin të sëmurë, por që nuk po shëroheshin. Prandaj duhet të bëjmë pyetjen: “Përse vajosja shkoi vetëm te kjo grua dhe jo tek të gjithë të tjerët që e prekën Atë në atë moment?”

Përgjigjja tradicionale fetare është se ajo u shërua për shkak se Jezusi e shëroi atë. Por a e shëroi? A po punonte Jezusi qëllimisht me të në

momentin që u shërua? A i vendosi Ai duart mbi të? A urdhëroi që sëmundja të largohej nga trupi i saj? Përgjigjja është jo. Në fakt, Jezusi as nuk e dinte që ajo ishte aty. Atij iu desh të pyeste se kush e kishte prekur Atë. Pra, a zgjodhi në fakt Jezusi ta shëronte atë në atë çast? E përsëris, Ai as që e dinte se ajo ishte aty. Atëherë, si u shërua ajo? Përse u shërua ajo?

Si shkencëtarë shpirtërorë ne mund të përjashtojmë mendimin se ajo ishte një nga fëmijët e veçantë të Perëndisë, apo që kishte një lidhje të veçantë me Jezusin, për shkak se Veprat e Apostujve 10:34 thotë se Perëndia nuk tregohet i anshëm. Mund të supozojmë që është kështu meqë Jezusi as nuk e dinte se ajo ishte atje; Ai nuk mori pjesë në vendimin e saj për t'u shëruar atë ditë. Ne biem dakord se Ai ishte rezervuari i vajosjes, por Ai nuk ishte pjesë e vendimit që ajo mori për t'u shëruar në atë çast.

Jezusi tregon me saktësi se si ajo u lidh me autoritetin dhe fuqinë e Mbretërisë. Ai tha: “Bijë, besimi yt të shëroi. Shko në paqe.” Kjo fjali na tregon gjithçka që duhet të dimë dhe përgjigjet për pyetjen tonë se përse dhe si ajo e mori shërimin atë ditë. Si shkencëtarë shpirtërorë, le të fillojmë duke i hedhur një vështrim nga afër kësaj historie dhe të shohim nëse mund të mbledhim ndonjë informacion se përse ajo e mori shërimin.

Së pari, Jezusi e quan atë bijë, që do të thotë se ajo ishte pjesë e kombit të Izraelit, një pasardhëse e Abrahamit. Si një fëmijë i Abrahamit, ajo zotëronte bekimin që iu dha Abrahamit dhe përfitimet e besëlidhjes që Perëndia kishte bërë me Abrahamin.

Dhe tha: “Në qoftë se ti dëgjon me vëmendje zërin e Zotit, Perëndisë tënd, dhe bën atë që është e drejtë në sytë e tij dhe dëgjon urdhërimet e tij dhe respekton tërë ligjet e tij, unë nuk do të jap asnjë nga ato sëmundje që u kam dhënë Egjiptasve, sepse unë jam Zoti që të shëron»”

— Eksodi 15:26

Kështu, kur Jezusi e quajti bijë, kjo do të thoshte se ajo kishte një të drejtë ligjore për gjithçka që përfshihej në besëlidhjen e Abrahamit, që ai e kishte bërë me Perëndinë. Megjithatë, ky fakt i vetëm nuk mund të jetë arsyeja e vetme përse ajo mori shërim, pasi të gjithë të pranishmit atje në atë ditë që po nguceshin pas Jezusit zotëronin të njëjtën të drejtë. Duhet të ketë bërë diçka tjetër që të derdhej fuqia e Mbretërisë së Perëndisë. Jezusi na thotë më pas edhe një arsye tjetër përse ajo mori shërim. Në fakt, Jezusi tha se kjo është arsyeja e vërtetë përse ajo mori personalisht. Ai tha se besimi i saj e kishte shëruar atë.

Pra, tani i dimë arsyet përse ajo pati mundësi të merrte. Ishte ligjërisht e drejta e saj për të marrë meqë ajo ishte bijë e Abrahamit dhe së dyti, besimi i saj ishte çelësi që lejoi që fuqia të hynte personalisht në trupin e saj në atë çast. Fakti që ajo ishte një bijë mund të krahasohet me operatorin e shpërndarjes së energjisë që ka energjinë dhe kabllo të shtrira deri në shtëpinë tënde. Energjia është në dispozicion, por kjo nuk do të thotë se do të ndizen dritat. Para se të ndizen dritat, duhet të ndezësh çelësin.

Pra, si një pasardhëse e ligjshme e Abrahamit, kjo grua kishte të drejtën ligjore për t'u shëruar. Megjithatë, për shkak se ajo kishte juridiksion në tokë dhe në jetën e saj, ajo duhet të ndizte personalisht çelësin për ta lëshuar atë fuqi. Po ku është çelësi? Si e ndezim atë? Për ta zbuluar, duhet të përkufizojmë termat tanë.

Çfarë është besimi?

Besimi është një term që të krishterët e përdorin lirshëm. Dhe unë jam i bindur se shumë veta, në mos shumica, nuk e dinë se çfarë është besimi, përse është i nevojshëm, si ta dinë nëse janë në besim dhe se si ta marrin besimin. Nëse besimi është çelësi që lejoi të buronte vajosja dhe ta shëronte këtë grua, atëherë ne duhet të shohim nga afër besimin! E gjejmë përkufizimin tonë për besimin te Romakët 4:18-21.

Ai, duke shpresuar kundër çdo shprese, besoi për t'u bërë ati i shumë kombeve sipas asaj që i ishte thënë: "Kështu do të jetë pasardhja jote". Dhe, duke mos qenë aspak i dobët në besim, nuk i kushtoi kujdes trupit të tij, i bërë tashmë si i vdekur (ishte pothuaj njëqind vjeç) as barkut të vdekur të Sarës. Madje as nuk dyshoi nga mosbesimi në lidhje me premtimin e Perëndisë, por u përforcua në besim duke i dhënë lavdi Perëndisë, plotësisht i bindur se atë që ai kishte premtuar ishte edhe i fuqishëm ta bënte.

— Romakëve 4:18-21

Le të kuptojmë se ku zhvillohej kjo histori. Abrahami dhe Sara nuk mund të kishin fëmijë. Nuk dua të them se ata e kishin të vështirë të ngjiznin një fëmijë dhe duhet të vazhdonin të përpiqeshin. Dua të them që ishin rreth 100 vjeç dhe kishte marrë fund. Trupat e tyre nuk mund të bënin fëmijë; ishte e pamundur! Megjithatë, Perëndia i kishte premtuar Abrahamit një fëmijë edhe pse në të natyrshmen ishte plotësisht e pamundur. Bibla thotë se Abrahami ishte plotësisht i bindur se Perëndia e kishte fuqinë për ta bërë atë që tha, pavarësisht fakteve natyrore që tregonin një tablo tjetër.

Atëherë ja ku është përkufizimi ynë për besimin: "të qenit plotësisht i bindur se Perëndia kishte fuqinë për të bërë atë që kishte premtuar." Mund ta them edhe kështu: "**zemra jote është në përputhje me qiellin**". Kjo nuk është vetëm një përputhje mendore me atë që thotë Perëndia, por një bindje e plotë.

Përkufizimi ynë për besimin është:

Më lejo ta them edhe një herë për t'u siguruar se e ke kuptuar. Besimi është të qenit plotësisht i bindur për atë që thotë Perëndia! Janë zemrat dhe mendjet tona në përputhje me qiellin, plotësisht të bindura.

**BESIMI ËSHTË
NJË TERM QË TË
KRISHTERËT E
PËRDORIN LIRSHËM.**

Përse duhet besimi?

Pse nuk mund t'i shërojë Perëndia të gjithë në spital edhe kur Ai dëshiron ta bëjë? Përse nuk mund t'i ndalojë luftërat? Përse nuk mund të dërgojë engjëj për të na predikuar Ungjillin? Jam i bindur se të gjitha këto pyetje i ke dëgjuar më parë. Përgjigjja është se nuk mundet. Jo se Perëndisë i mungon fuqia për ta bërë këtë, por Ai nuk ka juridiksionin për ta bërë. Për ta kuptuar atë që po them, duhet të shohim te Hebrenjve 2:6-8.

Por dikush dëshmoi diku duke thënë:

“Ç’është njeriu, që të bie ndërmend për të? Ose i biri i njeriut që të kujdesesh për të? Ti e bërë për pak kohë më të vogël nga engjëjt, ti e kurorëzove me lavdi dhe me nder dhe e vure përmbi veprat e duarve të tua; Ti i vure të gjitha nën këmbët e tij.

Sepse, mbasi i vuri të gjitha nën pushtetin e tij, nuk la asgjë pa iu nënshtruar. Por tani nuk shohim ende që të gjitha janë nën pushtetin e tij.

— Hebrenjve 2:6-8

Perëndia i dha njeriut juridiksion të plotë ligjor mbi të gjithë mbretërinë e tokës kur e vendosi atë këtu. Çdo gjë e mundshme ishte nën juridiksionin e tij. Ai sundonte mbi këtë mbretëri me juridiksion dhe autoritet të plotë. Aftësia e tij për të sunduar me autoritet mbështetej nga qeveria që e kishte vendosur atë atje. Në thelb, ai sundonte me autoritet të deleguar, që përfaqësonte lavdinë e Perëndisë, vajosjen dhe pozicionin e nderit dhe autoritetin që ai mbante.

Sigurisht, ai nuk mbante një kurorë të vërtetë metalike, por gjithsesi kishte një kurorë simbolike. Për të krijuar një tablo të saktë se si ishte, mendo për një mbret tokësor. Megjithëse ai është njeri i vërtetë dhe nuk ka asnjë fuqi të vërtetë në qenien e tij natyrore, ai mban një kurorë, që

simbolizon se ai përfaqëson jo vetëm veten, por një mbretëri ose qeveri të tërë. Fjalët e tij bartin autoritet vetëm sepse mbështeten nga e gjithë fuqia dhe burimet natyrore të qeverisë dhe mbretërisë që ai përfaqëson.

Imagjino një polic që drejton trafikun, i cili e ndalon një kamion të madh me rimorkio me fjalinë: “Ndalo në emër të ligjit.” Po, kamioni është shumë më i madh se polici, dhe njeriu në vetvete nuk mund të matet me një kamion, por kamioni ndalon, jo për shkak të njeriut, por për shkak të distinktivit që mban njeriu, që përfaqëson një qeveri. Në këtë rast, qeveria është shumë më e madhe se njeriu që mban distinktivin. Shoferi i kamionit nuk ka frikë nga njeriu, por ka frikë nga qeveria që përfaqëson njeriu, dhe kjo e bën shoferin e kamionit të ndalojë.

E njëjta gjë është e vërtetë edhe në këtë rast. Adami sundonte mbi gjithçka që ishte krijuar në mbretërinë e tokës. Fuqia dhe sundimi i Perëndisë, të përfaqësuar nga kurora e lavdisë dhe nderit, i jepnin njeriut sigurinë se fjalët e tij sundonin në emër të Mbretërisë së Perëndisë.

Është shumë e rëndësishme të vësh re se Adami e humbi këtë aftësi për të sunduar mbi tokë duke kryer tradhti ndaj qeverisë së Perëndisë; ai e humbi kurorën e tij, pozicionin e tij të autoritetit në Mbretërinë e Perëndisë, por nuk humbi pretendimin e tij ligjor mbi vetë mbretërinë e tokës. Njeriu vazhdonte të ishte ligjërisht sundimtari i tokës. Perëndia ia kishte dhënë atij për ta sunduar. Nëse kthehemi tek teksti ynë tek Hebrenjve, mund të shohim këtë gjë.

Por dikush dëshmoi diku duke thënë:

“Ç’është njeriu, që të bie ndërmend për të? Ose i biri i njeriut që të kujdesesh për të? Ti e bërë për pak kohë më të vogël nga engjëjt, ti e kurorëzove me lavdi dhe me nder dhe e vure përmbi veprat e duarve të tua; Ti i vure të gjitha nën këmbët e tij.”

Sepse, mbasi i vuri të gjitha nën pushtetin e tij, nuk la asgjë pa iu nënshtruar. Por tani nuk shohim ende që të gjitha janë nën pushtetin e tij.

— Hebrejve 2:6-8

Megjithëse ky tekst flet për kohën kur u krijuan Adami dhe Eva, teksti thotë: “Perëndia nuk la asgjë pa iu nënshtruar.”

*Qiejt janë qiejt e Zotit, por tokën ai ua **ka dhënë bijve të njerëzve.***

— Psalmet 115:16

Njeriu u dëbua

Edhe pse njeriu kishte juridiksion ligjor mbi tokë, ai e ka humbur autoritetin e tij për të sunduar shpirtërisht. Në thelb, Adami e përjashtoi Perëndinë nga punët e njeriut në Kopsht; dhe në kohën e Rënies, mbretëria tokësore u ndot dhe u ndryshua. Vdekja hyri në mbretërinë e tokës, Satani tanimë kishte pretendimin ligjor për të ndikuar në punët e njerëzve. Por edhe pse ndodhi e gjithë kjo, është e domosdoshme të kuptosh se njeriu është ende banori i ligjshëm i tokës.

Edhe në gjendjen e tij të rënë, ai është ende sundimtar. Po, ai nuk e ka më kuroren e qeverisë së Perëndisë që e mbështet atë. Ai nuk ka autoritet për të sunduar me fuqinë dhe lavdinë e Perëndisë dhe e ka humbur pozicionin e tij të nderit. Por ai është ende e vetmja qenie e gjallë që ka të drejtën ligjore për të sunduar mbi mbretërinë tokësore.

Për këtë arsye Perëndia duhet të përdorë njerëz të mbushur me Frymën për të realizuar vullnetin e Tij në jetën e njerëzve. Në të njëjtën mënyrë, Satani përdor njerëz të frymëzuar nga demoni për të ndikuar në mbretërinë e tokës për planin e tij për njeriun. Ky parim i juridiksionit të njeriut mbi tokë është thelbësor për të kuptuar ligjin e mbretërisë dhe sidomos, arsyen përse nevojitet besimi që Perëndia të

fitojë juridiksionin ligjor në një situatë.

Ti mund të thuash: “Por unë mendova se Perëndia zotëronte tokën dhe plotësinë e saj”? E vërtetë, Ai e zotëron. Unë shpresoj që ky shembull të të ndihmojë ta kuptosh atë që po them. Nëse të jap me qira një shtëpi që zotëroj, megjithëse ligjërisht jam pronar i saj, unë heq dorë ligjërisht nga e drejta për të ardhur aty sa herë të dua. Në shumicën e kontratave të qiradhënies ka një klauzolë që specifikon se kur pronarët mund të hyjnë në mënyrë të ligjshme në ambientin e dhënë me qira, për

**PËR KËTË ARSYE PERËNDIA
DUHET TË PËRDORË
NJERËZ TË MBUSHUR ME
FRYMËN PËR TË REALIZUAR
VULLNETIN E TIJ NË JETËN E
NJERËZVE.**

shembull, për të trajtuar një urgjencë ose për të bërë riparime, si dhe duke njoftuar më parë. Nëse mundohem të hyj në shtëpi jashtë këtij kushti, do të konsiderohej shkelje edhe pse jam pronari. Nëse e shkel ligjin e specifikuar në kontratë, mund të më kërkohet bazuar në ligj të largohem nga ambientet edhe pse jam pronari i shtëpisë.

Kjo ilustron arsyen përse Satani duhet të kalonte përmes Adamit për të marrë aksesin në mbretërinë tokësore. Vetëm Adami e kishte çelësin! Satani duhet të hynte përmes derës dhe duhet t’i jepej çelësi nga ai që e zotëronte me ligj atë, ose do ta dëbonin me forcën e ligjit.

Në të njëjtën mënyrë, pasi Adami e dëboi qeverinë e Perëndisë nga mbretëria tokësore, Perëndisë iu desh të gjente një mënyrë për ta kthyer qeverinë e Tij sërish në mbretërinë tokësore. Edhe një herë, ai duhet të kalonte përmes njeriut. Në këtë rast, ishte një njeri që quhej Abram ai që e hapi derën.

Por Zoti i tha Abramit: “Largohu nga vendi yt, nga të afërmit e tu dhe nga shtëpia e babait tënd, dhe shko në vendin

që do të të tregoj. Unë prej teje do të bëj një komb të madh, do të të bekoj dhe do ta bëj të madh emrin tënd, dhe ti do të jesh një bekim. Dhe unë do të bekoj të gjithë ata që do të të bekojnë dhe do të mallkoj ata që do të të mallkojnë, te ti do të jenë të bekuara tërë familjet e tokës

— Zanafilla 12:1-3

Abrahami quhet ati i besimit tonë për shkak se ai është njeriu që i hapi Perëndisë derën e mbretërisë tokësore nëpërmjet së cilës do të bekoheshin të gjitha kombet e tokës. Sigurisht, këtu bëhet fjalë për planin e shpëtimit të Krishtit dhe të Perëndisë për njerëzimin. Besimi i Abrahamit hapi derën ligjore që Perëndia e la përjetësisht të hapur duke bërë një marrëveshje ligjore ndërmjet Tij dhe Abrahamit. Kjo marrëveshje ishte detyrueshme edhe për pasardhjen e Abrahamit dhe kjo nënkuptohet tek Zanafilla 12, kur Bibla thotë: “te ti do të jenë të bekuara tërë familjet e tokës.” “Te ti do të jenë të bekuara” i referohet ardhjes së Jezusit nëpërmjet linjës së Abrahamit dhe rivendosjes së asaj që humbi Adami.

Më lejo të parafrazoj atë që po them. Një burrë dhe një grua që kanë juridiksion ligjor në mbretërinë e tokës duhet të bëjnë marrëveshje me qiellin që qielli të ketë akses ligjor në mbretërinë tokësore. Kjo marrëveshje me qiellin quhet besim. Ky është i njëjti parim me anë të të cilit Satani fitoi akses ligjor në mbretërinë tokësore, nëpërmjet një njeriu që mbante çelësin, Adamit.

Pastaj djalli e çoi [Jezusin] në një mal të lartë dhe, për një çast, i tregoi të gjitha mbretëritë e botës. Dhe djalli i tha: “Unë do të të jap gjithë pushtetin e këtyre mbretërive dhe laudinë e tyre, sepse m’u dha mua në dorë dhe unë ia jap kujt të dua. Në qoftë se ti, pra, duke rënë përmbys, më adhuron, do të jetë krejt jotja”.

— Lluca 4:5-7

Mund të shohësh në këtë varg se Satani pretendon se autoriteti dhe shkëlqimi (pasuria) e mbretërive të njerëzve i janë dhënë atij. Ai pretendon autoritet absolut mbi tokë që i përket njerëzimit. Po kush ia dha atij këtë autoritet? I vetmi që e pati, që ishte Adami! Kështu Perëndia nuk mund të ndërhyjë në punët e njerëzve pa hyrje ligjore, ose do të ishte jashtëligjshme. Satani do ta akuzonte për mashtrim. Jo, Perëndia duhet të kalojë nëpër të njëjtën derë si Satani, nëpërmjet një burri ose gruaje në tokë.

Jezusi nuk mund t'i shëronte – zbulimi i një mësimi të fuqishëm

*Por Jezusi u tha atyre: "Asnjë profet s'është i përbuzur përveç në vendlindjen e tij, në faretisin e vet dhe në shtëpinë e vet". **Dhe nuk mundi të kryejë aty asnjë vepër të pushtetshme**, përveçse shëroi disa të lëngatë, duke vënë mbi ta duart. Dhe çuditej për mosbesimin e tyre; dhe dilte nëpër fshatra përreth e i mësonte.*

— Marku 6:4-6

Nëse do t'i pyesja njerëzit në rrugë nëse Jezusi mund të bënte ndonjë gjë, ata me siguri do të thoshin se Ai mundej. Nëse do t'i pyesja më pas a ka ndonjë vend në Bibël ku Jezusi u përpoq por nuk mundi t'i bënte mrekullitë, çfarë do të thoshin ata? Të siguroj se do të më thoshin se nuk ka vend të tillë në Bibël. E megjithatë, ti sapo lexove për një. Jezusi nuk mund t'i shëronte. Si një shkencëtar shpirtëror, unë dua të di arsyen. Përgjigjja është thjesht që nuk mundej dhe tanimë ti e di përse. Arsyeja ishte sepse ata nuk kishin besim, që do të thotë se nuk kishte asnjë marrëveshje me qiellin dhe kështu qielli nuk kishte juridiksion ligjor në atë situatë. Sigurohu që të kesh një kuptueshmëri të qartë të asaj që kemi zbuluar.

Qielli nuk ka juridiksion në tokë nëse zemra e një burri ose gruaje nuk bindet plotësisht për atë që thotë qielli, që quhet BESIM.

Nëse u kthehemi pyetjeve që bëra në pjesën e parë të këtij kapitulli rreth lutjes pa përgjigje, ne mund t'i marrim përgjigjet tona tani. Mos harro, unë përmenda një situatë të mundshme ku miliona njerëz mund të jenë duke u lutur për dikë dhe ai person do të vdesë gjithsesi. Përse? Sërish, arsyeja kryesore është se nuk ka besim. Shumica e njerëzve e ngatërrojnë zhurmën e madhe me besimin.

Por kur ju luteni, mos përdorni përsëritje të kota siç bëjnë paganët, sepse ata mendojnë se do t'u plotësohet lutja se kanë përdorur shumë fjalë. Mos u bëni, pra, si ata, sepse Ati juaj i di gjërat për të cilat keni nevojë, para se ju t'i kërkon.

— Mateu 6:7-8

Shumë njerëz besojnë se sa më shumë njerëz luten, aq më e madhe do të jetë mundësia që Perëndia t'i dëgjojë dhe të preket për t'i ndihmuar. Shpresoj që ta kemi trajtuar mjaftueshëm deri tani, saqë të dish se është plotësisht e pavërtetë. Dhe kur themi se nuk kishte besim, kryesisht e kemi fjalën për atë që ka nevojë të marrë me besim nga Perëndia.

Në historinë tonë tek Marku kapitulli 6, duhet të pranosh se Jezusi pati shumë besim, megjithatë Ai nuk mundi t'i shëronte. Prandaj, nëse ti dhe unë do të flisnim për një shok të sëmurë dhe miliona veta do të luten për të, unë do të të pyesja: “Çfarë thotë njeriu i sëmurë?” Pra, sado njerëz të jenë, ata nuk mund të kenë autoritet shpirtëror mbi një person tjetër. Ne mund të kemi me miliarda njerëz që luten për dikë, por nëse ai person nuk është në besim dhe po thotë se do të vdesë, ai do të vdesë.

Sërish, le të marrim në konsideratë shembullin tonë që e pamë tek Marku 6. Ne e dimë se Jezusi pati besim për të shëruar, por Ai nuk mund të bënte asgjë për njerëzit që nuk e kishin aktivizuar besimin e tyre.

Njerëz të shumtë kanë ardhur tek unë duke më thënë se gjyshja ose gjyshi i tyre, ose një i afërm është i sëmurë dhe thonë se ishin lutur për të, por asgjë nuk kishte ndodhur gjithsesi. Gjithmonë i pyes:

“Çfarë thotë gjyshja? Çfarë thotë gjyshi? A ka besim?” Pra, ti nuk ke autoritet shpirtëror mbi një person tjetër. Mund t’i japësh shërbesë atij personi, por ai vetë duhet të jetë i përfshirë në atë gjë. Dhe ajo që u them njerëzve se duhet ta bëjnë nëse duan të shohin shërbesë efektive, është që në fillim të ndryshojnë tablonë. E kam fjalën për tablonë që sheh personi i sëmurë lidhur me situatën e tij. Mos i jep atij shumë citate fetare; jepi një tablo. Më lejo të të tregoj se çfarë dua të them.

Gjoni u informua prej dishepujve të vet për të gjitha këto gjëra. Dhe Gjoni thirri pranë tij dy nga dishepujt e vet, i dërgoi te Jezusi për t’i thënë: ‘A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?’

Këta njerëz, pra, shkuan te ai dhe i thanë: ‘Gjon Pagëzori na dërgoi te ti për të thënë: ‘A je ti ai që duhet të vijë, apo duhet të presim një tjetër?’”

Dhe në atë orë Jezusi shëroi shumë veta nga sëmundjet, nga fatkeqësitë dhe nga frymërat e lig, dhe shumë të verbërua u dhuroi të parit. Dhe Jezusi duke u përgjigjur u tha atyre: “Shkoni dhe i thoni Gjonit ç’keni parë e dëgjuar: të verbrit fitojnë përsëri të parit, të çalët ecin, lebroset po pastrohen, të shurdhrit po dëgjojnë, të vdekurit po ringjallen, dhe ungjilli u shpallet të varfërve.

— Lluca 7:18-22

Vër re që Jezusi nuk iu referua një shkrimi të shenjtë. Ai mund të kishte thënë: “Kthehuni dhe thuajani Gjonit këtë shkrim të shenjtë ose atë shkrim të shenjtë.” Por jo, Ai u tregoi atyre për të gjitha gjërat e mira që po ndodhnin me anë të Mbretërisë së Perëndisë. Ti duhet të bësh të njëjtën gjë. Tregoji shokut tënd që është i sëmurë një histori të Jezusit që shëron dikë tjetër. Nëse është e mundur, tregoi atij një histori rreth dikujt që është shëruar nga e njëjta sëmundje që e ka pushtuar trupin e

tij. Kjo tablo do ta frymëzojë atë dhe do t'i sjellë shpresë. Shpresa bart gjithmonë një tablo me vete dhe kjo është tabloja që ti dëshiron që të shohë shoku yt, pra, që ka shërim për atë sëmundje.

Pasi shoku yt të shohë se mund të shërohet, ai do të të pyesë se si është e mundur kjo gjë. Ky është çasti që ti ke pritur. Në vend që t'i predikosh, ai është i gatshëm për të marrë udhëzim lidhur me Fjalën e Perëndisë dhe parimet e Mbretërisë. Së pari, ti duhet ta sjellësh atë në Mbretëri nëse nuk është i rilindur; dhe së dyti, duhet të kalosh pak kohë duke i shpjeguar shkrimet e shenjta lidhur me shërimin. Nëse është e mundur, lëri atij disa materiale për të përforcuar atë që i the.

Tanimë e dimë se çfarë është besimi (marrëveshje me qiellin) dhe përse kërkohet besim në mënyrë ligjore, por duhet të mësojmë ende se si të marrim besim dhe se si ta dimë se jemi në besim.

Si e marrim besimin?

Besimi, pra, vjen nga dëgjimi, dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë.

— Romakëve 10:17

Si vjen besimi me anë të dëgjimit të Fjalës së Perëndisë? Cili është procesi? A është gjithçka që duhet për të pasur besim vetëm dëgjimi i Fjalës së Perëndisë në mënyrë që ai të zhvillohet në shpirtin e njeriut?

BESIMI, PRA, VJEN NGA

DËGJIMI, DHE DËGJIMI VJEN

NGA FJALA E PERËNDISË.

— ROMAKËVE 10:17

Për të kuptuar se si vjen besimi dhe çfarë do të thotë Romakëve 10:17, ne mund të shohim te Marku kapitulli 4. Unë them gjithmonë se, nëse e hedh Biblën lart në ajër, duhet të bjerë e hapur tek Marku kapitulli 4; aq i rëndësishëm është ai! Jezusi tha te Marku 4:13 se, nëse nuk e kupton atë që po jepte mësim

Ai në atë kapitull, nuk do të mund të kuptojë asnjë shëmbëlltysë tjetër në Bibël. Do të thosha se ajo është shumë e rëndësishme!

Përse është kaq i rëndësishëm ky kapitull? Sepse na thotë se si qielli ndërthuret me mbretërinë tokësore, se si fiton juridiksion dhe ku ndodh kjo gjë. Asgjë nuk është më e rëndësishme në jetën tëndë se sa të dish se për çfarë flet i gjithë ky kapitull.

Në këtë kapitull Jezusi na tregon tri shëmbëlltyra se si prodhohet besimi në shpirtin e njeriut, që, siç ti e di tashmë, është kusht që qielli të pushtojë tokën ligjërisht. Tri historitë në këtë kapitull janë shëmbëlltyra e mbjellësit, shëmbëlltyra e njeriut që shpërndan farën dhe historia e farës së sinapit. Le ta nisim duke parë historinë e dytë që tregon Jezusi tek Marku kapitulli 4, historia e njeriut që mbjell farën.

Tha akoma: “Mbretëria e Perëndisë është si një njeri që hedh farën në dhe. Dhe natën dhe ditën, ndërsa ai fle dhe çohet, fara mbin dhe rritet, pa e ditur ai se si. Sepse dheu prodhon vetvetiu më parë kërcellin, pastaj kallirin, dhe më në fund kallirin plot me kokrra. Dhe kur fryti piqet, menjëherë korrësi i vë draprin, sepse erdhi koha e korrjes.

—Marku 4:26–29

Gjëja e parë që duhet të bëjmë është të përkufizojmë termat tanë. Çfarë është fara për të cilën flet Jezusi dhe çfarë është toka? Në fakt Jezusi i përkufizon këto dy terma në shëmbëlltyrën pararendëse të mbjellësit në të njëjtin kapitull. Fara është Fjala e Perëndisë dhe toka është zemra e njeriut ose shpirti i njeriut.

Pra, në këtë shëmbëlltysë, Jezusi thotë se një njeri e shpërndan Fjalën e Perëndisë në zemrën e tij. Më pas, vetë, toka, ose zemra e njeriut, fillon të prodhojë besim, ose marrëveshje me qiellin. Pra, ky është procesi dhe funksionimi i natyrshëm i shpirtit të njeriut. Ai do të rritë atë që ti vendos aty. Para se të shkoj më tutje, është kritike që ti të kujtosh përkufizimin tonë të besimit: zemra e një burri ose një gruaje

e bindur plotësisht për atë që thotë qielli. Por gjëja e vështirë që duhet kujtuar këtu është se marrëveshja me qiellin nuk është e njëjtë me dakordësinë mendore me Fjalën e Perëndisë. Bibla thotë se Abrahami ishte plotësisht i bindur.

Plotësisht i bindur

Për të të ndihmuar të krijosh një tablo të qartë se çfarë është bindja e plotë dhe se çfarë do të thotë ta ndiesh atë, le ta zëmë sikur unë të them të hidhesh nga ndërtesa Empire State në qytetin e Nju-Jorkut. Për të të bindur ta provosh, të kam thënë se, nëse i rreh krahët fort sa duhet, mund të fluturosh i parrezikuar deri në tokë. Mund të më qeshësh në fytyrë sepse ti e DI se çfarë do të ndodhë me ty. Ti je plotësisht i bindur për rezultatin. Kjo do të thotë të jesh plotësisht i bindur. Ti e di se je i bindur; nuk ka asnjë mundësi tjetër. Ti do të vdesësh po të hidhesh.

Le të marrim një situatë tjetër dhe të shohim se si do të veprosh. Le ta zëmë se ke një gungë të madhe dhe shumë të dukshme në trupin tënd dhe mjeku thonë se ke rreth një muaj jetë: ke kancer. Në fakt, mjeku thotë se forma e kancerit që ke është aq e rrallë, saqë nuk ka njeri tjetër të mbijetuar të diagnostikuar me të. Tani le të supozojmë sikur ti e di atë që thotë 1 Pjetri 2:24.

Ai vet i barti mëkatet tona në trupin e tij mbi drurin e kryqit që ne, të vdekur për mëkate, të rrojmë për drejtësi; dhe me vurratat e tij ju u shëruat.

—1 Pjetrit 2:24

Shkrimi i shenjtë na jep përgjigjen, por ti dhe unë kemi një problem serioz. Ne jemi rritur në mbretërinë e errësirës dhe perversitetit dhe vdekjes që na rrethojnë. Ne jemi rritur në mbretërinë e frikës, plotësisht të bindur për atë që thotë frika. Pra, në ilustrimin e mësipërm ne mësuam se kanceri vret. Ne shohim prova në çdo program mediatik

se kjo është e vërtetë. Por si do ta ndryshojmë marrëveshjen tonë; si mund të bindemi plotësisht për atë që thotë Perëndia? Në të vërtetë nuk mund ta bëjmë vetë. Por Fjala e Perëndisë është e gjallë dhe plot fuqi, dhe duke e mbjellë në shpirtin tënd, shpirti yt dhe Fjala fillojnë të prodhojnë vetvetiu një marrëveshje me atë që thotë qielli.

Marrëveshja me qiellin

Tha akoma: "Mbretëria e Perëndisë është si një njeri që hedh farën në dhe. Dhe natën dhe ditën, ndërsa ai fle dhe çohet, fara mbin dhe rritet, pa e ditur ai se si. Sepse dheu prodhon vetvetiu më parë kërcellin, pastaj kallirin, dhe më në fund kallirin plot me kokrra. Dhe kur fryti piqet, menjëherë korrësi i vë draprin, sepse erdhi koha e korrjes.

—Marku 4:26–29

Vetë toka (zemra jote) prodhon marrëveshjen. Vër re që ti nuk mund të lutesh për besim; është një funksion i zemrës sate dhe Fjalës. Ndërsa e shohim këtë tekst, ne mund të shohim se marrëveshja e zemrës sonë me qiellin është një proces; ai nuk ndodh në çast.

Ky ilustrim na thotë se kur zemra jonë e merr në fillim fjalën, besimi nis të rritet, ashtu si rritet sythi ose filizi i një fare të sapombjellë. Më pas vazhdon rritjen e bëhet kërcell dhe më pas formon kokën. Koka është vendi ku po fillon të formohet fara ose fruta. Në këtë fazë të jetës së bimës, ti nuk ke asgjë për të ngrënë. Bima nuk e ka prodhuar ende frutën e saj të pjekur, por po rritet.

Kështu është edhe me Fjalën e Perëndisë. Ndërkohë që besimi rritet, nuk ka ende asnjë ndryshim të dukshëm në mbretërinë natyrore. Nuk ka ende asnjë marrëveshje, por të jesh i sigurt se bima po rritet, besimi po prodhohet dhe marrëveshje po krijohet. Jezusi vazhdon duke shpjeguar se kur fara në kokë është plotësisht e pjekur, ka ardhur koha e korrjes, marrëveshja është bërë dhe besimi është i pranishëm.

Ja cili është kuptimi. Kur mbjell një farë në tokë, nëpërmjet procesit të mbirjes, bima nis të rritet, por nuk ka ende frutë. Bima vazhdon të rritet për sa kohë që qëndron në mjedisin e duhur; dhe vazhdon të maturohet, të lëshojë sythet e frutave. Le të zëmë se do të kultivosh misër. Bima e misrit nxjerr një kalli misri, por në fillim, është vetëm një kalli misri i vogël pa misra të pjekur që mund t'i hash. Por pas një periudhe, misri në kalli piqet. Tani kuptoje idenë! Në çastin që kokrra e misrit në kalli bëhet sa kokrra e misrit që është mbjellë në tokë, atëherë arrihet marrëveshja.

Kur fara që është në kokën e bimës piqet, do të duket SAKTËSISHT si fara që është mbjellë.

Mbill një bimë misri dhe fara e pjekur në kalli do të bëhet sa fara që mbolle. Ato janë të njëjta. Ato duken të njëjta dhe kanë të njëjtën shije; nuk mund t'i dallosh nga njëra-tjetra.

Prandaj le të parafrazojmë atë që po thotë Jezusi. Kur dëgjojmë Fjalën e Perëndisë (Romakëve 10:17), ne jemi duke e shpërndarë Fjalën e Perëndisë në shpirtrat tanë, në zemrat tona. Nëse e mbajmë atë Fjalë në zemrat tona, ajo do të rritet dhe do të piqet; dhe kur piqet, zemrat tona do të binden plotësisht për atë që tha qielli. Qielli dhe toka përputhen dhe qielli ka fituar tashmë juridiksionin ligjor në mbretërinë e tokës nëpërmjet personit që është plotësisht i bindur. Mendimet dhe bindja jonë përputhen saktësisht me atë që thotë qielli, me siguri të plotë. Kjo nuk është diçka mendore. Tashmë këtë e besojmë po aq sa besojmë se një gur do të bjerë nëse e lëshojmë. Qielli mbjell Fjalën në mbretërinë tokësore ku do të realizojë marrëveshjen dhe vullnetin e Perëndisë. Nëse qielli thotë se je shëruar, atëherë kur Fjala të piqet në zemrën tënde, gjithçka që do të shohësh është ajo që thotë qielli. Nuk ka më frikë. Kur i mbyll sytë, do ta shohësh veten të shëruar! Kjo është arsyeja përse Hebrenjve 11:1 thotë:

Dhe besimi është siguria e gjërave që shpresohen, tregim i gjërave që nuk shihen.

Mund të mos e shohësh ende në të natyrshmen, por e ke parë në shpirtin tënd dhe është po aq e vërtetë sikur ta mbaje në dorën tënde. Ajo marrëveshje quhet besim dhe ai besim do të bëjë që ajo tablo të realizohet në mbretërinë tokësore, në jetën tënde!

Ndezja e çelësit

Por prit pak; kapitulli katër i Markut nuk ndalon në këtë pikë. Pasi na mëson se si zemrat tona arrijnë marrëveshje me qiellin dhe ekziston besimi, ai na udhëzon për mënyrën se si ta vjelim atë fryt.

*Dhe kur fryti piqet, menjëherë **korresi i vë draprin**, sepse erdhi koha e korrjes.*

—Marku 4:29

Vër re se, edhe pse zemra është në marrëveshje me qiellin dhe ekziston besimi, asgjë nuk ndodh ende. Përse? Siç kemi thënë gjatë gjithë kësaj kohe, ti ke juridiksionin ligjor këtu në mbretërinë tokësore. A e mban mend diskutimin tonë mbi Llukën 8 në lidhje me gruan me sëmundjen e gjakut? E mban mend që Jezusi tha: “Bijë, besimi yt të shëroi”? Atëherë të shpjegova se ajo bijë arriti një marrëveshje ligjore përpara qiellit, dhe duke qenë një bijë e Abrahamit, ajo kishte të drejta ligjore.

E krahasova atë me lidhjen e kabllove të hidrocentralit me shtëpinë tënde. Elektriciteti është në dispozicion, por duhet t’i ndezësh vetë dritat. Në këtë rast është e njëjta gjë. Pasi vendoset besimi, fuqia vihet në dispozicion, por ende nuk ndodh asgjë për shkak se duhet të ndezësh çelësin. Duhet të lëshosh fuqinë e Mbretërisë së Perëndisë këtu në mbretërinë tokësore sepse vetëm ti, një burrë ose grua mbi tokë, mund ta bësh atë ligjërisht. Ky parim është mënyra e saktë se si u shpëtua, siç shpjegohet te Romakëve 10:10:

Sepse me zemër, njeriu beson në drejtësi dhe me gojë bëhet rrëfim për shpëtim.

— Romakëve 10:10

Me zemër njeriu beson Fjalën dhe shfajësohet. “Shfajësoj” është një term ligjor që nënkupton administrimin e ligjit. Pra kur zemra e një burri ose gruaje është në marrëveshje me qiellin, kur besojnë atë që thotë qielli, ata shfajësohen përpara qiellit dhe tokës. Tani është e ligjshme për qiellin që të vërshojë në jetën e tyre dhe nëpërmjet jetës së tyre dhe të ndikojë në tokë në emër të Mbretërisë së Perëndisë. Por çuditërisht, edhe pse tani është ligjore dhe ata janë në besim, prapë nuk ndodh asgjë. “Por Geri, mendova se the se, nëse qëndroj në besim, kjo do t’i jepte qiellit juridiksion të ligjshëm këtu.” E saktë, por një person duhet të çlirojë autoritetin e qiellit në tokë pasi të vendosë besimin. Le të shohim edhe një herë shkrimin tonë të shenjtë.

*Sepse me zemër, njeriu beson në drejtësi **dhe me gojë bëhet rrëfim për shpëtim.***

— Romakëve 10:10

Pasi ke besim, ose je shfajësuar, tani është e ligjshme që qielli ta pushtojë tokën; por vër re se më pas thotë se ti e rrëfen me gojën tënde dhe shpëtohesh. A i shikon të dyja pjesët? Pjesa e qiellit është të sjellë Fjalën në zemrën tënde ku do të mbijë marrëveshja këtu në mbretërinë tokësore. Pasi të lidhet marrëveshja ose besimi, ti duhet të veprosh në bazë të atij besimi dhe të çlirosh autoritetin e qiellit në situatën tënde për të marrë me të vërtetë atë që thotë qielli. Në shkrimin tonë të shenjtë te Marku 4:29, thuhet se kur vjen koha e vjeljes, njeriu (në tokë) merr draprin. Njeriu është ai që duhet të veprojë sipas Fjalës së Perëndisë pas vendosjes së besimit, dhe të mbledhë me të vërtetë të korrrat.

Të marrësh në Mbretërinë e Perëndisë

Le të kthehemi e të flasim për draprin këtu tek Marku katër për një çast. Unë besoj se pjesës më të madhe të botës kishtare nuk i kanë mësuar se si ta përdorë draprin, që do të thotë nuk i kanë mësuar se si ta korrin atë që u duhet. As unë nuk e kam ditur këtë derisa Zoti filloi të më mësonte se si funksiononte Mbretëria. Kjo është historia se si ndodhi zbulimi im i parë i këtij procesi jetik në Mbretëri.

Më kishin ftuar të flisja në një kishë në Atlanta. Ishte shërbesa e të mërkurës pasdite; dhe kisha nuk ishte aq e madhe, por kjo gjë nuk përbënte problem. Mua më pëlqente t'u jepja mësim njerëzve rreth Mbretërisë. Ndërsa mbërrita në kishë, m'u duk e çuditshme që dyert ishin të mbyllura dhe nuk kishte asnjë njeri. Shërbesa do të fillonte për dhjetë minuta. Dëgjova një makinë shumë të zhurmshme pas meje dhe kur ktheva kokën mbrapa, pashë një kamionçinë të vjetër që po afrohej në rrugicën e kishës. Nuk më bëri përshtypje; tek e fundit, ishim në qendër të Atlantës.

Ndërsa prisja, një burrë erdhi nga mbrapa ndërtesës dhe u prezantua si pastori. Ai më kërkoi ndjesë që ishte vonë, por kamionçina e tij e vjetër nuk ndizej. Ai më tha se i ishte dashur ta ndizte duke e shtyrë tatëpjetë një kodre sepse ishte prishur friksioni. Ai vazhdoi të thoshte se ndonjëherë nuk ndizej fare dhe ai detyrohej të ecte tetë kilometra për në kishë. Më duhet ta pranoj se kjo bisedë më habiti pak.

Ai vazhdoi të shpjegonte se kjo kishë ishte në fakt një kishë shërbestare dhe se ai ushqente me mijëra njerëz çdo muaj, duke arritur

DUHET TË LËSHOSH

FUQINË E MBRETËRISË

SË PERËNDISË KËTU NË

MBRETËRINË TOKËSORE

SEPSE VETËM TI, NJË BURRË

OSE GRUA MBI TOKË, MUND

TA BËSH ATË LIGJËRISHT.

zakonisht një total mbi 10 000 vakte në muaj, vetëm nga ajo pikë. Ndërsa pastori po fliste, unë po shqetësohesha. Këtu është një njeri i Perëndisë që ushqen 10 000 njerëz në muaj dhe nuk ka një makinë të përshtatshme? Unë mund ta rregulloja këtë gjë. Unë kisha në shtëpi një makinë relativisht të re që kishte përshkuar 32 000 kilometra që mund t'ia jepja. Ia tregova planin tim dhe se do të dërgoja një nga personeli im në Atlanta bashkë me makinën. Ai sigurisht që u gëzua.

E kalova atë mbrëmje duke i mësuar atij dhe kishës së tij të vogël për Mbretërinë e Perëndisë dhe se si funksiononte ajo në lidhje me paratë. E kuptova se ishte jetike që ata të fillonin t'u tregonin se si ishte Mbretëria atyre që kishin nevojë të dëshpëruar për të.

Kur shkova në shtëpi, organizova çuarjen e makinës në Atlanta. Kur pjesëtari i personelit tim erdhi të merrte makinën, e dija se po bëja një transaksion shpirtëror në qiell. E kuptova se, ndërsa e lëshoja atë makinë në Mbretërinë e Perëndisë, mund t'i besoja Perëndisë për një mjet që do të më duhej edhe mua. Unë nuk jam person që i pëlqej makinat, dua të them, nuk jam i dhënë pas tyre. Disa njerëz janë, por unë jo. Ndaj e vendosa dorën time mbi atë makinë ndërsa pjesëtari i personelit erdhi ta merrte dhe me pak fjalë thashë: “Atë, e lëshoj këtë makinë për detyrën në Atlanta. Ndërsa e lëshoj atë, unë e mbjell si një farë dhe besoj se marr një _____.” Nuk më vinte në mendje një makinë që më pëlqente. Prandaj thashë: “Do të flasim sërish për këtë!”

Epo, gjatë dy muajve të ardhshëm, as më shkoi mendja fare te ndonjë makinë, por një mëngjes, e pyeta Drendën se çfarë lloj makine do të donte të kishte. Pasi u mendua pak, ajo tha se do t'i pëlqente një kabriolet. E pyeta se çfarë lloj kabrioleti dëshironte dhe asnjërit nga ne nuk i vinte në mendje asnjë model që ishte për shitje. Meqë do të blija një makinë për Drendën, doja të isha i sigurt se do të merrte makinën që i pëlqente. I thashë që të kërkonte në internet ose të shikonte dhe të më njoftonte po të gjente një kabriolet që do t'i pëlqente. Ne nuk i treguam askujt për dëshirën tonë për një makinë të re, por ndërkohë,

i mbanin sytë hapur ndërsa lëviznim me makinë, duke kërkuar një makinë që do të na tërhiqte vëmendjen.

Një ditë, po futeshim në një restorant të zonës për të drekuar dhe papritmas, Drenda bërtiti: “Ja ku është!”. “Çfarë është?”, e pyeta. “Makina që më pëlqen.” Ajo po tregonte me gisht përballë te parkingu, ndaj shkova deri atje dhe u parkova pas një BMW-je Seria 6 Ci kabriolet, një makinë vërtet e bukur. Dhe më duhet të shtoj edhe një makinë e shtrenjtë. E përgëzoja për shijet e saj dhe i thashë se ishte një makinë e bukur.

Atëherë, ti duhet të dish se Drenda dhe unë nuk shpenzojmë shumë para për makina. Siç thashë, nuk kam qenë kurrë i dhënë pas makinave. Si i fushës së financave, dija se sa shpejt u binte vlera dhe se ishte gjithmonë më mirë të blije një që ishte një ose dy vjet e përdorur. Dhe ky ishte plani im; unë kërkoja makinë të mirë por të përdorur.

Një javë më vonë, një burrë nga kisha më telefonon dhe më thotë këto fjalë: “E gjeta makinën e Drendës!” U habita sepse nuk i kishim thënë askujt për BMW-në që pamë atë ditë për drekë. Ndaj e pyeta se çfarë lloj makine ishte dhe ai tha se ishte një BMW Seria 6 Ci kabriolet. Ai tha se, ndërsa po lëvizte me makinë, e kishte parë dhe tha se ajo ishte makina e Drendës. “Mirë pra, tani ma tërhoqe vëmendjen”, i thashë. Makina kishte një vit përdorim dhe ishte në gjendje të shkëlqyer. Unë e pagova me para në dorë dhe Drenda mori makinën e saj.

Ua, si ndodhi kjo gjë?!

Le ta krahasojmë këtë histori me atë që mësuam rreth të qenit në besim dhe përdorimit të draprit. Kur e fala makinën time, e bëra me besim. Por kur Drenda tha me zë të lartë: “Ajo është!”, ajo nxori draprin, dhe disa ditë më vonë, makina u shfaq. Megjithëse e dëgjova ta thoshte me zë të lartë “Ajo është!”, nuk e kisha lidhur kurrë deklaratën e saj me Markun kapitulli katër dhe draprin. Por kjo historia e radhës e bëri shumë të qartë.

Fuqia e fjalëve

Siç thashë, unë zotëroj 24 hektarë tokë ndër të cilat 4 hektarë janë kënetë. Mua më pëlqen të gjuaj në dimër dhe, edhe pse kisha gjuajtur rosa në shkollën e mesme, nuk kisha bërë gjueti të rosave këtu në Ohajo. Por atë vit, kënetat ishin plot me ujë dhe tufa të mëdha rosash fluturonin vazhdimisht në të. Vinin me qindra në ditë për të kaluar natën. Ndaj unë mora çiftin dhe dola dhe kalova një kohë të bukur gjuetie duke gjuajtur disa rosa për darkë.

Atë vjeshtë, të dy djemtë e mi dhe unë patëm një gjueti shumë të mbarë rosash. Megjithatë, një gjë që vura re ishte që, në pjesën më të madhe të kohës rosat qëndronin në maksimumin e rrezes sime të qitjes. Kur gjuan rosa, lejohet me ligj të përdorësh vetëm saçme çeliku dhe jo ato prej plumbi të zakonshëm. Saçma prej plumbi është më e rëndë dhe e ruan fuqinë edhe më tutje sesa saçma prej çeliku, kështu që ishte problem për gjuetinë e rosave në distancë të largët.

Por gjatë asaj vjeshte, ndërsa po flisja me disa kolegë gjahtarë, ata më treguan për disa çifte të reja të ndërtuara vetëm për gjuetinë e rosave. Ato mund të qëllonin saçma më të rënda dhe ishin edhe të kamufluara. Isha shumë i interesuar të blija një, por ishte dhjetor, sezoni i rosave po mbyllej dhe nuk e mendova më gjatë.

Në fillim të janarit, ndodhi që ndalova tek Cabela (dyqani lokal i pajisjeve sportive) për diçka dhe m'u kujtuan çiftet për rosa. Doja të shihja njërin. Ndaj kalova te banaku i çifteve në të dalë dhe pashë një seksion të plotë me çifte të reja për gjuetinë e shpendëve të ujit. Më kujtohet, pa e menduar fare, që tregova me gisht nga ajo që ma mbushte më shumë syrin dhe që thashë me zë të lartë. "Zot, unë do ta kem atë." Nuk e mendova kur po e thosha; më doli nga goja shkarazi. Sezoni i rosave nuk hapej sërish deri në vjeshtë, ndaj nuk planifikoja ta blija çiftin derisa të afrohej sezoni.

Dy javë më vonë, më ftuan të flisja në një konferencë biznesi. Kur mbarova, drejtori i përgjithshëm erdhi dhe më falënderoi dhe më tha

se më kishte blerë një dhuratë. Dhe për habi, kishte blerë pikërisht atë çifte, pikërisht modelin që kisha treguar me gisht dy javë më parë te Cabela. Kuptohet që u habita shumë nga një dhuratë kaq bujare, por e dija se kjo nuk ishte rastësi. Atëherë m'u kujtua ajo që pata thënë kur isha tek dyqani Cabela dhe e kuptova se çfarë kisha bërë. Kisha nxjerrë draprin!

Tha akoma: "Mbretëria e Perëndisë është si një njeri që hedh farën në dhe. Dhe natën dhe ditën, ndërsa ai fle dhe çohet, fara mbin dhe rritet, pa e ditur ai se si. Sepse dheu prodhon vetvetiu më parë kërcellin, pastaj kallirin, dhe më në fund kallirin plot me kokrra. Dhe kur fryti piqet, menjëherë korrësi i vë draprin, sepse erdhi koha e korrjes.

—Marku 4:26–29

Nxjerra e draprit ilustron të njëjtin parim në lidhje me besimin që diskutoam më herët te Romakëve 10:10.

Sepse me zemër, njeriu beson në drejtësi dhe me gojë bëhet rrëfim për shpëtim.

— Romakëve 10:10

Unë besova me zemër dhe me gojën time kisha çliruar Mbretërinë në mbretërinë tokësore. Unë kisha dhuruar mbi 30 çifte, por kjo ishte hera e parë që në fakt mbaj mend të kisha thënë me zë "Unë do ta kem atë". Por ndërsa e mendoja këtë gjë për një çast, kujtova vetëm një rast tjetër që e kisha bërë të njëjtën gjë, por në atë kohë nuk kisha asnjë ide se si funksiononte Mbretëria.

Kur Drenda dhe unë u transferuam në Ohajo, ne vinim nga Oklahoma ku gjuetia e drerit bëhej me çifte. Por në Ohajo, çiftet nuk lejoheshin; lejoheshin vetëm pushkët me saçma prej plumbi. Gjithçka që kisha në atë kohë ishte një çifte me dopjo tytë e kalibrit 20 me të

cilën munda të kapja dy drerë vitin e parë që u zhvendosëm. Por në të vërtetë doja një pushkë që ishte e krijuar posaçërisht për gjuetinë e drerëve. M'u kujtua që pas sezonit të parë të drerëve në Ohajo, i kisha komentuar Drendës se doja një Remington, model 11-87 të kalibrit 12, me qytë sintetike të zezë, për gjuetinë e drerëve. Krishtlindja ishte pas disa javësh dhe u habita kur babai im më dhuroi pikërisht atë pushkë për Krishtlindje. Mbaj mend që mendoja: “Ua, kjo ishte e çuditshme.” Unë kisha nxjerrë draprin pa e ditur.

KAPITULLI 4

NUK E MBAN MEND?

Në ditët e para kur po mësoja se si funksiononte Mbretëria, u habita me gjërat që pashë. Kjo ndodhi sepse nuk më kishin mësuar asnjëherë asnjë nga gjërat që po shihja. Por siç thashë në pjesën e parë të librit, Perëndia dukej se po përdorte gjuetinë e drerëve për shumë nga mësimet që po më mësonte. Unë jam një njeri shumë i thjeshtë dhe mendoj se kjo ishte një mënyrë e shkëlqyer për të më tërhequr vëmendjen. Pasi mësova se si të mbillja për drerët e mi dhe fillova t'i kapja ata, zakonisht brenda 40 minutave pasi dilja për gjah, Perëndia filloi të perfeksiononte mësimet e marra në formën e ideve më të mëdha rreth funksionimit të Mbretërisë.

Unë isha në Tusla, Oklahoma kur Perëndia më tregoi se si të gjuaja atë drerin e madh. Dhe siç të thashë, ne u transferuam në Ohajo një vit më pas. Ohajoja kishte një tufë të madhe drerësh dhe lejonte të vrisje dy drerë nga të cilët vetëm njëri mund të ishte mashkull. Prandaj, kur erdha në Ohajo fillova të mbillja për dy drerë, një dre dhe një drenushë, çdo vit. Dhe si me sahat, kjo është ajo që merrja.

Por një vit, vura re diçka që më çuditi. Mendova: “Jo, nuk ka mundësi të ndodhë.” Ndërsa e përfundova atë sezon të gjuetisë së drerëve, vura re se drerët vinin sipas radhës që i kisha shkruar në çekun që kisha mbjellë për farë. Për shembull, nëse kisha shkruar “për një dre dhe një drenushë”, të parin gjuaja drerin dhe të dytën drenushën. Ndërsa reflektova për sezonet e kaluara në Ohajo, mendova se kjo ndodhte çdo vit. Nuk isha i sigurt sepse nuk i kisha kushtuar shumë

vëmendje, por për njëfarë arsye, pyesja veten nëse kjo ishte e vërtetë.

Ndaj vitin e ardhshëm, vendosa që ta zbuloja. Jam dakord që ishte një mendim absurd, por mendova se dukej se kështu funksiononte dhe nuk do ta dija kurrë po të mos bëja disa eksperimente. Ndaj e ndryshova rendin kur mbolla farën për vitin e ardhshëm. Kësaj here, e vura drenushën të parën në listë. Deri atëherë shkruaja gjithmonë drerin të parin kur mbillja farën. Dhe sigurisht, ky ishte pikërisht rendi sipas të cilit i kapja. Nuk mendoja kurrë se mund të ndodhte diçka e tillë. Dua të them, a ishte Mbretëria kaq detajiste?

Për të zbuluar nëse kjo ndodhte vërtet apo ishte thjesht rastësi, vendosa ta zbuloja me siguri dhe të bëja një eksperiment që ishte pak më i thelluar. Atë vit, mbolla farën për një dre me shtatë maja (metodë e llogaritjes së moshës). E dija se një dre tipik, normal do të kishte maja brirësh çift në çdo anë, ndaj zgjodha një numër tek dhe një numër çift. Dhe kjo ishte për të cilën mbollëm unë dhe Drenda mbollëm, pavarësisht se mund të tingëllojë e çuditshme. Ne u lutëm dhe e lëshuam farën për një dre me shtatë maja.

Sa specifik është besimi?

Më në fund erdhi tetori dhe sezoni i gjuetisë me hark u hap. Zakonisht, mezi prisja të futesha në pyll me hark, por vura re se kisha një ndjenjë të çuditshme në hapjen e sezonit. Nuk kisha dëshirë të shkoja. Për çudi, ndjenja ishte aq e fortë, saqë e dija se nuk mund të dilja ende. Në atë kohë mendova se kjo mungesë dëshire për të dalë për gjueti do të largohej me vazhdimin e sezonit dhe kur gjetet të fillonin të binin. Por jo, nuk arrija ta shpjegoja; nuk kisha dëshirë të dilja, aspak. Mbaj mend që mendova: “A është kjo ajo që ndodh kur plakesh, që heq dorë nga bërja e gjërave?”. Dua të them, nuk mund ta shpjegoja këtë ndjenjë të çuditshme që kisha. Ishte sikur nuk më interesonte fare nëse do të shkoja më për gjueti dreri. Epo, tani ishte nëntor dhe po filloja të shqetësohesha pak. Duhet të shtoj se, tashmë e kisha humbur kohën më të bukur dhe më të ngrohtë në pyje. Atëherë

ishite mesi i nëntorit dhe unë nuk kisha ende asnjë dëshirë për të dalë për gjueti drerësh. Pyesja veten nëse do të dilja më; kështu ndjehesha.

Prindërit e Drendës kishin ardhur nga Alabama për të qëndruar me ne për disa ditë. Ndërsa po rrinim ulur dhe po flisnim në dhomën e ndenjes, krejt papritur e kuptova se të nesërmen duhet të shkoja në pyll. Sikur m'u ndez një llambë. U thashë të gjithëve se duhet të dilja në mëngjes për të kapur drerin tim. Krejt papritur u mbusha me emocione dhe padurimin ndërsa bëja gati pajisjet për mëngjesin e të nesërmes.

E dija se dreri im me shtatë maja do të ishte atje. Atëherë e kuptova. Dreri me shtatë maja nuk duhet të kishte qenë atje në tetor dhe nuk ishte aty një ditë më parë. Kjo duhet të ketë qenë arsyeja përse nuk dëshiroja të gjuaja drerë. Imagjinoj se sa e vështirë do të kishte qenë të prisja një muaj e gjysmë duke parë nga dritarja e dhomës me dëshirën për të qenë atje. Kjo duhet të kishte qenë dëshpëruese. Në atë pikë, e gjithë gjëja ishte thjesht teori, por do ta vija në provë mëngjesin e të nesërmes.

Kur u zgjova në mëngjes nuk kishte zbardhur dhe gjatë natës isha lutur se te cili pozicion peme të shkoja. Kam disa pozicione në pronën time dhe isha lutur për këtë; e ndjeva me siguri se duhet të shkoja te pozicioni në kënetë. E quajmë pozicioni në kënetë sepse kufizohet me kënetën me katër hektarë nga njëra anë e pozicionit dhe me kallamishte në anën tjetër të pozicionit. E dija se ndonjëherë drerët kalonin rreth kënetës në rrugën anës saj. Ky pozicion më kishte shpërblyer në të kaluarën dhe kisha pritshmëri të plotë se do ta shihja drerin tim nga pozicioni në kënetë atë ditë.

Ndërsa shkoja tek pozicioni, rikujtova atë që Perëndia më kishte treguar në të kaluarën në lidhje me Mbretërinë e Tij nëpërmjet gjuetisë së drerëve dhe unë ndieja se Ai po më mësonte më shumë. Mezi prisja të shihja rezultatet e eksperimentit tim.

Dritat e mëngjesit u ndezën me ngadalë dhe tingujt dhe aromat e zakonshme të mëngjesit të vjeshtës ishin një ndryshim i mirëpritur i ritmit për mua. Më kishte munguar me të vërtetë. Kishte kaluar rreth një orë dhe dreri nuk dukej gjëkund. Megjithatë, e dija nga vëzhgimet

e mia të sjelljes së drerëve në pronën time se ata vinin në këtë zonë më vonë në mëngjes pasi ishte zona më e mirë për të pushuar. Megjithëse kisha një orë që qëndroja në pozicion, orari i ditës i lejuar me ligj për të gjuajtur kishte vetëm 40 minuta që kishte filluar.

Ndërsa rrija ulur atje, dëgjova përplasjen e një dere makine te shtëpia ime. Atëherë u kujtova se prindërit e Drendës do të largoheshin atë mëngjes për t'u kthyer në Alabama dhe unë doja t'i përshëndesja. Prandaj, me ngurrim, zbrita nga pozicioni duke menduar se duhet të vija një ditë tjetër për drerin tim me shtatë maja.

Kur arrita tek shtëpia, të gjithë ishin zgjuar dhe gati për mëngjes. Unë jam gjithmonë ai që gatuj mëngjesin në familje, pothuajse çdo ditë për vete dhe për Drendën dhe për këdo që është aty. Ndaj shkova të gatujja mëngjesin ndërsa prindërit e Drendës mbaruan së ngarkuari makinën. Sigurisht, ata më pyetën për drerin dhe m'u desh t'u thosha se vendosa ta braktisja planin tim që të kaloja kohë në mëngjes me ta. Po, ishte pak zhgënjyese. Mendoja se do të niseshin pak më vonë në mëngjes, duke më lënë kohë për të kapur drerin tim.

Por ndërsa po qëndroja mbi sobë duke përzierë vezët e skuqura, hodha një vështrim nga dritarja e kuzhinës që ishin përballë pyjeve dhe fushave. Pikasa një dre që ndiqte një drenushë deri në anë të fushës, të drejtuar për nga zona e kënetës ku ishte pozicioni im. E kuptova se ai duhet të ishte dreri im. Papritmas bërtita që dikush të vazhdonte gatimin dhe unë pashë që ishte dreri im dhe do të shkoja ta kapja atë. E dija se nuk kisha shumë kohë.

Duhet të vrapoja përqark pronës sime, në drejtimin e kundërt, për të shmangur pikasjen nga dreri. Ma mori mendja se ishte nisur drejt shtegut ku ndodhej pozicioni im. Vrapova aq shpejt sa munda rreth fushës dhe arrita te pozicioni pa parë asnjë dre, që ishte gjë e mirë. Atëherë e kuptova se kisha shkuar atje para tij nëse, në fakt, do të zgjidhte të vinte nga ai shteg. U ngjit me shpejtësi në pozicion ndërkohë që zemra më rrihte fort dhe djersët më rridhnin mbi fytyrë.

Papritmas, ndërsa po ulesha, ata erdhën. Drenusha erdhi me trok por drejt e poshtë pozicionit tim dhe unë u bëra gati pasi e kuptova se

dreri nuk ishte shumë mbrapa. Dhe sigurisht, ai erdhi. Nuk kisha kohë të verifikoja nëse ishte me të vërtetë një me shtatë maja ose jo. Nuk më dilte koha as të merrja harkun dhe të bëja gjuajtjen time. Me të qëlluar e kuptova se i kisha rënë drerit, por e kisha qëlluar pak poshtë, gjë që më shqetësonte. Dreri u hodh në fushë kur e qëllova. Prita në pozicion për rreth 20 minuta dhe më fund zbrita nga pema, me padurimin për të kontrolluar shigjetat për shenja goditjeje. Fatkeqësisht, kishte shumë pak gjak në shigjetë dhe në tokë.

Kjo goditje shigjete më shqetësoi pak, por e dija se dreri do të shtrihej në bar dhe unë nuk doja që ta largoja ende. Kisha qëlluar drerë më parë dhe u kishte dalë shumë pak gjak dhe e dija se gjëja më e mirë ishte ta lija të rrinte shtrirë për disa minuta. Prandaj u ktheva në shtëpi dhe përfundova mëngjesin, ua tregova të gjithëve historinë dhe u thashë djemve të mi se si kisha nevojë për ndihmë që ta krihja fushën për të parë nëse mund ta gjeja drerin. Shpresa ime ishte që ta gjenim drerin të goditur më shumë nga ç'tregonte shigjeta dhe të vdekur tashmë. Por e dija se ekzistonte gjithmonë mundësia që ta kisha goditur shumë ulët dhe dreri të ishte vetëm i plagosur.

Pasi pritëm nga dy orë, dolëm dhe të tre ne u shpërndamë nëpër fushë. E kisha gati harkun nëse do të më duhej. Papritmas, në skajin e largët të fushës, Timi e kapërceu drerin. Dreri nuk më kishte parë dhe po vraponte në drejtimin tim. Ndërsa vraponte, papritmas pa Tomin dhe ndaloi për t'u orientuar se nga do të shkonte.

Dreri ishte rreth 60-69 metra larg, shumë larg për një goditje me shigjetë me harqet e fuqishëm të asaj kohe, por e dija se ishte mundësia ime e vetme. E ngrita menjëherë harkun, e vura në shënjestër drerin dhe e lëshova shigjetën. Për çudi, shigjeta u nis drejt drerit dhe e qëllloi në mes të qafës. Kaloi kodrën derisa u zhduk. U mahnita. E hatashme! Ne u zhvendosëm në drejtimin që kishte vrapuar dreri dhe unë e pashë të shtrirë rreth 90 metra para nesh. E kishte kokën lart por nuk na kishte parë, prandaj ne u zbrapsëm dhe vendosëm të ktheheshim më vonë.

Por më vonë ishte në fakt shumë më vonë dhe mua më priste një ditë plot gjëra në kishë dhe nuk munda të kthehesha në shtëpi deri pasi u errësua. Timi dhe unë morëm elektrikë dore dhe u kthyem aty ku e kishim parë drerin të shtrirë. Dhe e gjetëm pak metra larg nga ku kishte qenë. Ia pashë menjëherë brirët dhe aty përpara meje dergjej dreri me shtatë maja. E pashë drerin i mahnitur. Timi dhe unë e falënderuam Perëndinë për drerin dhe ndërsa po e tërhiqnim për në shtëpi, folëm për Mbretërinë dhe atë që sapo kishim parë.

Po, Mbretëria ishte aq specifike! Askush nuk më kishte thënë asnjëherë se Mbretëria funksiononte kështu, që Mbretëria ishte aq specifike dhe që në fakt ne e kishim atë lloj autoriteti.

Një zbulim tjetër

**PO, MBRETËRIA ISHTE
AQ SPECIFIKE! ASKUSH
NUK MË KISHTE THËNË
ASNJËHERË SE MBRETËRIA
FUNKSIONONTE KËSHU,
QË MBRETËRIA ISHTE AQ
SPECIFIKE DHE QË NË FAKT
NE E KISHIM ATË LLOJ
AUTORITETI.**

Më kujtohet një gjueti tjetër drerësh ku kisha mbjellë farë për një dre të vogël, që kishte brirë shumë të vegjël. Por shkak se janë shumë të vegjël, nga larg dreri i vogël mund të duket si drenushë. Por këtë arsye, drerët e vegjël llogariten si drenusha në shtetin e Ohajos. Ki parasysh që nuk janë drerë të porsalindur. Nuk janë sa drerët plotësisht të rritur, por pothuajse.

Ndaj pikërisht në këtë ditë, isha ngjitur në pozicionin tim në pemë dhe një grup plot me drerë erdhi, rreth nëntë ose dhjetë. Ata ishim pak jashtë rrezes së harkut tim por po afroheshin ngadalë drejt meje. Papritmas fqinji ndezi motorin e tij

të zhurmshëm. Prej zhurmës, e gjithë tufa ia mbathi me vrap larg meje. Unë thashë me zë të lartë: “Dreri i vogël, të urdhëroj të kthehesh tek unë dhe të qëndrosh nën pemën time.” Pra krijoje tablonë. Kemi një fushë me misër të korrur dhe nëntë drerë që vrapojnë larg prej meje. Sa e thashë fjalën, dreri u shkëput nga tufa, vazhdoi të vraponte rreth e rrotull, erdhi e qëndroi drejt e poshtë pemës sime dhe ndalo! E çova atë dre në shtëpi, ishte një dre i vogël.

Kjo është ajo lloj gjëje që vazhdova të shikoja herë pas here. Më vonë në këtë libër do të diskutoj më shumë se sa e hollësishme dhe specifike, madje deri në befasi, është Mbretëria, por tani për tani, le të kuptojmë se këtu po ndodh diçka e jashtëzakonshme.

Mbretëria e ndryshoi jetën tonë dhe ne nuk mund të reshtnim së u treguari njerëzve për të. Ne kemi shumë histori dhe kemi parë kaq shumë. Ne kemi parë të vdekur të kthehen në jetë, tumore të zhduken menjëherë, histori të mahnitshme për financat dhe histori të mrekullueshme të çlirimit dhe drejtimit. Me urinë për t’ua treguar të gjithëve mirësinë e Mbretërisë së Perëndisë, Drenda dhe unë ndien shtysën për të hapur kishën “Faith Life Church” në vitin 1995, për t’i ndihmuar njerëzit ta kuptojnë Mbretërinë. Më pas Perëndia na drejtoi të hapnim “Faith Life Now”, shërbesën mediatike, në vitin 2006, që transmeton shërbesën tonë në TV në çdo zonë të planetit, çdo ditë. Ne kuptuam se njerëz në të gjithë botën duan të dinë se si ta jetojnë këtë stil jetese me liri dhe fitore të Mbretërisë.

Mbretëria e Perëndisë funksionon për të gjithë

Ndërsa u ula për ta shkruar këtë kapitull sot në mëngjes, kontrollova emailët e mia. Ne marrim çdo ditë emailë nga njerëz që na tregojnë se si Mbretëria e Perëndisë po ndryshon edhe jetën e tyre. Mendova të të lejoja të jesh pjesë e ditës sime meqë ky email erdhi para disa minutash.

Kush jam unë që Ai të kujdeset për mua? Para disa vjetësh fillova t'i dëgjoja mësimet e tua dhe që nga ajo kohë kam parë mrekulli. Që nga ajo kohë kam parë shërime dhe mrekulli financiare. Në këtë çast, mendja ime mahnitet ndërsa hedh sytë dhe shoh përreth mirësinë e Tij. Shoh njerëz në nevojë dhe dyer t'i hapen ungjillit dhe të vërtetës. Shoh dyer që i hapen të vërtetës! Dhe ajo që më mahnit plotësisht është që i shoh arkat e mia të mbushura. Ai më ka pasuruar që të mund të jap, që të tjerët të mund ta shohin Atë! Unë jam një inspektor shtëpish i vetëpunësuar. Unë kontrolloj vazhdimisht inspektorët më të rinj dhe kam hapur një grup biznesi të krishterësh ku mund të flasim rreth thirrjes për të qenë bujarë dhe për të përgatitur brezin e ardhshëm...që udha e Mbretërisë nuk është konkurrenca, por bollëku. Seriozisht, mësimet e tua më kanë ndryshuar jetën dhe tani unë po ua përcjell të tjerëve; dhe meqë Ai më ka bërë të qëndrueshëm, tani të tjerët dëgjojnë dhe shohin lavdinë e Tij. Është kaq përlulëse të shohësh atë që Ai ka bërë dhe se si vazhdon të sigurojë. Faleminderit për shërbesën tënde!

Përlulësisht,

B.F.

Knoxville, TN

Ky është lloji i emailit që marrim gjithë kohës. Por marrim gjithashtu shumë pyetje rreth funksionit të Mbretërisë. Njerëzit pyesin se si të funksionojnë në Mbretëri dhe se si t'i shohin gjërat që kemi parë unë dhe Drenda. Ky është qëllimi i këtij libri, i katërti në serinë time "Revolucioni yt financiar". Nëse i ke librat e mi të tjerë, atëherë ti e di se shpenzova pak kohë deri në këtë pikë për të shqyrtuar disa nga konceptet kryesore që duhet t'i dije kushdo që pret të funksionojë në Mbretëri.

Por tani dua të hetoj pak më thellë funksionin e Mbretërisë dhe, shpresoj të të ndihmoj të kuptosh më shumë rreth mënyrës se si të

jetosh në Mbretëri me rezultate. Dua ta filloj duke parashtruar ato që i quaj pesë hapat bazë për të marrë provaninë që të duhet nga Mbretëria e Perëndisë, ashtu siç ma ka mësuar Perëndia.

5 hapat bazë për të marrë provaninë që të duhet

Le ta fillojmë me një histori tek Marku 8:14-21.

Tani dishepujt kishin harruar të marrin bukë me vete, dhe në barkë s'kishin asgjë përveç një buke. Dhe Jezusi i qortoi duke thënë: 'Kini kujdes, ruhuni nga majaja e farisenjve dhe nga majaja e Herodit!'"

Por ata diskutonin midis tyre duke thënë: 'Nuk kemi bukë'".

*Jezusi e vuri re dhe u tha: **"Përse diskutoni që s'keni bukë?"** Ende nuk po e kuptoni e nuk e merrni vesh? Ende e keni zemrën të ngurtë? Keni sy dhe nuk shihni, keni veshë dhe nuk dëgjoni? **Dhe nuk po mbani mend?** Kur ndava të pesë bukët për të pesë mijtë, sa kosha plot me copa mbloodhët?"*

"Ata thanë: "Dymbëdhjetë".

"Po kur theva të shtatë bukët për të katër mijtët, sa shporta plot me bukë mbloodhët?"

"Dhe ata thanë: "Shtatë".

Dhe ai u tha atyre: "Po si, ende nuk po kuptoni?"

— Marku 8:14-21

Në thelb, Jezusi po thoshte: “Hej, djema, nuk e mbani mend? E kemi trajtuar këtë më parë dhe e keni parë tashmë se si e trajtuam mungesën e bukës në të kaluarën.” Por dishepujt nuk mund ta kuptonin këtë gjë. Ndaj Jezusi u tha atyre të kujtonin atë që kishte ndodhur në të kaluarën. Ai po u jepte atyre një informacion të rëndësishëm. “Kujtoni herën e fundit që e trajtuam këtë situatë dhe aty do ta gjeni përgjigjen.” Do të sugjeroja që kjo të bëhet edhe përgjigjja jonë. Po, ne shohim që buka dhe peshku u shumuan, kushdo mund ta shohë këtë, por si shkencëtarë shpirtërorë, ne duam të hetojmë më thellë. Si ndodhi kjo gjë? Prandaj le t’i kthehemi historive që Jezusi po u referohej dhe të kërkojmë të dhëna.

Duke qenë se u bë vonë, dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: “Ky vend është i shkretë, dhe tashmë është vonë. Lejoi këta njerëz që të shkojnë në fushat dhe në fshatrat rreth e qark që të blejnë bukë, se s’kanë gjë për të ngrënë”.

Por ai, duke iu përgjigjur, u tha atyre: “U jepni ju të hanë!” Ata i thanë: “A duhet të shkojmë ne të blejmë për dyqind denarë bukë dhe t’u japim të hanë?”

Dhe ai u tha atyre: “Sa bukë keni? Shkoni e shikoni”. Ata, mbasi shikuan, thanë: “Pesë bukë e dy peshq”.

E Atëherë ai i urdhëroi ata që t’i rregullojnë të gjithë, ulur në grupe, mbi barin e njomë. Kështu ata u ulën në grupe nga njëqind e nga pesëdhjetë. Pastaj ai mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i bekoi; i theu bukët dhe ua dha dishepujve të vet, që t’ua shpërndanin atyre; ua ndau gjithashtu dy peshqit të gjithëve. Të gjithë hëngrën sa u ngopën. Dhe mbledhën dymbëdhjetë shporta me copa buke dhe me mbetje peshku. Ata që hëngrën nga ato bukë ishin pesë mijë burra.

— Marku 6:35-44

Jam i sigurt se dishepujt u tronditën që kur i kërkuan Jezusit t'i nisnin njerëzit për të gjetur ushqim, Ai iu kthye atyre dhe u tha: "Ju ushqejini." "Ata" në këtë rast ishin më shumë se 5000 veta. Bibla thotë se aty ishin 5000 burra, prandaj ma merr mendja se kishte edhe gra e fëmijë, duke bërë që numri total të shkonte në 15 000 deri në 20 000 njerëz. Unë mendoj se çdo njeri do të pranonte se ky është një numër i madh njerëzish për t'u ushqyer, sidomos pa një paralajmërim ose përgatitje të përshtatshme paraprake.

Sigurisht, unë besoj se Jezusi ishte i interesuar t'i ushqente njerëzit, por mendoj se me siguri kishte qëllim mbi çdo gjë tjetër që t'i mësonte dishepujt e Tij në këtë situatë. Unë besoj se kjo është arsyeja përse u tha atyre: "Ushqejini ata." Ata e kishin parë Jezusin të bënte mrekulli, por tani ishte radha e tyre. Fundja, Ai do të largohej së shpejti dhe Jezusi donte të sigurohej që ata ta dinin se si ta përballonin jetën nga një këndvështrim i ndryshëm, këndvështrimi i Mbretërisë.

Hapi nr. 1: Çfarë ke?

Dhe ai u tha atyre: "Sa bukë keni? Shkoni e shikoni".

Ata, mbasi shikuan, thanë: "Pesë bukë e dy peshq".

Ja ku është një çelës kryesor. Jezusi nuk tha: "Le t'i kthejmë gurët në bukë." Kjo nuk ishte e ligjshme nga ana shpirtërore. Përkundrazi, Ai i pyeti ata se çfarë kishin. Sidomos, Ai po i pyeste se sa u duhej nga gjithçka që kishin. Ai e dinte se nuk kishte bukë dhe peshk mjaftueshëm për të ushqyer atë turmë dhe nuk ishte ky qëllimi i pyetjes së tij. Atëherë, në mendjen natyrore, i gjithë këndvështrimi i ushqyerjes së atyre njerëzve dukej si një çmenduri. Dishepujt e dinin, pa e kontrolluar, se kudo ku të kërkonin nuk do të gjenin mjaftueshëm për të ushqyer 20 000 njerëz. A e imagjinon dot se çfarë po mendonin ata kur Jezusi u tha të shkonin dhe të shihnin se sa bukë dhe peshq kishte në të vërtetë? Dhe

më pas të ktheheshin me raportin e tyre që gjithçka që mund të gjenin ishin pesë bukë dhe dy peshq? Çmenduri, apo jo?

Më lejo ta sqaroj këtë bisedë. Si pastor, unë kam ndihmuar familje në rrethana financiare të vështira në të kaluarën, ndoshta duke i ndihmuar të paguanin hipotekën ose qiranë mujore, të paguanin faturat e shërbimeve mujore ose të blinin ushqime. Por le ta zëmë se e dija se përgjigjja e vërtetë nuk ishte t'u jepja para, por përkundrazi, e dija se përgjigjja ishte Mbretëria.

JEZUSI DONTË TË SIGUROHEJ

SE ATA DO TË MËSONIN

TA PËRBALLONIN JETËN

NGA NJË KËNDVËSHTRIM

TJETËR, KËNDVËSHTRIMI I

MBRETËRISË.

Biseda do të kishte qenë e tillë:

“Hej, pastor Geri, këtë muaj ishim pak ngushtë dhe për pak sa nuk na nxorën nga shtëpia. A mund të na ndihmojë kisha?” “Sigurisht, unë mund t’ju ndihmoj. Ja cila është këshilla ime. Shlyejeni shtëpinë tuaj dhe nuk do të keni më këste për t’u shqetësuar.” Ata do të më shihnin dhe do të thoshin: “Pastor, nuk më duket se po e kupton. Ne nuk kemi para për të paguar këstin e radhës të shtëpisë, e aq më pak ta

shlyejmë atë.” “E di”, iu përgjigjem, “kjo është arsyeja përse ju thashë ta shlyeni shtëpinë që të mos keni më asnjë këst për të paguar.”

Dhe po t’u kërkoja atyre të shkonin dhe të shihnin se sa para kishin në të vërtetë, që mund të përdorëshin për të shlyer shtëpinë, ata do të mendonin se isha vërtet i lajthitur. Por për t’u treguar të bindur ndaj meje, ata shkuan dhe panë dhe u kthyen e më thanë: “E kontrolluam dy herë pastor. Gjithçka që mundëm të gjenim ishin 20 USD, por bilanci i hipotekës është 360 000 USD.” Më duket se e kuptove tablonë. Ata do të mendonin se më kishte ikur mendja, apo jo?

Kjo është mënyra se si duhet të jenë ndier dishepujt atë ditë, plotësisht të pështjelluar. Pesë bukë dhe dy peshq për të ushqyer 20 000 njerëz?

TI KORR ATË QË MBJELL

Epo para se të futemi më thellë në këtë histori, duhet të devijoj pak për një çast për të zbuluar një ligj tjetër të Mbretërisë që do të shpaloset. Buka shumëfishohet në bukë dhe peshku shumëfishohet në peshk. Mbaje shënim?

COSECHAS LO QUE SIEMBRAS

Bueno, antes de profundizar en esta historia, tengo que desviarme un momento para revelar otra ley del Reino que está a punto de cumplirse. El pan se multiplica en panes, y el pez se multiplica en peces. Así que anota esto.

DUHET T’I JAPËSH MBRETËRISË NJË PJESË TË ASAJ QË TË NEVOJITET NË MËNYRË QË TË SHUMOHET!

Më lejo të kaloj në një shembull tjetër në Bibël dhe më pas do të kthehem te historia jonë te Marku 6. Le të shkojmë te 2 Mbretërve 4:1-7.

Një grua, bashkëshortja e një dishepulli të profetëve, i thirri Eliseut duke i thënë: “Shërbëtori yt, burri im, vdiq, dhe ti e di që shërbëtori yt kishte frikë nga Zoti; tani huadhënsi ka ardhur për të marrë dy bijtë e mi, për t’i bërë skllavër të tij”.

“Eliseu i tha: Ç’duhet të bëj për ty? Më thuaj, çfarë ke në shtëpi?”.

“Ajo u përgjigj: Shërbëtorja jote nuk ka asgjë në shtëpi përveç një ene të vogël me vaj”.

Atëherë ai i tha: “Shko dhe kërko hua nga gjithë fqinjët e tu disa enë boshe; dhe mos u kërko pak. Kur të kthehesh, mbyll portën prapa teje dhe bijve të tu, pastaj derdh vajin në tërë enët, duke vënë mënjanë ato që do të mbushen”.

Ajo u largua prej tij dhe mbylli portën pas vetes dhe të bijve; këta i sillnin enët dhe ajo derdhte vajin në to. Kur enët u mbushën, ajo i tha të birit: “Sillmë edhe një enë”. Por ai iu përgjigj: “Nuk ka më enë”. Dhe vaji u ndal.

Atëherë ajo shkoi t’ia njoftojë ngjarjen njeriut të Perëndisë, që i tha: “Shko të shesësh vajin dhe paguaj borxhin tënd; me atë që do teprojë, ke për të jetuar ti dhe bijtë e tu”.

— 2 Mbretërve 4:1-7

Vër re që profeti nuk tha: “Epo, le të kontrollojmë thesarin dhe të shohim se çfarë kemi.” Jo, ai dinte një mënyrë më të mirë për ta zgjidhur këtë. Ai tha: “Si mund të të ndihmoj?” Gruaja mund të jetë ndier pak e pështjelluar ndërsa iu përgjigj: “Si mund të më ndihmosh? Më duhen para!” Por ai nuk po mundohej ta poshtëronte atë. Ai po i bënte një pyetje shumë të rëndësishme që e dinte se do ta çonte te përgjigjja e saj. Është e njëjta pyetje që do të të çojë edhe te përgjigjja jote.

“Ç’duhet të bëj për ty? Më thuaj, çfarë ke në shtëpi?” _

Çfarë ke?

Çfarë ke në shtëpinë tënde? Jam i sigurt se ajo ndihej pak e habitur nga pyetja për shkak se i kishte shpjeguar më parë se përse kishte vajtur atje.

“Shërbëtorja jote nuk ka asnjë gjë”, i tha ajo, “përveç një flxhan të vogël me vaj ulliri”.

Vër re theksin e saj: “asnjë gjë”. Po vërtet nuk kishte asnjë gjë?

Jo, fjalët e saj nuk ishin teknikisht të sakta. Ajo tha se kishte një kavanoz të vogël me vaj ulliri. Bingo! Kjo ishte gjithçka që profeti po priste të mësonte.

Dhe kjo është gjithçka për të cilën duhet ta pyesësh veten tënde gjithashtu. Perëndia thjesht ka nevojë për diçka që është nën juridiksionin tënd ligjor me të cilën të punojë.

Atëherë, le të përsëritim hapin e parë. Ti duhet t'i japësh Perëndisë një pjesë nga ajo që të duhet. Kur ia jep Mbretërisë së Perëndisë, ajo ndryshon juridiksionin, duke u vendosur nën sundimin ligjor të Perëndisë në mënyrë që ta shumëfishojë. Le të kujtojmë se të shumëfishosh nuk do të thotë ajo që pamë në këtë histori, që buka jote në fakt do të shumëfishohet vetë ndërsa rri në dollapin tënd, edhe pse kam parë të ndodhë edhe një gjë e tillë.

Por zakonisht, Perëndia do të krijojë një mënyrë që buka të shumëfishohet nëpërmjet një ndërveprimi me njerëzit e tjerë. Dikush mund të tregohet bujar ndaj teje ose të marrësh rritje rroge në punë, ose mund të shfaqet një rimbursim i papritur. Ka mënyra të panumërta se si Perëndia mund ta shumëfishojë bukën tënde.

Përcakto qëllimin për paratë e tua

Dua të vë në dukje një pikë shumë të rëndësishme rreth parave.

Paraja mund të përdoret si farë për gjithçka.

Përcaktoje qëllimin e parave çdo ditë në jetën tënde sa herë që ble diçka. Për shembull, kur je në dyqanin e ushqimeve dhe ble bukë, ti po shkëmben para për bukën, ose në të vërtetë, ti po i etiketon “bukë” paratë e tua. Le të shqyrtojmë se çfarë dua të them. Nëse të duhet bukë, tani ti e kupton ligjin e Mbretërisë i quajtur ligji i mbjelljes dhe i korrrjes. Duke e zbatuar atë ligj, ti e di se nëse mbjell bukë, do të marrë bukësh. Por le ta zëmë se të duhet bukë, por nuk ke bukë për të mbjellë. Çfarë duhet të bësh? Ti mund të mbjellësh para dhe t'u vësh emrin bukë. Mos harro, paraja është thjesht një sistem shkëmbimi. Ne e shoqërojmë me një përcaktim çdo ditë për gjithçka që na duhet, nga qumështi dhe qiraja te këpucët dhe ushqimi.

Pra, ti duhet të përcaktosh qëllimin e parasë aty ku e jep.

Ti mund t'i përcaktosh një qëllim parasë kur e jep atë.

Kisha “Faith Life Church”, në Nju Albani, Ohajo, është kisha që unë dhe Drenda e hapëm para 25 vjetësh. Ne ndërtuam qendrën “Now

Center”, kampusi ku ndodhet “Faith Life Church”, në vitin 2008. Ishte një projekt i shkëlqyer në vlerën 6,5 milion dollarë në atë kohë, një projekt i madh që e morën përsipër rreth 550 njerëz.

Gjatë 10 viteve të fundit, ne e kemi shfrytëzuar atë ndërtesë. Maksimumi i personave që mund të menaxhojmë në fundjavë është 3000 veta. Zhvillimi i katër shërbesave të drejtpërdrejta është maksimumi i asaj që mund të bëj. Ndaj vendosëm ta zgjeruam godinën tonë aktuale. Ky projekt do të kushtonte 10 milion dollarë dhe do të na mundësonte të rriteshim, duke rritur madhësinë e auditorit tonë dhe duke shtuar hapësirë për fëmijët. Njëkohësisht, e kuptuam se koha e nevojshme për të mbledhur paratë dhe më pas koha për të ndërtuar ndërtesën do të përbënte problem. Kjo do të thoshte se do të na duhej të prisnim dy vjet e gjysmë që të mund ta përdornim hapësirën e shtuar.

Me këtë në mendje, ndjemë se duhet të vazhdonim me shtesën dhe ndërtimin, por në të njëjtën kohë shqyrtuam sheshin e kampusit, që menduam se mund ta bënim gati për gjashtë muaj. Ne besuam se kjo

do të lehtësonte një pjesë të presionit mbi kampusin kryesor ndërkohë që lejonte që kisha të rritej. Ndaj krijuam një ekip që do të fillonte të kërkonte për një shesh kampusi. E studiuam vendin dhe vendosëm për një zonë të qytetit që menduam se do të ishte një vend shumë i mirë. Ne kërkuam e kërkuam dhe për pak sa nuk vendosëm disa herë për disa vende të ndryshme, por kur uleshim për të rënë dakord se ishte vendi i duhur, të gjithë ishim të mendimit se kishte diçka që nuk shkonte. Të gjithë ndienim diçka në shpirtin tonë.

**KUR IA JEP MBRETËRISË SË
PERËNDISË, AJO NDRYSHON
JURIDIKSIONIN, DUKE U
VENDOSUR NËN SUNDIMIN
LIGJOR TË PERËNDISË
NË MËNYRË QË TA
SHUMËFISHOJË.**

Tani le t'i kalojmë shpejt këto gjashtë muaj dhe ta gjejmë veten aspak afër gjetjes së një sheshi të ri për kampusin nga ai që kishim gjetur ditën e parë. Më duhet ta pranoj, Drenda dhe unë u tunduam të shkurajoheshim nga kërkimi. Kishim kërkuar në çdo vend të mundshëm në zonën tonë të kërkimit dhe ende nuk e kishim gjetur një ndërtesë që do të ishte vërtet ideale. Po, e kishim mbjellë farën në fillim të udhëtimit dhe e dinim se Perëndia kishte ndërtesën e përsosur për ne, por nuk kishim pritur që të zgjaste kaq shumë për t'u konkretizuar. Ja një informacion: ndonjëherë e përsosura kërkon më shumë kohë!

Në këtë kohë, kishim planifikuar të ishim pjesë e një maratone televizive për mbledhje fondesh për një rrjet TV të ri. Ky do të ishte një aktivitet tre ditor i drejtpërdrejtë dhe do të transmetohej mëngjesëve dhe mbrëmjeve në të tria ditët. Mendoj se ishte dita e tretë dhe sapo kisha zënë vend kur dëgjova Zotin të më fliste. Ai tha: "Merr një çek 100 000 USD nga shërbimi dhe mbille për këtë shërbim televiziv me qëllimin e kapërcimit të gjendjes pezull në lidhje me kampusin. Çoje çekun në secilën prej katër shërbesave të tua dhe vëre kishën të lutet për atë dhuratë ndërsa e lëshon atë, duke e përcaktuar si vendi i kampusit i përfunduar!" Ai vazhdoi të thoshte që kur të lutesha, ta qortoja Satanin dhe të urdhëroja që pështjellimi dhe vonesa të ndalonte. Epo, këtë e bëmë fundjavën e radhës në shërbesat tona të së shtunës dhe të së dielës.

Të nesërmen, që ishte e hënë, ekipi im i kampusit tha se agjenti imobiliar kishte telefonuar dhe sapo kishte mësuar për kampusin e një shkolle të mesme private që sapo kishte dalë në shitje. Ata vendosën që t'i hidhnin një sy. Kur shkuan ta shihnin, zbuluan një kampus të përfunduar për moshat nga kopshti deri në vitin e 4, duke përfshirë kampusin e parashkollores. Kishte dalë në shitje me një çmim më të lartë nga sa donim të shpenzonim për një kampus, pasi, në realitet, kërkonim ta jepnim me qira vendin e ri për të ruajtur fluksin e parave për shtesën e kampusit kryesor. Megjithëse atë çmim nuk mund ta merrnim në konsideratë, Drenda dhe unë vendosëm t'i hidhnim një sy të martën në mëngjes.

Ajo që pamë ishte një shesh kampusi i mrekullueshëm 8200 metra katrorë, katër ndërtesa, një pistë vrapimi, dhomë stërvitjeje, katër fusha tenisi, një ndërtesë kushtuar artit, laboratorë shkencorë dhe në thelb gjithçka që do t'i nevojitej një kampusi shkollor deri në nivelin e mesëm. Pjesa e pabesueshme e historisë është që ishte plotësisht i mobiluar dhe i pajisur me mjete. Drenda dhe unë u mahnitëm por nuk shihnim asnjë mënyrë për ta blerë pronën.

Por ndodhi që atë mbrëmje kishim një takim me një nga partnerët tanë vetëm për t'u mbledhur dhe folur me njëri-tjetrin. E kishim riplanifikuar këtë takim darke mbase tre ose katër herë gjatë dy muajve të fundit për shkak se të dy ishim shumë të zënë. Por atë mbrëmje u takuam. Ndërsa ishim ulur atje për darkë, filluam të flisnim rreth shtesës në godinën kryesore të kishës. Çifti na pyeti se sa shpejt po lëviznin gjërat dhe ne u treguam për disa vonesa të mëdha në leje dhe projekte dhe probleme të tjera që kishim. U thamë se me sa dukej, me ritmin që po ecnin gjërat, nuk do të mund ta bënim shtesën deri në fund të vitit 2022, ose në pranverën e vitit 2023.

Atëherë pyetën menjëherë nëse kishim menduar ndonjëherë të hapnim një kampus dhe u thamë po. Ne shpjeguam se si kishim gjashtë muaj që kërkonim pa gjetur një shesh të përshtatshëm. Më pas u treguam për shkollën e mrekullueshme që sapo e kishim parë atë mëngjes, duke shtuar se diçka e tillë do të ishte e përsosur, por shitej për disa milionë.

Ky çift rrinte ulur aty dhe nuk iu dridh qerpiku na thanë: “Po sikur të ishte falas?” Në fillim nuk e kuptuam dhe më pas ata na pyetën sërish: “Po sikur të ishte falas?” Sërish, ne kujtuam se ata po talleshin, por kësaj here zotëria tha: “Drenda, po sikur kampusi të ishte falas?” “Çfarë do të thuash?”, i pyetëm. Ata thanë: “Ne do të plotësojmë një çek!” Për një moment u shtangëm teksa rrinim ulur aty. Por për t'i rënë shkurt kësaj historie të gjatë, ata e bënë.

Pra dy ditë pasi e mbollëm atë farë për kampusin, Perëndia na drejtoi në vendin e përsosur. Tani zotërojmë një kampus 12 milion

dollarë falas dhe të pastër! Kush do ta kishte menduar ndonjëherë, ose, të them të vërtetën, ta kishte imagjinuar atë? Pasi e pamë, Drenda dhe unë ramë dakord se pavarësisht gjithçkaje që kishim parë, duhet të kemi një horizont më të gjerë. Perëndia mund të bëjë gjëra shumë të mrekullueshme!

Mendoj se edhe dishepujt duhet të jenë ndier njëlloj atë ditë pasi ushqyen 20 000 njerëz me pesë bukë dhe dy peshq. Vë bast se ranë për të fjetur duke thënë: “Uaa, a e patë atë?”

KAPITULLI 5

FUQIZIMI I PROVANISË TËNDE

Në kapitullin e fundit folëm për hapin e parë në aktivizimin e ligjit të Mbretërisë për provaninë tënde.

TIDUHET T'I JAPËSH NJË PJESË TË ASAJ QË TË NEVOJITET MBRETËRISË NË MËNYRË QË AJO TË SHUMËFISHOHET!

Të thashë se do t'u përgjigjesha disa pyetjeve lidhur me këtë thënie, ku e para është “Çfarë do të thotë të çlirosh diçka në Mbretëri që të shumëfishohet?”

Sërisht, le të kthehemi te historia jonë te Marku 6 për disa ide.

Duke qenë se u bë vonë, dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: “Ky vend është i shkretë, dhe tashmë është vonë. Lejoi këta njerëz që të shkojnë në fushat dhe në fshatrat rreth e qark që të blejnë bukë, se s'kanë gjë për të ngrënë”.

“Por ai, duke iu përgjigjur, u tha atyre: “U jepni ju të hanë!” Ata i thanë: “A duhet të shkojmë ne të blejmë për dyqind denarë bukë dhe t'u japim të hanë?”.

Dhe ai u tha atyre: “Sa bukë keni? Shkoni e shikoni”. Ata, mbasi shikuan, thanë: “Pesë bukë e dy peshq”

Dhe ai u tha atyre: “Sa bukë keni? Shkoni e shikoni”. Ata, mbasi shikuan, thanë: “Pesë bukë e dy peshq”.

Atëherë ai i urdhëroi ata që t'i rregullojnë të gjithë, ulur në grupe, mbi barin e njomë. Kështu ata u ulën në grupe nga njëqind e nga pesëdhjetë. Pastaj ai mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i bekoj; i theu bukët dhe ua dha dishepujve të vet, që t'ua shpërndanin atyre; ua ndau gjithashtu dy peshqit të gjithëve. Të gjithë hëngrën sa u ngopën. Dhe mbloodhën dymbëdhjetë shporta me copa buke dhe me mbetje peshku. Ata që hëngrën nga ato bukë ishin pesë mijë burra.

— Marku 6:35-44

Dua të vësh re në këtë histori disa gjëra që mund t'i anashkalosh. Kur Jezusi tha: Jepuni atyre diçka për të ngrënë”, përgjigjja e tyre dhe reagimi i Tij na tregojnë një nga çelësat më të rëndësishëm për kuptueshmërinë tonë për Mbretërinë në lidhje me provaninë. Kur ata iu përgjigjën Atij, i thanë se duhej më shumë se një gjysmë viti rrogë për të ushqyer aq shumë njerëz. Vër re se si mendja e tyre e lidhi provaninë e nevojshme me mundin kur u përballën me atë problem. Epo, fakti është se ne të gjithë e bëjmë atë gjë. Por kjo mendësia e dollarëve për orë nuk ka qenë gjithmonë pjesë e ndërgjegjes së njeriut. Ajo lindi me Rënien e Adamit. Duhet të të kthej te rënia e Adamit ku mund të shohim me qartësi që kjo ndodhi.

Mendësia “Dollarë për orë”

Pastaj i tha Adamit: “Me qenë se dëgjove zërin e gruas sate dhe hëngre nga pema për të cilën të kisha urdhëruar duke thënë: “Mos ha prej saj”, toka do të jetë e mallkuar për shkakun tënd, ti do të hash frutin e saj me mund tërë ditët e jetës sate. Ajo do të prodhojë gjemba dhe bimë gjembore, dhe ti do të hash barin e fushave; do të hash bukën me djersën e ballit, deri sa të rikthehesh në dhe sepse nga ai ke dalë; sepse ti je pluhur dhe në pluhur do të rikthehesh”.

— Zanafilla 3:17-19

Nëse të kujtohet, Adami dhe Eva u vendosën mbi tokë për ta sunduar atë në emër të Mbretërisë së Perëndisë. Ata sunduan me autoritet të deleguar. Satani, që tashmë ishte në tokë, i përçmonte ata dhe lakmonte autoritetin që kishin. Megjithëse Adami dhe Eva kishin autoritet të plotë mbi të, ai arriti t'i mashtronte të besonin se Perëndia nuk ishte për ta dhe nuk ishte i besueshëm. Ai u ofroi atyre atë që dukej të ishte një e ardhme më e mirë, ndaj ata vendosën të ndiqnin atë në vend të Perëndisë. Për shkak të rebelimit të tyre, ata i humbën pozicionet e tyre në Mbretërinë e Perëndisë dhe në thelb e dëbuan Perëndinë nga jeta e tyre, duke i dhënë Satanit juridiksion ligjor mbi të gjithë mbretërinë e tokës që i përkiste njerëzimit. Pali e quan Satanin perëndinë e kësaj epoke këtu te 2 Korintasve.

Të cilëve perëndia i këtij shekulli ua verboi mendjet e atyre që nuk besojnë, që drita e ungjillit të lavdisë së Krishtit, që është shëmbëllimi i Perëndisë, të mos ndriçojë tek ata.

— 2 Korintasve 4:4

Pasi e përballi me mëkatin e tij, Perëndia i thotë Adamit: “Toka do të jetë e mallkuar për shkakun tënd”. Por duke kaluar te një fjalë më poshtë, thuhet: “Ti do të hash frutin e saj me mund tërë ditët e jetës sate”.

Perëndia po i thotë Adamit që për shkak të rebelimit të tij, toka nuk do të prodhojë si në të shkuarën. Duart e Perëndisë tani janë të lidhura dhe Adami duhet ta çajë rrugën e jetës me mundin e tij dhe punë të lodhshme. Të lutem vër re që Adami është ai që e mallkoi tokën, jo Perëndia. Adami kishte juridiksion të plotë mbi tokën dhe kur u rebelua kundër Perëndisë, bekimi i Perëndisë u detyrua të tërhiqej. Kjo është arsyeja përse Perëndia i thotë Adamit **“Toka do të jetë e mallkuar për shkakun tënd”**. Kopshti ku Adami u krijua për të jetuar, ku i sigurohej gjithçka, nuk ishte më. Para rebelimit të tij, Adami nuk do të kishte menduar kurrë apo nuk do të ishte shqetësuar për provaninë; ai kishte me bollëk ngado që të kthehej. Por tani atij do t'i duhej të siguronte për veten nëpërmjet mundit dhe lodhjes. Unë këtë e quaj sistemi i mundit dhe lodhjes.

Tanimë duhej mund dhe lodhje për të siguruar!

Toka nuk ishte e vetmja gjë që kishte ndryshuar. Adami dhe gjithë njerëzimi ndryshuan. Adami e ka humbur identitetin e tij, qëllimin e tij dhe provaninë dhe tani është bërë një skllav i mbijetesës. Kjo është mënyra se si ti dhe unë jemi rritur gjithashtu, nën sistemin e mundit dhe lodhjes.

Çdo vendim në sistemin e mallkimit të tokës lidhet me mbijetesën dhe zakonisht bazohet në gjetjen e parave ose përballjen me probleme të parave. Ku dhe si të sigurojmë atë që na duhet sundon mendimet dhe jetën tonë. Identitetet tona, që dikur ishin krijuar në mënyrë unike nga Perëndia për qëllimet dhe detyrat në tokë tani janë rrëmbyer dhe zëvendësuar nga nevoja jonë për të gjetur paratë që na duhen për të mbijetuar, duke kërkuar gjithmonë për të siguruar për të nesërmen.

Një sistem skllavërie

Një anketë e kohëve të fundit që gjeta thotë se mbi 70% e njerëzve në Shtetet e Bashkuara nuk e pëlqejnë punën që bëjnë.⁵ Ti mund të

**QË NGA KOHA E ADAMIT,
BURRAT DHE GRATË JANË BËRË
SKLLEVËR TË MBIJETESËS, OSE
QË VRAPOJNË PAS PROVANISË,
OSE QË MBLEDHIN ZOTËRIME, PËR
SHKAK SE TË PASURIT E PARAVE
ËSHTË SHPËTIMI I VETËM NGA
RENDJA PAS GJËRAVE.**

bësh pyetjen: “Atëherë përse shkojnë në punë nëse nuk e pëlqejnë?” E thënë thjesht, ata janë skllavë të rrogës së radhës!

Nën sistemin e mallkimit të mundit dhe lodhjes, të gjithë ëndërrojnë të jenë milionerë, të shpëtojnë nga rendja e pambarimtë pas gjërave dhe presioni për të siguruar. Njerëzit ëndërrojnë të fitojnë lotarinë, ëndërrojnë të bëhen të pasur, ku do të ishin të lirë për të bërë atë që

duan të bëjnë në vend të asaj që duhet të bëjnë. Që nga koha e Adamit, burrat dhe gratë janë bërë skllevër të mbijetesës, ose që vrapojnë pas provanisë, ose që mbledhin zotërime, për shkak se të pasurit e parave është shpëtimi i vetëm nga rendja pas gjërave.

Më lejo të të jap një shembull të mënyrës se si ky sistem na ka trajnuar të gjithëve se si të mendojmë. Nëse do të të thosha se do të shpëtoje plotësisht nga borxhi në 12 muajt e ardhshëm, ti do të nisje automatikisht të llogarisje se si të mundoheshe dhe lodheshe më shumë për ta mbyllur sipas këtij ekuacioni. Ti do të llogaritje se si mund të bësh dy ose tre punë, çdo gjë që do të ishte e nevojshme. Dhe ajo që duhej ishte më shumë mund dhe lodhje. Mundi dhe lodhja është emëruesi që llogaritet në çdo ëndërr. Nëse të duhet një makinë e re, do ta pjesëtoje koston me punën dhe lodhjen dhe do të thoshe: “Jo, nuk mund ta blejmë.” “Një shtëpi më e madhe? Jo, nuk mund ta blejmë.

Perëndia sheh mundësi në pamundësitë

Nën sistemin e mallkimit të tokës, ëndrrat zëvendësohen nga udhëtime të shkurtra në Walmart dhe më pas një hamburger rrugës për në shtëpi. Dhe nëse nuk do të kishte kohë ose punë të mjaftueshme për ta realizuar ëndrrën, ti e braktis atë dhe bind veten që duhet të vazhdosh atë punën që e urren siç bëjnë gjithë të tjerët. Zakonisht në ekuacionin e lodhjes dhe mundit, pas shenjës së barazimit vjen fjala “e pamundur” për shumicën e njerëzve.

Dhe kjo është pikërisht mënyra se si dishepujt e perceptuan situatën e tyre: “T”i ushqejmë këta 20 000 njerëz? E pamundur! Kjo do të kërkonte rrogat e gjashtë muajve!” Pagat në këtë rast nënkuptonin më shumë mund e lodhje sesa ishte e mundur për të plotësuar nevojën. Sërish, perceptimi i tyre i vetëm për të siguruar ishte nëpërmjet punës. Kjo është mënyra se si funksionon në mbretërinë tokësore. Të gjithë e dinë këtë, por Jezusi po bëhej gati t’u tregonte atyre një mënyrë të re të

5 <https://returntonow.net/2017/09/22/85-people-hate-jobs-gallup-poll-says>

të jetuarit, një Mbretëri të re me ligje të reja. Po, ka vërtet një shpëtim nga sistemi i mundit dhe lodhjes. Ka vërtet!

Le të kthehemi në atë moment kur dishepujt thanë se do të ishte e pamundur ta ushqeje atë turmë dhe panë se si reagoi Jezusi. Me siguri duhet të kesh një byzylyk lëkure DWJD (Do What Jesus Did) (Bëj atë që bëri Jezusi) që të mos e harrosh atë që Ai po përgatitet të na tregojë, ashtu siç bënë dishepujt e Tij. Në vend që të binte dakord me diagnozën e dishepujve të Tij për situatën, Jezusi komandon duke u thënë një urdhër: “Shkoni dhe shihni se sa bukë janë.” Ata e dinin pa parë se nuk do të kishte mjaftueshëm për të ushqyer të gjithë turmën. Kjo është arsyeja përse ata erdhën te Jezusi në fillim dhe i kërkuan Atij që t’i niste njerëzit për të gjetur vetë ushqim. Por të bindur, ata shkuan dhe kontrolluan dhe u kthyen me raportin për gjetjen e pesë bukëve dhe dy peshqve.

Këtu ndodh diçka që duhet ta shohësh, një informacion tjetër kryesor! Por për ta parë atë, dua të shoh të njëjtën histori por në variantin e Mateut.

Por Jezusi u tha atyre: “Nuk është nevoja të shkojnë; u jepni juve të hanë”.

Dhe ata i thanë: “Ne këtu nuk kemi tjetër përveç pesë bukë dhe dy peshq”.

Dhe ai u tha: “M’i sillni këtu“. Atëherë i urdhëroi që turmat të ulen mbi bar; pastaj i mori pesë bukët dhe dy peshqit dhe, pasi i çoi sytë drejt qiellit, i beko; i ndau bukët dhe ua dha dishepujve, dhe dishepujt turmave. Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën; pastaj dishepujt mbledhën tepricat në dymbëdhjetë kosha plot. Dhe ata që hëngrën ishin rreth pesë mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fëmijët.

— Mateu 14:16-21

Vër re në vargun 18 që Jezusi u kërkon dishepujve t'ia çojnë Atij bukët dhe peshqit. Më pas, në fund të vargut 19, ne shohim se Ai ua kthen bukën dhe peshqit dishepujve të Tij. Midis këtyre dy vargjeve të shkrimit të shenjtë ndodh diçka që duhet të ta kishte tërhequr vëmendjen dhe të nxiste pyetjen: “Përse u kërkoj Jezusi dishepujve t'i sillnin Atij bukë dhe peshq nëse Ai nuk do t'ua kthente atyre menjëherë më pas?” Jezusi nuk bën asgjë fetare, ndaj duhet të ketë ndonjë arsye përse Ai kërkoj bukë dhe peshq. Si shkencëtarë shpirtërorë ne duhet të dimë atë që ndodhi kur Ai ua mori bukën dhe peshqit dishepujve.

Dhe, pasi i çoi sytë drejt qiellit, i bekoi; i ndau bukët dhe ua dha dishepujve, dhe dishepujt turmave

Bibla thotë se Ai falënderoi. Disa variante thonë se Ai e bekoi atë. Po çfarë do të thotë kjo? Fjala në greqisht që përdoret këtu për falënderim ose bekim nënkupton fjalë për fjalë të shenjtërosh një gjë, të kërkosha bekimin e Perëndisë për një gjë, ose t'i kërkosha Perëndisë të bekojë diçka para se të përdoret. Duke e çuar një hap më tutje, të shenjtërosh diçka do të thotë ta shpallësh atë të shenjtë, të kushtuar zyrtarisht për një qëllim hyjnor.

Pra, në thelb, kur Jezusi i bekoi bukën dhe peshqit, ato u ndanë nga juridiksioni i mbretërisë tokësore që t'i kalonin juridiksionit të qiellit.

Kur Ai foli dhe i bekoi, buka dhe peshqit ndryshuan mbretëritë.

Sjellja e gjërave nën një juridiksion të ri

Buka dhe peshqit ishin më parë nën juridiksionin e njerëzve në mbretërinë tokësore dhe jashtë aftësisë së Perëndisë për të bërë diçka me to. Por tani ne shohim se nëpërmjet bujarisë së djalit të vogël, ato iu ofruan Jezusit, ku transferohen nën juridiksionin e Mbretërisë. Ne duhet të kuptojmë gjithashtu se nëse do të mbeteshin nën mbretërinë tokësore, buka dhe peshqit nuk do të ishin shumëfishuar kurrë.

Si shkencëtarë shpirtërorë, ne duhet t'i kushtojmë vëmendje nga afër hollësive. Kur ndodhi realisht ky transferim? Në fillim mund të mendosh se ndryshimi i juridiksionit ndodhi kur djali i vogël ua dha peshqit dhe bukët dishepujve. Sigurisht, kjo ishte pjesë e procesit dhe që djali e bëri me vullnetin e lirë është gjithashtu një informacion i rëndësishëm për t'u llogaritur. Por transferimi i vërtetë nuk ndodhi duke ua dhënë bukët dhe peshqit dishepujve. Ishte çasti kur Jezusi i bekoi, në atë çast ndodhi transferimi ligjor. E pranoj se edhe pse Jezusi kishte marrë bukët dhe peshqit dhe po i mbante në duart e Tij, ato nuk do të ishin shumëfishuar derisa Ai të fliste duke u dhënë një udhëzim specifik.

Le të sqarojmë mësimin e besimit që mësuam më herët. Ne zbuluam se, edhe pse zemra jote mund të jetë në besim, që i jep të drejtën ligjore qiellit të pushtojë tokën, nuk ndodh asgjë derisa ti, që ke juridiksion ligjor mbi tokë, t'i japësh qiellit autoritetin këtu.

Sepse me zemër, njeriu beson në drejtësi dhe me gojë bëhet rrëfim për shpëtim.

— Romakëve 10:10

Megjithëse fjalët që tha Jezusi kur i bekoi bukët dhe peshqit nuk u regjistruan në Bibël, jam i sigurt se mund të kenë qenë të ngjashme me këto: “Atë, faleminderit që siguron dhe unë e marr këtë bukë dhe peshqit në Mbretërinë tënde për lavdinë tënde. Këto bukë dhe peshq do të shumëfishohen tani që të ushqejnë këtë turmë të madhe dhe të mjaftojë, që të gjejnë prehje dhe forcë dhe të shohin lavdinë tënde.” Sigurisht, siç thashë, fjalët e Tij nuk janë të regjistruara. Por jam i bindur se Ai e dha urdhërimin e bukës dhe peshqve pasi u vendosën në duart e Tij. Nga e di unë këtë? Sepse Ai e dinte tashmë se cili ishte plani dhe u kishte kërkuar tashmë të uleshin në grupe.

Por Jezusi u tha atyre: “Nuk është nevoja të shkojnë; u jepni juve të hanë”.

Dhe ata i thanë: “Ne këtu nuk kemi tjetër përveç pesë bukë dhe dy peshq”.

Dhe ai u tha: “M’i sillni këtu”. Atëherë i urdhëroi që turmat të ulen mbi bar; pastaj i mori pesë bukët dhe dy peshqit dhe, pasi i çoi sytë drejt qiellit, i bekoi; i ndau bukët dhe ua dha dishepujve, dhe dishepujt turmave.

— Mateu 14:16-21

Vër re se Ai u kishte dhënë tashmë udhëzime për t’u ulur mbi bar para se ta bekonte bukën dhe peshqit. Ai e dinte me saktësi se cili ishte plani i Tij. Jam i sigurt se Ai i dha urdhër bukës dhe peshqve pasi i vendosën mbi duart e Tij. Dhënia e një urdhri kur lëshon një farë është një aspekt jetik i dhënies së farës. A thashë jetik? Po, prandaj kushtoji vëmendje. Duhet të kaloj pak kohë këtu në lidhje me dhënien e urdhrat kur mbjell.

Ai u tha atyre: “Po ju, kush thoni se jam unë?”.

Dhe Simon Pjetri duke u përgjigjur tha: “Ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë”.

Dhe Jezusi duke përgjigjur u tha: “I lumur je ti, o Simon, bir i Jonas, sepse këtë nuk ta zbuloi as mishi as gjaku, por Ati im që është në qiej. Dhe unë po të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb unë do të ndërtoj kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë. Dhe unë do të të jap çelësat e mbretërisë së qiejve; gjithçka që të kesh lidhur mbi tokë, do të jetë lidhur në qiej, dhe gjithçka që të kesh zgjidhur mbi tokë, do të jetë zgjidhur në qiej”.

— Mateu 16:15-19

Shkrimi i shenjtë thotë me qartësi se aftësia jonë për të sunduar tokën në emër të Mbretërisë së Perëndisë është rivendosur tani nëpërmjet Jezu Krishtit. Neve na është dhënë autoriteti për ta lidhur djallin dhe liruar vullnetin e qiellit në tokë. Unë besoj, ose të paktën shpresoj se shumë të krishterë e dinë tashmë se çfarë do të thotë të lidhësh djallin. Shumë e thjeshtë, të lidhësh djallin do të thotë të mos e lejosh të kryejë planet e tij djallëzore. Kjo mund të ndodhë duke i dëbuar demonët nga njerëzit, duke vendosur duart mbi të sëmurët dhe ata shërohen, ose thjesht duke thënë “Ndalo, në emër të Jezusit!” Ti po e çon autoritetin tënd në Mbretërinë e Perëndisë dhe po e përdor atë për të zbatuar fitoren që fitoi Jezusi mbi djallin.

Përdorimi i autoritetit tënd

Nga vëzhgimi im, shumë pak njerëz e dinë se si ta lirojnë qiellin në mbretërinë tokësore. Unë kam folur tashmë rreth 1 Gjonit 5:14-15 që është një skicë për një lutje të efektshme.

Kjo është siguria që kemi përpara tij: nëse kërkojmë diçka sipas vullnetit të tij, ai na e plotëson: Dhe nëse dimë se ai na i plotëson të gjitha ato që i kërkojmë, ne dimë se i kemi ato që i kërkuam atij.

— 1 Gjonit 5:14 -15

Besimi në zemër ose të pasurit e besimit nuk është fundi i ekuacionit. Siç e kemi parë, kur beson atë që thotë qielli, ti shfajësohesh. Tashmë është e ligjshme për qiellin të vërshojë në mbretërinë tokësore, por asgjë nuk ndodh derisa ti e liron atë autoritet në mbretërinë tokësore. Ti je i ulur me Krishtin në vende qiellore në anën e djathtë të Atit. Fjalët e tua janë fjalët e një mbreti dhe qielli nuk mund të lirohet derisa të flasësh! Kjo mund të jetë një deklaratë ose marrëveshje e thënë në lutje, por ti i mban çelësat e mbretërisë. Perëndia nuk mund ta bëjë pa ty!

Nuk është thjesht çështje e dijenisë se si të kryesh veprimin e lutjes që i realizon gjërat; do të thotë të dish të japësh një urdhër kur e bën këtë. Ki parasysh, nëse nuk e liron qiellin këtu në tokë, kjo nuk do të bëhet. Prandaj është e domosdoshme që të kuptojmë se si ta lirojmë vullnetin e qiellit në jetën dhe në botën tonë.

Një nga shembujt më të mirë të dhënies së një urdhri jepet mësim në lutjen e Zotit. Ka disa pika kryesore në lutjen e Zotit për të cilat duhet të jesh në dijeni. Së pari, teksti thotë se Perëndia e di tashmë se çfarë të duhet, prandaj mjaft lype. Të lypësh nuk është besim dhe tregon padituri në lidhje me mënyrën se si funksionon Mbretëria dhe të drejtat e tua si qytetar i Mbretërisë. Dhënia e një urdhri në lutje do të thotë të bësh një kërkesë. Kërkesa është një listë shumë e hollësishme e asaj që të duhet. Nuk do të thotë të kërkosësh gjëra; do të thotë t'i pretendosh ato gjëra.

Por kur ju luteni, mos përdorni përsëritje të kota siç bëjnë paganët, sepse ata mendojnë se do t'u plotësohet lutja se kanë përdorur shumë fjalë. Mos u bëni, pra, si ata, sepse Ati juaj i di gjërat për të cilat keni nevojë, para se ju t'i kërkonit. Ju, pra, lutuni kështu: "Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt. Ardhtë mbretëria jote. U bëftë vullneti yt në tokë si në qiell. Bukën tonë të përditshme na e jep sot.

— Mateu 6:7-11

Jezusi e nis me fjalët "Ati ynë në qiell, shenjtëruar (shumë i nderuar) qoftë emri yt (duke reflektuar sundimin dhe autoritetin e Tij)." Jezusi po përcakton pozicionin ligjor të lutjes në këtë fjalë të parë. Le ta krahasojmë atë me fjalinë e parë që thuhet në një sallë gjyqi.

NEVE NA ËSHTË DHËNË
AUTORITETI PËR TA
LIDHUR DJALLIN DHE
LIRUAR VULLNETIN E
QIELLIT NË TOKË.

Një nëpunës qëndron në këmbë dhe thotë: “Ju lutem ngrihuni. Gjykata e (më pas jep emrin e gjykatës)...” Mund të jetë Gjykata Administrative e Kontesë Frenklin ose Gjykata e nivelit të dytë, Gjykata Penale ose ndonjë emër tjetër. Por këtu në fillim ndodhin disa gjëra. Nëpunësi thotë: “Të gjithë në këmbë”, duke i dhënë gjykatës nderin që i takon si edhe gjykatësit që do të drejtojnë gjykatën. Emri i gjykatës përmendet për të përcaktuar juridiksionin e duhur, që ta dish se je në sallën e duhur që ka juridiksion mbi çështjen tënde.

Le të vazhdojmë me atë që thotë punonjësi. “Ju lutem, në këmbë. Gjykata Administrative e Kontesë Frenklin mblidhet, nën drejtimin e të nderuarit Gjykatësit Smith.”

E gjithë fjalja e parë **“Ati ynë në qiell, u shenjtëroftë emri yt”**, përcakton pozitën e Atij që duhet të vendosë për këtë çështje dhe që na autorizon të jemi atje. Ai është Ati ynë dhe ne kemi akses ligjor në këtë gjykatë. Edhe fjalja e parë lokalizon juridiksionin e gjykatës si gjykata e qiellit, gjykata me autoritetin më të lartë.

Më pas, lutja e Zotit thotë: **“Ardhtë mbretëria jote, u bëftë vullneti yt.”**

Kjo frazë parashtron kërkesën ndaj gjykatës për të vendosur sipas ligjit të Mbretërisë. Ti po bëhesh gati të bësh një kërkesë ose ta sjellësh çështjen përpara gjykatës dhe po i kërkon gjykatësit të imponojë atë që thotë vullneti i Tij (ligji) në lidhje me këtë rast. Më pas thuhet: **“Në tokë si në qiell.”** Sërish, ti po thua se e do këtë vendim në qiell që të zbatohet në tokë ashtu siç është në qiell. Atëherë, e gjithë kjo ishte për të përcaktuar pozicionin tënd dhe të gjykatës. Asgjë nuk është kërkuar apo prezantuar ende. Por më pas vjen kërkesa.

“Bukën tonë të përditshme na e jep sot.” Kjo deklaratë nuk ka shumë lidhje në fakt me bukën, përveç nëse është pikërisht ajo që të duhet. Përkundrazi, ajo të thotë të shprehësh nevojën tënde. Ki parasysh, e gjithë kjo bisedë filloi aty ku Jezusi po i udhëzonte dishepujt e Tij se si të luteshin për plotësimin e nevojave të tyre.

Në këtë pikë ti e paraqet petitionin tënd, por siç thashë, një fjalë më e mirë për t’u përdorur këtu është kërkesë zyrtare. Sigurisht, të dyja do të funksionojnë dhe kërkesa është ajo që përmendet te Filipianëve

4. Por ideja që dua të përcjell është se ky petition është një kërkesë e hollësishme. Pika për t'u mbajtur mend është se kjo kërkesë është e hollësishme. Ti po jep një urdhër në lutje; duhet të jetë e hollësishme dhe e saktë. Filipianëve 4:6-7 na thotë të njëjtën gjë.

Mos u shqetësoni për asgjë, por, në çdo gjë, ia parashtroni kërkesat tuaja Perëndisë me anë lutjesh dhe përgjërimesh, me falënderim. Dhe paqja e Perëndisë, që ia tejkalon çdo zgjuarësie, do të ruajë zemrat tuaja dhe mendjet tuaja në Krishtin Jezus.

— Filipianëve 4:6-7

Vër se re lutjet dhe kërkesat janë të ndryshme. Lutjet tona mbartin petitionet tona, por lutjet janë mjetet që i çon ato tek Ati ynë. Sërish, peticioni është shumë i hollësishëm dhe i saktë. Por shumica e të krishterëve do të thoshin diçka të tillë: “Oh, çfarëdo që të më sjellë Perëndia jam dakord. Ai e di më mirë.” Gabim, gabim, gabim!

Perëndia të ka dhënë çelësat e Mbretërisë!

Nëse e ke lexuar pjesën më të madhe të materialit, do të kesh parë histori të panumërta të hollësishme të Mbretërisë. Ka shumë informacione në këtë libër dhe unë shpresoj se do të të ndihmojnë të shohësh se sa e detajuar është Mbretëria dhe se të detajuara duhet të jenë fjalët e tua. Për të theksuar idenë time, le të kujtojmë së bashku disa histori më të vjetra që mund t'i kesh dëgjuar më parë. Por ndiej se duhet të kaloj sa më shumë kohë që nevojitet që ti të kuptosh mirë se sa specifike është Mbretëria. Më lejo të rikujtoj disa histori që i kemi përmendur.

Mbretëria në veprim

Ti lexove se si u dogj furgoni im pasi thashë me zë të lartë: Zot, mbase do të ishte më mirë që furgoni im të digjej.” Rastësi? Le të vazhdojmë më tej. Të thashë për drerin, se si Zoti më tregoi të mbillja për të dhe se si nuk më ka ndodhur kurrë që një dre të vijë poshtë

pemës ku qëndroj për të cilin kam mbjellë më parë. Dreri i duhur, dreri për të cilin kisha mbjellë, vinte çdo herë. Më pas të tregova se si Perëndia më tregoi që drerët po vinin sipas radhës që kisha mbjellë për ta. E pamundur; a ke dëgjuar ndonjëherë më parë diçka të tillë? Unë për vete jo derisa e pashë me sytë e mi. Mbretëria është kaq e saktë sa që të tregova për eksperimentin me drerin me shtatë maja dhe gjashtë maja brirësh për të cilët mbolli Timi. Të tregova se si Perëndia më mësoi se si të flas me autoritet dhe dreri që po largohet 180 metra larg meje ndaloi në sekondën që fola, më pas erdhi dhe ndaloi pikërisht poshtë pemës së pozicionit tim. Të tregova për fazanin që i thashë të ndalonte dhe ai ndaloi menjëherë në vend.

Të thashë për pushkën që kisha piketuar në dyqanin e pajisjeve

sportive ndërkohë që thashë:

POR SHUMICA E TË

KRISHTERËVE DO TË

THOSHIN DIÇKA TË TILLË:

“OH, ÇFARËDO QË TË MË

SJELLË PERËNDIA JAM

DAKORD. AI E DI MË MIRË.”

GABIM, GABIM, GABIM!

“Unë do ta kem atë”, dhe disa javë më pas, m’u dhurua pikërisht ajo pushkë. Të tregova edhe për makinën BMW 645 Ci kabriolet që Drenda pa në anën tjetër të parkingut dhe tha: “Ajo është!”. Nuk i kishim thënë askujt, por disa javë më vonë, një njeri i kishës më mori në telefon dhe më tha: “E pashë makinën e Drendës sot.” U habita dhe e pyeta se për çfarë e kishte fjalën. Ai vazhdoi të thoshte se po lëvizte nëpër qytet, kur kishte parë BMW-në 645 Ci kabriolet në formë të përsosur për shitje; dhe

ndërsa e pa atë, Zoti i tha që ishte makina e Drendës. Kjo më tërhoqi vëmendjen, pikërisht ajo makinë!

Në kapitullin shtatë do të të tregoj një histori se si mora pikërisht aeroplanin për të cilin kisha mbjellë nga një burim tërësisht i papritur dhe mënyrën se si i gjeta paratë për ta paguar atë. Kam histori të

panumërta që tregojnë mënyrën e saktë se si punon Mbretëria.

Mbaj mend kur qëllova drerin e madh me 26 maja brirësh. Ishte një ditë mjaft e ngrohtë nëntori. E lashë drerin të varur gjithë ditën dhe të nesërmen shkova që t'i balsamosja kokën. Mjeshtri e pa gëzofin dhe tha: “Më vjen keq; më duket se moti i nxehtë ia ka prishur gëzofin. Nuk mendoj se kjo do të funksionojë, por unë do të përpiqem dhe do të shohim.” Nuk isha gati që të lejoja që dreri i trofeut që e kisha korrur me besim të mos arrinte të varej në zyrën time. Në atë çast ai hyri në zyrën time për të marrë një formular porosie. Kur hyri në zyrën time, unë i vendosa duart mbi drerin dhe shpalla që gëzofi ishte i përsosur dhe koka e montuar do të dukej për bukuri. Epo, u ktheva pas një muaji për të marrë kokën e balsamosur dhe mjeshtri më tha: “E di, të pata thënë se gëzofi ishte prishur, por më doli në mënyrë të përsosur. Gëzofi është i përsosur.”

Mund të vazhdoj të tregoj për orë të tëra, por ideja është çfarë po thua? Me çdo fjalë që thua, ti po vë në lëvizje një ligj shpirtëror! Mund të mos e kesh ditur këtë. As unë nuk e dija, por është e vërtetë. Mbretëria është shumë specifike. Më lejo të të tregoj edhe një histori dhe do të shohësh shumë histori të tjera gjatë pjesës tjetër të këtij libri që e vërtetojnë atë që them. Siç mund ta kuptosh, pasioni im është që t'i shpjegoj gjërat.

Vënia në lëvizje e ligjit shpirtëror

Kjo ka ndodhur gjatë një konference grash të Drendës. Ne kishim marrë me qira një Cadillac Escalade për të shëtitur një mysafire gjatë qëndrimit të saj në qytet. Kadillakun duhet ta kthenim të nesërmen e ditës që mbaroi konferenca, ndaj Drenda dhe unë vendosëm të shëtisnim me të atë mbrëmje për të parë se si ecte. Nuk kishim ngarë kurrë më parë një Escalade. Epo, siç mund ta imagjinosh, ecte për bukuri. Ndërsa u kthyem në kishë të nesërmen në mëngjes, po flisnim dhe ramë dakord që do të donim të kishim një të tillë. Ai që ngamë ishte një model i shkurtër me ngjyrë perle të bardhë. Të dy ramë dakord

se na pëlqente më shumë version i shkurtër nga version i gjatë dhe na pëlqente me ngjyrë perle të bardhë.

Por rreth një muaj më vonë pas këtij organizimi, unë kisha dalë për të marrë gazetën, kur ra telefoni dhe zëri në anën tjetër ishte i njërit prej anëtarëve të kishës sime. Ai tha kaq: “Kam dëshirë të të blej një Cadillac Escalade. Çfarë ngjyre do të të pëlqente?” Më kapi në befasi por unë i thashë ngjyrë perle të bardhë. Megjithatë, harrova t’i përmendja modelin e shkurtër. Epo, kaloi një muaj dhe mendova se me siguri ai do ta kishte harruar Escalade-n, por ra telefoni dhe më thotë se e kishte gati. Ne shkuam ta takonim dhe ai kishte Escalade-n e përsosur, modeli i shkurtër me ngjyrë perle të bardhë. Ndërsa shkonim drejt tij, ai tha këto fjalë: “Më vjen keq që u vonova kaq shumë, por nuk mund të gjeja një të gjatë.” Ajo që nuk dinte ai ishte se ne nuk donim modelin e gjatë. Atij i pëlqente modeli i gjatë dhe mendonte se ishte ai që do të donim, por modeli i shkurtër ishte në fakt ai që na pëlqente. Sërish, makina e përsosur, e saktë, që e kishim përmendur në marrëveshje.

Një shembull i mrekullueshëm që dëshmoja në biznes ndodhi gjatë viteve të fundit. Siç mund ta dish ose jo, unë jam ende pronar i një kompanie shërbimesh financiare. Para se të nisja punën e pastorit 25 vite më parë, kisha zyrën numër një nga 5000 zyra për një nga klientët e mi. Kur hapa kishën, e kuptova se do të isha shumë i zënë dhe supozova se nuk do të mund ta mbaja pozicionin numër një, që nuk e mbajta. Në biznesin tim, klientët tanë ofrojnë udhëtime stimuluese për ta shpërblyer menaxherin e shitjeve për prodhimin e atij viti.

Një klient që përdorja i dhuroi dhjetë zyrave të tij kryesore 100 000 USD bonuse në konventën vjetore për këdo që kishte gjeneruar një volum mbi 10 milionë dollarë. Ata gjithashtu i paguanin një udhëtim shumë të bukur për në konventën vjetore kujtdo që kishte fituar më shumë se 3 milionë USD. Unë zakonisht fitoja rreth 4 milionë dollarë çdo vit me këtë kompani, ndaj merrja një udhëtim falas dhe më pas shkoja dhe shihja se si ata u shpërndanin çeqe 100 000 USD dhjetë

më të mirëve çdo vit. Këtë e bëra për 18 vjet! Po pra, për 18 vjet. Nuk mendoja asnjëherë se mund ta arrija atë qëllim ndërkohë që isha pastor i kishës, ndaj nuk e vendosa asnjëherë besimin tim në atë drejtim.

Por një vit, ndërsa isha ulur në konventë dhe po shihja 10 më të mirët të merrnin çeqet e tyre 100 000 USD, Zoti më foli dhe më tha: “Përse nuk je atje lart?” Para se të mund të përgjigjesha, Ai tha: “Dua të jesh atje lart. Dua që emri Im të shihet atje.” Epo, ishim në muajin mars dhe siç thashë, ne kishim fituar rreth 4 milionë USD në vit për 18 vitet e fundit për këtë kompani. Në natyroren, nuk shihja asnjë mënyrë për ta arritur atë synim, por u luta për këtë gjë dhe Drenda dhe unë mbollëm farën për të arritur synimin 10 milionë USD. Zoti më tregoi një ndryshim që mund të bëja në lidhje me mënyrën se si kompania e përpunonte kapitalin, gjë që bëri një ndryshim të madh. Epo, për t’i rënë shkurt kësaj historie të gjatë, ne arritëm te 10 më të mirët dhe morëm çekun 100 000 USD. Por ja ku është pjesa që dua të të tregoj. E arritëm me një shitje të vetme!

Një vit më pas, kompania e ngriti synimin në 12 milionë USD për të arritur nivelin e çekut 100 000 USD. Dhe ne e mbollëm farën dhe ia arritëm edhe atë vit. Por, e gjete – e arritëm me një shitje të vetme. Dy vitet në vazhdim, programi u anulua. Por vitin e kaluar, në vitin 2019, ata e filluan sërish në nivelin 10 milionë USD. Ne e mbollëm farën dhe arritëm te dhjetë më të mirët; dhe e gjete. Sërish, e arritëm me një shitje të vetme. A ishte rastësi që ia dolëm çdo vit me një shitje? Jo, ne po mbillnim për të arritur numrin minimal për nivelin e çekut 100 000 USD. Dhe kjo është pikërisht ajo që bëme. A synonim që ta arrinim vetëm me një shitje? Sigurisht që jo. Ne punonim me shpejtësi maksimale gjatë gjithë vitit dhe nuk e dinim se ku do shkonin gjërat deri në ditën e fundit të muajit. Sërish, një tablo e mrekullueshme se si funksionon kjo gjë.

Rëndësia e dhënies së urdhrit

Në Konferencën e Provanisë të këtij viti, Perëndia më foli dhe më tha t'u mësoj njerëzve atë që Drenda dhe unë mësuam rreth dhënies së urdhrit. Kjo është pikërisht ajo se si Fryma e Shenjtë e quajti atë, urdhër. Ndaj unë shpenzova pak kohë duke dhënë mësim për këtë sepse njoh kaq shumë njerëz që nuk dinë shumë në lidhje me këtë. Sipas fjalorit, urdhri është një udhëzim zyrtar ose me autoritet. Vër re se nuk thotë përgjërëm për mëshirë, udhëzim i llojit “i mjeri unë”. Jo, është një udhëzim me autoritet! Ndaj le ta çojmë këtë një hap më tutje. Nëse po jap një urdhër shpirtëror, kush e zbaton atë? Po, dikush e zbaton; le ta zbulojmë se kush.

Atëherë Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: “Kini besimin e Perëndisë! Sepse ju them në të vërtetë se nëse dikush do t'i thotë këtij mali: “Luaj vendit dhe hidhu në det”, dhe nuk do të ketë dyshime në zemër të vet, por do të besojë se ajo që po thotë do të ndodhë, çdo gjë që të thotë do t'i bëhet. Prandaj po ju them: Të gjitha ato që ju kërkon duke lutur, besoni se do t'i merrni dhe ju do t'i merrni.

— Marku 11:22-24

Në këtë fragment ka dy gjëra që dua t'i vë në dukje. Vër re “nëse dikush do t'i thotë”. Këtu shohim atë që zbuluam Drenda dhe unë. Dua të përqendrohem në këtë pjesë të atij fragmenti.

“...dhe nuk do të ketë dyshime në zemër të vet, por do të besojë se ajo që po thotë do të ndodhë, çdo gjë që të thotë do t'i bëhet.”

Vër se se thotë: “Do t'i bëhet”. Jo për Perëndinë, por për ta, për ata që flasin këtu në tokë.

Uaa! Ndalo gjithçka. Duhet të mendosh pak për këtë! Lëre të zërë vend tek ti; këtu bëhet fjalë për ty.

Pra, kush e bën këtë për ta? Le të shohim Hebrejve 1:14 për ta zbuluar.

A nuk janë ata të gjithë frymëra shërbenjës, që dërgohen për të shërbyer për të mirën e atyre që kanë për të trashëguar shpëtimin?

Vër re se ka dy fjalë të ndryshme që i përshkruajnë engjëjt këtu, “shërbenjës” dhe “shërbyer”. Të shërbesh do të thotë të kryesh detyra ose shërbime për personin tjetër, në këtë rast për vete. Shërbenjës do të thotë një nëpunës i lartë i shtetit, të cilit i është besuar menaxhimi i një sektori të veprimtarive qeveritare. Le ta parafrazojmë se çfarë është një engjëll: ai është një përfaqësues i gjykatës së qiellit me autorizimin për të vepruar në emër të Mbretërisë së Perëndisë për ty! Vër re që ne nuk mund t’i komandojmë engjëjt pasi ata nuk na japin llogari neve, por mund t’i bëjmë petition gjykatës së qiellit për atë që na duhet dhe ata do të dërgohen. Shumë e pabesueshme!

“Duhet të them diçka? Nuk e dija këtë gjë.” Kjo përshkruan mësimin që Perëndia më mësoi në historinë vijuese.

Në këtë vit të veçantë, kisha mbjellë farën për një dre të vogël. Në kohën e kësaj historie, isha shumë i bindur se do ta merrja drerin tim. Prandaj, dola si zakonisht me pritshmërinë se do ta merrja shumë shpejt drerin e vogël. Ndërsa u ula në pozicionin tim në pemë, pashë me të vërtetë një dre të vogël duke ecur nëpër pyll, por ishte shumë larg që ta vija në shënjestër me harkun tim. U përpoqa t’i thosha të vinte tek unë, por asgjë. Nuk pashë asgjë tjetër gjithë mëngjesit. Dola të nesërmen në mëngjes dhe as nuk e pashë drerin. Në këtë pikë, e kuptova se diçka nuk shkonte.

Ndërsa po ecja nëpër pyll ditën e dytë, fillova t’i lutesha Frymës së Shenjtë për përgjigjen. Shumë shpejt, Fryma e Shenjtë më tregoi se

çfarë nuk shkonte. Kur mbolla për drerin tim, thjesht kisha plotësuar çekun e farës, e kisha futur në një zarf dhe e kisha postuar. Nuk kisha vënë duart mbi atë çek, as nuk kisha folur mbi të siç bëja zakonisht. Më pas Fryma e Shenjtë më kujtoi historinë ku Jezusi shumoi bukën dhe peshqit dhe më vuri në dukje se Jezusi e bekoj atë para se ta shumonte. Mbaj mend që mendova: Duhet *ta* bëj këtë gjë? Epo, i kisha vendosur gjithmonë duart mbi zarf dhe kisha thënë diçka mbi të në të kaluarën, por isha shumë i zënë dhe më kishte dalë nga mendja. Mendova se mjaftonte mbjellja e farës që dreri të vinte tek unë nën juridiksionin e Mbretërisë.

Por isha në ankth ta korrigjoja gabimin tim dhe të provoja kuptueshmërinë time të re për Mbretërinë për të parë nëse ishte e drejtë. Ndaj e mbolla sërish farën time për një dre të vogël, por këtë herë, nuk harrova të thosha diçka mbi të ndërsa e mbolla. Kur them “mbi të”, më lejo të të jap një shembull të asaj që mund të them: “Atë, sot do të marr një dre të vogël, në emër të Jezusit, ndaj po e mbjell këtë farë. E quaj të mbaruar sipas Markut 11:24, dhe të falënderoj për këtë. Frymë e Shenjtë, ma sill atë dre të vogël brenda rrezes për një goditje të përsosur, në emër të Jezusit. Amen.” Siç mund ta shohësh, asgjë e jashtëzakonshme, por unë nuk po kërkoj ose po përgjërohem për drerin tim. Unë po bëj të ditur kërkesën time. Ai që qëndron në vijën e frontit në ushtri nuk ka nevojë të kërkojë municione; ai thjesht paraqit kërkesën për to. Me fjalë të tjera, ai tashmë ka aksesin ligjor për çdo gjë që i duhet, nuk ka nevojë të kërkojë, mjafton të thotë: “Më kalo municionet.”

Epo, të nesërmen në mëngjes, kisha shkuar te pozicioni te pema pa zbardhur ende dhe ndërsa pylli filloi të merrte një ngjyrë gri, pashë një dre të vetmuar që po afrohej drejt meje. Ishte shumë errësirë për ta qëlluar, por e shihja se dreri po vinte drejt pemës sime. Ndërsa dreri iu afrua pemës sime, ndalova dhe, gjatë 15 minutave të ardhshme, ai eci me ngadalë rreth pemës sime. U habita, më e pakta të thuash. Dreri qëndroi brenda rrezes 18 metra nga pema ime dhe vërtitej me ngadalë rreth saj.

Ndërsa pylli ndriçohej me ngadalë, arrija të shihja se nuk ishte një dre me brirë. Në fakt, dukej si dre i rritur meqë nuk po arrija t'i numëroja cepat (majat) në kokën e tij. Nuk kishte aguar ende plotësisht, por ishte koha e lejuar për gjueti në Ohajo, pasi në këtë shtet ka një kohë të lejuar të gjuetisë në mëngjes. Siç thashë, nuk arrija ta kuptoja nëse ishte një dre i vogël, por e dija se, shumë herë, brirët e një dreri të vogël janë pak poshtë gëzofit. Kuptova nga mënyra e çuditshme se si ishte sjellë dreri që ishte dreri im, prandaj e godita dhe dreri u rrëzua. Ndërsa i afrohesha drerit, u kënaqa kur pashë pullat e vogla dhe e kuptova se ishte me të vërtetë dreri im i vogël. E lashë drerin të shtrirë aty ku u rrëzua ngaqë vura re se kisha harruar ta merrja thikën me vete. Ndaj u ktheva në shtëpi për ta marrë.

Kur u ktheva te dreri, pashë Timin që po vinte drejt meje. Ai më pyeti nëse kisha parë ndonjë gjë dhe më shpjegoi ngjarjet e atij mëngjesi. Rrugës për atje ku qëndronte dreri i vogël, ai më tha se kishte tri ditë që dilte dhe nuk shihte asnjë dre. Timi kishte ardhur me mua të tria ditët dhe tani që po ma tregonte, e kuptova se cili ishte problemi. M'u kujtua dita që erdhi në zyrën time dhe më dha një çek fare të mbjellë për drerin, që po e mbillte në kishë. U kujtova që as ai nuk më tha gjë për farën. Shpenzova pak kohë dhe i shpjegova atë që Perëndia më kishte treguar lidhur me farën që mbillet.

Atë mbrëmje Timi dhe unë duhet të merreshim me disa punë në Kolumbus dhe, rrugës për në shtëpi, do të kalonim nga kisha. Timi më pyeti nëse mund të ndalonte dhe ta mbillte sërish farën, kësaj here duke folur diçka sipër çekut ndërsa e jepte. Kur u ulëm në zyrën time, ai e përgatiti farën dhe vura re që po mbillte për një dre me gjashtë maja. Mendova se kjo ishte një deklaratë mjaft e guximshme dhe specifike.

Epo, të nesërmen në mëngjes, Timi shkoi tek e njëjta pemë që kisha përdorur një ditë më parë. Ai përjetoi të njëjtën gjë që kisha përjetuar një ditë më parë. Para se të zbardhte, dreri erdhi drejt e te pema dhe filloi të vërtitej derisa u bë ditë. Timi e qëllloi dhe mendoi se e kishte goditur mirë drerin. Fatkeqësisht, dreri ia mbathi nga sytë këmbët dhe

megjithëse e kërkuam për dy orë, nuk mundëm ta gjenim. Për çudi, më vonë atë ditë, një miku ynë, që jeton rreth 1,2 km larg nesh, na tha se fqinji i tij ishte zgjuar në mëngjes dhe kishte gjetur një dre me gjashtë maja të ngordhur në rrugicën e hyrjes. Dreri kishte në trup një shigjetë. Shtëpia e fqinjit ishte pikërisht në drejtimin që dreri kishte dalë nga pylli. Miku im na tha se fqinji i tij, duke mos e ditur se kush e kishte goditur drerin, e kishte therur për vete atë mëngjes. E di që është histori e pabesueshme, por nga ajo nxorëm mësim.

Fol mbi farën kur e jep atë, ashtu siç bëri Jezusi.

Meqë ra fjala, Timi mbolli një farë të re dhe doli dhe e kapi drerin e tij një javë më vonë.

Kur flet, ji specifik

E di se një dre me gjashtë maja është shumë specifik, por siç po zbulonim, Mbretëria është specifike! Hidhi një sy natyrës për shembull.

Në fakt cilësitë e tij të padukshme, fuqia e tij e përjetshme dhe hyjnia e tij, duke qenë të dukshme nëpërmjet veprave të tij që nga krijimi i botës, shihen qartë, me qëllim që ata të jenë të pafalshëm.

— Romakëve 1:20

Bibla thotë se cilësitë e padukshme të Perëndisë shihen në natyrë. Ndaj më lejo të të bëj një pyetje: “Sa e hollësishme është natyra?” Jashtë mase e hollësishme. Po të të thosha se do të ble një makinë, pyetja jote e radhës do të ishte: “Çfarë lloj makine?”, apo jo? Ti nuk imagjinon dot një makinë në mendjen tënde kur unë them makinë. Pra, “makina”, është një lloj makine shumë specifike, një Ford ose një Chevy, një model i caktuar makine me një ngjyrë të caktuar. Fjala makinë nuk ta nxit imagjinatën; duhet të jetë gjithmonë një makinë specifike. Kështu duhet të jenë edhe lutjet e tua.

A ke lexuar ndonjëherë një dokument ligjor? Jam i sigurt që po. Janë shumë të detajuar. Epo, ajo që ti çliron me anë të fjalëve të tua është pikërisht e njëjta gjë, edhe kur ti nuk do që të jenë ashtu. Shiko se si shërbeu Jezusi. Ai e kuptonte rëndësinë e fjalëve.

Tani kur Jezusi zbriti nga mali, turma të mëdha e ndiqnin. Dhe ja, një lebroz erdhi dhe e adhuroi, duke thënë: “O Zot, po të duash, ti mund të më shërosh”.

Jezusi e shtriu dorën, e preku dhe i tha: “Po, unë dua, shërohu”. Dhe në atë çast u shërua nga lebra e tij.

— Mateu 8:1-3

Vër re se nuk ndodhi asgjë derisa Jezusi tha “Shërohu!”

Dhe kur arriti në bregun tjetër, në krahinën e Gergesenasve, i dolën para dy të demonizuar, që kishin dalë nga varret, dhe ishin aq të tërbuar sa që askush nuk mund të kalonte në atë udhë. Dhe ja, ata filluan të bërtasin duke thënë: “Ç’është mes nesh dhe ty, Jezus, Biri i Perëndisë? Mos ke ardhur këtu të na mundosh para kohe?”

Jo larg tyre një tufë e madhe derrash po kulloste. Dhe demonët iu lutën duke i thënë: “Në qoftë se na dëbon, na lejo të shkojmë në atë tufë derrash”.

Dhe ai u tha atyre: “Shkoni!”. Kështu ata, pasi dolën, hynë në atë tufë derrash; dhe ja, gjithë ajo tufë u hodh nga gremina në det, dhe u mbyt në ujë.

— Mateu 8:28-32

Vër re që demoni po fliste me Jezusin dhe nuk po ia mbathte! Në fakt ata po bënin një bisedë! Demoni u largua vetëm kur Jezusi i tha:

“Shkoni!”. Ti je ai që komandon, ti i ke çelësat, por duhet të flasësh! Thuaj diçka. Sërish, Mbretëria është një mbretëri me ligje me sasinë e duhur të autoritetit. Fjalët e tua kanë rëndësi.

Para se të vazhdojmë më tutje, le të shqyrtojmë atë që kemi mësuar. Kur Jezusi e bekoj bukën dhe peshqit, ata ndryshuan mbretëri. Dhe ashtu si Jezusi, ti duhet t'i japësh farës një urdhër kur e jep atë. Çfarë pret të shohësh kur e jep farën? Çdo farë ka një tablo bashkangjitur. Çdo premtim mbart një tablo me vete. Ne do të flasim rreth kësaj më vonë, por pyetja e radhës që dua të trajtoj është se ku duhet ta mbjellësh farën.

Ku duhet ta mbjellësh farën?

Së pari, duhet të duash ta mbjellësh farën në një shërbim të Perëndisë në mbretërinë tokësore. Vër re se ajo lloj dhënie për të cilën e kam fjalën nuk është stili i zakonshëm i jetesës me bujarin ndaj nevojtarëve.

Ai që ka mëshirë për të varfërin i jep hua Zotit, i cili do t'ia kthejë ato që i ka dhënë.

— Fjalët e urta 19:17

Është e vërtetë që kur tregosh bujar, Perëndia do të ta shpërblejë!

Dhe ju them këtë: Ai që mbjell me kursim, do të korrrë po me kursim; dhe ai që mbjell dorëhapur edhe do të korrrë dorëhapur. Secili le të veprojë ashtu si ka vendosur në zemrën, as me keqardhje as nga shtrëngimi, sepse Perëndia do një dhurues të gëzuar. Dhe Perëndia mund të bëjë që gjithë hiri të teprojë për ju, aq sa mbasi të keni gjithnjë mjaft në çdo gjë, t'ju teprojë për çfarëdo pune të mirë, sikurse është shkruar:

“Ai ndau, u ka dhënë të varfërve, drejtësia e tij mbetet në përjetësi”.

Edhe ai që i jep farën mbjellësit dhe bukë për të ngrënë, ju dhëntë dhe e shumoftë farën tuaj, dhe i bëftë të rriten frytet e drejtësisë suaj; dhe atëherë do të pasuroheni për të qenë dorëdhënë, duke i sjellë nëpërmjet nesh falënderim Perëndisë.

Sepse kryerja e kësaj shërbese të shenjtë jo vetëm përmbush nevojat e shenjtorëve, por sjell edhe një mbushulli falënderimesh ndaj Perëndisë, sepse për shkak të përvojës nga kjo shërbesë, ata e përlëvdojnë Perëndinë për bindjen ndaj ungjillit të Krishtit që ju rrëfeni dhe për bujarinë me të cilën merrni pjesë me ta dhe me të gjithë. Dhe me lutjet e tyre për ju ju shfaqin një dashuri të veçantë për hirin e shkëlqyer të Perëndisë përmbi ju. Le të falënderojmë Perëndinë për dhuratën e tij të patregueshme!

— 2 Korintasve 9:6-15

Kuptohet, Perëndia i shpërblen ata që janë bujarë. Por lloji i dhënies për të cilën po flas është një **dhënie e synuar** me një **korrije të synuar**. Ki parasysh, unë po e specifikoj farën në llojin e dhënies për të cilën po flas. Të qenit bujar është një veprim krahasimi dhe unë zakonisht nuk e specifikoj dhënien e bujarisë, përkundrazi, unë kërkoj atë që sapo e lexuam te 2 Korintasve 9, që Perëndia do të më japë farën për të qenë bujar dhe që, ndërsa vazhdoj të jem bujar, Ai do ta shtojë pasurinë time në mënyrë që unë të rris dhënien.

Dhënie e synuar

E kam përmendur se kur mbjell, unë përfshihem në atë që e quaj dhënie e synuar. Edhe në këtë rast, kjo dhënie ka një korrije të synuar.

Kjo është pikërisht ajo që bëri Jezusi te Marku kapitulli 6. Ai u përball me një nevojë shumë specifike dhe kishte nevojë për një përgjigje shumë specifike. Atij i duhej ushqim për të ushqyer ata 20 000 njerëz, ndaj Atij i duhej një farë shumë specifike me të cilën të punonte. Dhe në këtë rast, Ai nuk po e mbillte farën; Ai po e merrte farën. Dhe kjo nuk ishte një ofertë me vullnet të lirë, për të dhënë çfarëdo lloj gjëje. Atij i duhej të gjente dikë që do të mbillte një farë specifike në mënyrë që të shumëfishohej në duart e Perëndisë. Për këtë arsye Ai tha: “Shkoni dhe shihni sa bukë ka.” Buka dhe peshqit ishin ato që i duheshin në atë kohë, jo drutë e zjarrit ose një mantel, por specifikisht, buka dhe peshqit.

Sigurohu që, kur të mbjellësh, ta japësh atë urdhër që të plotësohet nevoja specifike që ke. Kur më duhet diçka specifike, unë zakonisht veproj me këtë lloj dhënieje, duke u treguar i qartë për atë që më nevojitet, duke e specifikuar farën ndërsa e mbjell atë. Kur jap, zakonisht jap me çek ose në internet, ndaj e shkruaj në çek. Ose, nëse po jap në internet, lë një shënim të asaj që dhashë për ta pasur në arkivat e mia, direktivën për atë dhënie dhe datën dhe orën që e dhashë. Mos harro, ti nuk po pret me padurim të marrësh atë për të cilën u lute ose shpalle në një datë në të ardhmen; ti në fakt i merr ato gjëra kur lutesh!

Prandaj po ju them: Të gjitha ato që ju kërkon duke lutur, besoni se do t'i merrni dhe ju do t'i merrni

— Marku 11:24

E pra, kjo dhënie e synuar mbillet në një shërbim të Perëndisë, diçka që Perëndia po bën në mbretërinë tokësore. Zakonisht është një shërbesë ku Perëndia i ka dhënë një burri ose një gruaje një detyrë që ka nevojë për fonde. Sërish, kjo është ndryshe nga ndihma e zakonshme ndaj të varfërve ose nevojtarëve, që është sigurisht plani i Perëndisë dhe Perëndia është shumë i qartë lidhur me shpërblimin për atë lloj dhënieje. Ne po flasim për dhënien e synuar. Sigurisht, ti mund ta mbjellësh këtë lloj dhënieje në kishën lokale dhe, në fakt, pjesa më e

madhe e dhënies sate të synuar duhet të jetë për kishën tënde lokale.

Meqë ra fjala për kishën tënde, edhe të dhjetat i përkasin kishën tënde lokale. Ka shumë njerëz që më pyesin nëse mund ta japin të dhjetën në shërbesën tonë ndërkohë që nuk janë pjesë e kishës sonë në internet. Unë u them atyre: “Sigurisht që mundeni.” Por gjithashtu i inkurajoj të gjejnë një kishë të mirë në zonën e tyre. Por nëse ne jemi kisha e tyre kryesore, atëherë po, ata mund ta dërgojnë të dhjetën te ne. Megjithatë, si pastor, e di se njerëzit do të rriten më shpejt dhe më fort kur janë pjesë e një kishe të mirë lokale. Nga ana tjetër, të qenit pjesë e një kishe që mëson për dyshimin dhe mosbesimin nuk është një kishë që duhet ta mbështetësh apo frekuentosh.

TI JE AI QË

KOMANDON, TI I KE

ÇELËSAT, POR DUHET

TË FLASËSH!

Pra, për sa i përket mbjelljes në një shërbim, duhet të mbjellësh në një marrëveshje, te dikush ose një shërbesë që e kupton besimin dhe e di se çfarë do të thotë marrëveshje. Bëj kujdes nga turma “Do të fundosemi nëse ti nuk mbjell”. Kjo deklaratë nuk përmban besim. Bibla është shumë e qartë të mos mbillni kur jeni të detyruar. Nëse një burrë ose një grua e Perëndisë të bën të ndihesh fajtor nëse nuk mbjell ose të bën presion që ta bësh këtë gjë, më mirë mbaji fort paratë e tua. Besimi nuk ka nevojë për nxitje.

Nëse dëshiron të mbjellësh por nuk je drejtuar të mbjellësh në asnjë vend të veçantë, atëherë mbill në një shërbim që ti e ndien se ka demonstruar rezultate dhe që jep mësim për besimin në atë që thotë Perëndia. Mos mbill asnjëherë në një kishë që thotë se Perëndia i vret njerëzit ose u jep atyre kancerin për t’u dhënë një mësim, ose çdo lloj tjetër marrëzie. Por mbill në një shërbesë që të mëson Fjalën e Perëndisë.

Mos harro të rrëfesh ose specifikosh mbjelljen tënde ndërsa e jep. Drenda dhe unë e kemi bërë këtë që kur Zoti më udhëzoi se si ta kapja drerin tim vitin e parë. Sigurisht, ishte edhe viti që e tregova në

këtë kapitull kur nuk fola mbi farën dhe ti e di se cili ishte rezultati. Ne kemi specifikuar vazhdimisht farën për vite të tëra pa e menduar mirë ose edhe pa e ditur se ishte një pjesë e rëndësishme e mbjelljes. Ma mori mendja se dhënia në vetvete ishte gjithçka që kërkohej për ta sjellë dhuratën time nën juridiksionin e Mbretërisë dhe në realitet, kjo gjë ndodh. Por pa një urdhër të qartë, nuk ka fokus, nuk ka korrije të saktë; dhe nëse nuk e di korrijen e saktë, atëherë do të humbësh edhe sezonin e korrijes.

Kam mësuar shumë mësim gjatë gjuetisë së drerëve dhe, ndërsa e mbylлим këtë kapitull rreth mënyrës së çlirimit të besimit, doja të shtoja edhe një histori tjetër.

Disa vite pasi mësova të gjuaja me besim ndodhi që për njëfarë arsye vendosa se nuk do të mbillja një farë atë vit. Nuk fola për të me bashkëshorten time; nuk e përmenda mbjelljen ose lutjen për drerin ndërsa po afronte sezoni i gjuetisë. Kisha kapur drerë me histori të jashtëzakonshme në vitet e mëparshme me atë që më kishte mësuar Perëndia, por mendoj se ishte diçka krejt e re për mua; dhe e ndjeva se kisha besim për drerin tim dhe nuk kisha nevojë të çliroja besimin tim. Gjithsesi, mund ta marrësh me mend se çfarë ndodhi.

Në mëngjesin e hapjes, mendoj se pashë një dre të vogël duke vrapuar, që ishte rreth 275 metra larg meje, dhe kaq. Gjuetia e mbrëmjes ishte gjithashtu një dështim. Kur u ktheva duarbosh në shtëpi ditën e hapjes, Drenda kishte sjellë një shoqe në shtëpi dhe po i tregoja që gjërat nuk po shkonin mirë me gjuetinë e drerëve. I thashë se nuk i kisha ndjekur udhëzimet që më dha Perëndia lidhur me kapjen e drerit tim. Drenda tha: “Po vrisja mendjen për këtë kur dole.” Epo, e pranova gabimin tim dhe u kërkoja të luteshin me mua për atë gjë. Plotësova një çek si farë për drerin, duke mos shënuar asnjë gjini të veçantë. Të gjithë bashkë i vumë duart mbi të, u lutëm dhe e morëm drerin me besim.

Të nesërmen nuk mund të dilja në mëngjes, prandaj do të dilja në darkë. Ia kisha vënë syrin një peme të madhe panje në kufirin e truallit dhe mendova se mund të ishte një pozicion i mirë dhe u nisa për atje.

Ishte një mbrëmje e ngrohtë për muajin dhjetor dhe, nëse e mbaj mend mirë, ishte rreth 21 gradë dhe frynte erë. Pak minuta pasi filloi gjuetia, një dre gjigand doli nga pylli dhe hyri në lëndinë që dukej nga pema e madhe e panjës. Dreri po qëndronte përballë meje, duke më dhënë mundësinë e përsosur. Ndërsa u mata, e kuptova se dreri ishte rreth 70 metra larg meje dhe isha i pasigurt për rrezen meqë po përdorja një çifte me tytë të lëmuar të kalibrit 12. Por e shënjestrova me kujdes dhe dreri u godit. Ua, sa u gëzova për këtë! Shkova në shtëpi para se të errësohej dhe shoqja e Drendës ishte kthyer sërish; dhe së bashku u gëzuam në ligjet e Mbretërisë ndërkohë që ndjeva se kisha mësuar një mësim.

Në këtë kapitull, ne kemi shqyrtuar parimin e dytë të marrjes nga Mbretëria:

Hapi nr. 2: Lëshimi i farës në Mbretërinë e Perëndisë

Ne mësuam se kur e mbjellim farën tonë në një shërbim të Mbretërisë, ajo ndryshon mbretëritë. Shqyrtuam gjithashtu mënyrën se si e mbjellim farën, me fjalë dhe me një urdhër. Ja disa pika të tjera që duam t'i mbajmë mend ndërsa vazhdojmë më tej.

1. Ne mund t'i specifikojmë paratë.
2. Ne mund të mbjellim farë për një nevojë specifike.
3. Ne nuk mund të specifikojmë të dhjetën.
4. Dhënia nuk ka formulë; duhet bërë me besim.
5. Dhënia specifike ka një korrje specifike.

Ne e mbjellim farën nëpërmjet fjalës.

KAPITULLI 6

BESIMI ËSHTË ÇELËSI

Disa vite pasi e kishim hapur kishën tonë, po kthehesha në shtëpi me makinë dhe sa po futesha te rrugica e hyrjes në shtëpinë e vjetër të fermës, pashë dritat e policisë që ndriçonin përpara. Asgjë e re, ma mori mendja se kishin ndaluar dikë për shkak të shpejtësisë. Dhe sigurisht, ndërsa ngadalësova, pashë një makinë para makinës së policisë që lëvizi me ngadalë dhe vazhdoi rrugën. Ndërsa iu afrova makinës së policisë dhe ngadalësova për ta parakaluar, më tërhoqi vëmendjen diçka. Aty në anë të rrugës ishte një dre i bukur me tetë maja. E kuptova menjëherë se çfarë kishte ndodhur. Drerin e kishte përplasur makina që pashë të largohej.

Unë ndalova pak më tutje se dreri dhe u ktheva më këmbë te makina e policisë dhe e pyeta oficerin se çfarë do të bënin me drerin. Meqë rrugica ime ishte vetëm 365 metra larg dhe kisha fëmijë për të ushqyer, mendova se mund të pyesja nëse mund të ma jepnin drerin. Oficeri i policisë u duk i lehtësuar që dikush e donte atë. Ai më mori emrin dhe adresën shënim dhe më dha një etiketë për drerin.

Pak para se të ndaheshim, ai më tha se gjatë gjithë kohës përplasen drerë dhe nëse isha i interesuar, ai do ta vendoste emrin tim në një listë për të më telefonuar nëse do të ndodhte një aksident në rrugë, ku askush nuk e pretendonte drerin. Kjo m'u duk gjë e mirë. Ishte fillimi i vjeshtës dhe nuk kisha dalë ende për të gjuajtur. Kjo ndodhi para se të filloja gjuetinë me hark dhe sezoni i gjuetisë me pushkë nuk do të fillonte deri në javën e parë të dhjetorit, ndaj mendova se pak mish

dreri do të na bënte shumë mirë. Epo, nuk kaloi shumë para se të merrja një telefonatë nga rajoni i policisë për një dre tjetër. Pra, përpara se të fillonte sezoni i gjuetisë me çifte, unë i kisha therur tashmë katër ose pesë drerë. Nuk e mbaj mend numrin e saktë, por e di se ishin të paktën katër. Ideja është se frigoriferët e mi ishin të mbushur pa filluar ende sezoni i gjuetisë me çifte.

Për çudi, Drenda nuk do të ishte në qytet për sezonin e gjuetisë me çifte. Nuk e mbaj mend përse kishte ikur, por e di se ishte e pazakontë për ne të ndaheshim dhe për një javë të tërë për më tepër. Prandaj nuk u luta me të për gjuetinë e drerëve dhe as nuk mbolla farë. Besoj se po mendoja se nuk më interesonte nëse do të kapja ndonjë dre, meqë e kisha frigoriferin plot. Por dola; kjo ishte e sigurt. Për t'i rënë shkurt kësaj historie të gjatë, dola gjithë javën gjatë sezonit të gjuetisë dhe nuk kapa asnjë gjë. Kur Drenda u kthye në shtëpi, ajo më kujtoi atë që Perëndia më kishte mësuar tashmë lidhur me mbjelljen e farës dhe lutjen së bashku për të marrë drerin tonë.

Kur erdhi viti tjetër, dhe kjo kohë, nuk do të bëja të njëjtin gabim. Megjithëse rajoni i policisë na telefonoi nja dy herë për drerë të aksidentuar, mendoj se mora vetëm njërin prej tyre ndërkohë që po planifikoja ta gjeja drerin tim duke gjuajtur vetë. Kësaj here, Drenda dhe unë mbollëm farën dhe u lutëm ndërsa e hodhëm farën për një dre. Nuk e specifikuam madhësinë e drerit, mjaftonte të ishte dre. Nuk pata mundësi të dilja për gjah në mëngjesin e hapjes së sezonit të gjuetisë, por isha i emocionuar që do të dilja në mbrëmje. Por fatkeqësisht, duhet të të them sërish se, nuk gjeta dre. Ndihesha vërtet i pështjelluar ndërsa kthehesha në shtëpi atë mbrëmje pasi kisha qëndruar në pyll.

Teksa u ula për të darkuar, papritmas ra telefoni. Ishte rajoni i policisë që më thoshte se kishin drerin që kërkoja. I pyeta se ku ishte dhe më dhanë adresën. Nuk u besoja dot veshëve. “A mund ta përsëritësh adresën?”, e pyeta. Ajo e përsëriti adresën dhe unë e kuptova se ishte adresa ime! U trondita. Dola në dritare, dhe sigurisht, ishin dritat e kuqe të policisë që vërtiteshin në fund të rrugicës sime, ndaj u thashë se

do të shkoja menjëherë. Rrugica jonë e hyrjes është rreth 274 metra nga rruga dhe më kujtohet që e përshkova atë distancë thuajse me mosbesim të plotë. Kur e mora drerin, ishte një dre i bëshëm që ishte në gjendje të përsosur. Mbusha disa formularë, e falënderova oficerin dhe më pas e zvarrita drerin nëpër rrugicë deri te hambari. I pështjelluar? Shumë! Nuk mendova më për gjuetinë e drerit deri në shtator ose tetor të vitit pasues.

Cili është burimi yt?

Nuk e mbaj mend tani se cili muaj ishte, por kisha dalë për të ecur rreth fushës së pasme siç bëja herë pas herë për të mbajtur trupin në formë. Ndërsa ecja, po lutesha për atë që kishte ndodhur në dy vitet e fundit. Nuk e kisha idenë. Papritmas, ndërsa po vrapoja, fjalët “lista e policisë” më kumbuan shumë qartë. Mendova për një çast. A po përpiquej Perëndia të më thoshte diçka? Më pas e pashë. E kuptova se siguria ime nuk ishte në Fjalën e Zotit ose në Mbretërinë e tij. Siguria ime ishte te lista e policisë! E kuptova se nëse nuk do ta kapja drerin tim, lista e rajonit të policisë do të ma siguronte një të tillë.

Më pas gjithashtu e kuptova se përse në vitin e mëparshëm e gjeta drerin tim në fund të rrugicës dhe jo në fund të gjuetisë time. Në të vërtetë, besimi im ishte te lista e policisë. Drenda dhe unë kishim mbjellë për drerin e atij viti, dreri u shfaq pikërisht në kohë herën e parë për atë vit, por ishte vendi i gabuar, apo jo? Ndenja aty i mahnitur ndërsa Fryma e Shenjtë ma bëri të qartë. Më pas e kuptova se dreri u shfaq pikërisht aty ku ishte besimi im, te lista e policisë. Pasi e kuptova këtë, shkova me vrap drejt e në shtëpi, telefonova menjëherë rajonin e policisë dhe e hoqa emrin nga ajo listë. Kuptova se plani rezervë është plani i vërtetë! Që nga ai vit, nuk ka ndodhur më të mos e shoh drerin të shfaqet çdo herë.

Por sa mashtrohen zemrat. Siguria jonë zhvendoset kaq lehtësisht në gjërat e natyrshme. Kjo është diçka që duhet ta kemi parasysh dhe ta

kontrollojmë vazhdimisht. Besimi nuk ka nevojë për një plan rezervë. Jam ende i mahnitur që, edhe pse besimi im ishte vërtet te lista e policisë, ai drejt u shfaq në fund të rrugicës sime në ditën e hapjes së sezonit. Dhe kjo na çon te parimi i tretë që më tregoi Perëndia.

Hapi nr. 3: Lëshoje farën kur ke besim!

Kjo është një çështje me rëndësi, siç e pamë më herët kur dishepujt nuk mundën ta dëbonin demonin nga djali i pushtuar prej tyre. Jezusi tha se kjo ndodhi për shkak të mosbesimit të tyre ose mungesës së besimit. E trajtuam më herët se çfarë është besimi dhe si të kesh besim, por është e rëndësishme që të mësosh ta gjykos vetë nëse ke apo jo besim. Prandaj, më lejo të të jap një test të vogël që mund ta bësh vetë, për të parë nëse je apo jo vërtet në besim. Mbylli sytë dhe çfarë sheh?

Dhe besimi është siguria e gjërave që shpresohen, tregim i gjërave që nuk shihen.

— Hebrenjve 11:1

Besimi është siguria e gjërave që shpresohen. Shpresa mban gjithnjë me vete një tablo. Nëse do të të premtoja një kaush akullore, ti do të imagjinoje menjëherë një kaush akulloreje. Po të besojë se oferta ime ishte e sinqertë dhe kisha mjetet për ta paguar atë, do ta imagjinoje veten me një kaush akulloreje, me provën se është e mundshme dhe emocionuese.

E njëjta gjë është e vërtetë për Fjalën e Perëndisë. Kur ti e beson një premtim të Perëndisë dhe je plotësisht i bindur se Perëndia ka qëllimin dhe mjetet për ta realizuar premtimin e Tij, do të shohësh një tablo të vetes sate me premtimin. Megjithatë mund të mos e kesh artikullin e premtuar në atë çast, ti do të sillesh sikur e ke, sepse në njëfarë mënyre e ke. Premtimi është i vlefshëm, qëllimi është i vlefshëm dhe është i yti. Kështu besimi, të qenit plotësisht i bindur për qëllimin dhe fuqinë e

Perëndisë, është siguria e premtimit tënd. Është gjithashtu siguria e gjërave që nuk shihen.

Duhet ta depozitosh çekun gjithsesi, që është një proces i ligjshëm që gjen zbatim në mbretërinë shpirtërore njëlloj si në botën natyrore. Prandaj, kur them: “Mbylli sytë. Çfarë sheh?”, ajo që them është kjo. Nëse nuk mund ta shohësh, nuk mund ta marrësh. Më lejo ta them me një fjali shumë të thjeshtë. Nëse i mbyll sytë dhe nuk e sheh veten me premtimin, ti nuk ke besim. Nëse je i sëmurë dhe kur i mbyll sytë e sheh veten të shëruar – dua të them ta shohësh veten të shëruar pa frikë, madje përkundrazi, me siguri absolute se je i shëruar – ky është besim. Por nëse i mbyll sytë dhe ende e sheh veten të sëmurë, duke pritur të shërohesh, atëherë nuk je në besim. Nëse të duhen para dhe beson një premtim të Perëndisë, atëherë nuk ke më ankth për paratë, por e sheh veten që të është plotësuar nevoja.

**KUR TI E BESON NJË
PREMTIM TË PERËNDISË
DHE JE PLOTËSISHT I
BINDUR SE PERËNDIA KA
QËLLIMIN DHE MJETET PËR
TA REALIZUAR PREMTIMIN
E TIJ, DO TË SHOHËSH NJË
TABLO TË VETES SATE ME
PREMTIMIN.**

Frika është e kundërta e besimit

Me këtë lloj sigurie frika nuk mund të ekzistojë. Nëse je ende në ankth për rezultatin, ti nuk ke besim. Për sa i përket besimit, ti duhet të dish se si ta kuptosh nëse je ose jo në besim. Nuk duhet të marrësh vendime madhore nëse nuk ke besim, sepse, po nuk ke besim, je në frikë. Frika nuk rrezikon asnjëherë dhe është mosbesim. Kjo është arsyeja përse thashë që të mbjellësh gjithnjë farën kur ke besim. Nuk

duhet ta mbjellësh me formulë, duke dhënë në mënyrë mekanike, sepse kjo nuk do të prodhojë asgjë. Ti duhet të jesh i sigurt për atë që thotë Perëndia që kur t'i mbyllësh sytë, gjithçka që sheh është vetja jote dhe ai premtim. Ti e ke tashmë, ti e zotëron atë, është i yti dhe paqja e ka zëvendësuar çdo ankth që mund të kesh pasur.

Mos u shqetësoni për asgjë, por, në çdo gjë, ia parashtroni kërkesat tuaja Perëndisë me anë lutjesh dhe përgjërimesh, me falënderim. Dhe paqja e Perëndisë, që ia tejkalon çdo zgjuarësie, do të ruajë zemrat tuaja dhe mendjet tuaja në Krishtin Jezus.

— Filipianëve 4:6-7

Kur je në besim, ka një paqe që nuk është e bazuar në rrethana, por në premtim.

Më pas, një provë e besimit është aftësia jote për të mbrojtur veten në gjykatën shpirtërore. Meqë besimi bazohet në Fjalën e Perëndisë, ti duhet ta dish përse e beson atë që beson. Imagjino sikur je në një sallë gjykate dhe je avokati i mbrojtjes. Prokurori thotë se klienti yt banon në shtëpinë e klientit të tij në mënyrë të paligjshme dhe thotë se shtëpia në fakt nuk është pronë e klientit tënd por e klientit të tij. Çfarë do të bëje? Do të kërkoshe ndjesë dhe do të thuash se klienti yt do ta lirojë menjëherë shtëpinë? Nëse ti e zotëron tapinë e nënshkruar, frikën e zëvendëson siguria dhe ti do t'i thuash gjykatësit t'i largojë nga salla ata mashtrues. Kështu vepron besimi. Ai e di të vërtetën, është i sigurt dhe sillet thajse si arrogant. Pra, a mund ta mbrosh pozitën tënde?

Sara erdhi në kishën tonë një ditë pa e ditur se ku ishte, sepse ajo thjesht po lëvizte me makinë në një qytet të ri. Ajo dhe burri i saj ishin transferuar nga Kolumbusi dhe ishin lutur për të gjetur një kishë. Ndërsa po vërtiteshin, ata morën kthesën në rrugicën tonë dhe menduan ta provonin tek ne një herë. Ata nuk ikën më kurrë. Sara kishte vuajtur gjithë jetën nga astma. Në fëmijëri kishte hyrë dhe dalë

nga spitali, duke qenë skllave e sëmundjes. Ajo mësoi të shmangte ambiente të caktuara që ia shkaktinin astmën dhe mbante me vete inhalatorë kudo ku shkonte.

Në kishën “Faith Life Church”, ajo mësoi se shërimi ishte e drejtë ligjore dhe se si të mbronte veten shpirtërisht. Në një shërbesë, ndërsa po dëgjonte një nga anëtarët tanë të përshkruante se si ishte shëruar nga një sëmundje që i kërcënonte jetën, ajo vendosi. Perëndia nuk është i anshëm. Ajo e hoqi inhalatorin nga çanta dhe e zëvendësoi me karta të shkrimeve të shenjta, që përshkruanin të drejtën e saj ligjore për t’u shëruar. Ajo i lexonte çdo ditë. Sa herë që e kapte një krizë astme, ajo merrte një kartë me shkrime të shenjta në vend të inhalatorit dhe nuk pati më kurrë një krizë astme!

Halla ime erdhi te takimi i ribashkimit të familjes. Ajo më pyeti nëse do të lutesha për të pasi kishte kancer në mushkëri dhe pas një jave do të bënte ndërhyrje dhe do të hiqte një masë të madhe tumori. Ajo vazhdoi të më tregonte se mjekët kishte gjetur një masë tumorale sa një qitro që kishte rreth një vit e gjysmë në mushkërinë e saj. Ajo kishte nisur të rritej papritur më shpejt dhe mjekët i thanë se duhej hequr. Ndërsa qëndroja atje duke dëgjuar historinë e saj, reflektova për jetën e saj. Ajo kishte gjithë jetën që pinte si oxhak dhe e dija se kishte shumë vite që nuk shkonte në kishë. I premtova se do të lutesha me të vërtetë, por ndjeva se ajo nuk ishte gati për lutje në atë çast. E pyeta nëse mund të lexonte disa materiale që doja t’i jepja lidhur me shërimin përpara se të lutesha. I thashë se do të lutesha me gjithë qejf mëngjesin e të dielës së ardhshme, menjëherë pas shërbesës së adhurimit. Ajo pranoi.

E dija se ia kishte dhënë zemrën Zotit shumë vite më parë, por nuk kishte jetuar për Të. Shpresoja që shpenzimi i kohës për të reflektuar mbi premtimet e Perëndisë për shërimin do ta inkurajonin besimin e saj. E dija gjithashtu se kishim më shumë mundësi të shihnim një rezultat pozitiv nëse mund të luteshim në marrëveshje me Fjalën e Perëndisë, si një spirancë dhe shpresë në të cilën po vendosnim besimin tonë.

Ndaj të dielën e ardhshme, halla ime erdhi në kishë ashtu siç tha se do të bënte. Pas shërbesës së adhurimit, i kërkoja të vinte përpara; ndërsa rrinte aty në këmbë, e pyeta nëse e kishte lexuar materialin që i dhashë. Më tha se e kishte lexuar, ndaj më pas e pyeta: “Nga e di ti se do të shërohesh nëse unë i vendos duart e mia mbi ty?” Më pas ajo më citoi disa shkrime të shenjta dhe më tha se siguria e saj ishte në Fjalën e Perëndisë. Në atë çast e kuptova se ajo ishte gati për lutje dhe i vendosa duart mbi të, u luta dhe shpalla se ajo do të shërohej nga kanceri. Vajosja e Perëndisë erdhi mbi të ndërsa lutesha, ajo u rrëzua në tokë nën fuqinë e Perëndisë. Kur u ngrit në këmbë, ajo po dridhej teksa thoshte: “U shërova!”

Atë të martë ajo bëri operacionin për heqjen e tumorit, por kur e morën, nuk gjetën asgjë. Asnjë masë tumorale, as edhe një shenjë ose tregues se aty kishte qenë ndonjë gjë.

Është kaq e çuditshme të shohësh njerëzit si e jetojnë jetën. Do të mendoje se halla ime do të ishte aq shumë mirënjohëse që Perëndia e shëroi atë, sa që nuk do të mungonte më kurrë asnjë ditë në kishë për gjithë jetën e saj. Por nuk ndodhi kështu. Mendoj se e pashë vetëm një herë pas asaj të diele. Ajo vdiq rreth gjashtë ose shtatë vjet më vonë nga një lloj tjetër kanceri. Por kësaj here, nuk më kërkoj më të lutesha.

Mos e harro çastin kur e çliron besimin

Një gjë që u kujtoj njerëzve është që ka gjithnjë kohë ndërmjet “Amen” dhe “Ja ku është”. Për këtë arsye, është e rëndësishme që ta mbërthesh momentin e çlirimit të besimit. Të sugjeroj që ta shkruash këtë në ditarin tënd ose në një shënim për veten. E përmenda këtë më parë, por besoj se është e rëndësishme. Një shembull i asaj që mund të shkruaja unë është ky në vijim. “Më 12 nëntor, ora 13:30, besoj se mora një (vendos kërkesën specifike) sipas Markut 11:24 dhe besoj se e mora kur u luta.” Mund të shtosh edhe shënime të tjera si, për shembull, kush bëri marrëveshje me ty, sasia që mbolle dhe për çfarë të

caktoi Perëndia ta mbjellësh. Ky është thjesht një shembull, por është e rëndësishme ta mbash shënim sepse me të mund të luftosh.

Kur rrethanat të tundojnë të tërhiqesh i trembur, mund t'i kujtosh vetes datën dhe orën që e more përgjigjen. Kur të shfaqet frika, unë do ta nxirrja shënimin dhe do ta lexoja me zë të lartë si një deklaratë. “Jo, Frikë, ti je një gënjeshtarë. Unë tashmë e kam marrë në këtë datë dhe orë sipas (dhe më pas vendos shkrimin e shenjtë ku mbështetesh.)” Ndonjëherë duhet ta lexoj atë shënim disa herë që zemra ime të qëndrojë në qetësi dhe paqe. Mos e lejo atë që shfaqet si dështim të të joshë të heqësh dorë nga besimi yt. Në fakt, ky parim ishte shumë i rëndësishëm ndërkohë që fëmijët po rriteshin, saqë në takimin javor të lutjes familjare, mbanim një ditar familjar ku shkruanim për çfarë ishim lutur dhe çfarë besonim se kishim marrë. Këtë e quanim blloku i shënimeve Jakobi 4. Në fakt, e shesim nëpërmjet shërbesës sonë nëse dëshiron.

Ndonjëherë ka gjëra që ndodhin në Frymë për të cilat ti nuk ke dijeni. Perëndia po punon për të organizuar gjithçka, por mund të dojë kohë. Mund të ketë pjesë të mozaikut që duhen vendosur në vend. Për shembull, nëse Perëndia do të plotësojë nevojën time financiare, Atij mund t'i duhet të flasë me dikë që të kujdeset për të ose të të sjellë mundësinë për t'i gjetur paratë që të duhen. E përsëris, e gjithë kjo kërkon kohë.

Atëherë ai më tha: “Mos ki frikë, Daniel, sepse që ditën e parë që vendose në zemrën tënde të kuptoje dhe të përuleshe

**KA GJITHNJË KOHË
NDËRMJET “AMEN” DHE
“JA KU ËSHTË”. PËR
KËTË ARSYE, ËSHTË E
RËNDËSISHME QË TA
MBËRTHESH MOMENTIN
E ÇLIRIMIT TË BESIMIT.**

para Perëndisë tënd, fjalët e tua u dëgjuan dhe unë erdha si përgjigje e fjalëve të tua. Por princi i mbretërisë së Persisë më kundërshtoi njëzet e një ditë; por ja, Mikaeli, një nga princat e parë, më erdhi në ndihmë, sepse kisha mbetur atje me mbretin e Persisë. Dhe tani kam ardhur të të bëj të kuptosh atë që do t'i ndodhë popullit tënd në mbarim të ditëve; sepse vegimi ka të bëjë me një kohë të ardhme”.

— Danieli 10:12-14

Le të shohim sërish historinë e kampusit që të tregova më herët. Kishim parë ndërtesa të ndryshme dhe kishim menduar të merrnin me qira hapësirë në disa prej tyre, por nuk e ndienim se duhet ta bënim lëvizjen. Kur e nisëm kërkimin e kampusit në fillim, mbollëm një farë që Perëndia të na tregonte vendin e përsosur. Sa herë që gjenim një vend dhe e merrnim në konsideratë, ndienim një prekje në shpirt dhe shkurajoheshim. Kontrolluam çdo ndërtesë në zonë ku donim ta vendosnim kampusin, por nuk kishte alternativa në dispozicion për të cilat ndjeheshim mirë.

Vlerat tona thelbësore si kishë përfshijnë një dëshirë të fortë për të ndihmuar të edukohen fëmijët dhe për t'u kujdesur për familjet. Ne kemi folur shumë herë që një ditë të kemi një shkollë, një qendër kujdesi ditore, një program pas shkolle për fëmijët që i kanë prindërit në punë dhe shumë më tepër programe të tjera për t'u shërbyer komuniteteve tona. Hapësira jonë aktuale shfrytëzohet në maksimum, që pengonte dëshirën tonë për t'i shtuar mundësitë.

Mund të thuash se mund të duket sikur Mbretëria nuk po bëhej e dukshme, por nuk duhet të harrosh që ne kishim mbjellë tashmë për kampusin e përsosur. Realiteti ishte që Perëndia e dinte se shkolla që blemë do të sekuestrohej. Ai pa tablonë e madhe. Ajo pronë nuk ishte e disponueshme kur nisëm të kërkonim në fillim.

Përveç se e dinte që ajo shkollë do të ishte kampusi i përsosur, Ai dinte edhe se si do të paguanim për të. Çifti që në fakt e bleu kampusin

për ne ishte në kalendarin tim të paktën katër herë për darkë. Për shkak të rrethanave të ndryshme, të dy palët e zhvendosëm darkën deri në mbrëmjen që u takuam. E kishim parë pronën mëngjesin e ditës që kishim darkën me ta.

Kishte edhe të tjerë që e donin shkollën, por ne ishim të parët që dhamë një ofertë. Gjithçka ishte në kohën e përsosur. Kur i mbollëm ato 100 000 USD dy ditë para asaj darke sipas udhëzimit të Frymës së Shenjtë, unë besoj se Satani do të mundohej ta mbante atë shkollë të fshehur prej nesh ose do të përdorte një taktikë tjetër për të mos na e dhënë. Kur Perëndia më tha t'i mbillja ato para dhe ta qortoja Satanin që të mos ndërhynte me gjetjen e kampusit tonë, unë besoj se u pengua ndonjë plan i tij për të ndërhyrë.

Çifti që siguroi paratë për të blerë pronën ishte gjithashtu duke marrë vendimin a të ndihmonin një shok me blerjen e një prone, që vlente sa shuma e parave që u përdorën për blerjen tonë. Pasi e dëgjuan historinë tonë atë mbrëmje, ata thanë se kuptuan se përse nuk kishin paqe për të financuar blerjen e shokut. Pra, mos harro, kur lutesh me besim, duke e ditur se e merr kur lutesh, ka ende kohë nga “Amen” te “Ja ku është”. Prandaj qëndro i fortë dhe i duruar.

Qëndro i patundur në besimin tënd

*Dhe qëndrueshmëria të kryejë në ju një vepër të përsosur,
që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë të metë.*

— Jakobi 1:4

Kjo është arsyeja përse u sugjeroj njerëzve që të shënojnë datën dhe orën që e çlirojnë besimin, sepse duhet të qëndrosh.

Kur vajza ime përballej me një tumor 7 kg në bark, ajo u lodh duke duruar problemet shëndetësore që i shkaktonte: infeksionet e vazhdueshme në veshka, dhimbjet e vazhdueshme të shpinës dhe

problemët e tretjes. Ajo vendosi që nuk durohej më dhe vendosi të merrte 30 ditë vetëm për të medituar në Fjalën e Perëndisë dhe premtimet e Perëndisë lidhur me shëndetin. Në fund të asaj periudhe, ajo i kërkoi nënës së saj dhe mua që t'i vendosnim duart mbi të sepse besonte se ishte shëruar. Ndaj pleqtë e kishës sonë dhe nëna e saj dhe unë i vendosëm duart mbi të dhe besuam se ajo u shërua sipas Jakobit 5:14-16.

A është i sëmurë ndonjë nga ju? Le të thërrasë pleqtë e kishës dhe ata të lutën përmbi të, dhe le ta lyejnë me vaj në emër të Zotit, dhe lutja e besimit do ta shpëtojë të sëmurin dhe Zoti do ta mëkëmbë; dhe nëse ka bërë mëkate, ato do t'i falen. Rrëfëni fajet njeri tjetrit dhe lutuni për njeri tjetrin, që të shëroheni; shumë fuqi ka lutja e të drejtit kur bëhet me gjithë shpirt.

— Jakobi 5:14-16

Ajo shkoi në shtëpi atë mbrëmje në të njëjtën mënyrë që kishte hyrë; tumori ishte ende atje. Por ajo tha: “Jam shëruar.” Ajo u kap pas rrëfimit të saj për dy javë pa asnjë ndryshim, edhe pse ishte dhimbja më e madhe që kishte ndjerë ndonjëherë. Ajo më tha se gjatë asaj periudhe dy-javore kishte aq shumë dhimbje sa që i tha Satanit: “Mund të përpiqesh dhe të më lëndosh, por unë jam shëruar.”

Dy javë më vonë, ajo u shtri dhe tumori ishte ende aty, por u zgjua plotësisht e shëruar. Ajo ra thuajse 7 kg dhe 20 cm bel gjatë gjumit dhe shpina e saj, me shumë nyje dhe e shtrembëruar, u shndërrua në një shpinë të përsosur.

Pasi të kesh siguri te premtimi, mos e lejo Satanin të të mashtrojë që të mos shërohesh ose të mos besosh atë që të ka dhënë Perëndia.

Kristina erdhi në kishën tonë pa shumë njohuri rreth kishës. Për të gjithçka ishte e re. Kristina mbante dy pajisje dëgjimi prej vitesh dhe kishte humbur pjesën më të madhe të dëgjimit gjatë asaj kohe. Mamaja

e saj kishte të njëjtën sëmundje dhe ishte thuajse plotësisht e shurdhër.

Kur Kristina erdhi në kishën tonë, ajo ia dha zemrën Zotit dhe Perëndia e ndryshoi rrënjësisht jetën e saj. Ajo ishte e emocionuar dhe donte të mësonte sa më shumë të mundej rreth Mbretërisë së Perëndisë. Ne kemi një lëndë të orientimit të besimtarëve për ata që janë të sapoardhur në kishë dhe Kristina mezi priste të merrte pjesë. Orët mësimore trajtojnë tema të ndryshme, por ndodhi që ora që po ndiqte Kristina ishte për shërimin. Në fund të mësimit, u ofruan lutje për ata që kishin nevojë për shërim. Kristina ishte shumë e emocionuar ndërsa doli përpara për lutje. Ndërsa po luteshin për të, veshët e saj u hapën papritur. Për herë të parë ajo mund të dëgjonte shumë mirë.

Ndërsa po largohej nga shërbesa atë ditë, u ndjeva i shtyrë ta paralajmëroja për atë që e quaj kundërsulmi i Satanit. Dhe sigurisht, ajo tha se të nesërmen, papritmas, veshët e saj u mbyllën dhe ajo u tundua të ndiente shqetësim. Por i thashë se kjo do të ndodhte dhe kur të ndodhte, ajo duhet të shpallte se ishte e shëruar dhe ta qortonte Satanin. Epo, ajo e bëri pikërisht atë që i thashë të bënte. Ajo filloi ta lavdëronte Perëndinë dhe shpalli se ishte e shëruar ndërsa e lidhte armikun. Pas pak minutash, veshët e saj u hapën dhe kanë qenë të hapur që nga ajo kohë dhe kjo ka ndodhur katër vite më parë.

E përsëris, të qëndruarit i patundur në Fjalën e Perëndisë është çelësi për lirinë tënde.

E përsëris – Ji specifik

Në lidhje me çlirimin e besimit, më lejo të të kujtoj edhe një herë të jesh specifik! Kjo histori ndodhi kur Perëndia më tregoi me të vërtetë rëndësinë e fjalëve të mia. Kam vite që e them, por edhe sot është po aq e fuqishme sa në ditën kur ndodhi.

Ishte një ditë e zakonshme e sezonit të gjuetisë së drerëve dhe unë isha gati të dilja në pyll ndërkohë që kishte qenë një periudhë e ngarkuar. Këtë vit veçanërisht, kisha mbjellë farë për dy drerë, një dre me katër

maja ose me brirë më të mëdhenj dhe i dyti ishte një dre i vogël. Drenda dhe unë mbollëm farën në marrëveshje dhe me besim. Dola në gjuetinë e parë në mëngjes ndërkohë që sa kishte filluar të zbardhte. Ndërsa qielli po merrte ngjyrë rozë, e kapa drerin, një dre me tetë maja. Koha totale

E PËRSËRIS, TË

QËNDRUARIT I

PATUNDUR NË FJALËN

E PERËNDISË ËSHTË

ÇELËSI PËR LIRINË

TËNDE.

e qëndrimit në pemë ishte 15 minuta! Shumë ngazëlluese! Ndaj kur dola dy javë më vonë për të kapur drerin e vogël, isha shumë i sigurt. Sërish, dola në mëngjes dhe pas rreth njëzet minutash, pikasa një dre me tetë maja rreth 275 metra larg që po vinte drejt pemës sime.

Në Ohajo mund të gjuash vetëm drerë me brirë. Dreri i dytë duhet të jetë dre i rritur ose dre gjashtë muajsh. Drerët e vegjël llogariten si drerët e rritur sepse brirët janë aq të vegjël, saqë nuk mund t'i shohësh nga larg. Ndaj kur e pashë drerin që po vinte përmes fushës, ma mori

mendja se do të largohej para se të vinte te pema ime, por nuk ndodhi. Ai erdhi drejt e te pema ime dhe qëndroi pa lëvizur poshtë pozicionit tim për rreth 20 sekonda. Gjithçka që mund të bëja ishte të shihja pasi nuk më lejohej të gjuaja. Pasi qëndroi aty për ato 20 sekonda, ai nisi papritmas të kthehej sërish në të njëjtin shteg në të cilin kishte ardhur. Për çudi, ai përshkoi po ato 275 metra deri në fushë dhe u zhduk. Isha i tronditur dhe i pështjelluar.

Atëherë, nuk më ka ndodhur kurrë që te pema ime të mos vinte dreri i saktë për të cilin kisha mbjellë farë. Isha i pështjelluar dhe nisa t'i lutesha Frymës ndërsa kthehesha në shtëpi. "Zot, përse ishte ai dre atje?" Papritmas, dëgjova Frymën e Shenjtë të thoshte: "Kontrolloje farën." Të kontrolloj farën? Kjo është pa kuptim; e di se për çfarë mbolla farë. Megjithatë, banka që përdor unë i dërgon kopjet e çeqeve të anuluar me deklaratat mujore. E kapa me vrap dokumentin dhe e

gjeta çekun tim. Në fund të çekut kisha shkruar dy drerë me katër maja ose më të mëdhenj, një dre të vogël. Sa drerë bëhen gjithsej? Ajo që doja të thosha ishte që besoja për dy drerë totali, një me katër maja ose më i madh dhe një dre i vogël. Megjithatë, mënyra se si e shkrova tregonte se po mbillja për dy drerë që kishin katër maja ose më shumë dhe një dre me një majë. Ngela aty i çuditur. Ai dreri i dytë erdhi për shkak se kisha mbjellë farë për të. Kjo është arsyeja përse ai e kapërceu atë fushë dhe qëndroi nën pemën time. Ai duhet të ishte atje.

Kur e pashë atë, fillova të bërtisja fort dhe të vrapoja për qark shtëpisë. Isha aq i emocionuar, por njëkohësisht më trembte. Sa herë kisha thënë gjëra që nuk doja vërtet që të ndodhnin por i kisha vënë në lëvizje me fjalët e mia? Kjo m'i qartësoi plotësisht vargjet te Jakobi 3:3-4.

Ja, u vëmë fre në gojë kuajve, që të na binden, dhe ta drejtojmë kështu gjithë trupin e tyre. Ja, edhe anijet, edhe pse janë shumë të mëdha dhe shtyhen nga erëra të forta, drejtohen nga një timon shumë i vogël, atje ku do timonieri.

— Jakobi 3:3-4

Jakobi po thotë se sa të fuqishme janë fjalët. Është e qartë që, nëse fjalët tona thonë një gjë ndërkohë që duam të shohim diçka tjetër, ne do ta gjejmë veten të shkatërruar, duke mos ditur se si arritëm në atë gjendje.

Ndaj mos harro, Mbretëria është shumë specifike dhe fjalët e tua përcaktojnë me saktësi se ku do të shkosh dhe se si të mbërrish atje.

Rëndësia e marrëveshjes

Po flasim ende për hedhjen e farës kur ke besim dhe këtu është diçka që duhet ta mbash mend. Nëse je i martuar, ki marrëveshje me bashkëshortin/bashkëshorten tënde. Nëse nuk e ke një të tillë, do ta trajtoj këtë pas pak, por le ta zëmë se je i martuar. E përsëris, qëndro në

M'U DESH TË MËSOJA SE,
SI BASHKËSHORT DHE
BASHKËSHORTE, NE ISHIM NJË
SHPIRTËRISHT DHE NUK KISHTE
ASGJË MË TË FUQISHME SE
KUR JEMI NË MARRËVESHJE TË
PËRBASHKËT.

marrëveshje me bashkëshorten.

Herët në martesën time, nuk më pëlqente t'i kërkoja Drendës të binte dakord me mua lidhur me gjuetinë time. Arsyeja ishte sepse nëse do të flisja për të shkuar për gjah, e dija se ajo do të thoshte diçka për mbeturinat që duheshin derdhur, llambën që duhej ndërruar, ose një listë gjërash të tjera që duheshin bërë. Kjo ndodhte kur unë isha i papjekur dhe egoist. Ajo kishte qëndruar me fëmijët gjithë

ditën, por sa vija në shtëpi, doja të shkoja në pyll. Nuk mendoj se Perëndia do ta bekojë atë qëndrim. Po, ishte egoizëm. Para se të mësoja se si të gjuaja me besim, i kaloja ditët duke gjuajtur pa sukses. Nuk është çudi që ajo i trembej sezonit të gjuetisë.

Por mësova ta vendosja atë të parën. M'u desh të mësoja se ne ishim së bashku në këtë gjë dhe kishin nevojë për njëri-tjetrin. Ndërsa fillova t'i vendosja nevojat e saja të parat, ajo ishte më shumë se e gatshme të binte dakord me mua për drerët. Por ishte veçanërisht e lumtur kur më shihte që kisha sukses në gjuetinë e drerëve. M'u desh të mësoja se, si bashkëshort dhe bashkëshorte, ne ishim një shpirtërisht dhe nuk kishte asgjë më të fuqishme se kur jemi në marrëveshje të përbashkët. Nuk kishte lidhje vetëm me gjuetinë e drerëve. Unë zbulova se nëse ecnim bashkë në unitet, kjo gjë funksiononte në çdo fushë të jetës.

Ju burra, gjithashtu, jetoni me gratë tuaja me urtësi, duke e çmuar gruan si një enë më delikate dhe e nderoni sepse janë bashkëtrashëgimtare me ju të hirit të jetës, që të mos pengohen lutjet tuaja.

—1 Pjetrit 3:7

Vini re burra, nëse nuk keni konsideratë për gratë, lutjet tuaja do të pengohen! Të kesh konsideratë do të thotë ta shohësh atë si të barabartë, sikur të jesh njësh me të në çdo vendim. Po, shpirtërisht, burri është kreu i martesës, por jo në formën e diktatorit, por si një shërbëtor, që e jep jetën e tij për atë dhe e nderon atë.

Po sikur bashkëshorti/bashkëshortja të mos jetë besimtar/e?

Unë marr emaile ku njerëzit pyesin se çfarë duhet të bëjnë nëse janë të martuar me dikë që nuk dëshiron t'i shërbejë Zotit. Si mund të jenë në marrëveshje? Kuptueshmëria jote për marrëveshjen është e gabuar. Le ta zëmë se je martuar me një burrë që nuk i shërben Zotit. Megjithatë, të dy ju keni rënë dakord se ju duhet një makinë e re. E di çfarë? Ju keni një marrëveshje! Nëse të dy bini dakord se ju duhen ushqime, atëherë jeni në marrëveshje. Bibla është shumë e qartë se nëse vetëm njëri partner beson te Fjala e Perëndisë, atëherë Mbretëria ka juridiksion ligjor për të punuar në familje.

Sepse burri jobesimtar është shenjtëruar me anë të gruas, dhe grua jobesimtare është shenjtëruar me anë të burrit, sepse përndryshe fëmijët do të ishin të papastër; kurse kështu janë të shenjtë.

—1 Korintasve 7:14

Nuk besoj se këtu thuhet se bashkëshorti jobesimtar shpëtohet nga besimi i bashkëshortes. Unë besoj se çdo person duhet të thërrasë emrin e Jezusit personalisht. Megjithatë, besoj se nëse njëri nga partnerët beson në Fjalën e Perëndisë, besimi i tij e shenjtëron ose e sjell të gjithë familjen nën bekimin e Mbretërisë. Kuptohet, të qenit i martuar me një partner besimtar është më mirë, sigurisht. Dhe Bibla është e qartë në inkurajimin e partnerit besimtar me të vërtetën që besimi i tij mund të fitojë bashkëshorten jobesimtare për Mbretërinë.

Nëse nuk je i martuar, nuk ka nevojë të gjesh një person tjetër për të rënë dakord me ty në lutje. Thjesht beso te Fjala për vete dhe shiko Mbretërinë të veprojë!

Ndërkohë që jemi në temën e besimit, do të doja që në kapitullin tjetër të diskutonim me siguri një nga pyetjet më të zakonshme që më bëhen rreth mbjelljes dhe gabimit që bëjnë shumë njerëz.

KAPITULLI 7

PARALAJMËRIM: QËNDRO BRENDË BESIMIT TË ZHVILLUAR!

“Do të kap një peshk-shtizë 500 kg!” Ky ishte komenti i një prej kolegëve të mi që do të shkonte në udhëtim në Maui, Havai, me zyrën time. Ishte një udhëtim i shtrenjtë i paguar, që e kishim fituar nëpërmjet prodhimit tonë me njërin prej klientëve tanë. Para se të niseshim për në Maui, tre prej nesh vendosën të shkonin për peshk për të kapur një peshk-shtizë blu, sepse nuk është sekret që Maui njihet si kryeqyteti i botës për peshkun-shtizë blu. Ne kishim folur për besimin disa muaj para ndodhisë dhe unë po u mësoja djemve se si funksiononte. Deni ishte i ri në botën e besimit dhe më kujtohet që mendova se ishte një mundësi e shkëlqyer që ai të dilte e të shihte nga afër se si funksiononte Mbretëria. Ndaj i thashë atij: “Hej, Den, a e dije se është e mundur të dish pa asnjë dyshim se do të kapësh një peshk-shtizë blu kur të shkojmë në Havai?” Ai koment i tërhoqi vëmendjen dhe ne shpenzuam disa orë duke diskutuar për besimin para se të niseshim për në Maui. Deni mbolli farën ashtu siç e kisha mësuar dhe ishte shumë i emocionuar që do të ndiqte ëndrrën e tij, një peshk-shtizë blu.

Kolegu tjetër ishte anëtar i kishës sime, kishte tashmë një kuptueshmëri të mirë se si funksiononte besimi dhe e kishte parë Perëndinë të bënte gjëra të mrekullueshme në jetën e tij. Edhe ai e kishte mbjellë farën për të kapur një peshk-shtizë jo të çfarëdoshëm, por një peshk-shtizë 450 kg. Më kujtohet që mendova: “Ua, ai është një peshk i madh! Kisha pak shqetësim për madhësinë specifike të peshkut

për të cilin kishte mbjellë miku im, por nuk i thashë asgjë në atë kohë.

Nga ana tjetër, Deni nuk mbolli për ndonjë madhësi specifike të peshkut. Për t'i rënë shkurt, Deni kapi një peshk-shtizë blu 85 kg, por kolegu tjetër nuk kapi asnjë peshk-shtizë. Po pse e kapi Deni peshkun e tij kurse miku tjetër i imi nuk e kapi? Kjo është një pyetje me vend dhe shumica e njerëzve, edhe shumica e të krishterëve, do të habiteshin vetëm që e bën atë. Ata do të qeshnin dhe do të thoshin: “Peshkimi është që ndonjëherë kap peshk dhe ndonjëherë nuk kap.” Por unë mësova se Mbretëria është shumë specifike dhe e besueshme.

Dhe ndodhi që Jezusi, kur po ndodhej në bregun e liqenit të Gjenezaretit e ndërsa turma po shtyhej rreth tij për të dëgjuar fjalën e Perëndisë, pa dy barka të lidhura në breg të liqenit, nga të cilat kishin dalë peshkatarët dhe po lanin rrjetat. 5:3 Atëherë hyri në një nga ato barka, në atë që ishte e Simonit, dhe iu lut që të largohej pak nga bregu. U ul dhe mësonte turmat nga barka. 5:4.

Dhe kur mbaroi së foluri i tha Simonit: “Shko në të thella, dhe hidhni rrjetat tuaja për të zënë peshk”.

Dhe Simoni, duke u përgjigjur, i tha: “Mësues, u munduam gjithë natën dhe nuk zëmë asgjë; por, për fjalën tënde, do ta hedh rrjetën.

Dhe, si bënë kështu, zunë një sasi aq të madhe peshku, sa po shqyhej rrjeta. Atëherë u bënë shenjë shokëve të tyre që ishin në barkën tjetër, që të vinin e t'i ndihmonin. Dhe ata erdhën dhe i mbushën të dy barkat aq sa gati po fundoseshin.

Simon Pjetri, kur pa këtë, i ra ndër këmbë Jezusit dhe i tha: “Zot, largohu prej meje, sepse jam njeri mëkatar”. Në të

vërtetë Pjetri dhe të gjithë ata që ishin me të, habiteshin për shkak të sasisë së peshkut që kishin zënë. E njëjta gjë u ngjau edhe Jakobit dhe Gjonit, bijve të Zebedeut, që ishin shokë të Simonit. Atëherë Jezusi i tha Simonit: “Mos ki frikë; tash e tutje ti do të jesh peshkatar njerëzish të gjallë.

— Lluca 5:1-10

Pjetri zbuloi një mënyrë të re peshkimi, ashtu si unë me gjuetinë e drerëve. Ai ishte munduar të peshkonte por nuk kishte kapur peshk derisa Jezusi i tha se ku të peshkonte: në ujëra të thella. Atje ai kapi aq shumë peshk, saqë dy varkat e tij për pak u fundosën. Unë u them njerëzve: “Kushdo mund të peshkojë nëse Jezusi i thotë se ku dhe si të peshkojë.”

Pra, në lidhje me shokun tim që nuk e kapi peshkun-shtizë të madh, po, është e vërtetë se të gjitha gjërat janë të mundshme me Perëndinë. Por po të mbjellësh një farë duke besuar se do të kapësh peshk-shtizë në vaskën e banjës, ti e di se kjo nuk do të funksionojë. Por, po të doje të kapje një peshk-shtizë blu, mund të mbjellësh një farë dhe Fryma e Shenjtë do të të çonte aty ku mund të kapësh një – në një oqean, sigurisht, po ku është oqeani?

Mos harro këtë: Çdo korrje ka një vend unik dhe kohë të saj! Po të doje të mbillje për një peshk-shtizë të rekordit botëror, nuk do të thoshe vetëm “Do të shkoj në oqean”. Do të duhej të shkoje në një zonë specifike në oqean. Përse? Sepse peshku-shtizë blu migron dhe ka disa rrugë të caktuara që ndjek çdo vit. Edhe kapja e një peshku-shtizë blu 450 kg është e rrallë. Për shembull, Turneu i peshkimit klasik të peshkut-shtizë blu të Bregut të Fildishtë ka 17 vjet që organizohet. Peshku-shtizë blu më i madh i kapur ndonjëherë gjatë këtyre viteve ishte 408 kg. A ishte e mundur të kapej një peshk-shtizë blu 500 kg në atë udhëtim për në Maui? E mundur, meqë rekordi i peshkut-shtizë blu të kapur në Havai ishte rreth 624 kg, por mbaje shënim këtë.

Sa më specifik ose unik është objekti i besimit tënd, aq më e rëndësishme është t'i kushtosh vëmendje vendndodhjes, metodës dhe kohës.

Kapiteni i anijes atë ditë në Maui na tha se peshqit-shtizë blu nuk kishin ardhur ende. Ai kishte dy varka që kishin dalë tetë orë në ditë për katër muajt e fundit, por kishin kapur vetëm një peshk-shtizë me vija. Peshku-shtizë blu duhet të vinte muajin e ardhshëm. Sigurisht, ne kapëm të parin e sezonit. Por kur shoku im e mbolli farën më specifike dhe sidomos vendosi një peshk-shtizë të nivelit të rekordeve, aq më kritike do të ishte vendndodhja dhe ora e korrjes. Unë personalisht besoj se në atë kohë në atë zonë nuk kishte një peshk-shtizë të nivelit të rekordeve. Duhet të kuptojmë gjithashtu se është e pamundur që shoku im të mos ishte vërtet në besim për peshkun e madh. Por nëse e kishte vërtet seriozisht kapjen e peshkut-shtizë 450 kg, atëherë e di se nëse ai mbjell farën dhe dëgjon Frymën e Shenjtë për sa i përket vendndodhjes dhe dëgjon kohën e duhur, ai do ta marrë peshkun-shtizë blu 450 kg.

Vendndodhja dhe koha kanë rëndësi

Të qenit specifik për vendndodhjen dhe kohën e korrjes është po aq e rëndësishme sa fara specifike që ti mbjell. Ti e pe këtë të ndodhte kur bëra eksperimentin e drerit me shtatë maja. M'u desh të prisja derisa të kisha vajosjen për të dalë; dhe në atë rast, prita për rreth një muaj gjatë sezonit të gjuetisë. Përse? Me siguri për shkak se dreri me shtatë maja nuk ishte në pronën time ende, ose mbase për faktorë të tjerë që mund të kishin penguar suksesin tim, si moti dhe drejtimi i erës.

Fryma e Shenjtë e dinte kohën për atë korrje specifike dhe më vendosi në pozicionin e duhur, në ditën e duhur, në kohën e duhur për të korrur drerin e duhur.

E dëgjoj dhe e shoh shpesh këtë gabim. “Hej, Geri, nëse Mbretëria e sjell drerin siç e thua ti, pse nuk del dhe vret drerin e rekordit botëror?” Mirë, pyetje me vend dhe ne duhet ta trajtojmë atë. Ajo deklaratë është si emaillet që marr nga njerëz që duan të paguajnë një hipotekë 500 000 USD dhe më thonë se mbollën një farë që ajo të paguhet brenda shtatë ditëve. Kur nuk ndodh brenda shtatë ditëve, ata shkurajohen dhe më

pyesin përse nuk po shfaqen paratë. Një pyetje tjetër e zakonshme që dëgjoj është: “Pse nuk mund të mbjell farë dhe të fitoj lotarinë?”

Tani le të flasim për drerin e rekordeve të pyetjes së parë. Po, unë besoj se mund ta vras atë dre nëse do të ishte pasioni im, që nuk është. Unë zakonisht gjuaj për mish dhe nuk jam i motivuar të kërkoj rekordin. Një nga arsytet që nuk jam i motivuar të ndjek drerin e rekordeve është për shkak të asaj që sapo të shpjegova; nuk do ta kapësh balenën në vaskën e banjës. Dreri i rekordit botëror nuk është në pronën time. Nëse do ta kisha me shumë seriozitet kapjen e atij dreri, atëherë e di se duhet të shkoj diku tjetër për të gjuajtur. Mbase do të më duhet të mësoj disa taktika të reja pasi drerët e rekordeve janë kafshë nate dhe kanë zakonet e tyre unike. Duhet të bëj shumë kërkime dhe lutje për të gjetur zonën ku do të gjendej një kafshë e tillë. Por nuk dua të heq gjithë ato telashe. Mua më pëlqen të gjuaj në pyjet e mia. Më pëlqen të dal në kopshtin e pasmë dhe të kap një dre të mirë për mish në rehatinë e pyllit tim. Por për t’iu përgjigjur pyetjes, besoj se një person mund të besojë te Perëndia për atë dre, por kije parasysh atë që thashë. Sa më unike dhe specifike korrrja, aq më të rëndësishme janë vendi, koha dhe metoda.

Zakonisht, kur marr një email nga dikush që më pyet se përse nuk i erdhën një milion dollarë në pesë ditë, e kuptoj se me siguri, por jo gjithmonë, po flas me një person që nuk ka mësuar ndryshimin ndërmjet të qenit në besim dhe të qenit mendjemadh.

Është si ai emaili që mora një ditë ku thuhej se do të mbillnin një farë për dhjetë milionë dollarë për 30 ditë kur nuk kishin ushqime, kishin tre muaj që nuk paguanin qiranë dhe nuk kishin punë. Ata ishin shumë jashtë besimit të tyre të zhvilluar.

MË LEJO TA PËRSËRIS:

MENDOJ SE DUHET

TA DËGJOSH SËRISH:

PERËNDIA E KA PLANIN

TËND!

Pra, Geri, a po thua se Perëndia nuk mund t'i japë dikujt dhjetë milionë dollarë? Sigurisht që mundet. Të gjitha gjërat janë të mundura me Perëndinë. Pyetja nuk është “A mundet Ai?”, por “A ke vërtetë kaq besim?” Nëse besimi yt nuk mund të të sjellë ushqimin që të duhet, dyshoj se ke besim për ato dhjetë milionë dollarë në këtë pikë në jetën tënde. Por mund të arrish atje! Duhet të fillosh aty ku je dhe të mësosh se si funksionon besimi dhe gjithashtu të zgjerosh kapacitetin tënd për të menaxhuar më shumë nga ç'po menaxhon tani.

A ke besim për të fituar lotarinë?

Po lotarinë?

Le të kapërcejmë tek kjo gjë. Ato xhekpotet e fuqishme kanë marrë përmasa të mëdha gjatë viteve të fundit. Mbjaj mend që këtë vit që kaloi arriti deri në rreth një miliard dollarë! Nuk kam blerë asnjëherë një biletë lotarie në jetën time, por kësaj here, kur ishte një miliard dollarë, disa prej nesh në zyrë thamë: “Hej, le të blemë të paktën disa bileta.” Nuk i kushtova shumë vëmendje, ndaj mendova të kontribuoja edhe unë me disa dollarë. I dija mundësitë – nuk kisha asnjë besim te fitorja – por mendova t'i harxhoja edhe unë pak para. Ashtu siç po thoshin të gjithë: “Dikush duhet ta fitojë.” Mendova se kur dikush ta fitonte atë një miliard dollarë, nuk doja të mendoja se nuk kisha humbur të paktën një dollar në atë garë. Epo, më vjen turp ta them që u mashtrova.

Atë mbrëmje, Zoti më foli në ëndërr për këtë gjë. Ai thjesht tha në ëndërr: “Të gjitha premtimet e mia janë të tuat!” Po, Zotëri, të dëgjoj fort dhe qartë”, i thashë. “E kuptoj.” Po, Ai më korrigjoi, por edhe më inkurajoi. Ai më bëri të ditur se nuk kam nevojë për atë lotari dhe nëse më duhen një miliard dollarë, Ai do të m'i siguronte kur të më duheshin. Kisha më shumë se 7000 premtime se kam një të drejtë ligjore për t'i pretenduar dhe ata janë mëse mjaftueshëm!

Tani le t'i kthehemi përgjigjes të pyetjes rreth mbjelljes për të fituar

lotarinë ose çdo lloj gare; ti nuk ke juridiksion mbi të. Unë mund të mbjell për një dre sepse drerët u nënshtrohen njerëzve. Unë kam juridiksion ligjor mbi ta. Por nuk kam juridiksion ligjor mbi lotarinë; është një lojë fati.

Si ta kuptosh kur nuk ke besim

Nëse mëson të gjykosh a ke besim, do të të ndihmojë kur merr vendime dhe të kuptosh të mos marrësh një vendim nëse ke frikë. Mos harro, besimi është siguri, pritshmëri, dhe plot paqe. Siguria ishte diçka që nuk e kisha kur u nisa të korrja drerin e parë të trofeut. Nuk kisha besim. A mund ta kuptosh kur nuk ke besim? Shpresoj që po.

Siç e di, Drenda dhe unë kemi në pronësi 25 hektarë ku kombinohet pylli, kënetat dhe lëndinat. Është absolutisht një vend i përsosur për të gjuajtur drerë. Në të gjithë pronën tonë kemi të mbjella dhe pylli dhe kënetat janë magnetet natyrore për drerët. E ndërtova zyrën tonë në drejtim të garazhit me rafte prej druri dhe një oxhak me gaz të futur në mur. Është një lloj zyre e qetë, komode për burra si strofkë, ku më pëlqen të punoj. E vetmja gjë që më mungonte ishte një kokë e bukur dreri e montuar mbi tryezën time. Të them të vërtetën për këtë, nuk më ka interesuar kurrë të gjuaj drerë të mëdhenj, aq sa kam dashur drerët për mish, dhe nuk kam gjuajtur kurrë një dre të madh sa duhet për t'u varur në mur. Por sa më shumë e mendoja, aq më shumë rashë dakord me Drendën, sepse ishte ajo që nguli këmbë që të gjuaja një dre të madh për zyrën time.

Kishim jetuar në atë vend për pesë vjet kur e bëmë për herë të parë këtë diskutim dhe nuk kisha parë kurrë një dre aq të madh në pronën time. Kisha dalë çdo sezon të gjuetisë së drerit dhe kisha qëlluar disa drerë të mirë me tetë maja, por asgjë që mund ta konsideroja për zbukurim. Por atë vit, i thashë Drendës se mendoja të dilja për drerin e madh për në mur. E përsëris, nuk kisha parë asnjëherë një dre të madh në pyll. Kuzhina jonë është përballë pyllit dhe fushës, megjithatë, nuk kisha parë kurrë një të tillë.

Por Drenda dhe unë mbollëm për drerin e madh. Plotësova çekun e farës që po e mbillja për një me 10 maja ose më të madh. U lutëm për farën dhe unë e vendosa mbi skrivani për ta postuar. Ai zarf qëndroi atje për tri ditë dhe nuk arrija ta postoja. E dija se nuk kisha besim për një me 10 maja. Kisha besim sa të doje për tetë, gjashtë ose katër maja. Por e kisha të vështirë ta shihja atë dre të madh me sigurinë e besimit që thotë: “E di që e di se do ta qëlloj atë drerin me 10 maja ose më të madh kur të dal.” Kisha përvoja të mjaftueshme në Mbretëri për të ditur se nuk kisha besim. Ndaj e grisa atë çek, e zëvendësova me një çek që thoshte “për një me katër maja ose më të madh” dhe e postova.

Një natë para se të dilja i thashë Drendën se çfarë kisha bërë. “Nuk kam besim për atë dre aq të madh”, i thashë asaj. Ajo më vështroi dhe tha: “Ti ki besim për drerin dhe unë do të kem besim për drerin e trofeut. Perëndia është në gjendje të bëjë shumë më tepër nga sa mund t’i kërkoksh ose mendosh!”

TASHMË ËSHTË E GJITHA

E JOTJA, MIKU IM, E GJITHË

MBRETËRIA. PERËNDIA NUK

MUND T’I SHTOJË ASGJË

ASAJ QË TË KA DHËNË. TI

TASHMË KE GJITHÇKA!

Mëngjesin e nisa me zhurmat e zakonshme të ketrave dhe zogjve në pyll ndërsa aroma e gjetheve të vjeshtës më ktheu me mendje në shumë gjueti drerësh. Kisha kohë që rrija aty, mbase 20 minuta, kur dëgjova tingullin e një dreri që doli nga pylli. Dreri po vinte drejt e poshtë pemës sime ndaj u përgatita ta qëlloja. Ndërsa afrohej, pashë se dreri ishte një me katër maja pikërisht siç kërkoja zakonisht pasi

ata kishin mish shumë të mirë. Dreri u fut nëpër një të hapur rreth 22 metra larg dhe unë e lëshova shigjetën. Me neveri, pashë që shigjeta ra lart dhe u kthye dhe e kuptova se këtë duhet ta gjurmoja. Dreri u nis nëpër pyll dhe më pas kërceu në fushën me misër që ishte në kufi me pyllin dhe m’u zhduk nga sytë. Ende mund të dëgjoja që vraponte

përmes kallinjve dhe e kuptova nga forca e tij se mbase më priste një punë e gjatë gjurmimi.

Prita në pozicionin në pemë për rreth 20 minuta dhe më pas vendosa të zbritja nga pema dhe të kontrolloja shigjetën. Dhe sigurisht, e kuptoja që vërtet e kisha qëlluar drerin dhe pikasa një shteg gjaku. Ndërsa e ndoqa shtegun e gjakut, u inkurajova që shigjeta e gjakut ishte shumë e dukshme. Por pas rreth 92 metrash, gjurma e gjakut thahej. Kërkova e kërkova por nuk gjeta asnjë pikë tjetër. Pas dy orësh kërkime, e kuptova se dreri kishte ikur. Isha i zhgënjyer. E para, nuk doja asnjëherë ta plagosja një dre dhe ta humbja atë; dhe së dyti, u zhgënjeva nga goditja ime.

Ndërsa qëndroja aty në fushën me misër, fillova të ecja drejt shtëpisë kur, papritmas, më lindi një ide. *E kam ende një mundësi. Mund të ndeshem me një dre rrugës për në shtëpi përmes fushës me misër dhe pastaj zonës së kënetës.* E mbusha harkun. Ndërsa e gjeta me ngadalë rrugën nëpër kanalin me barëra të këqija të fushës me misër, papritmas një dre kërceu dhe doli para meje. Duke mos e ditur se çfarë isha, dreri ndaloi dhe ktheu kokën pas. Meqë kisha veshur kamuflazh, dreri, që e dallova që ishte i vogël, hezitoi meqë nuk arrinte të më shquante. E gjithë kjo ndodhi në një sekondë. Arrija t'i shihja brirët megjithëse nuk e kuptoja se sa i madh ose sa maja kishte. E dija se ai ishte përtej rrezes sime të goditjes rreth 50 metra dhe ishte përballë meje. U ngrita menjëherë dhe vura në shënjestër pjesën e sipërme të kurrizit të tij dhe e lëshova shigjetën. Dreri u rrëzua menjëherë kur shigjeta e qëlloi dhe qëndroi në tokë. Isha i tronditur. A ndodhi me të vërtetë ajo gjë?

Ndërsa u afrova te dreri, gjëja e parë që thashë ishte: “Besimi i Drendës!”. Dreri ishte gjigand. Numërova 26 maja dhe kishte dhe dhëmbë të vegjël gjithashtu. Nuk kisha parë kurrë një dre aq të madh sa ky. Epo të thuash se isha i emocionuar, do të thotë ta nënvlerësoja momentin. Siç mund ta imagjinosh, tani dreri është mbi tavolinën time në zyrë. Por dua që të flas pak për këtë drerin. Si ose përse u shfaq ai?

Dreri me katër maja u shfaq në kohën e duhur edhe pse e kisha

djallosur goditjen. Por Drenda tha se ajo besonte te dreri i trofeut. E pra, ajo kishte një avantazh ndaj meje. Ajo nuk gjuan drerë dhe për të, të kapësh një dre trofeu është po aq e lehtë sa të kapësh një dre me katër maja. Për të të gjithë janë drerë. Për shkak se nuk gjuante, ajo nuk imagjinonte një tablo pamundësie që t'i thoshte të kundërtën. Nuk kisha parë kurrë një dre të madh me tetë maja në tokën tonë, por besim i saj nuk ishte i bazuar në atë që vinte në truallin tonë. Ajo besoi se Perëndia mund ta sillte.

Kjo gjueti ndodhi gjatë sezonit të çiftëzimit të drerëve, të ndjekjes siç e quajnë, dhe drerët mund të udhëzojnë kilometra të tëra për të gjetur drenusha. Pra ekziston gjithnjë një mundësi e mirë që do të shohësh drerë që zakonisht nuk i shikon, dhe ky ishte rasti.

Partneriteti me besim

Besim i Drendës e solli drerin edhe pse nuk kisha besim për drerin e trofeut. Dua ta lexoj sërish këtë. Nuk kisha besim për drerin e trofeut! E di se çfarë po mendon. “Prit pak, Geri. S’po kuptoj. Nëse nuk pate besim për atë dre, atëherë pse u shfaq ai?” Më lejo të të tregoj përse.

Dhe ndodhi që Jezusi, kur po ndodhej në bregun e liqenit të Gjenezaretit e ndërsa turma po shtyhej rreth tij për të dëgjuar fjalën e Perëndisë, pa dy barka të lidhura në breg të liqenit, nga të cilat kishin dalë peshkatarët dhe po lanin rrjetat. Atëherë hyri në një nga ato barka, në atë që ishte e Simonit, dhe iu lut që të largohej pak nga bregu. U ul dhe mësonte turmat nga barka.

Dhe kur mbaroi së foluri i tha Simonit: “Shko në të thella, dhe hidhni rrjetat tua për të zënë peshk”.

Dhe Simoni, duke u përgjigjur, i tha: “Mësues, u

munduam gjithë natën dhe nuk zëmë asgjë; por, për fjalën tënde, do ta hedh rrjetën.

Dhe, si bënë kështu, zunë një sasi aq të madhe peshku, sa po shqyhej rrjeta. Atëherë u bënë shenjë shokëve të tyre që ishin në barkën tjetër, që të vinin e t'i ndihmonin. Dhe ata erdhën dhe i mbushën të dy barkat aq sa gati po fundoseshin.

— Luka 5:1-7

E di se e kemi parë këtë histori më herët, por doja që të të vija në dukje diçka këtu që do t'i përgjigjet pyetjes sonë.

*Dhe, si bënë kështu, zunë një sasi aq të madhe peshku, sa po shqyhej rrjeta. **Atëherë u bënë shenjë shokëve të tyre që ishin në barkën tjetër, që të vinin e t'i ndihmonin. Dhe ata erdhën dhe i mbushën të dy barkat aq sa gati po fundoseshin.***

Dua të të bëj një pyetje. Sa besim patën Jakobi dhe Gjoni për të mbushur varkat e tyre me peshk? Përgjigjja është aspak. Nëse të kujtohet, varka e Pjetrit, si edhe varka e Jakobit dhe Gjoni ishte në breg dhe ata po lanin rrjetat e tyre kur Jezusi u kaloj pranë. Jezusi i kërkoi Pjetrit që ta përdorte varkën e tij për të predikuar nga ajo dhe më pas i tha drejtpërdrejt që të hidhte rrjetat në ujëra të thella për të kapur peshk. Rezultati ishte që Pjetri kapi aq shumë peshk, sa që varka nisi të fundosej. Pjetri thirri partnerët e tij që ishin në breg që të shkonin dhe ta ndihmonin për të sjellë peshkun. Varka e tyre ishte mbushur po aq sa e Pjetrit, ishte tejmbushur. Pyetja ime për ty është: “Sa besim përdorën Jakobi dhe Gjoni për të mbushur varkën e tyre?” Përgjigjja është aspak. Atëherë përse kishin varkat e tyre pikërisht të njëjtën sasi peshku sa e Pjetrit? Teksti i përgjigjet kësaj pyetjeje; thotë që ata ishin partnerë (shokë).

Përkufizimi i partnerit te fjalori Collins English Dictionary është: “Një person që ka të përbashkëta ose është i lidhur me dikë tjetër në ndonjë veprim ose përpjekje; zakonisht, duke ndarë rreziqet dhe përfitimet.”

Një partneritet është një subjekt ligjor që ka rreziqe, kosto dhe përfitime të përbashkëta biznesi. Pra, kur besimi i Pjetrit ndoqi Jezusin,

ai në fakt po i huazonte Jezusit biznesin në një kuptim ligjor, jo vetëm varkën. Teknikisht, Jakobi dhe Gjoni zotëronin edhe një pjesë të varkës që Pjetri e la Jezusin ta përdorte dhe për këtë arsye, të dyja varkat u mbushën njëllor. Pra, besimi i kujt ishte ai që e solli korrjen? Kuptohet që i Pjetrit. Ky është ai që tha: “Mësues, kemi punuar gjithë natën dhe nuk kemi kapur asgjë. Por për shkak se po e thua ti, unë do t’i hedh rrjetat.”

UNË THEM GJITHMONË SE

SEKRETET E PERËNDISË

JANË TË FSHEHURA PËR TY,

JO PREJ TEJE! SATANI BANON

NË ERRËSIRË DHE NUK I DI

PLANET E PERËNDISË

Pra Jakobi dhe Gjoni përsëritën me saktësi të njëjtën korrje si Pjetri edhe pse nuk ushtruan besim në atë situatë. E njëjta gjë ndodhi me Drendën. Ne jemi partnerë, ne jemi një. Besimi i saj, në vetvete, e solli atë dre atë ditë. Mund të kuptosh se ky koncept i partneritetit është një parim i fuqishëm shpirtëror, siç e kemi parë në histori. Pali foli për këtë parim partneriteti në librin e Filipianëve.

E falënderoj Perëndinë tim, sa herë që ju kujtoj, duke iu lutur gjithmonë me gëzim për ju të gjithë në çdo lutje që bëj, për pjesëmarrjen tuaj në ungjillin që nga dita e parë e deri tani, duke qënë i bindur për këtë, se ai që nisi një punë të mirë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezu Krishtit.

Dhe është e drejtë që unë të ndjej këto për ju të gjithë, sepse ju kam në zemër, sepse ju si në vargonjtë e mi ashtu edhe në mbrojtjen dhe në vërtetimin e ungjillit jeni të gjithë pjesëtarë me mua të hirit.

— Filipianëve 1:3-7

Pali thotë se ai e kujton me gëzim kishën në Filipi për shkak të partneritetit të tyre të vazhdueshëm në shërbesë. Ai vazhdon duke thënë se, për shkak të partneritetit të tyre, ata tani kanë hirin e Perëndisë në shërbesën e tij. Hiri i fuqizimit të Perëndisë ose aftësia e Perëndisë ishte mbi Palin që ai të përmbushte detyrën e tij. Kisha në Filipi ndante shpenzimet e detyrës, dhe ashtu si Jakobi dhe Gjoni, edhe ata kishin vajosjen dhe hirin që ishte mbi atë detyrë. Le të shqyrtojmë kapitullin 4 dhe do të shohësh rezultatit e mrekullueshëm që prodhon partneriteti.

Po ju bëtë mirë që morët pjesë në pikëllimin tim. Edhe ju, o Filipianë, e dini se, në fillim të predikimit të ungjillit, kur u nisa nga Maqedonia, asnjë kishë nuk ndau me mua gjë për të dhënë a për të marrë, veç jush, sepse edhe në Thesaloniki më dërguat jo vetëm një herë por dy, përkuajesje kur isha në nevojë. Jo se unë po kërkoj dhurata, por kërkoj fryt që tepron për dobinë tuaj. Tani i kam të gjitha dhe më teprojnë; jam përplot, mbasi mora nga Epafroditi atë që më ishte dërguar nga ju, një parfum erëmirë, një fli i pranueshëm, i pëlqyeshëm nga Perëndia. Dhe Perëndia im do të plotësojë të gjitha nevojat tuaja sipas pasurisë së tij në lavdi, në Jezu Krisht.

— Filipianëve 4:14-19

Kushtoji vëmendje të veçantë asaj që i thotë Pali kishës në Filipi, “Perëndia im do t’ua plotësojë të gjitha nevojat.” Vër re që Pali nuk tha: “Perëndia juaj do t’i plotësojë nevojat tuaja për shkak se keni qenë bujarë me mua.” JO! Ai tha: “Perëndia ime do t’ua plotësojë nevojat.”

Pra, filipianët ishin partnerë me Palin dhe si partnerë, ata gëzonin hirin e detyrës së Palit. Ashtu si Jakobi dhe Gjoni që kapën gjithë atë peshk për shkak të besimit të Pjetrit, Pali po shpall se nevojat e tyre do të plotësohen për shkak të besimit të tij! Shpresoj që të mund ta shohësh avantazhin e këtij parimi.

Le ta zëmë se të duhet një makinë dhe ti bëhesh partner me ne si shërbesë. Le ta zëmë se makina kushton 30 000 USD. Kur mbjell në adresën Garykeese.com, ti e kupton se çfarë do të thotë partneritet. Ti merr nga vajosja dhe hiri i shërbesës sonë. Si shërbesë, ne mund të biem dakord lehtësisht për ato 30 000 USD, sepse ka shumë kohë që nuk mbetemi ngushtë për 30 000 USD. Ne kemi lehtësisht besim për 30 000 USD duke qenë se harxhojnë miliona çdo vit. Por kohë më parë, më kujtohet që duhet t'i besoja Perëndisë për 30 000 USD, që në atë kohë dukeshin si një mal i madh. Nëse më pyet mua a mund t'i besoj Perëndisë për 30 000 USD, përgjigjja do të ishte "Absolutisht". Ndaj si Pali, ne kemi marrëveshje dhe jemi partnerë. Mund të shpall se nevoja jote plotësohet jo për shkak të besimit tënd, por për shkak të besimit tim.

Kuptohet që duhet të kesh besim kur mbjell farën për ato 30 000 USD dhe duhet të kesh besim jo vetëm te Fjala e Perëndisë, por edhe tek unë. Duhet të kesh besim tek unë që jam i vajosur nga Perëndia, që veproj me integritet dhe duhet të jesh në gjendje të shohësh rezultate të demonstruara në jetën time dhe në shërbesën time. Nëse shikon atë që po bëjmë dhe kemi bërë të kaluarën tonë, ti e di se kam besim për 30 000 USD! Ti mund të mos kesh besim për 30 000 USD, por mund të punojmë së bashku në partneritet dhe të shohim gjëra të mrekullueshme. E njëjta gjë vlente edhe për drerin e trofeut. Drenda tha një natë para se të dilja: "Beso për drerin dhe unë do të besoj për dreri e trofeut." Kështu funksionon partneriteti.

Zgjedhja e partneriteteve strategjike

Le të përcaktojmë disa rregulla bazë duke bërë një pyetje. Nëse do të hapje një kompani kompjuterësh, a do të doje një partner që është në semestrin e parë të lëndës së shkencave kompjuterike me xhepin bosh, apo dikë që ka ndërtuar një biznes kompjuterësh miliona dollarë dhe ka financat për të ndihmuar me hapjen e kompanisë sate? Sigurisht, ka shumë variabla këtu dhe unë thjesht po bëj një ilustrim. Por mendoj se, në pamje të parë, zgjedhja e qartë është ajo e një personi që ka përvojë, ka një historik të provuar dhe nuk është afër falimentimit!

Epo e njëjta gjë është e vërtetë kur ti do të mbjellësh në një partneritet shërbese. Të lutem mos e ngatërro atë që po them lidhur me udhëheqjen e drejtpërdrejtë të Perëndisë për të lidhur partneritet me dikë. Kjo lloj udhëheqjeje e tejkalon atë që po flas. Shumë herë, Perëndia, me detyrat e Tij, do të të udhëheqë te një partner, por ndonjëherë do të të duhet të zgjedhësh. Po flas specifikisht për mbjelljen si një zgjedhje për t'u bërë, mbjellje kur dëshiron të kalosh në nivelin tjetër. E di se mbjell në detyra në të cilat besoj për qëllimin ekspres të përshpejtimit të fondeve në jetën time. Një rregull që nuk e shkel asnjëherë është që mbjell gjithmonë në një shërbesë që e kupton besimin dhe marrëveshjen, përveç se kur mbjell për të varfrit dhe nevojtarët. Sigurisht, ne nuk presim që të varfrit dhe nevojtarët ta kuptojnë besimin. Ne po mbjellim dashuri për ta dhe Perëndia do të na e shpërblejë. Sërish, mbjellja për të varfrit është një lloj i ndryshëm i mbjelljes për të cilën kemi folur. Një gjë tjetër që do të kërkoj kur mbjell është të gjej detyrën e Perëndisë që ka të njëjtin fryt për të cilin i besoj Perëndisë për veten time.

Për shembull, kompania ime ka në pronësi dy avionë. Para se të blija secilin prej tyre, mbolla në një shërbesë, një shërbesë që e dija që kishte paguar për aeroplanë shumë miliona dollarësh në të kaluarën. Kur them shumë, dua të them shumë dhe për të gjithë kishin paguar me para në dorë. Ata kishin një rezultat të demonstruar kur bëhej fjalë për aeroplanët. E dija se ata mund të binin lehtësisht dakord me mua

për një aeroplan dhe do të kishin besimin se do të realizohej. Unë nuk do të bëja partneritet me një shërbesë që thoshte se aeroplanët ishin shumë të kushtueshëm dhe nuk ia vlejnë t'i mbash. Këtu nuk mund të ketë marrëveshje. Jo, doja të kisha marrëveshje me një shërbesë që e kuptonte situatën time, e kuptonte që besoja te Perëndia për një aeroplan dhe kishte frytin për ta provuar atë.

Unë isha bërë pilot që në moshën 19 vjeçare dhe kisha mësuar të ngrija aeroplanin mbi 900 metra nga një pistë fshati me zhavorr. Kisha marrë me qira aeroplanë gjithë jetën time derisa një ditë mendova: *Hej, e di çfarë? Unë duhet të mbjell një farë dhe t'i besoj Perëndisë për aeroplanin tim.* Epo, kjo është ajo që bëra. E dija me saktësi se cili ishte aeroplani për të cilin po mbillja. Ndaj shkrova pikërisht atë avion në çekun tim dhe Drenda dhe unë ramë dakord. Më pas e dërguam atë çek te shërbesa që përmenda pak më parë.

Epo, kaloi rreth një muaj dhe kisha një vizitë të radhës te mjeku. Ndërsa po flisja me mjekun atë ditë, ai më tha papritur: “Mos vallë njeh dikë që do të donte të blinte një avion?” Kjo pyetje më habiti pak pasi asnjëherë në jetën time nuk më kishte pyetur njeri nëse doja të blija një avion. Ndaj e pyeta se çfarë lloj avioni ishte dhe ishte pikërisht ai avion për të cilin kishim mbjellë farën. Epo kjo gjë më tërhoqi vëmendjen. Shkova dhe e pashë avionin, kontaktova me pronarin dhe ai më bëri një xhiro me të. Ishte i përsosur. Kishte vetëm një problem. Në atë kohë, unë nuk i kisha paratë për të paguar për të. Por Perëndia kishte një plan.

Sepse, në vjeshtën paraardhëse, dhe tani ishte mars, unë kisha trashëguar nga babai im një shtëpi që do ta riparoja dhe do ta ktheja në ndërtesë me zyra në pranverë. Epo, babai më tha se e kishte prerë ujin në dimër, ndaj unë nuk e kontrollova. Pak ditë pasi pashë avionin, më telefonoi vëllai dhe më tha se shtëpia ime ishte shkatërruar. Ai vazhdoi të më tregonte se të gjitha muret e gipsit në shtëpi ishin prishur dhe pjesa më e madhe e suvasë kishte rënë nga muret. Me sa duket, nuk ia kishin prerë ujin dhe ai kishte ngrirë gjatë dimrit. Tani që ishte mars

dhe koha ishte ngrohur, uji filloi të vërshonte në shtëpi dhe kishte kush e di se sa kohë që ishte i hapur, të paktën disa javë.

Ajo që nuk dinte im vëlla ishte që unë kisha nënshkruar tashmë një kontratë me kompaninë e ndërtimit për t'i hequr suvanë të gjithë shtëpisë nga brenda dhe anëve. Kjo ishte pjesë e procesit të rindërtimit për të konvertuar shtëpinë në një kompleks të ri për zyra. Por tani vjen pjesa interesante. Kompania e sigurimeve kishte paguar një pretendim për rimbursim për dëmin nga uji dhe ato ishin paratë që unë i përdora për të paguar për aeroplanin tim. Aeroplani u ble me para në dorë!

Pra, mos harro, partneriteti është një parim i fuqishëm shpirtëror që do të duash ta dish dhe ta shfrytëzosh.

Këtu përfundon diskutimi mbi hedhjen e farës kur ke besim. Dhe tani që e mbolle farën, çfarë ndodh më pas? Më besoj, shumica e njerëzve nuk e dinë, siç duket ka kaq shumë të krishterë që mbjellin por nuk shohin fryt ose efekt nga dhënia e tyre. A është kjo koha për t'u ulur dhe për të pirë limonadë derisa të vijë koha e korrjes?

Nuk është aspak! Në kapitullin e radhës do të diskutojmë se çfarë duhet të bësh.

KAPITULLI 8

TË DUHET NJË PLAN!

Kur Bredi dhe Çeritia erdhën për herë të parë në kishën tonë, nuk i njihja fare. Mbaje mend që i përshëndesja dhe herë pas here bënim ndonjë bisedë të shkurtër. Herën e parë që ma tërhoqën vëmendjen në aspektin shpirtëror ishte në konferencën e grave të Drendës. Konferenca filloi të enjten në darkë dhe mbaroi të shtunën pasdite. Shumë pjesëmarrës qëndronin më mbrapa për shërbesën e të shtunës mbrëma. Ndodhi që në këtë shërbesë Bredi dhe Çeritia erdhën pas shërbesë me një kërkesë. Ata donin të nisnin një biznes dhe më kërkuan nëse do të merrja farën në shërbesën tonë dhe do të lutesha për ta për këtë biznes.

Më vonë mësova se Çeritia kishte marrë me qira një kabinë në konferencën e grave për të shitur punimet e dorës për trajtimin e flokëve me shumë kaçurrela. Ajo kishte marrë me qira një tavolinë në konferencë për 150 USD dhe kishte shitur produkte në vlerën 350 USD, duke fituar kështu 200 USD.

Në shërbesën e të shtunës mbrëma ata erdhën të dy me 200 USD dhe donin ta mbillnin në shërbesën tonë si farë që biznesi i tyre të rritej. U thashë “Sigurisht” dhe u lutëm. Nuk e mendova gjatë, por e pashë pasionin në sytë e tyre dhe e kuptova që kishin besim për hedhjen e farës.

Për të kuptuar pak nga e kaluara e Bredit dhe Çeritisë, në atë kohë, Bredi ishte një menaxher IT për një kompani dhe Çeritia fitonte 10 USD ora në punën me kohë të pjesshme, një çek mesatar për të mbajtur familjen. Pas konferencës, ata vazhduan t’ua shisnin produktet

e tyre miqve dhe disa shitje në internet, por pranuan se biznesi nuk po rritej. Por Perëndia po punonte në prapaskenë duke përgatitur rritjen e tyre të ardhshme.

Vaji i strucit ishte një përbërës kryesor në formulën e tyre, që e blinin nga një rritës struçësh në Kaliforni, që mësuan se donte ta shiste kompaninë. Çmimi ishte 40 000 USD. Çëritia e dinte se kjo ishte një mundësi e shkëlqyer për rritjen e ardhshme të kompanisë së tyre, por Bredi dhe Çëritia nuk kishin 40 000 USD, asnjë dollar. Ata kishin para të mjaftueshme për të blerë bileta avioni për të shkuar e për të parë kompaninë në Kaliforni, por vetëm kaq. Bredi tha se, ndërsa i afroreshin Kalifornisë, ai sa vinte e bëhej më shumë nervoz. Çfarë do t'i thoshte pronarit meqë nuk kishin para dhe i kishin premtuar njëritjetrit se nuk do të merrnin hua për biznes? Kur arritën në Kaliforni, fermeri u tregoi vendin, por u tha se kishte gjetur tashmë një blerës për kompaninë e vajt. Në dukje gjërat nuk po funksiononin. Por pronari i kërkoi Bredit të bënte disa punë IT për të, gjë që Bredi e pranoi.

Gjatë asaj kohe, Bredi dhe Çëritia zhvilluan një marrëdhënie me pronarin; dhe një ditë, ai tha se kishte vendosur tua shiste atyre biznesin. Ai e mori pagesën e biznesit me këste dhe Bredi me Çëritinë u bënë me kompaninë e tyre të vajt të strucit. Rreth asaj kohe Bredi dhe Çëritia dëgjuan për një projekt ndërtimi që e filluam në kishën “Faith Life Church” dhe diçka u prek brenda tyre. Ata kishin parë farën e parë që kishin mbjellë më herët se si e kishte ndryshuar plotësisht biznesin e tyre dhe tani e dinin se do të duhej kohë që biznesi të kalonte në nivelin tjetër me një farë të konsiderueshme. Sërish, Bredi dhe Çëritia u takuan me mua te pjesa e përparme e kishës dhe mbollën për biznesin e tyre me një farë dhe një qëllim për të. Ata nuk po mbillnin për paratë e tyre personale, por për një synim me gjashtë shifra që donin t'i dhuronin për projektin e ndërtimit.

Për t'i rënë shkurt, një ndryshim i madh ndodhi sërish në produkt dhe Perëndia siguroi një përbërës të ri që e ndryshoi produktin duke e bërë produktin e përsosur për flokët shumë kaçurrel si të afrikanëve.

Produkti pati sukses. Dhe shumë shpejt ata e dhuruan çekun me gjashtë shifra për ndërtesën. Ata i mbështesin projektet tona anembanë Afrikës dhe paratë që qarkullojnë kanë më shumë se shtatë shifra. E gjithë kjo ndodhi brenda një periudhe tre vjeçare. Çfarë historie e mrekullueshme e kalimit nga 10 USD në orë në miliona në tre vjet! Ua!

Kjo është një histori madhështore dhe një shembull i përsosur i mënyrës se si punon Perëndia me ty për të siguruar për ty dhe ndërtuar ndikimin tënd. Gjëja e parë që më ra në sy ishin zemrat e tyre për Mbretërinë dhe qëllimi për kompaninë e tyre, që ishte të mbështesnin financiarisht Mbretërinë e Perëndisë. Së dyti, ishte mënyra se si funksionuan me Perëndinë për të zhvilluar strukturën, produktin dhe planin e kompanisë nga hiçi. Kjo duhet të frymëzojë këdo që dëshiron të bëjë diçka të rëndësishme që nuk përcaktohet nga sa para ke ose nga ajo që di kur e nis. Perëndia do të punojë me ty gjatë gjithë rrugës.

Kjo më sjell te parimi i katërt i Mbretërisë, që Perëndia më dha mësim dhe ky është që, pasi ti mbjell dhe e çliron besimin, duhet të dëgjosh planin.

Hapi nr. 4: Pasi mbjell dhe çliron besimin, të nevojitet një plan.

Por ai, duke iu përgjigjur, u tha atyre: “U jepni ju të hanë!”

Ata i thanë: “A duhet të shkojmë ne të blejmë për dyqind denarë bukë dhe t’u japim të hanë?”

Dhe ai u tha atyre: “Sa bukë keni? Shkoni e shikoni!”

Ata, mbasi shikuan, thanë: “Pesë bukë e dy peshq.”

Atëherë ai i urdhëroi ata që t'i rregullojnë të gjithë, ulur në grupe, mbi barin e njomë. Kështu ata u ulën në grupe nga njëqind e nga pesëdhjetë. Pastaj ai mori pesë bukët dhe dy peshqit, i ngriti sytë nga qielli, i beko; i theu bukët dhe ua dha dishepujve të vet, që t'ua shpërndanin atyre; ua ndau gjithashtu dy peshqit të gjithëve. Të gjithë hëngrën sa u ngopën. Dhe mbloodhën dymbëdhjetë shporta me copa buke dhe me mbetje peshku. Ata që hëngrën nga ato bukë ishin pesë mijë burra.

— Marku 6:37-44

Jezusi u dha dishepujve një plan ekzekutimi para se të shumoheshin peshqit dhe buka. Prandaj, sigurohu që e kupton këtë gjë. Pasi ta mbjellësh farën me besim, duhet të marrësh planin nga Fryma e Shenjtë. Mënyra më e mirë për ta bërë këtë gjë është të kalosh kohë duke u lutur në Frymë. Nuk është mirë të marrësh vendim ose të veprosh me forcën tënde pa dëgjuar ende Perëndinë. Ka disa arsye për këtë. Së pari, ti do të përpiqesh ta bësh këtë me forcën tënde dhe do të mendosh për gjëra shumë të vogla. Së dyti, mund të provosh të krijosh një plan për atë

PASI TA MBJELLËSH

FARËN ME BESIM,

DUHET TË MARRËSH

PLANIN NGA FRYMA E

SHENJTË

që ti e di tashmë kur Perëndia mund të dojë të të çojë në një drejtim të ri. Ti e ke provuar tashmë atë që di dhe të duhet një ide dhe plan i ri për të ndryshuar të korrën. Prandaj, prit Zotin për ide dhe një plan të ri. Mund të vijnë nga askundi. Mund të shohësh një reklamë, të takosh një person ose thjesht të kesh një ëndërr si ajo që pata unë. Perëndia do ta tërheqë vëmendjen tënde dhe do të të ndihmojë ta formulosh planin tënd

të ri. Më lejo të të jap një shembull se përse kjo është e rëndësishme.

Fuqia e një plani

Me siguri ta kam thënë këtë shembull në çdo libër të serisë “Revolucioni yt financiar”, por ia vlen ta përsëris prapë. Po të të thosha se mund t’i zgjidh të gjitha problemet e tua financiare me pak fjalë, jam i bindur se ti do të uleshe për të dëgjuar hollësitë, me një stilolaps në dorë. Epo, bëhu gati sepse ja ku është përgjigjja jote. Fito 10 milionë dollarë neto këtë vit. Po, thashë fito 10 milionë dollarë neto para se të mbarojë viti. Për shumicën e njerëzve, financat e tyre do të përftonin një mundësi të mirë paguese.

Çfarë? Mos vura re një buzëqeshje atje? Mos po qesh? Kur u them njerëzve në auditorët e mia që ta bëjnë këtë, dëgjoj shpoti në të gjithë auditorin. Më pas i pyes se përse po qeshin. Ata po qeshin sepse për ta kjo është shaka; nuk është e mundur. Më pas u them atyre se në një pikë të caktuar, ndërsa e ul nivelin e të ardhurave për vitin, ata nuk do të qeshin më dhe do të thonë: “Oh, atë mund ta bëj.”

Pra, ku do të pushosh së qeshuri, te 600 000 USD në vit? Ku e sheh veten tënde, te 200 000 USD ose 100 000 USD në vit? Ndoshta numri yt është shumë më i vogël, mbase është 45 000 USD në vit. Diku ndërmjet 10 milionë dollarë dhe 0 dollarë në vit, ti do të gesh një numër ku do të thuash: “Mendoj se mund ta bëj këtë.” Dhe aty është problemi; ky është pikërisht vendi ku do të qëndrosh. Kupto këtë gjë, askush nuk provon asgjë që mendon se është e pamundur. Pra, ky është problemi. Ti je i lidhur ose i kufizuar nga mendimet e tua.

Tani më lejo të të tregoj fuqinë e një plani. Le të marrim të njëjtën thënie, që të gjitha problemet tona financiare do të zgjidheshin nëse ti do të fitoje 10 milionë dollarë në vit. Por kësaj here, unë do të të ofroj një kontratë për të fituar para. Unë do të paguaj 500 dollarë për një kuti ku do të vendosësh një top, do ta mbyllësh me shirit ngjites, do t’i vendosësh adresën postare dhe ta vësh diku. Le ta zëmë se ti mund të bësh 100 kuti në një orë, ose 50 000 USD të ardhura në orë. Le ta zëmë se do të pushosh 10 orë në ditë duke fituar 500 000 USD të ardhura.

Kur unë them le të fitojmë 10 milionë USD para se të mbarojë viti, çfarë do të thoshe? “E LEHTË! Për këtë do të duheshin vetëm 20 ditë punë.” Mirë, më lejo të të pyes se çfarë ndryshoi. Asgjë përveçse tani ti ke një plan që, nëse e ndjek, në thelb të garanton se do të arrish synimin tënd prej 10 milionë dollarë të ardhura në vit.

E kuptove? Po t’ia lësh imagjinatës sate, me siguri nuk do të kishe menduar kurrë se ai qëllim ishte i mundur dhe do të kishe pranuar çdo shumë që për TY ishte e mundur. Por ti nuk ke nevojë për mendimin tënd; ti tashmë ke jetuar në atë botë të kufizuar për shumë gjatë. Jo, ti ke nevojë për Frymën e Shenjtë për të të ndihmuar të ëndërrosh.

Perëndia ka një plan për ty

Të tregova më herët në këtë libër për situatën e tmerrshme financiare, krizat e panikut dhe depresionin që kisha pësuar për shkak të financave. Kur fillova të mësoja mënyrën e jetesës sipas Mbretërisë, nuk kisha ku të drejtohesha përveç se te Perëndia. Ai më foli dhe më dha një plan për të nisur “Forward Financial Group” dhe për t’u treguar njerëzve se si të shpëtonin nga borxhi. Kjo është çmenduri! Mбай mend që isha i ulur në shtëpi në atë kohë duke menduar për atë që po më thoshte të bëja dhe duke vrarë mendjen: “Ua, do të doja të ma kishe thënë më parë.” Por Ai u përgjigj se do të shpëtoja nga borxhet ndërsa e realizoja planin.

Kur Drenda dhe unë e filluam planin që na dha Perëndia, nuk kishim pajisje, as kompjuter, asgjë. Por kur e pamë planin, e kuptova se do të funksiononte; e dija se ishte e mundur. Dhe me plan, nënkuptoj strategjinë dhe hollësitë që na tregoi Ai në lidhje me fillimin e planit. Unë mund ta bëja këtë! Në fakt, do ta bëja me shumë dëshirë.

Ashtu si në rastin e Bredit dhe Çëritisë, Perëndia i siguroi të gjitha pajisjet e para që na duheshin. Për çudi, një ditë, babai im, që kishte një piceri dhe nuk i duhej kompjuteri, më tha se donte të blinte një kompjuter dhe më ftoi të shkoja me të. Ne shkuam dhe blemë

kompjuterin e tij dhe një program të përpunimit të fjalëve që ai tha se mund ta instaloja në të. Kupto që unë nuk dija asgjë për kompjuterët. Ai jetonte 1,6 km larg nesh dhe unë fillova të luaja me atë kompjuter dhe program derisa arrita të përgatisja një prezantim të shkëlqyer për klientët mbi mënyrën se si ta eliminonin borxhin. Përndia siguroi një mënyrë kur nuk kisha para.

Kompani u rrit dhe unë fillova të punësoja menaxherë shitjesh. Në ato kohë, ne përdornim makinat llogaritëse për të bërë llogaritë e planit të çdo familjeje. Më pas i shkruanim të dhënat në shabllon, të cilin e kisha krijuar me softuerin tim të përpunimit të fjalëve, për t'i printuar për menaxherët tanë që t'ua çonin klientëve të tyre në shtëpi. Printeri me pika bënte zhurmë gjithë ditën (i mban mend ato, apo jo?) Shumë shpejt sekretarja ime nuk e përballonte dot punën dhe m'u desh të punësoja një person tjetër për të më ndihmuar të shtypja dhe printoja këto raporte për klientët.

E kuptova se kisha nevojë për një mënyrë më të mirë për të bërë biznes. Më duhej një program kompjuterik që mund të llogariste të gjitha ekuacionet financiare që duheshin llogaritur në rastin e çdo klienti, si edhe të printoheshin. Drenda dhe unë i kërkuam Zotit ndihmë dhe që Ai të siguronte një programues që mund ta përballonim për të shkruar një program të plotë për kompaninë tonë.

Disa muaj pas kësaj lutjeje, isha në një vizitë rutinë te një klient kur ai më pyeti, pasi e pa letrën e printuar që kisha përgatitur për të: "A e bën me dorë këtë?". "Po, por kemi shumë dëshirë që të kalojmë te një program kompjuterik që do ta bëjë këtë për ne", iu përgjigja. Ai më pa dhe më shpjegoi se ishte programues me kohë të plotë, por në mbrëmje jashtë pune do të donte të na ndihmonte duke përgatitur një të tillë për ne. Ai dha çmimin dhe do të më lejonte që ta paguaja për një vit.

Ky program ndryshoi gjithçka dhe më lejoi të punësoja më shumë njerëz. Së shpejti, kishim 300 përfaqësues në pjesën më të madhe të zonës lindore të Shteteve të Bashkuara, që bëri që zyra jonë të bëhej zyra numër një nga 5000 zyra për një nga klientët tanë.

Duke hapur kompaninë tonë dhe ndjekur Frymën e Shenjtë, ne u çliruam plotësisht nga borxhi dhe pjesa tjetër është histori, siç thonë. Ajo që po them është se Perëndia do të të japë një plan nëse ia kërkon Atij dhe e lejon Atë të veprojë. Ai do të të çojë në vende që nuk mendoje kurrë se ishin të mundura.

Më lejo të theksoj se të duhet një plan. Perëndia ka një plan për suksesin tënd. Në fakt, Ai ka shumë plane për suksesin tënd. Idetë e Tij janë të mençura dhe të pafundme.

Sepse unë i njoh mendimet që kam për ju”, thotë Zoti, “mendime paqeje dhe jo të së keqes, për t’ju dhënë një të ardhme dhe një shpresë.

— Jeremia 29:11

Si dëgjohet plani i Perëndisë?

Pra, në ç’mënyrë dëgjohet ky plan? Siç thashë, lutja në Frymë është mënyra më e mirë për ta dëgjuar. Nuk do ta trajtoj lutjen në Frymë me shumë hollësi këtu, sepse libri im *Revolucioni yt financiar: Fuqia e strategjisë* trajton dëgjimin e Frymës së Shenjtë me shumë hollësi. Por nevojitet një shpjegim i shpejtë.

Dhe ne flasim dituri në mes njerëzish të pjekur, por jo diturinë e kësaj kohe dhe as të pushtetarëve të kësaj kohe, që nuk arrin asgjë, por flasim diturinë e Perëndisë të fshehur në mister, që Perëndia e kishte paracaktuar përpara kohërash për lavdinë tonë, të cilën asnjë nga pushtetarët e kësaj kohe nuk e ka njohur; sepse, po ta kishin njohur, nuk do të kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë.

Por, sikurse është shkruar: “Ato gjëra që syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dëgjuar dhe nuk kanë hyrë në zemër të njeriut, janë ato që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë”. Po Perëndia na i ka zbuluar me anë të Frymës së tij.

Sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë. Sepse cili nga njerëzit, pra, njih gjërat e njeriut, përveç se fryma e njeriut që është në të? Po kështu asnjëri s' i njih gjërat e Perëndisë, përveç Fryma e Perëndisë. Dhe ne nuk kemi marrë frymën e botës, por Frymën që vjen nga Perëndia, që të njohim gjërat që na janë dhuruar falas nga Perëndia.

— 1 Korintasve 2:6-12

Gjërat që nuk i kemi dëgjuar, parë ose menduar, siç përmendet në shkrimet e shenjta, janë gjërat që na janë zbuluar nga Fryma e Shenjtë. Mua më tingëllon si një përfitim i madh; do të më hynte në punë. Kur u bërë i krishterë, Fryma e Shenjtë erdhi për të banuar tek ti dhe Ai nisi të drejtonte jetën tënde.

Por ka edhe një dimension tjetër të Frymës së Shenjtë që Jezusi i dha kishës, i quajtur pagëzimi i Frymës së Shenjtë. Kjo është ajo që pamë të ndodhte Ditën e Rrëshajave kur Fryma e Shenjtë erdhi mbi dishepujt në dhomën e sipërme, ashtu siç erdhi mbi Jezusin në lumin Jordan. Kjo është koha kur Jezusi e nisi shërbesën e Tij. Kjo është koha kur fuqia e Perëndisë erdhi mbi të për të qenë një dëshmitar i Mbretërisë. Jezusi nuk bëri asnjë mrekulli në fëmijëri. Ai nuk e shumoi ushqimin e familjes së Tij, as eci mbi ujë. Për ta kuptuar pagëzimin e Frymës së Shenjtë, do të të duhet të kuptosh se ka një ndryshim ndërmjet të qenit i rilindur (kur Fryma e Shenjtë vjen në ty) dhe pagëzimit të Frymës së Shenjtë (kur Fryma e Shenjtë vjen mbi ty.)

Pastaj në mbërmeje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërsa dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të

mbyllura nga frika e Judenjve, erdhi Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u tha atyre: “Paqja me ju!”. Dhe, si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt pra, kur e panë Zotin, u gëzuan.

Pastaj Jezusi u tha atyre përsëri: “Paqja me ju! Sikurse më ka dërguar mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju”. Dhe, si tha këto fjalë, hukati mbi ta dhe tha: “Merrni Frymën e Shenjtë! — Gjoni 20:19-22

Dishepujt rilindën te Gjoni 20, megjithatë Jezusi u tha atyre se ata duhet të prisnin akoma për këtë pagëzim të Frymës së Shenjtë që do t’u mundësonte atyre të ishin dëshmitarë të Mbretërisë së Perëndisë.

Atyre, pasi pati vuajtur, iu paraqit i ngjallur me shumë prova bindëse, duke u parë prej tyre për dyzet ditë dhe duke folur për gjërat e mbretërisë së Perëndisë. Dhe, duke u gjendur bashkë me ta, i urdhëroi ata që të mos largoheshin nga Jeruzalemi, por të prisnin premtimin e Atit: “Që, tha ai, e keni dëgjuar nga unë, sepse Gjoni pagëzoi me ujë, por ju do të pagëzoheni me Frymën e Shenjtë, mbas jo shumë ditësh.”

— Veprat e apostujve 1:3-5

Ju do të merrni fuqi kur Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ju dhe do të bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe në gjithë Judenë, në Samari dhe deri në skajin e dheut”.

— Veprat e apostujve 1:8

Kjo vajosje nga Perëndia sjell fuqinë e Perëndisë dhe të mundëson të bësh veprat e Tij. Vër re që vjen mbi ty dhe jo në ty. Mund të kujtosh gjithashtu se në Ditën e Rrëshajave, të gjithë dishepujt që kishin pritur

në Jerusalem në dhomën e sipërme u pagëzuan me Frymën e Shenjtë. Cila ishte një nga provat për këtë? Të gjitha ata folën në gjuhë. Të folurit në gjuhë renditet te 1 Korintasve 12 si një nga nëntë dhuntitë frymërore që iu dhanë kishës. Ti mund të thuash se ato dhunti kanë kaluar, por nuk jam aspak dakord. Pagëzimi i Frymës së Shenjtë sjell me vete të nëntë dhuntitë frymërore, por unë dua të përqendrohem vetëm te kjo dhunti, të folurit në gjuhë.

Në fillim, kjo mund të tingëllojë e padobishme, meqë ti mund të mendosh se nevojitet vetëm nëse flasim me njerëz që flasin gjuhë të ndryshme dhe ti po përpiqesh t'u predikosh ungjillin. Por të qenit në gjendje t'u flasësh njerëzve në një gjuhë që ti nuk e di nuk ka qenë kurrë qëllimi i dhuntisë së të folurit në gjuhë. Më lejo të të tregoj se përse është një dhuratë e paçmueshme dhe përse është e rëndësishme për begatinë tënde.

KJO VAJOSJE NGA PERËNDIA SJELL FUQINË E PERËNDISË DHE TË MUNDËSON TË BËSH VEPRAT E TIJ.

Sepse ai që flet një gjuhë tjetër nuk u flet njerëzve, por Perëndisë; sepse askush nuk e kupton, por ai në frymë flet mistere. Kurse ai që profetizon, u flet njerëzve për ndërtim, për nxitje e përdëllim. Ai që flet një gjuhë tjetër ndërton veten e tij, por ai që profetizon, ndërton kishën. Unë dua që të gjithë ju të flisnit gjuhëra, por më tepër të profetizonit, sepse ai që profetizon është më i madh nga ai që flet gjuhëra, veçse në interpretoftë, që të marrë ndërtim kisha.

— 1 Korintasve 14:2-5

Ne duhet të kuptojmë kontekstin e letrës së Palit këtu. Ai po flet rreth mënyrës se si duhet zhvilluar një mbledhje e kishës. Në thelb ai po thotë se të folurit në gjuhë nuk u sjell asnjë të mirë atyre që e dëgjojnë

në një shërbesë kishe për shkak se ata që e dëgjojnë nuk e kuptojnë atë që thotë personi. Pali thotë se në kishë është më e dobishme të profetizosh, meqë kjo është gjuha e përditshme e njerëzve dhe për të qenë më efektivë.

Por kur bëhet fjalë për një individ që lutet në gjuhë, eh, kjo është një histori ndryshe. Të folurit në gjuhë ka një dobi të madhe për atë që e flet. Bibla thotë se ata po thonë mistere nëpërmjet shpirtit të tyre. Këto mistere janë ato që ti nuk i di dhe duhet t'i dish. Së dyti, Pali thotë se personi që flet në një gjuhë të ndryshme, ndërton veten. Fjala “ndërton” do të thotë sjell udhëzim. Kuptohet, nëse të duhet të dish diçka, është mister edhe për ty në atë çast. Por të folurit në gjuhë i sjell udhëzim atij që flet. Ti dhe unë kemi shumë nevojë për të që të zhvillojmë plane që janë përtej asaj që dimë tashmë. Siç thotë 1 Korintasve 2:9-10:

Por, sikurse është shkruar: “Ato gjëra që syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dëgjuar dhe nuk kanë hyrë në zemër të njeriut, janë ato që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë”. Po Perëndia na i ka zbuluar me anë të Frymës së tij, sepse Fryma heton çdo gjë, edhe të thellat e Perëndisë.

Unë kam nevojë për atë ndihmë, edhe ti po ashtu. Pyetja jote e radhës është: “Nëse flet në gjuhë dhe nuk e kupton atë që thua, atëherë si fiton ndonjë gjë nga ato që thua?” Epo, këtu qëndron misteri. Ndërsa Fryma e Shenjtë flet nëpërmjet frymës tënde njerëzore, mendja jote fillon të kapë disa mendime që burojnë përmes teje. Ne e quajmë këtë zbulesë dhe kjo fjalë vjen nga rrënja e fjalës “të zbulosh”. Pra, duke u lutur në Frymë, siç e quan Bibla të folurën në gjuhë, ti ke mundësi të kapësh ide dhe mendime që nuk janë të tuat.

E di që me siguri ke mijëra pyetje për këtë, prandaj më lejo të të inkurajoj të marrësh librin tim “Revolucioni yt financiar: Fuqia e strategjisë.” Atje do t'i gjesh të gjitha përgjigjet e tua.

Ndalo dhe lutu për strategji

Për momentin, le të kuptojmë se, pasi e mbjell farën me besim, hapi i radhës është të ndalosh dhe të lutesh në Frymën e Shenjtë për pak minuta për shkak se ke nevojë për një plan. Kjo është ajo që bëri Karla.

Karla dhe Todi jetonin një stil jetese të zakonshëm amerikan, duke harxhuar rrogat e tyre çdo muaj dhe duke u zhytur gjithnjë e më shumë në borxh. Karla kishte pikasur programin “*Rregullimi i çështjes së parave*” një ditë në TV dhe e dinte se kishte nevojë t’i rregullonte financat e saj. Më kujtohet emaili që mora nga Karla. Në atë kohë, ajo tha se nuk kishin asnjë plan financiar. Nuk mund të bënin llogari parashikuese as për dy muaj më vonë, kaq ngushtë ishin. Çdo mungesë në buxhetin e tyre mbulohej nga kartat e kreditit.

Ajo e dinte se kishin nevojë të shpëtonin nga borxhi, por si? Ajo dhe burri i saj mbollën farë për një ide biznesi pasi e lexuan librin tim dhe mbollën qartësisht për një biznes që ajo mund ta bënte nga shtëpia. Todi ishte i ngarkuar me punë si mësues në një shkollë lokale, ndaj ajo pyeste veten se çfarë mund të bënte për të ndihmuar. Çdo mëngjes pasi mbollën për idenë, Karla kalonte një kohë të qetë me Zotin, duke pritur të dëgjonte drejtim nga Fryma e Shenjtë.

Një mëngjes, nga shpirti i saj ajo dëgjoi fjalën këlyshë. Në fillim nuk po kuptonte. Këlyshë? Të rriste këlyshë? Dikur kishin pasur një qen, por rritja e qenve ishte diçka që nuk i kishte shkuar në mendje. Kur Todi erdhi në shtëpi atë mbrëmje, ajo donte t’i tregonte Atij për atë që i kishte thënë Perëndia. Siç pritej, Todi u shqetësua pak nga plani, por e inkurajoi Karlën që të eksploronte mundësitë. Shumë shpejt Todi dhe Karla blenë dy këlyshë femra “Goldendoodle” dhe filluan biznesin e tyre me këlyshë. Sigurisht, ata duhet t’i rritnin këlyshët në fillim dhe më pas të fillonin procesin e mbarështimit.

Kjo rrugë kishte disa pengesa, por në vitin e parë qentë e tyre bënë këlyshë, ata bënë 13. Qentë u shitën për rreth 1500 USD secili dhe

Karla thotë se u përlot kur kuptoi se e kishte dëgjuar me saktësi Frymën e Shenjtë kur dëgjoi fjalën këlyshë. Në të njëjtin vit, Todi u ngrit në detyrën e drejtorit të shkollës lokale.

Biznesi i qenve vazhdoi të rritej; dhe në këtë pikë, ata kishim më shumë se 300 këlyshë dhe çmimi kishte arritur në rreth 2500 USD për secilin. Jeta e tyre financiare kishte ndryshuar rrënjësisht! Ata shlyen shtëpinë e tyre vitin e kaluar dhe tani janë pa asnjë borxh. Ata kanë udhëtuar jashtë vendit në udhëtime të mrekullueshme dhe e kanë parë Perëndinë të bëjë kaq shumë në familjen e tyre, saqë Karla ua ka treguar edhe njerëzve të tjerë. Ajo sapo ka nxjerrë librin e saj të parë: *“Plane begatie: si na dha Perëndia liri financiare nëpërmjet këlyshëve të qenve.”*

Todi dhe Karla jetojnë stilin e jetesës së Mbretërisë, i cili ua tërheq vëmendjen njerëzve dhe i bën të ndalojnë dhe të mendojnë për Perëndinë. Profeti Isaia foli për epokën e kishës të Isaia 61, ku tha atë që dëshiron të bëjë Perëndia me jetën tonë ndërkohë që jemi në tokë.

Do të mbetet akoma një e dhjeta e popullsisë, por edhe kjo do të shkatërrohet; por ashtu si bafres dhe lisit, kur priten u mbetet cunгу, kështu një brez i shenjtë do të jetë trunгу i tij.

— Isaia 61:3

Një lis është një pemë shumë e fortë dhe zakonisht ka edhe trup të madh. Bibla thotë se jeta jonë do të jetë si pema e lisit, e fiksuar, e palëvizshme dhe e qëndrueshme. Fruti i kësaj peme do të jetë drejtësia, që thjesht do të thotë se njerëzit do të shohin se si duhet të jetë jeta, atë që Perëndia e quan të drejtë. Ne po mbjellim në Zotin, që do të thotë se Perëndia do të na vendosë aty ku mendon se është e përshtatshme, të gjithë në vende të ndryshme, nga të gjitha profesionet dhe kulturat, për të shfaqur shkëlqimin e Tij. Perëndia dëshiron të tërheqë vëmendjen e njerëzve nëpërmjet teje! Ai dëshiron që njerëzit ta shohin frytin e Tij në jetën tënde. Ashtu si një pemë frutore të tërheq drejt saj me frutat e zgjedhura, Perëndia dëshiron që jeta jote të jetë si parajsë mbi tokë.

Si ia dolën Todi dhe Karla? Sigurisht, u desh shumë punë për t'i rritur ata këlyshë, por liria e fituar ia vlejti me siguri. Ajo liri filloi e gjitha duke dëgjuar planin, një fjalë nga Perëndia. Një fjalë e thjeshtë është gjithçka që ajo dëgjo: "Këlyshë!". Por kjo është gjithçka që nevojitej. Perëndia do të të flasë edhe ty. Ai do të të drejtojë në ato lëndina të gjelbra dhe në ujëra të qeta të paqes që përmenden në Psalmin 23.

Por siç mund ta imagjinosh, nuk mjafton vetëm ta dëgjosh planin. Unë do të diskutoj hapin 5 në kapitullin e radhës dhe fare mirë mund të jetë kapitulli më i rëndësishëm prej të gjithëve, për shkak se hapi 5 është ai ku dështojnë shumica e njerëzve. Por jo ti, ti do të ecësh në mirësinë e Perëndisë ashtu si historitë që ke lexuar në këtë libër! A je gati? Le të kalojmë te hapi numër 5.

KAPITULLI 9

ËSHTË KOHA TË NISESH!

Çdo bujk e di se çdo korrje ka një kohë unike dhe specifike të saj. Dijenja për kohën e saktë të korrjes për një kulturë të veçantë përcakton ndryshimin ndërmjet suksesit dhe dështimit. Dhe le të flasim qartë: mund ta humbësh korrjen. Pra, kjo është një temë shumë e madhe, e rëndësishme. A ke qenë ndonjëherë në dyqan, ke parë një mollë të madhe të kuqe dhe ke menduar: “*Sa e bukur qenka kjo mollë në pamje* – por kur ke shkuar në shtëpi dhe e ke kafshuar, më pas ke menduar: “*Ua, kjo gjë nuk paska pikë shije?*” Epo, kjo është çështje kohe.

Nuk di të të them se për sa fatkeqësi financiare kam dëgjuar dhe trajtuar të njerëzve që hidhen sapo dëgjojnë një ide dhe e humbasin kohën e duhur. Shkrimi i shenjtë që preferoj lidhur me kohën është Mateu 13:44.

Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një thesari të fshehur në një arë, që një njeri që e ka gjetur e fsheh; dhe, nga gëzimi që ka, shkon, shet gjithçka që ka dhe e blen atë arë.

Në këtë histori, njeriu ishte i mençur sa të dinte se në atë minutë, ai nuk ishte në gjendje ta merrte thesarin. Ai duhet të shkonte dhe të përgatitej për ta blerë atë.

Për shembull, kur Karla dëgjoi fjalën “këlyshë”, kjo nuk nënkuptonte se ajo duhet të nxirrte reklamën e saj për këlyshë për shitje. Ajo nuk kishte ende asnjë këlysh. Kishte shumë përgatitje për të bërë. Ata duhet

të blinin dy qen femra në fillim. Atyre iu desh të ndërtonin një vend për t'i strehuar ata dhe të planifikonin për këlyshët që do të lindnin. Kishte çështje ligjore që duheshin mësuar lidhur me vaksinat e kërkuara për këlyshët në mënyrë që të shiten.

Ishte gjithashtu problemi lejes, marketingut, bankës dhe taksave, për të përmendur disa prej tyre. Këto gjëra duhet të kontrollohen para se të futesh në sezonin e korrjes të idesë tënde të biznesit.

Edhe nëse e ke bërë detyrën tënde, pjesa e vështirë nuk ka ardhur ende. Ti duhet të përfshihesh në vizionin që të ka dhënë Perëndia. Po, ideja do të jetë më e madhe se ti dhe hedhja e hapit mund të përfshijë pak frikë. Por frika i përket njeriut tënd të vjetër. Mos harro, ti je njeri i ri.

Kur Perëndia më foli rreth hapjes së biznesit tim, isha shumë nervoz lidhur me të. Po e filloja plotësisht nga e para. Edhe pse Perëndia më foli në një ëndërr për të hedhur hapin dhe bërë detyrën, prapë isha pak nervoz. Tani gjithçka varej nga unë që të lëvizja dhe ta zbatoja atë. A ke pasur ndonjëherë një shok ose njohur një person që fliste gjithmonë për atë që do të bënte por nuk e bënte asnjëherë? Unë kam njohur shumë të tillë! Mos harro, unë kam 30 vjet që trajnoj shitës.

Kur e hapa biznesin tim, nuk kisha asnjë lloj avantazhi. Punoja vetëm me komisione dhe të gjithë punën e bëja vetë. Por një gjë që kisha ishte pasioni. Kur Perëndia më drejtoi të hapja një kompani për t'i ndihmuar njerëzit të shpëtonin nga borxhi, unë e pranova plotësisht. Isha torturuar me probleme financiare për pjesën më të madhe të jetës sime; dhe tani që e kisha gjetur përgjigjen, Mbretëria e Perëndisë, doja t'u tregoja të gjithëve për të. Së dyti, pasi Perëndia më ndihmoi të hartoja një plan që më tregonte se si të përgatisja plane të shkruara për familjet që të shpëtonin nga borxhi për pesë deri në shtatë vjet, duke përfshirë hipotekën e shtëpisë dhe pa ndryshuar buxhetin e tyre, ndjeva më shumë se sa pasion. E dija që kisha një zgjidhje në tregun financiar dhe një histori për të treguar. Por sërisht, duhet të kisha një prototip të përsosur para se ta ndizja çelësin.

Sigurisht, ka gjithnjë gjëra që i mëson gjatë rrugës, por para se të hedhësh hapin, duhet ta kesh zhvilluar strukturën bazë. Por pavarësisht se sa e madhe mundësia, produkti ose çeku i mundshëm, ajo që ka rëndësi është e sotmja dhe sot është dita që duhet të përfshihesh në atë plan.

Atëherë, kjo më sjell te problemi i vërtetë, ajo që besoj se është arsyeja kryesore pse kaq shumë njerëz nuk i arrijnë qëllimet e tyre, edhe pasi kanë dëgjuar fjalën e Perëndisë lidhur me drejtimin dhe përgjigjen për problemet e tyre financiare.

Vonesa!

Vonesa mund të bazohet te pasiguria, frika dhe thjesht dembelizmi. Por një gjë është e sigurt; është e lehtë të vonohesh! Kam lexuar studimin vijues lidhur me zakonet e studentëve të nivelit pas universitar në lidhje me vonesën.

Xheni pastron apartamentin e saj. Kethi zgjidh probleme matematike. Meti kontrollon rezultatet sportive dhe Karmeni përditëson faqen e saj të Facebook. Të gjithë ata janë nxënës të psikologjisë që i shtyjnë detyrat që duhet të bënin. Vonesa klasike në veprim.

Është një zakon i vështirë për t'u hequr, sidomos këto ditë kur Interneti i lejon studentët t'i shpëtojnë kohës së disiplinuar të studimit me një klikim të mausit. Një analizë të dhënash e vitit 2007 e Universitetit të Kalgarit, nga psikologu Pirs Stil, PhD, raporton se 80 për qind deri në 95 për qind e studentëve vonohen, sidomos kur bëhet fjalë për detyrat e kursit.⁶

Epo, do të sugjeroja se kjo nuk gjën zbatim vetëm te studentët e doktoraturës. Këto shpërqendrimë janë madhore. Marrja me telefonin

ose hapja e emaileve sigurisht që bëjnë që koha të shkojë dëm. Por vonesa ka një anë më dinake, më demoniake, për të cilën duhet të jesh në dijeni. Për ta ilustruar dhe hedhur dritë mbi këtë temë të rrezikshme, po, thashë e rrezikshme, dua që të shkosh te 1 Korintasve 2:6-8.

*Dhe ne flasim dituri në mes njerëzish të pjekur, por jo diturinë e kësaj kohe dhe as të pushtetarëve të kësaj kohe, që nuk arrin asgjë, por flasim diturinë e Perëndisë të fshehur në mister, që Perëndia e kishte paracaktuar përpara kohërash për lavdinë tonë, të cilën **asnjë nga pushtetarët e kësaj kohe nuk e ka njohur; sepse, po ta kishin njohur, nuk do të kishin kryqëzuar Zotin e lavdisë.***

— 1 Korintasve 2:6-8

Ua, bën mirë ta shënosh këtë diku. Satani do t'i ndryshojë taktikat nëse e zbulon se çfarë po bën! Kjo është arsyeja përse Perëndia flet me shëmbëlltyra. Kjo është arsyeja përse Perëndia pret deri në mesnatë para se të ta zbulojë përgjigjen. Ti duhet të dish dhe kujtosh se ne kemi një armik. Armiku yt nuk është thjesht një personazh imagjinar me një sfurk dhe një kostum të kuq. Bibla është e qartë:

Jini të përmbajtur, rrini zgjuar; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rreth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpijë.

— 1 Pjetrit 5:8

Atëherë, sigurisht që ai nuk mund të përpijë këdo, por ai dëshiron të të nxjerrë jashtë juridiksionit të qiellit dhe të të fusë në sundimin e tij ligjor për të vrarë, vjedhur dhe shkatërruar. Bibla thotë: “Armiku yt!” Një nga taktikat e Satanit është të të tërheqë në vetëkënaqësi, në një vend vonese. Kjo do t'i japë atij kohë për të zbuluar se çfarë po përgatit ti me Perëndinë.

E mbaj mend ëndrrën që pashë atë natë. Tabloja që pashë ishte natën dhe drita nga dritarja e dhomës sime të gjumit binte mbi lëndinë derisa humbte në errësirë. Aty ku drita zhdukej, në errësirë, pash dy demonë që po qëndronin përballë dritares sime me blloqe në duar. E dija se i kishin dërguar të gjenin një hendek ligjor në lidhje me shtëpinë time. Ata po mbanin shënime duke kërkuar një pikë dobësie me të cilën do të mundoheshin ta ndalonin punën e Perëndisë.

Vonesa mund të jetë vdekjeprurëse! Kjo tingëllon si gjë e prerë, apo jo? Tingëllon pikërisht e kundërta e saj që nënkupton “tundimi i vonesës”. Zëri i tij është i lehtë dhe bindës: “Nuk ka rëndësi nëse e bën më vonë.” Mund ta bësh edhe më vonë. Por a është e vërtetë? Më lejo të të tregoj një histori që do të të tregojë se sa e rrezikshme mund të jetë vonesa.

VONESA

MUND TË JETË

VDEKJEPRURËSE!

Edhe Filisteu përparoi duke iu afruar gjithnjë e më tepër Davidit, ndërsa shqyrtari i tij e paraprinte. Filisteu shikonte me kujdes dhe, me të parë Davidin, e përçmoi sepse ishte vetëm një i ri, kuqalash dhe i hijshëm. Filisteu i tha Davidit: “Mos jam vallë një qen që po del kundër meje me shkop në dorë?”. Dhe Filisteu e mallkoi Davidin në emër të perëndive të tij. Pastaj Filisteu i tha Davidit: “Eja këtu, dhe unë do t’ia jap mishin tënd shpendëve të qiellit dhe kafshëve të fushave!”

— 1 Samuelit 17:41-44

Kur Filisteu lëvizi dhe shkoi përpara për t’u ndeshur me Davidin, edhe Davidi nxitoi menjëherë drejt mejdanit, ballë Filisteut; vuri dorën në thes, nxori prej tij një gur, e hodhi me hobenë dhe e goditi në ballë Filisteun; guri iu fut në ballë dhe ai ra me fytyrë për tokë.

— 1 Samuelit 17:48-49

Historia e Davidit dhe Goliathit është një histori e mrekullueshme. I gjithë kombi i Izraelit ka frikë ndërsa dëgjon hungërimat e Goliathit. Por Davidi thotë se ai do të luftojë me të me një kusht: që ai të mund të zgjedhë armën e tij, një hobe që ka vite që e përdor për të mbrojtur delet. Ndërsa Davidi i afrohet Goliathit, Goliathi çuditet dhe bërtet. “Mos jam qen, që të më sulesh me shkop?” Ajo që Goliathi mendon se është një shkop është në fakt shkopi i Davidit. Ai nuk e sheh hoben e fshehur poshtë rripit të tij. Jo, Davidi po e përdor shkopin për shpërqendrim, duke e tërhequr vëmendjen e Goliathit tek ai dhe jo te hobeja. Ndërsa Goliathi shkon drejt Davidit, Davidi vrapon drejt Goliathit. Kjo ishte një taktikë tjetër që përdori Davidi. Ai e dinte se Goliathi do ta kishte shumë më të vështirë ta shihte hoben nëse ai do t'i sulej papritur.

Po sikur Davidi të ishte sjellë ashtu siç bëjnë shumë njerëz? Të frikësuar për t'u përfshirë në konflikt, ata thjesht vonohen. Po sikur Davidi të kishte kërcyer rreth Goliathit derisa të ishte ndier gati për të bërë lëvizjen e Tij? Unë besoj se Goliathi do ta kishte parë hoben, do të kishte kuptuar strategjinë e Davidit dhe do të kishte vepruar sipas rastit. Do të kishin humbur betejën dhe i gjithë kombi i Izraelit do të ishte robëruar.

Kjo është pikërisht ajo që dëshiron të bëjë Satani me ty. Ai dëshiron që t'i robërojë planet e tua. Nëse mund të të bëjë të ndalosh, ose të presësh derisa të ndihesh gati, ai do të ketë kohë për ta ndryshuar taktikën e tij për të kundërshtuar planin e Perëndisë në jetën tënde. A është vonesa e

KJO ËSHTË PIKËRISHT AJO QË

DËSHIRON TË BËJË SATANI

ME TY. AI DËSHIRON QË T'I

ROBËROJË PLANET E TUA.

rrezikshme? Patjetër! Jam i bindur se të ka kushtuar tashmë mijëra dollarë në jetën tënde. Në rastin e Davidit, mund të kishte kushtuar mijëra jetë.

Kjo është arsyeja përse, kur e di kohën dhe e ke planin tënd, vepron i sigurt. Unë besoj se ti do të kesh një nxitje nga Fryma e Shenjtë për

të të ndihmuar të dish se kur gjërat janë gati për të hedhur hapin. Por për shkak të mësimi të gabuar, shumë veta ngurrojnë ose hedhin hapin dhe më pas, kur hasin konflikt, ata kthehen dhe mendojnë se mbase nuk e kanë parë Perëndinë.

Mos ki frikë nga konflikti

Njerëzit më thonë se kur kanë hedhur hapin, i gjithë ferri është tërbuar. Epo, ti je pajisur të përballesh me ferrin pa frikë. Armiku sapo është përplasur me planin tënd nga Fryma e Shenjtë dhe ai po vepron për ta mbyllur atë. Ai nuk mund të ndalojë tani. Është shumë vonë. Por nëse mund të të bëjë të dyshosh fjalën e Zotit që të solli këtu, atëherë frika do të të kthejë mbrapsht. Ai dëshiron të shkaktojë aq shumë rrëmujë, sa që ti të tërhiqesh. Ai dëshiron të shkaktojë një potere që ti të bësh mbrapa. Por ti duhet të qëndrosh i fortë tani më shumë se kurrë dhe ta përdorësh autoritetin tënd për ta mbajtur larg atë. Mos ki frikë të thuash: “Jo, ti nuk do ta bësh atë”, ose “Unë e lidh atë frymë përshtjellimi që po mundohet të më torturojë. E di se çfarë tha Zoti të bëj dhe po e bëj, në emër të Jezusit. Tani largohu Satan!”

Fatkeqësisht, shumica e të krishterëve të pamësuar sot reagojnë me habi ndaj kundërsulmeve të Satanit. Ata besojnë se, meqë Perëndia ka folur dhe u ka dhënë atyre planin e Tij, që gjithçka do të shkojë mirë dhe shpejt, pa asnjë surprizë.

Atëherë, mos e keqkupto atë që po them. Ne kemi autoritet absolut mbi shpirtrat e këqij, por ti nuk ke autoritet absolut mbi njerëzit. Duhet vënë re se, megjithëse unë jam nën juridiksionin e Perëndisë, shumë njerëz rreth meje nuk janë dhe do të bien pre e zhurmave dhe rrëmujës. Ata mund t'i gjykojnë gabim motivet e mia ose të shkaktojnë përndjekje kundër meje.

Por ata nuk mund ta ndalojnë planin e Frymës së Shenjtë!!! Armiku do të vazhdojë të jetë një ditë mbrapa dhe një dollar mangët. Perëndia është rruga përpara tyre dhe do të të drejtojë drejt fitores sate nëse

qëndron i fortë në besim dhe nuk pranon të bësh kompromis.

Faza e hedhjes së hapit është faza ku do të duhet më shumë kurajë sesa besim për ta përshkuar. Besimi të çoi në atë çast, por tani do të duhet kurajë për të hedhur hapin. Unë mendoj se problemi është që njerëzit e ngatërrojnë historinë e Detit të Kuq dhe atë të lumit Jordan.

Në historinë e Detit të Kuq, populli i Izraelit ishte çliruar nga Egjipti dhe kishin udhëtuar drejt Detit të Kuq ku ata shfaqen të rrethuar nga deti dhe malet, ndërsa faraoni e ka ndryshuar mendjen dhe është vënë në ndjekje të tyre. Duket sikur nuk ka një mënyrë shpëtimi. Por Moisiu ngre shkopin e tij (autoritetin) dhe Deti i Kuq ndahet. Ata kalojnë në tokë të thatë dhe ushtria e faraonit përpiqet t'i ndjekë. Por ndërsa ushtria e faraonit e bën këtë, deti i përpin ata, duke i vrarë të gjithë. Izraeli tanimë është i çliruar nga Egjipti dhe nga skllavëria. Kjo është një vepër madhështore e çlirimit dhe ne të gjithë duam të këndojmë për çlirimin e Perëndisë.

Përpara është premtimi i tyre, toka e Kanaanit. Ajo është toka e paraardhësve të tyre dhe i është premtuar farës së Abrahamit. Ndërsa udhëtojnë nëpër shkretëtirë, fjalët e Moisiut tingëllojnë në veshët e tyre: do të jetë një tokë ku buron qumështi dhe mjalti. Duket shumë e mirë për të qenë e vërtetë për njerëz që gjithë jetën e tyre kanë njohur skllavëri. Por ka një problem. Toka është tashmë e pushtuar nga kombe të tjera. Ndërsa i afrohen lumit Jordan, Moisiu vendos të dërgojë vëzhgues për të kontrolluar rrugën më të mirë ku mund të kalojnë pasi të futen në tokën e re dhe për të sjellë disa nga frutat e vendit për t'u vërtetuar njerëzve se është një tokë e mirë plot me potencial.

Por vëzhguesit sjellin një histori që e bën kombin e Izraelit të dojë të kthehet në Egjipt. Toka është e mbushur me qytete me mure dhe njerëzit janë shumë më të mëdhenj dhe më të gjatë se izraelitët. Izraelitët vajtuan të dëshpëruar dhe iu kundërvunë Perëndisë dhe Moisiut, duke menduar se i kishin gënjer. Por shkak të mosbesimit të tyre, Perëndia nuk i drejton ata në tokën e premtuar, sepse e di se, pa besim, ata do të shkatërrohen. Ai brez jeton dhe vdes në shkretëtirë derisa nuk mbetet më asnjë nga ai brez.

Tani Perëndia urdhëron Jozueun që t’i çojë drejt vendit. Por sërish, ndërsa i afrohen lumit Jordan, ka një problem. Lumi është në sezonin e përmbytjes dhe njerëzit nuk mund ta kalojnë ujin që lëviz me shpejtësi. Por Perëndia edhe një herë i ndan ujërat dhe izraelitët ecin në tokë të thatë – kësaj here jo për shkak të konfliktit si atëherë kur u larguan nga Egjipti, por drejt konfliktit ndërsa përgatiteshin për të kapur premtimin e tyre.

Kjo është ajo që duhet të dish. Mund të dalin probleme që duhen zgjidhur kur ti hedh hapin, por mos ki frikë. Perëndia do të të ndihmojë dhe mbrojë ndërsa e hedh hapin. Kujto gjithmonë se menjëherë pas atij problemi qëndron premtimi. Mos e harro kurrë atë.

Në fakt, unë do të them diçka këtu që mund të të tronditë. Ji i vetëdijshëm për problemin. Jo, nuk po them se duhet të meditosh për problemet personale me frikë. Po të them që të kërkosh një mundësi. Shiko, njerëzit paguan shumë para për të larguar dhe ndrequr problemet. Një biznes është vërtet përgjigja për problemin e dikujt. Për shembull, njerëzit kanë një problem, ata kanë uri, ndaj dikush hap një “fastfood”. Jam i bindur se, me siguri, ke përgatitur ndonjëherë sanduiç, por nuk e ke përkthyer konceptin në një biznes. Por sot, “Subway” ka me dhjetëra mijëra dyqane anembanë planetit për shkak se zgjidhin problemin e dikujt. Dhe ti do të thuash: “Edhe unë mund ta kisha bërë”, dhe mund ta kishe bërë. Por duhet të mendosh ndryshe.

Drenda dhe unë jemi milionerë sot, jo sepse jemi të zgjuar ose të pashëm. Ne thjesht kemi mësuar se si funksionon Mbretëria e Perëndisë dhe Perëndia na tregoi se si ta ndreqnim problemin që kishim. Atëherë Perëndia na tregoi se si t’i ndihmonim të tjerët të zgjidhnin të njëjtin problem. Nuk është aq e vështirë!

Vendi i përgatitjes

Pra, pasi të mbjellësh me besim dhe pasi ta marrësh planin, mos vepro pa menduar. Mos harro shkrimin tonë të shenjtë te Mateu 13.

Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një thesari të fshehur në një arë, që një njeri që e ka gjetur e fsheh; dhe, nga gëzimi që ka, shkon, shet gjithçka që ka dhe e blen atë arë.

— Mateu 13:44

Perëndia të thërret gjithmonë në një vend përgatitjeje paraprake. Pra, edhe pse Perëndia të flet dhe ai të ka dhënë një ide për hapjen e një biznesi të ri fantastik, sigurohu për kohën. Perëndia gjithmonë e zbulon thesarin për të të motivuar të përgatitesh në fillim. Vër re që nuk thashë se Perëndia ta jep thesarin. Thashë se Ai e zbulon thesarin, përgjigjen. Shumë e shumë njerëz e kanë lexuar gabim zbulimin e thesarit si kohën për ta kapur thesarin dhe kanë korrur rezultate të tmerrshme. Perëndia do të të drejtojë gjithmonë në një vend trajnimi dhe përgatitjeje para se të të nisë ta pushtosh thesarin.

Në rastin tim, kur isha i ri, Perëndia më dha një vegim ku rrija në këmbë dhe mbaja një Bibël në dorën time. Ndërkohë që qëndroja atje, jo vetëm që pashë veten duke predikuar Biblën, por edhe dhomën dhe njerëzit të cilëve u predikoja. Një zë më foli dhe unë e pashë atë vegim. “Po të thërras të predikosh Fjalën Time.” E dëgjova tri herë këtë gjë dhe më pas vegimi u zhduk. Isha 19 vjeç. Në atë kohë menaxhoja picerinë e babait tim dhe nuk e kuptoja mirë se çfarë nënkuptonte vegimi. Tani e di se isha thirrur për të predikuar Fjalën e Perëndisë, por se si dhe ku do të ndodhte kjo, ende nuk e dija.

Në realitet, ajo ishte një thirrje për përgatitje. Pak kohë pasi Perëndia ma dha atë zbulesë, Ai më tha të shkoja në një shkollë biblike dhe më pas në ORU. Atje u takova me dashurinë e jetës sime, Drendën. Pasi mbaruam ORU-në, hapëm një biznes që lidhej me financat, një plan që nuk e kuptoja në atë kohë. Çfarë ndodhi me thirrjen e Perëndisë në jetën time? Por Perëndia kishte një plan. Ai e përdori atë kohë për të më trajnuar në fushat financiare të jetës, për të më trajnuar në ligjet dhe parimet e Mbretërisë së Tij, që janë bërë guri i themelit të shërbesës sime. Ai gjithashtu e përdori atë kohë për të më ndihmuar të rrit vetëbesimin tim pasi kur isha i ri kisha frikë të flisja me njerëzit.

Por më 1 shtator 1995, Perëndia na udhëhoqi të hapnim kishën tonë në bodrumin e një stacioni radiofonik të krishterë të zonës. Shërbesa jonë e parë u zhvillua natën dhe ndërsa dola përpara, pashë tablonë e saktë të atij vegimi që Perëndia më kishte dhënë 21 vite të shkuara.

Pra, kupto që, kur e dëgjon vegimin, ti merr drejtim ose merr një ide; kjo zakonisht nuk do të thotë se duhet ta hedhësh hapin në atë çast. Perëndia do të të thotë se kur ta hedhësh hapin në të njëjtën mënyrë siç të dha planin. Ai do të flasë me ty dhe ti do ta kuptosh.

Në rastin tim, ne frekuentonim një kishë të vogël afër shtëpisë sonë në vitin 1995; dhe një shërbesë të dielën në darkë, Perëndia filloi të punonte me mua. Nuk arrija ta dëgjoja atë që po thoshte pastori, pasi Fryma e Shenjtë ishte më e fortë. E kuptova se ishte koha për të hedhur hapin! Edhe ti do ta kuptosh.

Drenda dhe unë jemi kënaqur duke parë gjithçka që Perëndia ka bërë, por pasioni ynë është të gjithçka që Ai po bën!!!! Ne ia kemi kushtuar veten predikimit dhe mësimdhënies së mesazhit të Mbretërisë për pjesën tjetër të jetës sonë. Asgjë nuk na kënaq më shumë sesa të shohim fytyrat e njerëzve që ndriçohen nga zbulesa që u japim mësim. E dimë se çfarë do të thotë kjo gjë; ata po dëgjojnë përgjigje.

Ne e dimë se Mbretëria është edhe përgjigjja jote! Pra cili është parimi i pestë që më mësoi Perëndia?

Hapi nr. 5: Kur e di kohën, metodën dhe vendin, mos u vono! Së dyti, mos u habit nga konflikti.

Ti dhe Perëndia mund ta bëni punën, nuk ka dyshim për këtë! Vetëm mos harro se vullneti i Perëndisë është që ti të kesh mbarësi.

Shumë i dashur, unë dëshiroj të kesh mbarësi në çdo gjë dhe të gëzosh shëndet të mirë, ashtu si ka mbarësi shpirti yt.

— 3 Gjonit 2

Mos lejo që dikush të të thotë se nuk është vullneti i Perëndisë dhe më e mira për ty të jesh i shëndetshëm dhe të kesh mbarësi në jetë! Kjo është ajo që Satani vodhi nga mbretëria e tokës dhe ajo që Perëndia të ka kthyer në Jezu Krishtin. Feja ua ka mësuar njerëzve të tilla gënjeshtër për Perëndinë. Ndonjëherë njerëzit duhet të çmësojnë përrallat para se të mësojnë të vërtetën. Para ca ditësh mora emailin vijues, që ilustron nevojën për të ripërtërirë mendjen tënde me ato që thotë Perëndia në të vërtetë.

I dashur Geri,

Unë quhem Anetë. Jam rritur në shtëpinë e një pastori baptist, jam shpëtuar në fëmijëri dhe e kam dashur shumë Jezusin. Kur u rrita, u pagëzova në Frymën e Shenjtë dhe fillova ta kuptoja adhurimin e vërtetë, shërimin, çlirimin, dhuntitë shpirtërore dhe të vërteta të tjera rreth Mbretërisë së Perëndisë. Mësova parimet bazë të mbjelljes dhe korrjes nëpërmjet mësuesve të ndryshëm në trupin e Krishtit. Por kur bashkëshorti im, Xhoni, u “pengua” te mësimet e tua, vetëm atëherë unë fillova të kuptoja se kisha një problem të vërtetë sepse besoja se të krishterët, sidomos pastorët ose njerëzit që shërbenin, duhet të kërkojnë të begatohen përtej nevojave të tyre bazë. Ne zbuluam se asnjë nga ne nuk e kuptonte me të vërtetë se si funksionon Mbretëria e Perëndisë.

Ne ishim pjesë e një shërbese dhe ishim besnikë ndaj të dhjetës. Ishim edhe dhurues bujarë dhe madje e jepnim mësim parimin e mbjelljes dhe të korrjes. Por mendonim se jetonim jetë relativisht komode dhe kjo ishte gjithçka që duhet të prisnim. Kështu vazhduam deri në vjeshtën e vitit 2003 kur një zjarr i madh shpërtheu te limani ku kishim biznesin tonë dhe zyrën kryesore të shërbesës. Më pas ndodhën disa ngjarje

të tjera që ndryshuan gjithçka. Xhoni filloi të kishte probleme të vazhdueshme me zemrën, derisa iu desh të bënte ndërhyrje në zemër. Në atë kohë nuk kishim sigurime shëndetësore dhe u hasëm me fatura spitalore të kripura. Paaftësia e tij për të punuar i përkeqësoi edhe më shumë gjërat. Dhe më pas, disa vendime të këqija nga ana jonë shkaktuan probleme edhe më të mëdha financiare. Deri në vitin 2015, jetesa financiare e zakonshme kishte ndryshuar nga shumë e mirë në shumë e ngarkuar me borxhe të mëdha, duke përfshirë taksat.

Ne kemi qenë gjithmonë bujarë për shkak se duam të japim dhe besojmë te mbjellja dhe korrja. Ne kërkuam me dëshpërim Zotin më shumë se kurrë për përgjigje. Më pas Xhoni u ndesh me mësimin tënd në TV. Në fillim ai tha: “Nuk mund ta blesh Perëndinë ashtu.” Dhe e fiku TV-në. Por disa ditë më vonë, ai u ndesh sërish me programin tënd dhe kësaj here nuk ndalonte dot së dëgjuari. Si përfundim, porositi çdo mjet mësimor që ti kishe në dispozicion në atë kohë! Ne u ushqyem me atë material për dy vjet para se të dy të mund të hiqnim dorë nga bindja absurde se është e gabuar të duash të kesh me bollëk dhe më shumë se mjaftueshëm.

Një ditë po shihnim, për të dhjetën herë, një DVD të veçantë ku ti jep mësim nga Mateu 17 rreth Jezusit që i thotë Pjetrit të kapë një peshk dhe ta përdorë monedhën në gojën e tij për të paguar taksat, së bashku me ilustrimin nga 2 Mbretërve 4 rreth gruas që përdori atë që kishte në shtëpi.

Papritmas m'u kujtua se disa vite më parë një shok na kishte dhënë një monedhë ari në shkëmbim të disa punëve që kishim bërë për të. Nuk mjaftonte për të paguar borxhin tonë, por ishte “diçka” që e kishim në shtëpi që mund ta mbillnim!

Ne e mbollëm atë monedhë në shërbesën tënde dhe u bëmë Partner i rrethit të ngushtë, dhe pritëm për të parë se çfarë do të bënte Perëndia më pas.

Në muajt më pas, ne vazhduam të ushqeheshim me mësimet e tua dhe e kishim të vështirë të mos fundoseshim ndërkohë që paguanim borxhin. Më pas, një mbrëmje, pashë një ëndërr në të cilën Perëndia më tregoi një shumë të madhe para që do të na vinte. Gjatë javës në vijim, ne pamë disa spërkatje bekimesh financiare të vogla. Ne vazhduam të luteshim dhe të jepnim më shumë ndërsa Perëndia na drejtonte, shpallëm të vërtetat e Perëndisë dhe mbajtëm vesh për t'u siguruar që i bindeshim gjithçkaje që besonim se Ai po na thoshte.

Më pas u përmbys një situatë që dukej thuajse e pamundur për të ndodhur. Pas kësaj pamë ëndrrën të përmbushej. Shuma e parave që morëm ishte mbi dhe përtej asaj që na duhej për të paguar borxhin që kishim. Tani nuk kemi borxhe. Tani ne kërkojmë strategji se si të investojmë me mençuri dhe të jetojmë jetë me dopjo racion që të mund të japim me bujari, gjithmonë dhe në çdo rast.

— Xhoni dhe Aneta

Ne marrim emaile të këtij lloji gjithë kohës nga njerëz që po mësojnë të vërtetën për Perëndinë dhe Mbretërinë e Tij dhe e kuptojnë se feja i ka gënjer ata.

Zbulova se, pasi mendja ime u ripërtëri me mirësinë e Perëndisë dhe Fjalën e Tij, atëherë unë mund të rritesha në zbulesën që më duhej për të qenë i lirë. Mos harro, mos dysho asnjëherë te Perëndia. Nëse ka një situatë në jetën tënde që mund të duket si dështim nga ana e Mbretërisë së Perëndisë, bëj atë që bënë dishepujt. Ata nuk e pyetën

Jezusin: “Jezus, pse nuk e dëbon demonin?” Jo, ata e pyetën: “Përse nuk mundëm ta dëbonim demonin?” E kuptuan se diçka tek ata nuk shkonte dhe i kërkuan Jezusit t’i ndihmonte ta kuptonin. Nëse nuk e sheh atë që thotë Bibla në jetën tënde, kërkoi Perëndisë të të tregojë përse! Ai do të flasë me ty dhe do të të ndihmojë të mësosh se si funksionon Mbretëria e Tij e mrekullueshme.

Dje, për shembull, një biznesmen të kishës sime e kontaktoi banka e tij që paratë e premtuara të grantit federal, por që ia kishin refuzuar. Ai i priste ato para dhe kishte bërë plane. Pa atë ndihmë, atij do t’i duhej të pushonte punëtorë. Kur e pyeti bankën se përse iu refuzuan paratë, ata nuk mundën t’i jepnin përgjigje. Meqë mendonte se do t’i vinin para, ai i kishte investuar paratë për pajisjet e nevojshme. Por tani që paratë nuk do të vinin, ai e gjeti veten pa para dhe nuk dinte se çfarë të bënte. E vetmja gjë që i kishte mbetur ishte një kartë dhuratash në portofol që ia kishte dhënë dikush.

Ai shkoi menjëherë në kishë me të, sepse e kuptoi se duhet ta mbillte atë që kishte dhe të besonte se Perëndia do ta ndihmonte në këtë periudhë të vështirë. Brenda pak orëve pasi e dhuroi kartën e dhuratave në kishë si farë, banka e telefonoi dhe i kërkoi ndjesë, se duhet të kishte ndodhur një gabim. Ata do t’ia dërgonin paratë.

**AI DO TË FLASË ME TY
DHE DO TË TË NDIHMOJË
TË MËSOSH SE SI
FUNKSIONON MBRETËRIA
E TIJ E MREKULLUESHME.**

Ti ke një rol për të luajtur

Ndërsa e mbyll, më lejo të të them fjalët e fundit lidhur me marrjen e parave që të duhen. Kam zbuluar se shumë njerëz të Perëndisë kanë zemra për të dhënë, zemra për njerëzit, por nuk kanë para. Unë besoj se arsyeja kryesore përse njerëzit nuk arrijnë të shohin shpërblim për dhënien e tyre është një perceptim i gabuar i asaj që duhet të ndodhë

pasi japin. Shumë të krishterë besojnë në mënyrë të gabuar se Perëndia do t'ua sjellë paratë tek të cilat besojnë. Por kjo nuk është e mundur, sepse Perëndia nuk ka para. Të gjitha paratë janë në mbretërinë tokësore dhe janë produkt vetëm i tregtisë (blerjes dhe shitjes së diçkaje).

Pra, pasi japim, nëse e kuptojmë këtë aspekt të procesit, ne duhet të dëgjojmë Frymën e Shenjtë për një plan, drejtim ose ide ku mund të krijojmë ose të fitojmë pasuri në treg. Kjo nuk do të thotë se duhet të kesh një biznes, por Fryma e Shenjtë do të të drejtojë dikush në treg ku të hedhësh rrjetën tënde. Rrjeta është diçka që ka mundësinë të kapë ose krijojë para në treg. Perëndia do t'i drejtojë hapat e tua dhe planin që duhet të ndjekësh. Për shumicën e njerëzve, unë besoj se rrjeta më e mirë, më e shpejtë dhe më e mundshme është një biznes. Kur them biznes, nuk përjashtoj punën në një korporatë, por rrjeta duhet të jetë e madhe sa për të kapur peshkun që të duhet. Mund të jetë biznesi yt ose i dikujt tjetër.

Por kur bëhet fjala për rrjeta, nga përvoja ime, shumica e njerëzve peshkojnë për balena në vaskën e banjës. Më lejo të ta shpjegoj. Ta zëmë se dikush ka një punë në një dyqan ushqimoreje të lagjes dhe fiton 10 USD në orë. Por tani dëshiron të paguajë një shtëpi 150 000 USD dhe dëshiron ta përdorë ligjin e Mbretërisë për ta arritur atë. Deri këtu jemi në rregull.

Më pas, ai dëgjon rreth mbjelljes dhe korrjes, një ligj i Mbretërisë dhe mbjell dhe beson se shtëpia e tij do të shlyhej. Sërish, mirë deri këtu. Por për njëfarë arsye, ai menton se paraja do të shfaqet vetë. Ai e di se me punën që bën nuk ka mundësinë të fitojë para të mjaftueshme për ta shlyer shtëpinë, prandaj e hedh shpresën e tij në Zotin (dhe kjo është gjë e mirë). Por kur them “ta vendosim shpresën tonë te Zoti”, ti duhet të kuptosh se ajo që po them është se ne po e vendosim shpresën tonë te Zoti për të na dhënë urtësi dhe drejtim për të fituar para. Dhe kjo mund të nënkuptojë përfshirjen e ndryshimeve madhore.

Pra, ajo që nuk arrijnë të kuptojnë njerëzit është se Perëndisë mund t'i duhet të na drejtojë në një det të ri për të kapur një balenë, jo në një vaskë banje. Nuk ka balena në vaskën tënde të banjës. Shlyerja e

shtëpisë 150 000 USD brenda pak viteve me një rrogë 10 USD në orë do të ishte e vështirë. Por Perëndia e di se ku janë peshqit dhe mund të të drejtojë në vendin dhe metodën e duhur për të kapur peshkun që të duhet për ta arritur qëllimin tënd. Mos harro historinë e Pjetrit dhe sasisë së madhe të peshkut që u kap. Pjetri kishte peshkuar gjithë natën dhe nuk kishte kapur asgjë, por Jezusi i tha se ku të peshkonte; dhe më pas, varka e Pjetrit nuk mund ta mbante dot të gjithë peshkun. Ndryshimi? Një fjalë udhëzuese: “Hidhi rrjetat e tua në ujëra të thella.” Pra, Pjetri po peshkonte në vendin e gabuar, por Jezusi i tha se çfarë të bënte dhe suksesi i tij ndryshoi.

Kur Drenda dhe unë ishim në borxh të madh, na u desh të mësonim të dëgjonim Perëndinë dhe ta ndiqnim Atë drejt liqeneve më të mëdhenj për të kapur peshkun që na duhej. Drejtimi i Perëndisë vazhdoi të na çonte në ujëra gjithnjë e më të thella. Të them të vërtetën, Perëndia na drejtoi aq larg, saqë nuk mund të shihnim më tokë, që ishte një vend shumë i frikshëm meqë nuk kishim qenë kurrë atje dhe sidomos i frikshëm kur bëhet stuhi.

Meqë shumica e njerëzve presin që Perëndia t’ua shfaqë paratë, nuk u shkon kurrë në mendje që të dëgjojnë për diçka që është e panjohur për ta dhe që po i çon drejt vendeve të reja dhe të frikshme, që ata i dinë tashmë. Por balenat nuk janë në vaskën tënde. Ti duhet të dalësh në ujëra të thella.

Pra, mos harro, ne nuk duhet të rrimë në përtaci pasi mbjellim. Kur mbjellim, ne mund të kapemi pas Fjalës së Perëndisë dhe e dimë se Perëndia do të na drejtojë tek e korra. Por duhet të hapim veshët për atë drejtim, ta ndjekim atë dhe më pas t’i përgatisim rrjetat për të kapur balenat kur të arrijmë atje.

Në fakt, shumë njerëz hedhin hapa për të ndryshuar liqenet por nuk arrijnë të ndryshojnë metodat e përdorura për të kapur sasinë e peshkut. Një grep i vogël nuk mund të mbajë një balenë. (Meqë ra fjala, nuk po them se duhet të kapim balena. Thjesht po e përdor si shembull për shkak të madhësisë.)

Pasi të arrish në vendin e duhur, metodat e tua duhet të jenë në gjendje të përballojnë peshën dhe presionin më të madh që lidhet me një sasi të madhe peshku. E gjithë kjo do kohë për t'u realizuar. Shumë herë, Perëndia e di se ne nuk jemi në gjendje të përballojmë balenën që

NE DUHET TË PUNOJMË ME

PERËNDINË, TË PËRGATISIM

TË KORRËN DHE TË BËJMË

PJESËT TONA PËR TË KAPUR

ÇDO MUNDËSI QË PERËNDIA

VENDOS PËRPARA NESH.

po kërkojmë kur jemi ballë për ballë me të. Por Perëndia do të na trajtojë dhe ne mund të sigurohemi se me të vërtetë do ta tërheqim peshkun deri në breg dhe nuk do të lodhemi.

Pra, për ta përsëritur, ne duhet të reshtim së menduari për paratë e mrekullisë ose ato që i quaj mendësi të kutisë postare (edhe pse Perëndia bën disa gjëra të mrekullueshme). Përkundrazi, ne duhet të punojmë me Perëndinë, të përgatisim të korrën dhe të bëjmë pjesët tona për të kapur çdo

mundësi që Perëndia vendos përpara nesh.

Fuqia e provanisë është vendosur në duart tona. Jo, nuk e kam fjalën për titullin e këtij libri. E kam fjalën për Frymën e Shenjtë dhe Mbretërinë që Perëndia ka vendosur në ty. Ndaj përvishju punës dhe fito shumë për Krishtin me anë të suksesit dhe shembullit që do të japësh.

Hej, sapo pashë këtë email që më erdhi dhe mendova se ishte një kujtesë e mirë përmbyllëse.

Në mesin e një ekonomie botërore që po shkatërrohet, biznesit tonë sapo iu fshi një borxh 4000 USD dhe një borxh 8000 USD! Ka edhe më tepër!! Po shqyrtonim financat e biznesit tonë dhe kuptuam se, që sot, të ardhurat neto të biznesit për vitin 2020 deri më tani i kanë tejkaluar të gjitha të ardhurat neto të biznesit për të gjithë vitin 2019! Ne po

lulëzohet shumë herë më shumë nga çmund të kërkojmë ose mendojmë (Efesianëve 3:20) ndërkohë që ekonomia botërore e tokës së mallkuar po dështon! Ne jemi shumë të emocionuar për atë që po bën Perëndia. Ai është SHUMË besnik ndaj Fjalës së Tij!

Faleminderit, faleminderit, faleminderit Gerit dhe Drendës, familjes së tyre, stafit të tyre dhe partnerëve të tyre që e sollën Fjalën e Perëndisë në jetën tonë! Ne jetuam 17 vjet në varfëri dhe mjerim, ashtu si Geri dhe Drenda për 9 vjet – derisa pastorët tanë filluan të na tregonin serinë “Rregullimi i çështjes së parave” të mërkurave mbrëma në kishë. Kjo ka ndodhur 5,5 vite të shkuara dhe ne nuk jemi më të njëjtët!! Faleminderit sërish dhe bekime!

Hej, më trego historitë e tua në adresën GaryKeesee.com. Të tjerët duhet të dëgjojnë se në çmënyrë të mrekullueshme punon Mbretëria në jetën tënde.

Vizito **FLNFree.com**
për të shkarkuar
më shumë mësimë
në gjuhën tënde!

A dëshiron më tepër mësimë FALAS në gjuhën tënde?

Vizito **FLNFree.com**

REVOLUCIONI YT FINANCIAR

Fuqia e provanisë

Në vështirësi për mbijetesë...
apo në rendje të qëllimit të dhënë nga Perëndia?

Cila nga këto të përshtatet më shumë?

Cila do të bëjë ndryshimin në JETËN TËNDE?

Provania.

Mund të biem të gjithë dakord se të kesh mjaftueshëm provani për gjërat që të duhen në jetën tënde është thelbësore.

Por a e kupton plotësisht *FUQINË* e provanisë?

Gary Keesee do që të ta bëjë më të lehtë.

Në serinë e katërt të “Revolucioni Yt Financiar”, Gary zbulon një nga përbërësit më domethënës të suksesit të tij dhe të të tjerëve, dhe një tjetër të fshehtë KRITIKE të Mbretërisë së Perëndisë: *Fuqia e Provanisë!*

Mëso:

- PESË HAPAT BAZË që mund të marrësh provaninë që të duhet.
- Rëndësinë e besimit dhe si mund të kuptosh kur nuk je në besim.
- Si zvarritja mund të jetë vdekjeprurëse.
- Nëse beson se mund të fitosh lotarinë (po, flitet edhe për këtë).
- Dhe shumë të tjera!!

Bashkoju Gary-it në këtë rrugëtim reflektues, dhe zbulo si të zbatosh Fuqinë e Provanisë në jetën tënde!

Gary Keesee është një autor, folës, sipërmarrës, ekspert financiar, dhe pastor që ka një pasion për të ndihmuar njerëzit të jenë fitimtarë në jetë, veçanërisht në fushat e besimit, familjes, dhe financave. Gary dhe gruaja e tij, Drenda, kanë ngritur një sërë biznesesh të suksesshëm, dhe janë themelues të Faith Life Now, që prodhon dy programe televizive – Fixing the Money Thing dhe Drenda, marrin pjesë në konferenca kudo në botë, dhe kanë burime praktike. Çifti Keesee gjithashtu pastoron kishën Faith Life Church pranë Columbus, Ohio.